SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 75 / Mart 1988 / 3.-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN Yoldaşın '88 Newroz'u Üzerine Değerlendirmesi:

NEWROZLARDA PKK İLE YAŞAM DAHA UMUTLU VE GÜZELDİR

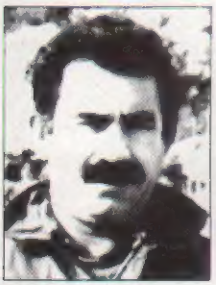

Yoldaşlar!
Yiğit Kürdistan Halkı!

Partimiz, görülmemiş koşullar altında düşmana amansız bir savaş açarak varlığını günümüze kadar ulaştırmış ve bizi kendi öz tarihimizi bizzat kendi ellerimizle yazdıracak bir aşamaya getirmiştir. Ve hər şeyden önce, gerçekten muhtaç olduğumuz insanlığımızı yeniden kazanmamızı sağlamış ve bunu özgül vatan gerçeğimizde, ona sıkı sıkıya bağlık, onun üzerinde bugün en soylu bir savaşımı gerçekleştirecek, bunun için gerekirse her şeyimizi ortaya koyarak başartacak bir cesarete ve fedakarlığa bizi ulaştırmıştır. Biz şimdiye kadar Partimizi, her türlü zor günleri adım adım başarıyla geride bırakarak, insanlık tarihinin tanıdığı en barbar ve aynı zamanda da en sinsi gücüne karşı sürekli geliştirerek ve koruyarak getirdik. Bugün halkımızın huzuruna, daha büyük başarıları sağlayabilecek bir önderliğe ulaştırarak çıkardık.

Biz, en fazla muhtaç olduğumuz bu silahı bugün ortaya çıkarmış, ve halkımızın eline vermiş olduğumuza inanıyoruz. Parti silahı büyük bir silahtır. Kolay kazanılmamıştır. Biz bu silahı tam onbeş yıl doldurarak ve onu çağımızda böylesine zalim bir düşmana karşı her türlü koşul altında savaşmada ve savaşta da başarıyı mümkün kılmada gerekli tüm özelliklere kavuşturarak halkımızın eline verdik. Geçmişte bırakalım böyle bir silaha sahip olmayı, sitah adı altında çürük sopalar bile yoktu. Sözümüz, özümüz çok zayıf idi. Ve gerçeğimizi ifade etmekten çok uzaktık. Denilebilinir ki tüm dünya halklarının doğru ve ileri istikametine ters, kendini yitirmiş, iradesi felç olmuş, insanlık tarihi kadar vazgeçilmez vatan mefhumundan uzaklaşmış bir vaziyetteydik. Biz, vatanına ihanet etmenin bir bardak su içme kadar basite indirgendiği ve soysuzlaşmanın yaşandığı böylesi ispatladığı temel hakikatlardan birisidir. Cezaevlerindeki yoldaşlar, belki de tarihin kaydettiği en amansız koşullarda, en uzun süreli bir direnişi, önemli bir başarıyla dönüşmez bir noktaya getirmişlerdir. Bu, kendiliğinden ortaya çıkmış veya bazı hapishane koşullarını düzeltmek için geliştirilen bir direniş değildir. Tam tersine, sanlı halk savaşımızın önümüzdeki dönemini karmışlardır. Bunu çok şanlı bir direniş olarak görmek gerekiyor. Çünkü bu direniş, koşullar ister lehte, isterse aleyhte olsun devrimci iradenin nasıl bir mücadele yürütmesi gerektiğini bir kez daha, hem de en görkemli bir biçimde ortaya koymuştur. Ayrıca bu direniş, devrimci olmanın bu temel kıstasının en güçlü karşılığını ver-

Devamı 8. sayfada

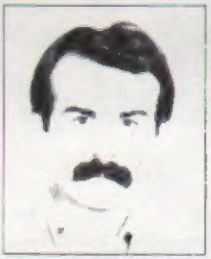

PKK Zindan Direnişinde 8. Yıl Dalgası ve M. Emin YAVUZ'un Anısına

Abdullah ÖCALAN
PKK Genel Sekreteri

Diyarbakır zindan direnişçileri, yeni bir dönemi daha görkemli bir direnişe açmış bulunuyorlar. Tutarlı, sorumlu devrimcilik, en zor koşullarda da yaşasa, zafer kazanmasını bilir. Bu, 8. yıl direnişinin güçlü karşılamak, ona kendi şanlı direnişçilerine yaraşır bir katkıda bulunmak için bilinçli ve planlı bir şekilde geliştirilmiş ve böylelikte en zor koşulların devrimciliğinin nelere kadir olabileceğini ortaya çı-

PKK'DE STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİK SORUNU

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi:

"O halde, bu sahte tiplerin etkisizleştirilmesi, militanlığın yoğunca, yerinde ve zamanında kullanılmasına bağlıdır. Eğer bunu yapamsak, tüm kötülükleri en azından çevremizde kuruturuz; yapmazsak kendimiz onların aleti oluruz. Eğer biz bunlardan nefret ediyorsak, Parti taktiğini her koşul altında uygulayan adamlar haline gelmekten başka çaremiz yoktur; ister yöneten ister yönetilen, ister alt ister üst, ister bölge ister genel, ister sekreter ister üye, ister savaşçı ister komutan, yani hangi sıfat ve konumda olursak olalım, hepimizin Parti taktiğini böyle yürütme sorumluluğu vardır. Olumsuzlukları önleme ve olumluyu geliştirme görevi vardır."

YAZISI ORTA SAYFADA

Direniş Şehitlerimiz Gelişmenin Gerçek Sahibidir

Herşey bizi, şehitleri gerçek yaşayan değerler haline getirmeye zorluyor. Şehitlerimiz hakkında anlamlı bir değerlendirme olarak, onların kesinleştirdiği değerleri derin bir kavrayış kadar, onu keskin bir uygulama gücü haline getirmesini bildiğimizde, onlara ulaştığımızı, onları temsil ettiğimizi söyleyebiliriz. Bu, özgürlük şehitlerimizin özgün yaşamlarıyla hangi zaman ve zeminde gerçekleri ortaya çıkardıklarını tespit etmemize, onunla da yetinmeden, Onları olduğu gibi yaşamın kendisi haline nasıl getireceğimizi bilmemize yakından bağlıdır. Bu, aynı zamanda bütün Parti faaliyetlerimizin en soylu bir özetlenmesidir de.

PKK şehitlerinin herhangi bir hareketten farklı, hem de birçok yönden farklı bir anlam içerdiğini biliyoruz. Direniş şehitlerimiz, gelişmenin gerçek sahibidir.

İnsanlar çok çeşitli amaçlar doğrultusunda kızgın savaşlar içinde olurlar. Herkes bunlara değişik ölçülerde şehitlik mertebesi, yani yüceltme sıfatları yakıştırır. Bu hareketlerin sınıf ve ulus temeli, ideolojik-politik gerekçeleri ve hangi aşamada gerçekleştirildikleri gözönüne alınarak, böylesi yüceltme sıfatları belirlenir. Hepsinde temel bir özellik olarak karşımıza çıkan husus, bunların davranın ciddiyetinin sembolü olmalarıdır. Amaçlarının ciddi ve güçliuluğu, insanların en değerli varlıkları olan canlarını adayabilecek kadar bir öneme haiz olduklarını kanıtlıyor. Mertebeleri, o hareketin içinden geçtiği sürecin amansız zorlukları, iniş ve çıkış dönemlerini başarıyla aşmak için gösterilmesi gereken çabanın büyüklüğü ve bu çabanın sergilendiği merhalelerde gerçekleşmesi ile ortaya çıkıyor. Ve böylelikle mertebelenmeleri söz konusu oluyor.

Devamı 4. sayfada

'88 Newroz'u Direnen Halkımıza Kutlu Olsun

Yeni bir Newroz dönemine daha, büyüyen halk ordumuz, daha geniş kitleleri çabası altında toplayan cephemiz ile girdik. '88 Newroz eylemliliği her alanda güçlü atılımlarla yaşanıyor. Bahara girişin müjdesi olan Newroz, halkımızın tarihinde bugün son derece önemli bir aşamayı da ifade ediyor. '88 yılı Newroz'u ulusal kurtuluş yolunda emin adımlarla ilerlediğimiz ve zafere biraz daha yakınlaştığımız bir dönemin adı oluyor.

Newroz halkımızın tarihinde olduğu kadar günümüzde de önemini koruyor ve devam ettiriyor. Bu yılkı Newroz'un anlamı ise, daha farklı ve büyüktür. Böylesine büyük bir anlamla yüklü olan '88 yılı Newroz'una Kürdistan halkı PKK, ERNK ve ARGK önderliğinde daha gelişmiş bir savaş ile kavuştu. Bu nedenle, bu Newroz'un anlamı daha farklıdır.

'88 yılı Newroz'u halkımızın tarihinde bir dönüm noktası olmakla birlikte, aynı zamanda zafere daha sağlamlaşmış ve kararlı adımlarla yürüdüğümüz bir dönemi de ifade etmektedir. Bunun anlamı nedir? Faşist Türk sömürgeciliğinin büyük bir güçle hazırladığı '88 yılı atılımını boğma çabalarının bosa çıktığı ve bir yılı daha halkımızın lehine kapattığımız anlamına gelmektedir.

Faşist Türk sömürgecileri ve efendileri gerek içte ve gerekse dışta '88 yılı atılımınızı boğmak için büyük bir güçle saldırıya geçmekteler. Ordu gücünü yeniden düzenlemekle yetinmeyen sömürgeciler, siyasal-diplomatik alanlarda da bir-çok yeni manevraya girişmektedir. Siyasal-diplomatik faaliyetlerinin temeline oturtluğu ise, halkımızın mücadelesini başta Türkiye halkı olmak üzere, dünya kamuoyundan tecrit etmektir. Eğer bu amaca ulaşırsa, daha sonra [illegible] kamuoyundan tecrit [illegible] rilla savaşını askeri gücü ile yıkmak istiyecektir. Kısa sürede [illegible]

Devamı 2. sayfada

Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaşın Kadın Sorunu üzerine değerlendirmesini, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla yayınlıyoruz

KÜRDİSTAN'DA AİLE KURUMU, KADIN HAKLARI VE ÖZGÜRLÜĞÜ SORUNU

Hepinizi şu veya bu şekilde meşgul eden bir soruna değinmek istiyoruz. Aslında biz bu konuyu özel bir mesele olarak ele almayı düşünüyorduk. Ancak son gelişmeler karşısında konuya bir açıklık getirmek, aile ilişkileri, saflarımızdaki kadın faaliyetine veya kadın gerçeğine karşı Parti tavrımızı ortaya koymak ve özgürlük anlayışımızın ne olduğunu ve bu konuda nasıl davranılması gerektiğini izah etmek kaçınılmaz bir hale geldi.

Karşımıza çıkan bazı örneklerde de görüldüğü gibi, bazı militanlarımız bu konuda hatalar içerisine düştüler. Devrim döneminde bu ilişki sahasına nasıl yaklaşılması ve bu konuda ilişkilerin hangi biçimlerde geliştirilmesi gerektiğini bilemediler. Bu militanlarımız yeni ilişki biçimini bulamadıkları gibi, eski tarz yaklaşım yürütmeleri de mümkün olmuyor. Böylesi bir ortamda bu olumsuzluklarla birlikte yaşamaları, bazen en tehlikeli oportünist, tasfiyeci çabalara malzeme oluşturabilecek kadar zararlı bir konuma gelebiliyorlar.

Bilindiği gibi Türk sömürgecileri, toplumu bu alanda da çözdürmek için insanların bu en zayıf yanını kullanmaya çalışıyor. Toplumun adeta üzerinde titrediği ve en önemli namus meselesi olarak kabul ettiği bu alanı, kapitalist zihniyet ile adeta zehirliyor. Kadını bir metaya dönüştürüyor. bunu ise toplumu düşkünleştirmekte alabildiğine kullanıyor. Bu tehlike giderek bizim mücadelemizi de tehdit ediyor. Elbette ki bu duruma karşı, devrimin de söyleyecekleri vardır. Nasıl ki biz, görülmemiş boyutlardaki bir sömürgeciliğe karşı, halkın ulusal kurtuluş hareketiyseK, aynı zamanda cinsler arasındaki büyük eşitsizliğin de kaldırılması, bir cinsin diğer bir cins

Devamı 19. sayfada

PARTİ YAŞAMI-
PARTİ MÜCADELESİ

Cezaevi Mektupları

12. sayfada

THKP-C/Cayan Sempatizanları:
Bir Kez Daha Ulusal Sorun ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi Üzerine

21. sayfada

'88 NEWROZ'U DİRENEN HALKIMIZA KUTLU OLSUN

Başlarsh 1. sayfada

masa bile, uzatmalı bir sorun olarak uğraşmak isteyecek. Esas olarak da ulusal kurtuluş savaşımızı kitle desteğinden koparmak istiyorlar. Sömürgeci Türk devleti '88 yılında bütün bu hedeflerine ulaşmak için yoğun çaba sarfediyor.

Türk sömürgecileri bu amaçlarına ulaşmada ne kadar başarılı olacak? 4 yıllık savaş pratiğimiz çok açık olarak gösterdi ki, sömürgeciler halkımızın savaşa kalkışını durduramazlar. Buna güçleri yetmeyeceği gibi, bu şahlanış karşısında yok olmaktan da kendilerini kurtaramazlar. Kürdistan halkı, bu Newroz dönemini daha bilinçli, örgütlü ve savaşkan olarak karşılıyor. Uluslararası kamuoyuna halkımız sesini bugün eskisinden çok daha fazla olarak duyuruyor, onlardan destek buluyor.

Geçmişte Kürdistan halkının içine sürüklendiği zifiri karanlık ortam parçalanmış; Kürdistan halkı ile dünya halkları arasında yıkılmaz köprüler inşa edilmiştir. Bunu yıkmaya hiçbir gerici, sömürgeci ve emperyalist devletin gücü yetmez. Halkımız '88 yılını da kazanmakda kararlıdır.

Bu anlamda, '88 yılı Newroz'u ve bütün bir yıl, halkımız ile faşist sömürgeciler arasında büyük bir mücadele ile geçecektir. Bu mücadelenin sonucu, savaşın kaderini de yakından etkileyecektir. Sömürgeciler de bu gerçeklerin bilincinde olacak ki, hazırlıklarını buna göre yürütüyorlar. '88 yılını kendi lehlerine çevirmek için büyük bir çaba harcıyorlar. Bu hazırlıkları zaman zaman sömürgeci basının sayfalarına da yansıyor. '88 yılının bir dönüm noktası olduğunu yazıyorlar. Devletin bu konuda zamanında tedbir almasını aksi taktirde, geç kalacaklarını bekliyorlar. 23 Mart 1988 Tarihli Milliyet'de M. Ali Birand "Köşe"sinde şöyle yazdı: "İşte böylesine önemli ve bir bakıma 'dönüm noktası' diye nitelendirilebilenecek aylara giriyoruz... Güvenlik önlemleriyle birlikte, 'Kürt Sorununun' bütün boyutlarının da artık ele alınması, PKK'yi sadece basit bir terör örgütü diye niteleyerek, sorunun başka yönlerine bakılmaması, uzun vadede ülkemize çok daha zarar getirir." M. Ali Birand, Türk devletine ve Özel Yönetim Valisi Kozakçıoğlu'na kendisince akıl veriyor, tehlikenin ciddiyetine dikkat çekiyor. Sorunun ciddi boyutlarda olduğunu bilmeyen yok gibidir. Türk sömürgecileri, hangi yönteme başvurursa vursunlar, Kürdistan'dan çekilip gitmek zorunda kalacaklardır. Kürdistan'da başarıya gitmeleri mümkün değildir. Halkımız ulusal kurtuluş savaşını, bugün yıkılmaz ve dönülmez bir aşamaya getirmiştir. Sömürgecilerin bütün hazırlıkları ve komploları boşa çıkmaya mahkumdur. '87 yılı içerisinde yaygın olarak yürütülen gerilla mücadelemizle silahlı savaşımız güçlü bir temele kavuşmuştur. Gerillanın Kürdistan'da tuttuğu ve daha da gelişebileceği kanıtlandı. Newroz'la birlikte halkımız, gerilla savaşını daha da ileriletecek ve kazanımlarını çoğaltacaktır.

ARGK gerillaları bir eğitim esnasında...

Bu inanç ve zafere duyulan büyük güvenle Newroz '88 ülke içinde ve dışında yaygın eylemlilikle kutlandı. Bütün alanlarda, halkımız bir Newroz'a daha kavuşmanın sevincini yaşadı.

Newroz isyan ateşi söndürdü

Geleneksel Newroz ateşi, Kürdistan'ın en yüksek tepelerinde, dağların doruklarında bir kez daha isyan çağrısı olarak yandı. 20-21'e bağlayan gece, Kürdistan'ın her alanında ateşler yakıldı. Dağların doruklarında yanan ateşin yükseldiği alevler, kurtuluş yolunun müjdecisi oldu.

Bunun dışında çeşitli alanlara Newroz vesilesi ile pankartlar asıldı, toplantılar yapıldı. Mardin-Nusaybin'de çok sayıda pankart asıldı, bir köy ilkokulu yakıldı. Ayrıca bazı devlet kurumlarında yangın çıkarıldı.

Sömürgeci Türk ordusunun aldığı bütün önlemlere rağmen, Newroz toplantı, gösteri, pankart açma, bildiri dağıtma, ateş yapma gibi eylemlerle kutlandı. Özel Yönetim Valisinin, yine sömürgeci basının "Newroz dolayısıyla yoğun önlem alındı" biçiminde duyurdukları bütün tedbirlerine rağmen, kutlamalara engel olunamadı.

Diyarbakır şehir merkezine "Yaşasın Newroz" ile "Yaşasın Kürt Ve Türk Halklarının Mücadele Birliği" sloganlarının yazıldığı pullamalar yapıldı. Büyük bir paniğe kapılan sömürgeci birlikler, hemen aynı gecenin gündüzünde polis ve askerle yoğun tedbir alıp, pulları duvarlardan söktüler. Sömürgecilerin bu telaş ve korkusuna tanık olan kitleler, düşman güçleri ile alay ettiler. Pullama eylemi kitleler üzerinde büyük bir etki bıraktı.

Diyarbakır'da Newroz dolayısıyla öğrenci-gençlik arasında yaygın toplantılar düzenlendi. Sömürgeciler bu gelişmelerden ürkerek öğrencileri tutuklamaya başladılar. 40 öğrenci gözaltına alınmış, daha sonra 3'ü tutuklanmıştır.

Newroz kutlama eylemleri İstanbul'da da yapıldı. İstanbul'un birçok semtinde ateşler yakıldı, bildiriler dağıtıldı. Ayrıca Taksim-Tarlabaşı'nda bir dozer yakıldı. İstabul-İncirli'de ise bir bankaya atılan molotof kokteyli sonucu, bankada yangın çıktı. Her iki eylemde de maddi zararın büyük olduğu bildirilmektedir.

28 Mart akşamı, Eruh'un Fındık bucağında gerçekleştirilen iki ayrı eylemde 9 köy korucusu cezalandırıldı. Yağızköy'de 5, Kartaltepe köyünde ise 4 köy korucusu ölümle cezalandırıldı. Bu eylemler hem Newroz'u karşılamakta ve hem de değerli komutanlarımızdan Mahsum KORKMAZ (Agit) yoldaşın anısına gerçekleştirilmektedir. Eylemlerin, Agit yoldaşın büyük bir kahramanlık göstererek şehadete ulaştığı Eruh'ta gerçekleştirilmesi daha da anlamlıdır.

Midyat ve Gercüş'te gerçekleştirilen iki ayrı eylemde iki MİT elemanı öldürüldü. Köylere öğretmen kılığında sokulan MİT elemanları açığa çıkarılmış ve halkın onayı ile idam edilmişlerdir.

12 Mart tarihinde Gercüş'ün Aydınca köyü ilkokulu öğretmeni Hüseyin Aydemir, 25 Mart tarihinde ise Midyat Başgözü ilkokulu öğretmeni Muhammet Yıldız işledikleri suçların karşılığı olarak, ölümle cezalandırıldılar.

Yurtdışında Newroz geniş kitle toplantıları ile kutlanıyor

Yurtdışında bulunan Kürdistanlı emekçiler, birçok alanda düzenledikleri toplantı, gece ve gösterilerle Newroz kutlamalarını sürdürüyorlar. Newroz şenliklerine onbinlerce Kürdistanlı emekçi katıldı.

Kürdistan'ın diğer parçalarında. Ortadoğu'nun bazı ülkelerinde ve Avrupa'da Newroz bu yıl daha büyük bir coşku ile kutlanıyor. Almanya, Belçika ve Avusturya'da yapılan gecelere binlerce Kürdistanlı emekçi katıldı. Newroz'un anlamı ve bugünkü kutlanış biçiminin izah eden siyasal konuşmaların yanısıra, kültürel gösterilerle de tamamlanan geceler, bağımsızlık ve özgürlük istemlerinin dile geldiği Newroz gecelerine katılmaktalar. Şimdiye kadar yapılan, Berlin, Nürnberg, Saarbrücken, Köln, Frankfurt ve Duisburg gecelerine 10 binin aşkın yurtsever emekçi katıldı. Bu katılım bile, yurtsever Kürdistanlıların ulusal kurtuluş mücadelesine sahip çıkmadaki kararlılıklarını göstermektedir.

Alman polisi, gecelere katılımı engellemek için ev baskınlarından tutalım da, gece salonlarını iptal etmeye kadar birçok yönteme başvurdu. Bu amaçla, Nürnberg'de düzenlediği provokasyon tutmadı ve killeler geceyi yapmada kararlı olduklarını açık bir şekilde ifade ederek, polisin çabalarının anlamsızlığını ortaya koydular. Mahkememden çıkarttıkları bir kararla de polisin oyununu tümden bozdular.

Yurtsever Kürdistanlılar halen birçok kentte ve Avrupa'nın diğer ülkelerinde Newroz kutlama toplantı ve gecelerini düzenlemeye devam ediyorlar. Nisan sonlarına kadar devam edecek olan, bütün bu kutlama şenliklerine binlerce yurtsever emekçinin katılması bekleniyor.

ALMAN DEVLETİNİN SALDIRILARINA KARŞI PROTESTO HAREKETİ GENİŞLİYOR

Alman Devletinin Şubat ayı başlarında, ulusal kurtuluş hareketinin sempatizanlarına karşı başlattığı saldırı ve tutuklamalara karşı protesto hareketi genişleyerek, devam ediyor. Kürdistanlı emekçilerin ve Alman ilerici-demokratlarının katıldığı protesto hareketi birçok şehirde ve Avrupa ülkesinde işgal, gösteri, açlık grevi ve yürüyüşler biçiminde devam etmektedir. Bütün bu hareketlerde Alman Devletinin tutumunu protesto edilmektedir.

Şimdiye kadar tutuklanan yurtseverlerin sayısı 13'e çıktı. Hiçbir gerekçe gösterilmeden ve asılsız bazı iddialara dayanılarak gözaltına alınan yurtsever politikacıların birçok yasal hakları da sınırlandırılmış durumda. Alman polisinin bu tutumunu daha birçok yurtsever üzerinde de sürdürmesi bekleniyor. Faşist Türk Devleti ile içerisine girdiği ilişkilerin de bir sonucu olarak, bu tutumunu devam ettiriyor. Nitekim, 27 Mart tarihinde Almanya'dan ayrılan Türk İşçileri Bakanı Kalemli "Almanya'nın bu tutumunu sürdüreceğine emin olduğumuzu ifade ettik" diyerek, aradaki işbirliğini çok açık bir şekilde ortaya koydu. İşbirliğinin bu şekilde sürdürüleceği konusunda ortak anlaşmaya vardıkları görülmektedir. Bu nedenle, TC'den aldığı bilgiler çerçevesinde Alman polisinin saldırılarını devam ettireceği görülmektedir.

Alman Devletinin bütün bu saldırılarına karşı Kürdistanlı yurtseverler daha geniş bir kampanya başlatarak karşı koymaktalar. Hiçbir şekilde yıldırılmayacaklarını ve kararlılıklarını ortaya koyuyorlar. Almanya'nın çeşitli kentlerinde düzenlenen işgal, gösteri ve toplantılar, yurtsever emekçilerin kararlılığını açık bir şekilde göstermektedir.

12.3.88 tarihinde İsviçre, Fransa, Hollanda ve Danimarka sınırlarından Almanya'ya yürüyen Kürdistanlı emekçiler, Alman Devletinin tutumunu protesto ederek, saldırıların durdurulmasını istediler.

Bonn'da uzun bir süreden beri devam eden açlık grevi eylemi belli bir süreden bu yana süresiz açlık grevi ve ölüm orucu biçiminde devam etmektedir. Ayrıca Strasbourg vd. bazı alanlarda da, bu eylemle dayanışma amacı ile açlık grevi yapılıyor.

19 Mart'ta Bonn'da düzenlenen protesto miting ve yürüyüşüne ise 5 bin dolayında yurtsever Kürdistanlı, Alman ilerici ve demokratı ile Türkiye ilerici güçleri katıldı. Yürüyüş eyleminde bir kez daha uygulamalar protesto edildi.

Polisin, yürüyüşe yönelik olarak gerçekleştirmek istediği bir provokasyon da boşa çıkarıldı. Baştan beri Kürdistanlı yurtseverlere yönelik olarak komplolara baş vuran Alman polisinin bu tutumunu yürüyüşte de açığa vurmasını karşısında, yürüyüş tertip komitesi yerinde bir tutumla oynanmak istenen oyunu boşa çıkardı.

Çeşitli eylemler biçiminde devam eden protesto hareketine Alman ilericilerinden, El Salvador, Şili, Türkiye vd. ülke ilerici-demokratlarından da giderek artan ve yoğunlaşan bir destek sunulmaktadır. Bu halkımızın kararlılığının ve haklılığının bir sonucu olarak gerçekleşmektedir.

Adana Cezaevinde Açlık Grevi

10 Mart 1988 tarihinden itibaren, Adana cezaevinde, cezaevi koşullarının düzeltilmesi ve işkence uygulamalarına son verilmesi için başlatılmış olan açlık grevi devam ediyor.

Başlangıçta 10 tutuklunun katıldığı açlık grevine katılanların sayısı 20'ye yükseldi. İsteklerin kabul edilmemesi halinde, açlık grevine katılacak sayının daha da artacağı bildirilmektedir.

PKK'li savaş esirlerinin önderliğinde başlatılan bu açlık grevi eylemini devrimciler, istekleri kabul edilene kadar sürdürmede kararlı olduklarını açıkladılar. Adana ve diğer cezaevlerinde yaygınlaşan eylemler cezaevlerinin direnişin güçlü bir kalesi olarak varlığını devam ettirdiğini çok açık bir şekilde göstermektedir.

Son olarak, Adana cezaevinin de eklendiği direniş dalgası her geçen gün büyümekte ve yeni zaferler kazanmaktadır. Zafer, direnen ve bunu sürekli kılanlarındır. Cezaevi direnişleri ise, bunun en somut bir kanıtıdır.

Ayrıca aldığımız bilgilere göre 29 Mart tarihinde Çanakkale cezaevinde de 17 devrimci tutuklu açlık grevine başlamıştır. Devrimciler üzerlerinde uygulanan işkence uygulamaları ile insan haklarını çiğneyen tutumları protesto ediyorlar.

Adana zindan direnişinin temellerini atan PKK'li savaş esirleri...

Diyarbakır Cezaevinde Sürgünler Başlatıldı

Türk sömürgeciliğinin büyük bir çıkmaz içerisine sürükleyen ve bu rejime Kürt gerçeğini resmi düzeyde itiraf ettiren, Diyarbakır direnişinin elde ettiği kazanımları engellemek için sürgün etme politikasını "cezaevlerini sivilleştirme" adı altında gündeme koydular.

Diyarbakır cezaevinden birçok savaş esirini diğer cezaevlerine, Urfa, Antep, Eskişehir gibi cezaevlerine sürgün ettiler. Sürgün edilenler arasında ağırlıklı bölümünü 35. koğuş direnişçileri oluşturuyor. Böylece direniş hareketini zayıflatmaya ve güçten düşürmeye çalışıyorlar. Az sayıda çeşitli cezaevlerine dağıtılmış olan savaş esirlerin üzerinde yeni komplolar uygulamak istiyorlar.

Şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da sömürgeciler boşa olta atacaklardır. Büyük bir abide gibi yükselen **Diyarbakır Direniş Geleneği**'ni zayıflatmak asla mı asla mümkün olamaz. Her saldırı, bu ateşi daha da harlaştıracak, bir parça olacaktır.

Faşist Saddam, Halepçe'de 5 Bin Kürdü Katletti

İran-Irak savaşının en yoğun bir şekilde devam ettiği bölgelerin başında, kuşkusuz Doğu ve Güney Kürdistan toprakları gelmektedir. Bu savaşta Kürdistan halkı büyük bir zarar görmektedir. İran ve Irak'ın yürüttüğü savaşta on binlerce Kürt yaşamını yitirdi.

Irak Saddam rejimi son günlerde Kürt halkına karşı yönelttiği saldırılarına ağırlık vermeye başladı. Peşmerge kamplarına ve köylerine karşı yönelttiği saldırıların boyutunu daha da genişletti. Havadan ve karadan yürüttüğü saldırı ile binlerce Kürdü öldürdü ve ya yaraladı. Kimyasal bomba, zehir vd. uluslararası kurallarla yasak edilmiş olan silahları kullanan Irak Saddam rejimi, Güney Kürdistan'da vahşi katliamlar gerçekleştirdi.

Geçtiğimiz günlerde, uçakla Şemdinli yakınlarında sınır üzerindeki bir kaç köyü bombaladı, bundan önce Merivan (Doğu Kürdistan) yakınlarındaki üç köyü de bombaladı. Bu bombaların kimyasal gazla dolu olduğu ve bu zehirli gazdan çok sayıda insanın öldüğü açıklandı.

Faşist Saddam rejimi en büyük vahşetini ve katliamını Halepçe ve Hermen kentlerinde yaptı. Bilindiği gibi, bu şehirleri İran birlikleri geçtiğimiz günlerde düzenlediği bir saldırı ile Irak birliklerinin elinden aldı. Güney Kürdistan'ın şehirleri olan Halepçe ve Hermen'a karşı Irak ordu birlikleri kimyasal bomba kullandılar. Siyanür ve sinir gazının kullanıldığı bombalamalarda 5 bin Kürt katledildi. 5 binin de ağır yaralandığı bildiriliyor. Ancak bazı kaynaklar ölü ve yaralı sayısının daha fazla olduğunu söylüyorlar.

Batılı gazetecilerin resimlediği ve görüntülediği bu katliam bütün dünyada büyük bir tepki uyandırdı. BM tarafından kullanımı yasaklanmış olan kimyasal gazların kullanılması, uluslararası savaş kurallarının faşist Irak rejimi tarafından açıkça çiğnenmesidir.

Faşist Saddam rejiminin halkımıza karşı geliştirdiği bu vahşiyane katliamı kınıyor ve bütün insanlığı bu vahşete karşı durmaya çağırıyoruz. Yine bu kimyasal bombaların yapımına teknik olanaklar sunan Alman Devletini de Kürt halkına karşı takındığı bu tutumdan dolayı kınıyor ve protesto ediyoruz.

Sömürgeci Mahkemenin 76 Yıl Cezasına Sakine CANSIZ'ın Cevabı: "BENİ ANCAK PKK'NİN KURDUĞU MAHKEME YARGILAYABİLİR"

Geçtiğimiz günlerde sonuçlanan bir dava ile birlikte, toplam 76 yıl hapis cezasına çarptırılan Sakine Cansız, Elazığ-PKK grubu davasındaki yargılanmasına ilişkin olarak Askeri Yargıtaya 70 sahifelik bir savunma metni verdi.

Sakine Cansız verdiği savunma metninde 8 yıldır, cezaevinde uygulanan işkence ve katliamlara geniş-çe değinerek, bu direnişlerde şehit düşen Mazlum DOĞAN; Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ ve diğer yoldaşlardan bahsetti. Milliyet gazetesinin 18 Mart 1988 tarihli nüshasında savunmanın yayınlanan bölümlerini olduğu gibi aktarıyoruz: ***"Yüzbaşı Esat Oktay Yıldıran, 'kadınlara işkence yapmaktan zevk alıyorum', 'kadın çiğliği benim için en güzel müziktir' diyerek, kadın özelliğimizi yansıtan, saçlarımızı tıpkı erkek arkadaşlarımınzınki gibi kestiriyor. Karşı çıkınca da falakaya yatırıyordu. 14 yaşındaki bir kız çocuğu durumu mektupla ailesine bildirmeye yeltenince, aynı mektup Yüzbaşı Yıldıran tarafından bu kız çocuğuna yedirildi... Kadın oluşumuzdan dolayı, belli özellikler taşıyan ve hayati önemi olan çeşitli rahatsızlıklarımız sözkonusuydu. Soruşturma döneminden bugünlere kadar tecavüz, cop sokma, elektirik akımı vermek, copla cinsel organa vurma gibi vucüdumuzun diğer yerlerine inen darbeler sonucu aşırı kanamalar, mikrobik hastalıklar ve ruhi çöküntüler içinde manevi yalnızlığa terkedildik..."***

Sakine Cansız savunmasının en son bölümünde ise sömürgeci mahkemenin kendisini yargılayamayacağı ve yargılayabilecek tek gücün PKK olduğunu belirtiyor. Bu konuda Sakine Cansız şöyle diyor: ***"Beni ancak PKK'nin kurduğu mahkeme yargılayabilir."***

"Biz Suçlu Olduğumuzdan Değil, Düşüncelerimizden Dolayı İçerdeyiz"

Mektubunda yaşamımızdan bahsetmemizi istemişsin.

Bizler koğuşta şu anda yedi kişiyiz. Dört arkadaş bizim davadan, diğer üç kişi ise başka davalardan yargılanıyor. Abidin ve Hozan bir arkadaş Eskişehir cezaevine sevkedildiler. Pertekli bir arkadaş da az bir ceza aldığından Ergani kapalı cezaevine gitti. Bir ay kadar oldu gittiler. Bundan 15 gün kadar önce ben, Teslim, Ali, Celalettin ve benimle birlikte yakalanan kişi de sevk formu doldurduk. Şubat'ın sonlarına doğru bizi de götürebilirler. Büyük bir ihtimalle gideceğimiz yeni mekan Eskişehir olacak. Gideceğimiz yerde size yazarım. Öğrendiğimiz kadarıyla Eskişehir'de hala ziyaret yasağı devam ediyormuş. Ancak kitap, dergi gibi eşyalar alınıyormuş.

Elazığ'dan buraya ilk geldiğimizde bir süre 15 kişi 19. koğuşta kalmıştık. O zaman Aydın da bizimle birlikte ayrı koğuşta kalıyordu. Sizin onu, onun da sizi tanıdığını bilmiyordum. Bir sohbet esnasında sizin köyden bahsederken sizi tanıdığını öğrendim. Şimdi başka bir koğuşta kalıyor, ama bazen kendisini görebiliyorum. Bundan üç-dört ay önce bizde kendi isteğimizle 13. koğuşa gittik.

Havalandırmaya sabah saat 9.30'da çıkıyor 11.50'de içeri giriyoruz. Öğlen tekrar 13.00'de çıkıp 16.00'da giriyoruz. Bu durum cumartesi ve pazar dışında, haftanın beş günü hep böyle devam ediyor. Soğuk havanın bastırması sonucu voleybol, futbol oynamaktan vaz geçtim. Tabii oynayanlar hala var. Havalandırmaya bizimle birlikte iki koğuş daha çıkıyor. Toplam sayımız 40 kişiyi aşıyor.

Ailelerimizin getirdiği ya da postayla gönderdiği kitap, dergi, elbise gibi eşyalar içeri alınıyor. Dışarda yasak olmayıp piyasada satılan tüm dergi ve kitapların girişi serbest. Daha dün postayla gelen Yeni Çözüm dergisini aldım. Beraberinde iki de kitap göndermişlerdi.

Ziyaret haftada bir kez ve 30 dakika yapılıyor. Bayramlarda ise ziyaretler açık yapılıyor. Yeni yıl vesilesiyle de açık görüş yaptık.

Çayımızı ancak termosla alabiliyoruz. Ve melamin bardaklarla içiyoruz. Gerçi bizim Hozat'ın çayı gibi değil ama, içiyoruz işte. Zaten şu radyasyon hikayesi çıktı çıkalı cezevinin çok büyük bir kısmı çayı da bırakıp ya. Gel görki ben ve Teslim'in bunu bırakacağı da yok. Şu anda saat gecenin 23.00'ü, ve bardağımda çayım, bir elimde sigaram senin mektubunu yazıyorum. Arada sırada TV'ye kulak veriyor, gazetelere göz gezdiriyor, sohbetlere katılıyorum. Tabii yeniden mektubun başına geçip yazmaya devam ediyorum. Gününüzün büyük bir bölümünü okuduğumuz kitap, dergi ve günlük gazeteler alıyor.

Şiir demişsin de, ne yazık ki uğraşmıyorum ben. Tabii uğraşanlarımız da var. Sorduğuna göre merakli olman gerek. Şiirle uğraşmak elbetteki güzel bir şey. Ancak, yazılan şiirler gerçekçi olabiliyorsa bir anlam ifade eder. Toplumsal gerçekliği yansıtmayan, toplumun duygu ve düşüncelerine seslenmeyen, çıkarlarına hizmet etmeyen, dahası bilinçlerini geliştirmeyen şiirlerin kıymet-i harbiyesi de yoktur. Toplumun dışında yaşayarak, onlardan soyutlanarak ahkam kesmek, sadece kendisini aldatmak olur. Bugün cezaevlerinde de çok şey yazıldı-çizildi. Ama kabul etmek gerek, her yazılan, gerçek yaşamı dile getiremiyor. Çoğu insan ya onurlu yaşamın dışında kalıp sözde yaşamı dile getirmiş, ya da yalan, yalnış, -subjektif düşüncelerini- ortaya koymuştur. Oysa cezaevlerindeki gerçek yaşam, ancak onurlu yaşam içinde yer alanların kalemiyle yazılmalıdır. Gerçekleri tersyüz etmeye kalkanlar ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar, kendi kendilerini ancak tatmin edebilirler. En zor koşullarda arkasına dahi bakmadan ortadan toz olanlar, bugün sayfalar dolusu yazılar yazıp, hiçbir şey olmamış gibi utanmadan ahkam kesiyorlar. Nefeslerini yurt dışında alan bu baylarımız, şimdi "ülkeye demokrasi geldi" safsatalarıyla bavullarını toplayıp dönmek için mesaj beklemektedirler. Hatta bir süre önce ülkeye giriş yapanlar da oldu. Ama gördüler ki, meğer hiç de söylendiği gibi değilmiş. Oysa ne büyük hayallerle gelmişlerdi. Önde gelenlerin durumunun iç açıcı olmadığını gören gurbetteki göçmenler, geri-sini geriye bavullarını boşaltmaya başladılar. Yeni bir umut ışığı bekleyeceklerdir. Dışarda nasıl bu gibi olumsuzluklar yaşanıyorsa, bulunduğumuz mekanlarda da yaşanacaktı. Yaşandı da...

İşte sevgili kardeşim! Dışarda nasıl ki, zor koşullarda annelerine bile "allahaısmarladık" demeden kayıplara karışanlar eksik olmuyorsa, içerde de bunun değişik biçimlerde gündeme gelmesini görüyoruz. Güç karşısında boyun eğen zavallılar olduğu gibi, insanlık onurundan en ufak bir taviz bile vermeyen, gelecek kuşaklara örnek duvranışlarıyla isimlerinden söz ettirmesini bilen, gerekliğinde doğru bildiği düşünceler için hayatını kısa yaşamıyla noktalayan, onurunu ezdirmeyen, siyasal kimliklerini en zor dönemlerde dahi korumasını bilen, alnı açık, başı dik dostlarımız da var.

Çok şey yazıldı, ama ne yazıldı? Önemli olan neyin yazıldığı ve kimlerin yazdığıydı. Yukarda da bahsettiğim gibi, onurlu bir yaşam sürdürmeyip de onurlu yaşam üzerine çok şey yazanlar da oldu. Ama bu insanlar gerçekleri tam olarak aktarabilirler mi? Tabii ki hayır! Somut yaşam içinde bizzat yer almak

Devamı 26. sayfada

DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZ GELİŞMENİN GERÇEK SAHİBİDİR

Başlarafı 1. sayfada

Tarihe baktığımızda, bütün soylu dinlerin, inançların, yine insana özgü önemli tüm çıkışların öncüleri kahramanca adlara layık olduğu gibi, ilk kendini feda edenleri de büyük şehitleridir. Ve zaten böylesi önemli bütün çıkışlar, kahramanca bir yürüyüş ve bunun da en önde yürüyenlerinin kanı pahası olmadan zafere erişemiyor. Önemli bütün yürüyüşler, çıkışlar, gerçekleştirdikleri amaca bağlı olarak kendi kişiliklerini öne çıkarırlar. Bunlar, ilk cesareti, ilk büyük fedakarlığı gösteren ve böylelikle de daha sonraki yığınların hareketini mümkün kılan kişiliklerdir. İşte anlamını burada tamamlar. Bütün gelişmeleri koşullandırma özelliğinde olan, ister şehitler, ister onları kişiliklerinde temsil edip kesintisiz ve giderek daha da yoğunca sürdürenler hep yad edilir, yüceleştirilir, anıları kutsallaştırılır. Tabii, anılara bağlı kalındıkça amacın tam gerçekleşmesi sağlanır. Amacın gerçekleştirildiği ortam, eğer son derece bencil çıkarlara bırakılmış ise, burada kesinlikle yüce amaçlardan kaçınılıyor demektir. Korku illiklerine kadar sinmiş ve öngörü denilen bir durum sözkonusu değilse, yine öyledir. Yine karanlık, umutsuz ortam yaratıcı çıkışa, büyük aydınlık hareketine, cesarete, fedakarlığa ihtiyaç göstericiliğine, işte böylesine koşullar ileri çıkışın ve bunun ilk öncülerinin şehitliğinin mertebesini belirlediği gibi, gerçekleşen devrimin de büyüklüğünü ortaya koyar. Çok çeşitli toplumlarda ve tarihi dönemlerde yaşanan böylesine gelişmelere devrimler adı verilir. İster toplumsal ve siyasal nitelikte olsun, isterse onların daha dar, küçük ölçeklerde bilimsel, teknik, kültürel devrimlerinde olsun, bu hep böyledir. Kısaca, insanlık tarihi, ancak böylesine öncüler eliyle yeri ve zamanı geldiğinde ilerleme imkanına kavuşur. Bu öyle bir durumdur ki, daha sonra yücelttiliyor, kutsallaştırılıyor. Aslında öbu tip yücelttilmiş kişilerin önemli rollerinden ötürü anlaşılır nedenleri vardır.

Demek ki, abartmak kadar, böylesi bir rolün yadsınması da doğru değildir. Böylesine zor durumda olan insan topluluklarında, onun toplumsal gelişim evrelerinde, böyle kişiliklerin bir ihtiyaç olarak belirmesi ve şartlar birleştiğinde ortaya çıkması anlaşılırdır, gerekidir. Böylesi öncüler en çok cesaret, en büyük fedakarlık ve yine öngörü kesinliği istendiğinde hep öne atılır. Bu öne atılmalarda bazıları erkenden şehit olur. İşte bu kişiler, o davanın amaçlarının büyüklüğü kadar büyüktürler ve tarihe de bu temelde damgasını vururlar, gerçek yaşayan değerler haline gelirler. Burada artık kişinin fiziksel varlığı veya yokluğu söz konusu değildir. Burada büyük amaçlar, bir topluluk açısından kesin yücelmek, kurtulmak ve özgürleşmek için ulaşılması kaçınılmaz hale geldiğinde, işte bu kişilerde sembolleşir. Ve bunlar, yaşamın sürükleyici gücü haline gelirler. Dolayısıyla da şehitlik burada gerçek bir özgür halk gerçeğinde, sınıf gerçeğinde, ulus gerçeğinde ifadesini bulur. Şehitler yüreği, halkın ahlakı ve temel amaçlarının sembolü olurlar ve bu da tabii ki, o kişinin tümüyle bir halkla yaşaması demektir. Tarih bu konuda sayısız örneklerle doludur.

İşte bizim çıkış koşulla.rımız da, alabildiğine *zifiri* bir karanlığın hüküm sürdüğü, olumsuzluğun had safhada olduğu, öngörü yerine, gelecek karşı tam bir kör gibi hareket edildiği, özellikle de güncel çıkara hem de beş metelik pahasına bakıldığı bir ortamdır. Yine herkesin kendi basit güdülerini yaşamak için yarış ettiği, bunmunun ötesini göremeyecek kadar dar, kısır kaldığı bir dönemdir. İşte böylesine dönemlerin gerek çıkış amacının belirlenmesi ve gerekse bu belirlemeleri kişiliğinde temsil edip tüm gücüyle bu amaca ulaşmak için cesaret ve fedakarlığın en lar gerçekliğinin belki de en gerisinde seyretme sözkonusudur. Kürdistan gerçekliği bu anlamda en çok ihanete uğramış, çağ tarafından unutulmuş, kendi kendisine bile önemli oranda inkar ettirilmiş. üzerinde her türlü baskının, sömürünün, dalaverenin, soysuzluğun cirit attığı, burada yaşama adı vermekte bile güçlük çekildiği bir durume düşülmüş olan bir gerçeklikti.r. İşte böylesine bir gerçekliktен yola çıkma, yaratılması gereken düşünce kıvılcımlarından tutalım, zulme, her türlü kendini inkara, inançsızlığa karşı olmaya kadar onu aşma gücünü göstermе, onu giderek zafere ulaşabilirlik adımlarının sahibi kılma çok büyük bir öneme haizdir. Temsilinin, cesaret kadar bilincin de çok güçlü olmasını isteyen ve de çok gerekli olan bir oluşumdur. Eğer bu dönemin özelliklerini tüm yönleriyle böyle kavramakta güçlük çekersek, ilk öncüleri olduğu kadar, şehitleri de anlayamayacağımız ortaya çıkar. Dolayısıyla, şehitliğin anlamına, sağlam bir kavrayış ve uygulama gücü kazandırmak istiyorsak, çıkış koşullarını ilkelerimize kadar duymamız gerekiyor. Bu ortama müdahalenin her sözcüğünden tutalım, tüm eylemlerine kadar hepsini kavramak, rolleri yerli yerine oturtmak ve böylece derin gerçeklerle yüklü olarak kendimizi güçlendirmek, bunu anlamanın ve temsilin baş koşuludur. Bizim ilk şehitlerimizin bu anlamde çok büyük bir değeri olduğunu görüyoruz. Başarı şansına onun önderliğinde kurtarılacak, özgürleştirilecek halk tarafından bile zor inanılan, inanılmaktan da öteye kaçınılan, ama doğruluğu da gittikçe açılıça ortaya çıkan ve mutlaka belli bir grup tarafından temsil edilmesi gereken, karşısında yine her dönemde olduğu gibi çok vahşi, zalim bir gücün yok etme tehlikesini ilklerine kadar hisseden, ama buna rağmen yine yürümeyi şart kılan bir dönemin savaşçıları büyük savaşçılardır. Bunların şehitliği büyük şehitliklerdir. PKK'nin oluşumunda ve bu amaç uğrunda gerektiğinde insanın kendini vererek kadar bunların doğru ve yetkin olduğuna kitleleri inandırmamızda, bu şehitlerimiz en büyük kanıt oldular.

Şehitler, tam da bu noktada en değerli varlıklarını, en değerli yaşam kesitlerinde feda etmişler, gözlerini kırpmadan düşmanın vahşiliğini ve zalimliğini bilerek üzerine gidip başarıya ulaşmışlarsa, zaferin en temel koşullarından birisini elde etmiş sayılırlar. Şehitlerimizin rolü, işte böylesine bir roldür ve büyüktür. Bunların ilk şehitler olması, bu anlamı çok daha büyütüyor. İlk şehitler, alacakaranlıkta aydınlık bir gelecek erasında kurulan bir köprü olurlar. Bu köprü, biraz ileriemek isteyenlerin mutlaka üzerinden geçmesi gereken bir köprüdür. Onlar, yüzyıllardan beri kitlelere sinmiş korkuyu kırmakla, bilinçsizliği aydınlığa çevirmekle ve gerekirse bu konuda nasıl kendisini feda edebileceğini göstermekle böylesine bir köprü rolünü yerine getiriyorlar. Daha sonrakiler aslında biraz açılmış olan bu yoldan ilerlemeye koyuluyorlar. Dikkat edilirse, insan daha az cesaret ve fedakarlıkla böyle aydınlanmış bir yolda yürüyebilir. Dolayısıyla, esas olarak, yolu düzleştirme ve kolaylaştırma sözkonusudur. Demek ki, şehitlerin gerçekleştirdiği büyük bir hizmet de budur. Bir dava, eğer çok kişinin tamamen çekindiği, ama mutlaka ilerlemek istenliyorsa, kurbanlarının verilmesini emrettiği bir dönemde böyle mensuplarını ortaya çıkarmış ve Onlar da gerektiği gibi davranmışlarsa, o davanın yürüme şansı yüksektir. PKK davasının da başlangıçta böyle bir şansa kavuştuğu söylenebilir. Doğruluğu ve çıkış gerekçeleri bunu mümkün kılmıştır. Şehitlerimiz, bunun yoğunlaşmış ifadesi olmuştur.

Böylesine tanımlayabileceğimiz şehitlik kurumu, daha sonraki gelişim sürecinde neleri ifade eder? Biz, basta Hakı KARER olmak üzere, bir ideolojik inanç grubunu yaratmaya çalıştığımız ilk dönemde, inançlarımıza ve ideolojimize kararlıca bağlıdığımızın ne kadar keskin ve dönülmez olduğunu bu şehidimizin örneğinde çok net olarak ortaya koyduk. Düşünceleri uğruna şehrı olmak, inançları uğruna gözünü kırpmadan kendini feda etmek, bizim ideolojik gruplaşmamız döneminde gerçekleşmiştir. Daha o dönemde bile, bu oluşumun temelinde, gerekirse kanımızı akıtarak yürüyebileceğimizin güçlü ifadesi sözkonusudur. Elbette ki, karşı tarafın da, grubumuzu köklü inançlarımızdan, düşüncelerimizden, çabamızdan tamamen uzaklaştırmaya çalışması ve bunun için yok etmeyi gündeme sokması sözkonusudur. İşte bu, böylesine bir aşamadır ve bu aşamada ilerlemeye cesaret edilmiş, geri adım atılmamıştır. Grubumuz, ilk şehidinin anısına anında bağlı kalmıştır. Biz, anıya bağlılığın bir gereği olarak, daha ileri amaçlar çizer, hareketin amaçlarına daha bir derinlik kazandırır ve bunu daha ileri bir örgütlülüğe kavuştururken, aslında dava arkadaşlığına kesinlikle bağlı olma, anıya kesinlikle üstün değer biçme, onu mevcut koşullar içinde azami nereye kadar ve nasıl ilerletebiliyorsa oraya götürmesini bilme görevini yerine getirdik. Ağlamak, sızlanmak, açıkça anıya ihanettir. Çünkü O, çok temel bir sey için öne atıldı; bunun zaferini ve başarısını istiyordu. Dolayısıyla, anıya bağlı kalmak isteyen, eğer tutarlı olmak istiyorsa, şehidin bıraktığı yerden davayı daha güçlü, daha örgütlü, bu anlamda daha kapsamlı bir amaca kavuşturarak yürümeyi bilmelidir. Bağlılığın bundan başka bir tanımı olamaz. İşte biz, tam da bu dönemde böyle yaptık. Amaçlarımızın Parti programına dönüştürülmesi ve gevşek örgütlenme yerine daha resmi, daha bağlayıcı olan örgütlenmeye geçilmesi gerektiğini söyledik. Bu, anıya bağlılıktır. Bu, cesaret ve öne atılmadır. Ve bildiğimiz gibi, kendimizi bir adım daha ileriletmemiz böyle sağlanmıştır. Biz, anılara bağlılığın bir gereği olarak her yıl daha güçlü bir eylemlilik ve örgütlülükle karşılık verelim derken, şehitlerimizin sayısı da arttı. Bu, şüphesiz daha sağlıklı olmanın, gerekirse bunun için daha çok fedakarlığın ve cesur davranmanın gerektiğidir. Ve yapılan da budur. Eğer Hareket 1978-79-80'lerde her bakımdan daha yoğun bir gelişmeyi yaşamışsa, bu özelliğimizle yakından bağlantılıdır. Her yıldönümünde yürütülen eylemler hem düşmanı biraz daha geriletmiş, hem de fedakarlık oranımızı arttırmıştır. Ve bunlar, hep yeniden bir başlangıç, yeniden bir doğuş anlamına da gelmiştir. Hakı KARER'in anısı bizde Hilvan gerçeğine dönüşmüştür.

Hakı KARER'in şehadetinin birinci yıldönümünde Halil ÇAVGUN, Hilvan gerçeği içinde ortaya çıkan bir şehidimizdir. Ve Hilvan gerçeği daha sonra kitleselleşen bir gerçek olmuştur. Burada feodalizmin en güçlü bir kalesinin sarsılması, ilklerine kadar bastırılması sözkonusudur. Halil ÇAVGUN'un anısına bağlılık, faşist gerici bir çetenin Hilvan kitlesi üzerindeki her türlü baskı ve sömürüsünün yerle bir edilmesi olmuştur. Ve bu, dalga dalga yöredeki güçlü feodal otoritenin önemli oranda parçalanmasına dönüşmüştür. Kürdistan'ın modern ulusal direnişinde dönemin en ileri çıkışına yol açmıştır. Bu, ger-

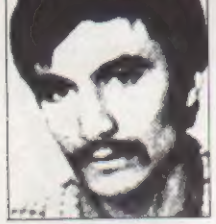

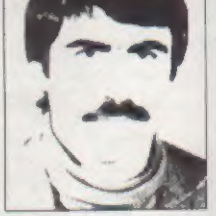

çekten büyük bir özgürlük atılımıdır. Hilvan direnişi, bugün gerilla düzeyine ulaşmış olan on yıllık pratik savaşımımızın kapsamlı ilk örneği, ilk modeli olmuştur. Halil ÇAVGUN yoldaşta cisimleşen Hilvan direnişi gerçeği, ardından Siverek direnişine yol açmıştır.

Siverek direnişi, Partimizin resmi ilanı, eylemle ilanı ve kitleselleşmenin temel adımı olmuştur. Demek ki anıya bağlılık, onu halkımızın gerçeğine dönüştürmesinde ifadesini buluyor. Daha kararlı bağlılık, onun özgürlükçü atılımının gerçekleştirilmesinde bizi şiddetli, kararlı bir tavıra itmiştir. Bu direnişi gerçeğinin altında, şehide kesin bağlılık vardır. Bu anlamda şehidin

nemi ve rolü gereği, toplumların ilerlemesindeki büyük katkılarından ötürü bu böyle oluyor. Daha sonraki fetişleştirme, putlaştırma doğru olmamakla birlikte, sebepsiz de değildir. Kişinin rolünün sık sık bu durumlarda abartılması söz konusu olabilir. Çünkü, bu dönemler öyle dönemlerdir ki, ve öyle zor koşullar ortaya çıkmıştır ki, kişilerin belirleyici bir rol oynamaları söz konusudur. Ve neredeyse daha sonra tarih adeta bu tip kişilerin zincirleme bir yaşantısına indirgenir. Bilindiği gibi, bu tarih anlayışı diyalektik materyalist bir tarih anlayışı değildir. Fakat tarihin önemli düğüm noktalarının çözümlenişinde ve ileriye götürülüşünde büyüğünün sergilenmesi ve yine küçük bir öncü topluluğunun buna girişmesi çok büyük anlama sahiptir. Bizim çıkış dönemimizde de durumun tamı tamına böyle olduğunu iyi bilmek gerekir. Hatta denilebilinir ki, çağdaş halk topluluklarının hiç birisinde görülmeyen uluslararası çağdaş gerçeklikten tecrit, çoktan tarihten kopuş, kendi gerçekliğine katmerli bir yabancılaşma, alabildiğine iddiasızlık, umudun kıyısında bile dolaşmama ve kendini hep düşkün gördükçe bir yoksulluk duygusuna, hatta iğrenmeye kadar giden bir duyguya kaptırma ve böylece bir toplumsal bunalımı, zayıflığı, düşkünlüğü ilklerine kadar yaşama, çağdaş halk-

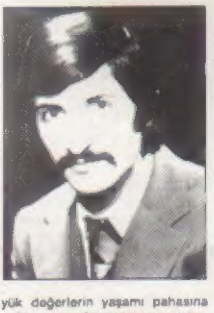

zaferi söz konusudur. Partileşmenin bu döneminde görülüyor ki, şehitlerimiz sayıca artmıştır. Kitlesel bir temele kavuşturulmuşlardır. Ve bu dönemde düşman buna devlet çapında Maraş Katliamı ile cevap vererek, susturmak istemiştir. Biz, direnmeyle karşı koyacağımızı resmi Parti ilanıyla göstermişizdir ve bu da gelişmeye yol açmıştır. Bu gelişmeleri korumak için daha fazla çaba, daha fazla kararlılık ve daha fazla cesaret gösterme gereği ortaya çıkmıştır.

Böylece Partiyi yaşatmanın derin endişesi ve çabası içine girilmiştir. Bu bizi, Partiyi her halükarda yaşatmak için çareler bulmaya itmiştir. Halkımızın modern ulusal direnişini ilk defa yurt dışına uzanabilecek kadar çare aramaya, onu kesintiye uğratmamaya, sürekli kılmaya zorlamıştır. Demek ki, daha fazla direnme, daha fazla sorumluluk demektir. Daha fazla sorumluluk ise, daha fazla çaba harcamak demektir. Bu da bütün çareleri düşünüp en uygunlarını gücümüz oranında uygulamamız anlamına gelir. İşte biz Türkiye'de faşist-askeri rejim kurulduğunda, böylesine duygular, çabalar ve çıkış yolları içindeydik. Ve aslında küçümsenmeyecek adımlar da atıyorduk.

Siverek pratiği 1979-80'lerde büyük sorumluluk istiyordu. Feodal faşist güçle ve devletle bizi karşı karşıya getiriyor, daha fazla örgütlülük ve daha fazla silah istiyordu. Bu da bizi, ya ahında kalıp ezilme, ya da daha fazla ilerleme zorunda bırakıyordu. Biz, bu anlamda direnmiş ve yığınca kan dökmüşüz. Onları yerde bırakmamak için 1979 daha geliştirip ilerletme ve 12 Eylül'ün buna sert tepkisi böyle bir ortamda gerçekleşmiştir. Kısaca, önemli bir imtihan dönemiydi bu dönem. 12 Eylül'ün gelişiyle birçok örgüt hemen boyun eğdi. Çok az direndiler; ya ezildiler, ya tasfiye oldular, ya da teslim oldular. İşte tam da bu dönemde eğer bir örgüt tarihi amaçlarıyla çalışmak istemiyorsa, ileride gelişmeyi sağlama almak, kendisiyle tutarlılığını kanıtlamak ve özellikle halk nezdinde çok önemli olan prestijini korumak istiyorsa, sözünün eri olduğunu kanıtlayacak, direnecek, gerekirse de şehit verecekti. Bu dönemde de şehitler verildi. Başta Delil DOĞAN olmak üzere, Şikestun ve benzeri direnişler vardır. Bunlar bu döneme denk gelen direnişçilerdir ve bu da ilk defa orduya karşı olmuştur. Arkadaşlarımız açık çatışmayı göze alarak mücadeleye yeni bir adım atmışlardır. Ve bu şehitlerimiz de, bu nedenle tarihi önemi büyük olan şehitlerimizdir. Türk egemenlerinin en çok güvendikleri ordu silahıyla karşı karşıya gelerek, sonuna kadar direnebileceklerini kanıtlayan, şehitlerimizdir. Dolayısıyla ileri bir merhalenin şehitleridir. Bunun anlamı da bu nedenle büyüktür. Bu, 12 Eylül faşizmine karşı direnebileceğimizin, boyun eğmeyeceğimizin ilanıdır. Ordu da olsa, sinmeyeceğimizin, kaçmayacağımızın, teslim olmayacağımızın kanıtıdır. Ve daha sonra direnişlerimiz yaygınlaşmıştır. Dolayısıyla, 12 Eylül'le karşılaşmamız kahramanca, PKK'nin direnişçi geleneğine uygun ve amaçlarımızla tutarlılık içinde olmuştur. Bu konuda bir yandan halka sağlam bir direnişçi gelenek mirası bırakırken, öte yandan da daha sonra mücadeleyi sürdürecek olanların nasıl davranmaları gerektiğine dair sağlam bir miras sağlamıştır. Bu yoldan geriye dönülmeyeceğini ortaya koymuşlardır. Dolayısıyla, 12 Eylül sonrası uygulamalara karşı doğru devrimci tutumun ne olması gerektiğini kanıtlamışlardır.

İşte bu, bize gerek yurtdışında direnişten vazgeçmemeyi ve özellikle de zindana alınan Partiye dayatılması gereken direnişçi yolun ne olduğunu açıkça gösteren ve onu şehitlikleriyle kanıtlayan yüce bir değerdir. Bilindiği gibi, zindana alınan Parti üzerine görülmemiş baskı kurulmuştu. 1981-82 yıllarının çok büyük bir zulüm ve ona karşı da çok büyük bir direnme dönemi olduğunu biliyoruz. Bu dönem, Kürdistan'la ilgili düşünce ve davranışın her bir kelimesinin kanla, idamla yargılanmak istendiği ve tüm bunların da görülmemiş bir işkenceyle başarıya ulaştırılmak istendiği bir dönemdir. Burada, içeriye alınan Parti üzerinde tarihin ender sahip olduğu uygulama dayatılmıştır. Eğer burada Parti direnirse, eğer bu direnişi sonuna kadar götürürse, aslında daha sonraki büyük zaferlerin temelleri atılmış demektir. Ve gerçekten Partinin oradaki önderlerinden açık cevap bekleyen soru, Partinin nasıl temsil edileceğidir. Ve düşman da bunun farkındaydı. Partinin önde gelenleri ve önderleri, dayatılan çok şiddetli işkencelerle birlikte, içten de provokasyon körüklenerek düşürülmeye çalışıldı. Aslında geliştirilen sistemli işkence ve provokasyon, başta Mazlumlar olmak üzere, Parti düşüncesini öldürmek içindi. İhanet demek, direnişe de büyüktü, ve o noktada hayatını ortaya koymaktan başka hiçbir şey durumu kurtaramayacaktı.

Mazlum'un buradaki direnişinin anlamını iyi kavramak gerekiyor. 21 Mart - biz buna **Çağdaş Kawa** direnişçiliği dedik. Bunun nedeni ve anlamı büyüktür. Partiyi ilerletmek için kendini feda etme, başka çarenin kalmaması ve önder düzeyde bunun gerçekleştirilmesi gerekti, zafer kazanmak isteyen bir halk için, bir Parti için bundan başka bir şeyin yapılamayacağı açıktır. Bu bilindiği ve tam da onun merhalesine, onun gününe ulaşıldığı zaman, bilinçli tercih edilen, şehitlik olmuştur. Ve bu nedenle de anlamı gerçekten büyüktür. Partinin bu koşullarda da direnebileceğini, şehitlerini verebileceğini, geri adım atmayacağını kanıtlamış oluyor ki, içinde gerçekleştirildiği koşullar düşünülürse, PKK'nin direnişçiliğinde daha ileri bir hamle, dolayısıyla bu hamlenin daha da ileri bir şehitliğidir. 21 Mart Mazlum'un şehitlik konumu gerçekten daha sonraki direnişlerin başlatıcısı, özellikle zindan direnişinin başlatıcısı, sürdürücüsü, komutası olması anlamında dönülmez, geri adım atılmaz bir direnişçiliktir. Zaten peşpeşe daha sonra büyük zindan direnişi başlamıştır. Bu, günümüze doğru geldiğimizde en anlamlı sonuçlarını vermiştir. Kemal ve Hayriler, "Aslında bu direnişi biz göstermeliydik." derken, bu tarihi gerçeği dile getiriyorlardı. Demek ki, öncülere layık bir tutum takınılmıştır. Yine bu şehitliğin hemen arkasında, Ferhat KURTAY ve üç arkadaşın, ancak Vietnam devriminde tanık olduğumuz büyük fedakarlık ve cesaret hareketi sözkonusudur. 18 Mayıs; yani Haki KARER ile Halil ÇAVGUN'ların şehitlik yıldönümlerine denk geliyor. O dayatılan durum, çok hunharca ve kesintiksiz Mazlum direnişçiliğini geri adım atmaya dönüştürmek isteyen, onu daha da işkence ve karanlığa boğarak tasfiye etmek isteyen bir durumdur. Dolayısıyla da o zaman provokasyon alabildiğine başını uzatıyor, büyük direniş, ihanet içinde tamamen boğuntuya getirilmek isteniyor. Partinin büyük kitlesinde ise kafa karışıklığı, büyük endişe ve tasfiye tehlikesi beliriyor. Bu tehlikeye karşı bir arayış sözkonusu oluyor. Kemal ve Hayrilerin bunu durdurma çabaları var. Henüz nasıl bir uygulama içine gireceklerini tam kararlaştırmış değiller. İşte Ferhat KURTAYlar tam çareyi görüyorlar ve 18 Mayıs'ta çok kararlı bir direnişle, çok bilinçli, planlı bir eylemle büyük şehitlik mertebesine kendilerini ulaştırıyorlar. Gerçekten taşıdığı büyük siyasi amacı kadar, yine büyük bir direnme ve çok büyük bir cesaret istediği ve bir de en ileri boyutlu bir eylem biçimi seçildiği için, çok daha yüksek değerde bir şehitlik olayıdır bu. Yalnız Kürdistan tarihinde değil, insanlık tarihinde de eşine ender rastlanan bir şehitlik olayıdır. Bunun üzerine Kemal PİR'ler, "Aslında biz yapmalıydık, bizim görevimizdi" derken, önderlere nelerin yakışması gerektiğini ortaya koyuyorlar ve gerekeni yapıyorlar. Daha sonra, bilindiği gibi, o büyük kararlılık hareketi ortaya çıkar, kararlılıklar yaratan baskı hareketi parçalanır ve orada bir aydınlanma, daha sonraki zaferlerin küçümsenmeyecek bir temeli ortaya çıkar. En başta da büyük ihanet hareketi geri teper, ezici bir kitle Partiye sahip çıkar, işkence mahkum edilir, sömürgecilik mahkum edilir, Kürdistan gerçeği kabarır. Ve tabii ki bu, böylesine büyük değerlerin yaşamı pahasına sağlanmıştır. Orada kazanan aslında özgürlük, kaybeden ise bin yıllık işkence ve katliam tarihidir. İşte bu direniş şehitlerinin büyük anlamını bu çerçevede görmek gerekiyor. Kesintiksiz Partiyi yaşatmak için, özgür halk gerçeğini yaşatmak için, bilimsel sosyalizmi, onuru hep yüksekterde tutmak için ve yine bu konuda Partimizin önderliğini kavrayışı şartsız ve neye mal olursa olsun savunmak için bunu gerçekleştirmişlerdir. Demek ki, zindan şehitlerimizin tarihe kazındıkları büyük gerçek budur.

Bu dönemde, Ortadoğu'da Filistin halkının direnişi içinde de bir grup yoldaşımız şehit düşmüştü. Bu şehitlik, Partimizin, yurtdışında da direnen bir halkın yanında ve omuz omuza gerekirse hayatını verecek kadar dürüst ve içten davrandığını, bu temelde kendisine yer ve onur kazandırma şerefini nasıl elde ettiğini ortaya çıkarıyor. Kokuşmuş mutlecilik, şuna buna yamalanma, bir yaşam değildir. Savaşçı bir yaşam, engin bir enternasyonalizm ruhunun gelişmesi, şerefimizle kendimize yaşam alanı açmamız; görülüyor ki, bu şehitlerimizin hayatları bugün bizlerin böylesine güçlü bir gelişmeyi yaşamamıza yol açmıştır. Biz, Onların döktükleri kanı esas aldık, vazgeçmedik ve Onları sürekli yüceltlerek Parti için sağlam bir mevziye dönüştürdük. Bu mevzilerde savaşan Partimiz güçlendikçe güçlenmiş, Onların anılarına bağlılık bizi ülkemizin doruklarında savaşmaya itmiştir. Ülkeye büyük dönüş hareketi, kararlı ve azimli tutum böyle gelişmiştir.

İşte bir yandan zindan direnişçiliği, öte yandan enternasyonalizm ve bunları kendi mücadelemizde birleştirmemiz, bunları doğru yorumlayışımız ve uygulayışımız, bizi tutarlı bir yurtseverliğe götürüyor. Burada kokuşmadan, fazla sorun haline gelmeden, daha tehlikeli konumlara düşmeden, kısaca yaratılan dostluğun değerini yurtseverlikle kaynaştırarak güçlendirme konumuna götürmüştür. Bunda da şehitlerimizin rolü kesindir. Onlara bağlılık ancak böyle gerçekleştirilebilinir. Ve Partimizin yeni ve büyük mücadele döneminin gelişmesi bu çerçevede olmuştur. Bu ikinci adımdaki direniş olmasaydı, bizim

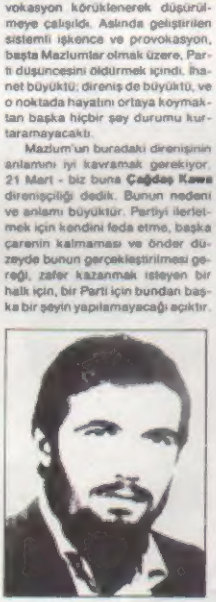

Parti ilanında Salih KANDAL yoldaş şehit düşmüştü. Bu da, Hilvan direnişinin ikinci bir halkası olarak, Siverek direnişinin tam Parti ilanıyla denk getirildiği dönemin şehididir ve bizim için önemli bir şehittir. Peşpeşe Cuma TAK ve beş arkadaş ve bu arada bir yığın yurtsever köylü direnişçi ve bütün ülkeye yayılan bir mücadele ve şehitlerle Partimizin büyük bir politik gelişmeye öncülük etmesi, tabii ki, Türkiye'nin sistemini allak-bullak eden gerçekler olmuştur.

1983'lerden itibaren silahlı mücadelemizin yeni dönemini başlatmamız son derece zordu.

Evet! Partinin ideolojik-politik hattı yol gösteriyor, yine kapsamlı çabalar bu işi hazırlıyor, ama belirleyici öneme haiz çabalar direnişte; şehitlerin direnişidir. Emir-komuta Onlarındır. Biz, Onların anılarına bağlılığın gereklerini dürüstçe yaptığımızda, görevlere bu temelde layıkıyla sahip çıktığımızda büyük gelişmeler sağlanacaktır. Çünkü tutarlılığın en anlamlısı bu temeldedir. İşte bildiğiniz gibi daha ileri boyutlu bir direniş gerçekleştiriliyor. Yeni dönem direnişçiliğinin siyasi anlamı nedir, Kürdistan direniş tarihindeki yeri nedir, Partimizin gelişim tarihindeki yeri nedir? 12 Eylül faşizmi, ülke ve halk gerçekliğimizi bir daha dirilmemecesine mezara gömmek veya katbekat daha da betonlaştırarak ne-

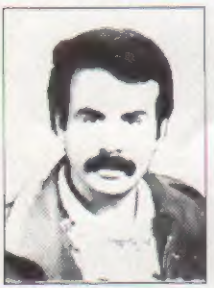

fes alamaz hale getirmek istemiştir. Bizim ise, varımızı yoğumuzu ortaya koyarak, onun tam da "başarıya ulaştım, demokrasiye de geçiş yapıyorum" dediği, herkesin sindiği, umut diye bir şeyin kalmadığı, "bir daha dönemezler" dediği, halkta bile inançsızlığın had safhada olduğu, teslimiyetin en yaygın yaşandığı, bunun yanında zulmün en dehşetli bir biçimde uygulandığı bir anda, bu ortama böylesine büyük bir karşılık vermemiz halkımızın yaşam tutkularını Partimiz önderliğinde böyle yükseltmemiz taktik anlamı çok büyük olan bir atılımdır. Ve bu dönemin de yaratıcı şehitleri söz konusudur. Daha bu döneme yürürken ortaya çıkan Hezil şehitleri, hatta daha önce hudutları geçerken de şehitlerimiz vardır. Bunların hepsi bu sürecin şehitleridir. 1984-85 yılları, madem bu kadar yükselten bir direnmenin çok yönlü sonuçları olacak bir direnmenin gerçekleşme dönemidir, o halde bu dönemin şehitleri bir yerde hem kaçınılmazdır, hem de kitleleri görülmez bir biçimde kendi öz savaşım yoluna çekme, yani onları artık halk savaşının içine çekmenin büyük adımlarını oluşturur. Daha önceki şehitlere biz, Partiyi korumanın, öncüyü keskinleştirmenin ve halkta inancı yaratmanın, umudu yaratmanın şehitleridir dedik. 1984-

iyi biliniyor. Düşmanın, tüm gücünü kullanması ve yine işbirlikçiliğin görütmemiş tarzda ayaklandırılması ile öyle bir noktaya gelindi ki, işte buna biz, yeniden bir atılım için daha büyük çabanın sergilenmesi gereken bir dönem diyeceğiz.

1985 yılı sonlarına geldiğimizde, dönemin gerektirdiği önemli gelişmelere yol açılmış, ama sonunu getirmek ve zaferin sürekliliğini sağlamak için daha fazla güç oluşturma, daha fazla onu sürekli kılma ve ardı arkası gelmeyen eylemliliği sürdürmenin çabası gerekli olmuştur. Bu konuda gerçekten aynen zindanlardaki gibi, yine yurtdışındaki gibi yeniden bir hamlenin koşulları büyük bir direnmeyle mümkündür. Sağ tasfiyecilik başını uzatmış, inançsızlık ve teslimiyet küçümsenmeyecek oranlarda gelişmiş, yurtdışı tam bir ihanet ve mülteciliк alanı haline getirilmek istenmiştir. Dağ pratiği, provokasyon tarafından dayanılmaz, yaşanılmaz bir pratik olarak gösterilip, bir yandan artniyetlilik, diğer yandan sağ tasfiyecilik biçiminde büyük bir tehlikeyle yüzyüzeydi. İşte tam böylesine bir dönemi daha yüksek bir atılımla büyük gelişmelerin temeli haline getirmek için, bizim 1986 ve sonrasına yüklenmemiz sözkonusudur. Biz, Mahsum yoldaşın direnişini ve şehadetini bu çerçevede ele almalıyız. 1986'ya girişte kesinlikle gelişmiş bir koruculuk, yoğun operasyonlar ve özellikle de inançsızlığın dal budak salmak istediği böylesi bir ortamı sürekli engelledik. İlerlemek için daha güçlü eylemler koysrak, sömürgeci orduya ve koruculara daha fazla darbe vurarak 1986 Newroz'unu daha güçlü karşılamayı böylesine bir şehitlikle ödemiş oluyoruz. Düşman bile bu şehitlikle kendisi için bir şeyler ummak istedi. Kendi...vine göre hakli nedenleri de olabilir. Buna aynı zamanda sağ tasfiyeci öğelerin de özünde sahip olmadıkları inançlarını doğrularmış gibisine, "Biz, başarmadık, direnişçiler de başarmasın" biçiminde içten içe kendilerini tatmin etmeleri de eklidir. Ama bu şehitlik, ardıllarında daha fazla bir direnme duygusunu yaratarak, Partiyi, yeniden derinleştirilmiş çözümlemeler temelinde

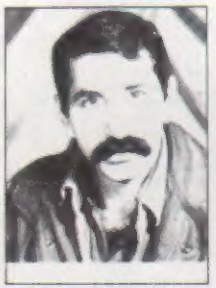

inşaya götürmüştür. Eğer biz Partiyi tam da bu dönemde daha kapsamlı çözümlemelere kavuşturduysak, şüphesiz böylesine bir şehitliğin anlarına bağlılığın gereği bunda belirleyici bir role sahiptir. Nasıl ki, daha önceki şehitlerimiz bizi kesin önemli gelişmelere götürme, onları ilerletme zorunda bırakmışlarsa, böyle görevlerle yüklü kılmışlarsa, bu şehitlik de, Partiyi daha büyük başarıların çözümlemelerine kavuşturmuştur. Bir yandan içeride direnişi sürekli kılmaya uğratmış, 12 Eylül faşist rejiminin en büyük yenilgisini sağlamış, çelişkileri daha fazla açığa vurmuş ve yine ilk defa hem Kürdistan hem de Türkiye halkının uyanması doğrultusunda çok daha büyük umut ve cesareti yaratmıştır. Öyle bir direniş ki, ve öyle peşpeşe gelişiyor ki, devletin etkinliği ve otoritesi tuzla buz oluyor. Özal'ın, Genelkurmaylığın, Evren'in gelip alana hitap edişinden bir saat sonra ve çok yakın bir mesafede eylemlerin gelişmesi aslında devletin büyük darbe alması anlamına geliyor. Ve bunlar, daha çok bu yılda gerçekleşiyor. Bu anlamda '87 direnişçiliği en ileri hamledeki bir direnişçilik oluyor. Ayrıca '87 direnişçiliği bir de boydan boya bir direnişçiliktir. Ocak, şubat ve mart gibi kışın o elverişsizliğini de güçlü bir eylemliliğe kavuşturan, baharın ve Newroz'un da erkenden nasıl bir

direnişle karşılanacağını gösteren, bu anlamda da lehimizde en güçlü siyasi sonuçlarını vermeye götüren bir özelliğe sahiptir.

1987'de ilk şehitlerimizi mart ayında verdik. Bu şehitlerimiz 18 ve 21 Mart şehitleridir. Bu tarih, düşmanın da, güya önemli tarihleri kendisi açısından lehine döndermek istediği bir tarihtir. Ama direniş gerçekten büyük olmuştur; gerek Hakkari'deki direniş, gerekse Mardin'deki ve Dicle'deki aynı tarihte gerçekleşen direniş, tam da

Newroz'un nasıl karşılanması gerektiğini, tam bir ulusal kurtuluşçu geleneğe kavuşturulması ve bir savaş olayı olarak karşılanması gerektiğini ortaya koymuştur. Bu, sonuna kadar Partinin militanca bir direnişidir. 18 Mart'ta Orhan yoldaşın önderliğindeki grubun direnişi, yine Mardin'deki Süleyman ve Selman yoldaşların direnişi, yine Dicle'deki iki Mehmetler ve diğer yoldaşların direnişi gerçekten bizim için ne kadar kayıp olursa olsun, başka türlü savaşçılığa prim verilemeyeceğini, savaşmak isteyen Partinin başka türlü yaşayamayacağını göstermiştir. Koşullar ne olursa olsun -ki bunlar acımasız kış koşullarında gerçekleşiyor- günlerce düşmanın ancak onbinlerce askerini dizi dizi mevzilendirerek yakalasabildiği yoldaşların her türlü olumsuzluğu yenen direnişleri 24 saat süruyor. Adeta büyük bir meydan muharebesi gibidir bu. Yoldaşlar, düşmana teslim olmayarak, en son tombalarını kendi şehitliklerinde kullanmışlardır. Bu direnişleri anlamak, bu direnişleri esas almak, 1987'nin aşında giderek iyime kazanmasının da nedenidir, dikkat edilirse, Partinin ülkeye daha ileri düzeyde müdahalesi çok süratli bir gelişme olmuştur. Böylelikle ülkedeki savaşın hızını ve yoğunluğunu belirlemiştir. Koşul tanımadan, dinlemeden sonuna kadar savaşılmasının gereği ve yine savaşın iyime kazanması, 1987 yılı boyunca sürekilik kazanması, bizi halk savaşımının en temel biçimi olan gerillanın içine kadar getirmiştir. Bizde gerilla denilen olay, 1987'nin bu eylemlerinde ifadesini bulmuştur. '87 eylemliliği, gerek kitleyi hazırlamada, gerekse Partiyi hazırlamada bu direnişlerle çok yakından bağlantılıdır. Ve etkileri halen gitmiş değildir. Bugün kitleler üzerinde geliştirilmek istenen işbirlikçiliği, ihaneti, koruculuğu yerle bir etti. Muazzam bir siyasi ilgiye ve desteğe yol açtı. Yine, Parti kadrolarında sonuna kadar bir savaşçılığa, çelikleşmiş bir savaşçılığa yol açtı. 1986'nın o zayıflığını ve hatta 1985 - teki o inançsızlığı tümüyle bir umuda, direnişçiliğe ve sağlamlığa götürdü. Daha sonraki gruplarımızı

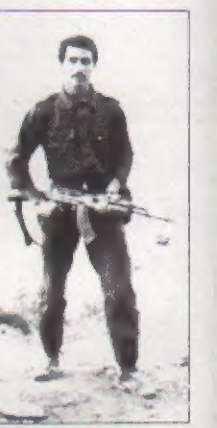

netleştiren, keskinleştiren ve böylelikle de gerilla olmanın, gerilla savaşımını dosta da, düşmana da kabul ettirmenin en önemli koşullarını yaratan bir kesinliğe ulaştırdı. 1987, bu durumuyla bizi en önemli bir gelişme aşamasının içine getirmiştir. Dolayısıyla 1987 şehitleri, halk savaşımımızın en önemli ve çok zor bir evresini başlatmanın ve ondan geriye dönüşün imkansız olduğunu kanıtlamanın, yine hem Parti düzeyinde, hem de kitle düzeyinde sağlam olmanın şehitleridir. Ve bunlar ani olmakları da oteye, günlük olarak yaşanan gerçeklerdir. Savaşımımız şüphesiz bu temelde her zamankinden daha fazla güç kazanmış oluyor. Ülke, bu direniş temelinde önemli oranda Partinin etkinliği altına giriyor. Cesaret önemli oranda hâkim kılınıyor. Fedakarlık cok yaygın bir biçimde yaygınlaştırılıyor. Tabii tüm bunlar bir zafer için, bir halk savaşı için paha biçilmez değerlerdir. Tabii bu, ölçmesini-tartmasını bilenler için böyledir. Halk savaşının deneyimine, halk savaşının ruhuna vazgeçilmezliğine sahip olanlar açısından böyledir.

Bu yıllar, aynı zamanda köprü yıllarıdır. Dikkat edilirse pespese zincirleme gelişen bu atılımlar hep şehitlerin anısına bağlı olmak temelinde geliştirilmiştir. Her anıya

bağlılık daha sonraki gelişmeyi koşullandırmıştır. Ve o gelişme daha ileri boyutlu olmuştur. Daha ileri boyutluluk daha fazla sorumluluğa; bu, daha yoğun çabaya; bu çaba tabii ki daha çok narinliğe, araç gereç edinmeye, örgüt kurmaya, etkinlik sağlamaya götürmüştür. Bunlar, bir yandan Partiyi daha gerçek kimliğine kavuştururken, diğer yandan Partinin kitlesel temelini sağlama almıştır. Ayrı zamanda bu yıllar, 12 Eylül faşizminin, bütün iç ve dış gerici dayanaklarının arkasına alarak ve mutlak anlamda tam başarıyı sağlamak için her şeyini ortaya koyarak saldırdığı ve bir de Partimizden başka çok az direnme öğesinin mevcut olduğu

bir dönemde gerçekleştirilmiştir. Çok iyi biliyoruz ki, Türkiye'de direnme adına çok az şey kalmıştır. Kürdistan'ın hemen her alanında PKK'den başka çok az şey vardır. Partimiz tek başına direniyor. Bu, çok büyük bir cesaret ve fedakarlık gerektiriyor, kendine güven gerektiriyor. İşte bu dönemin savaşçılığı çok zor olduğu gibi, elbetteki kazanımları da tarihi planda olacaktır. Gerçekleşen de budur.

Şimdi yeni bir dönemin içine giriyoruz. Şüphesiz cizdiğimiz plan ve yürüttüğümüz hazırlıklar daha şimdiden 1988 ve sonrası dönemin en ileri bir gelişme dönemi olacağını göstermektedir. Biz, bu dönemi, şüphesiz Partimizin bütün bu zincirleme gelişim dönemlerinin doğal bir sonucu olarak görüyor ve hazırlanıyoruz. Bu dönem, muazzam direniş birikimimizin mümkün kılacağı en üst düzeydeki gelişmelere kavuşturulmalıdır. Bu ne anlama gelir? Her şeyden önce, bu dönemin bütün şehitlerimizin anılarına bağlılığın bir gereği olarak ve yine Partimizin bütün atılım dönemlerinin bu anılara bağlılık temelinde nasıl geliştiğinin derin kavrayışı içinde olarak ve en başta onu örgütlenmeye dönüştürerek, bunun şahsında somutlaştığı militan kişiliği yakalayarak kazanılacağı anlamına gelir. Herhangi birşeyle değil, bu özelliklerle kazanılacaktır. Ve gerçekten biz, şimdiye kadarki bütün faaliyetlerimizi bu yeni dönemin bir hazırlık evresi olarak alırsak, bu evrenin de nasıl kazanılacağını çok iyi anlarız. Parti içi ideolojik, politik ve örgütsel yönden, kitle temeli açısından, düşmanın yıpranması açısından çok ileri bir gelişmenin içinde olduğumuz yadsınamaz. Düşmanın Kürdistan üzerindeki ideolojik, siyasi, askeri etkinliği hiçbir dönemde görülmemiş bir biçimde aşındırılmıştır, zayıflatılmış ve büyük boşluk açılmıştır. İşte gerillayı bu döneme ve böyle bir ortama dayatmak istiyoruz. Gerillanın böyle bir ortamda büyük gelişme potansiyeli hazırdır. Neden? Çünkü ortama biraz bakarsak, düşman eskisi gibi bırakalım serbest dolaşmayı, önemli oranda dolaşamıyor, yaygın operasyonlar geliştiremiyor, hele hele geceleri hiç çıkmıyor. Dağlık alanlara giremiyor; daha da önemlisi kitleler üzerinde etkinliği önemli oranda kırılmıştır. Geliştirdiği operasyonlar

özel savaşa özgü operasyonlardır. O da, ihbar temelindeki bilgiye dayanıyor ve nokta operasyonu biçiminde sonuç almaya çalışıyor. Bu da rahatlıkla boşa çıkarılabilecek bir operasyon türüdür. Yani eskisi gibi askeri ortaya salarak, alabildiğine her tarafa asker doldurarak operasyon geliştirme gücü yoktur, ve yine eskisi gibi istediği zaman köye, kente girerek arama yapma durumunda değildir. Son derece geri çekilmiştir. Kendini sıkı örgütlemiştir, ama önemli oranda atılan kayb ına, ötürü e kaybına uğramıştır. Önümüzdeki dönemde özel savaşa karşı devrimci savaşı sürdürmeyi düşünürken, burayı çok büyük dikkatle ele alacağız. Burası

gerçekten bizim için çok geniş bir manevra anlamına gelirken, düşmanın da aslında son derece daraltılmış bir manevra gücüne sahip olduğunu ortaya çıkarmaktadır. Bunu direnişimiz sağlamıştır. Düşmanın bilgi kaynakları boşa çıkartılabilinir. Nokta opersyonu sıradan bir manevra ile boşa çıkartılabilirir. Bu, bizim için ne demektir? Geniş bir savaşçılığın gelişim şansını, olanağını elde etmek demektir. Bugün bu var mıdır? Vardır. Demek ki, eylemlerimiz düşmanın otoritesini yerle bir ederken, geniş arazi parçaları üzerindeki hareket serbestliğini önemli oranda ortadan kaldırırken, bizim için son derece geniş bir otoriteye ve hareket alanına yol açmıştır. Kitleler üzerindeki düşman korkusunun etkisi son derece daraltılmıştır. Bunlar, Partinin bu yıllardaki büyük direnişi, fedakarlığı, cesareti sayesinde ortaya çıkan, kök salmasına ve destek görmesine yol açan gelişmelerdir. Bugün kendine böylesi gelişmeleri artık temel almaktadır. Kitle temelimiz her zamankinden daha fazla gerillayı barındırmaya, beslemeye, güç vermeye uygun haldedir. bunlar sıradan bir kazanım mıdır? Hayır! Demek ki, bu yılların kitlelere kazandırdığı deneyim ve Partiye olan güven böylesi eşsiz bir savaşımın sonucudur. Kitle desteği iyi kullanılırsa, halk savaşımızın birçok savaşçısı, lojistik desteği, barınması, örgütlenmesi, cephesi gelişebilecektir. Ve bu da ne demektir? Hiçbir dönemde görülmemiş olan halk savaşı olanağına kavuşmamız demektir.

Parti, özellikle şimdiye kadarki direnişiyle kendini çelikleştirmiştir. En sıradan uyemiz bile gözünü kırpmadan her türlü savaşımın içine girebilecek kadar güçlendirilmiştir. İdeolojik, politik ve örgütsel olarak sağlamlaştırılmıştır. Önce çekirdeğimizde hem sayısal olarak bir gelişme var, hem de güçlü bir nitelik-sel gelişme vardır. Çok güçlü bir tecrübeye sahiptir; tanımadık dağ-taş, köy-kent kalmamıştır. Bu, uluslararası alanda da böyledir. Bu, büyük bir tecrübe birikimidir. Bu tecrübe şimdiye kadar hiçbir zaman bu kadar güçlü değildi. Bu da önümüzdeki dönemin kazanılmasında en çok dayanabileceğimiz bir birikimi ifade ediyor. Bunlara dayanarak diyoruz ki: Şehitlerimizin kanları temelinde kızıl bir şerit gibi, bizi başlangıçtan günümüze kadar getiren bu savaşım yolunda, önümüzdeki dönem (şüphesiz mevcut tüm deneyimlerimize dayanarak, hazırlıklarımıza ve çizdiğimiz kapsamlı planlarımıza bakarak) bizi zaferin eşiğine kadar götürecek bir dönem olacaktır. İşte bu dönemin savaşçı kişiliği, şehitlerimizin koşullandırdığı kişilikтir. Bu dönemin militan özellikleri, defalarca ve birçok dönemde en zor koşullarda kazanılmış olan özellikлerdir. Bu kişiliğin gerisine düşülebilinir mi? Düşülürse şehitlerin anısına bağlılıktan bahsedilebilinir mi? Hayır! Yine bu kadar deneyimimiz var, bu kadar destek gücumuz oluşuyor, bunu hesaba katmayan, bu-

nu esas almayan bir savaşçı ve bir eylemciliğe başarılı bir savaşçılık diyebilir miyiz? Diyemeyiz! Gerek dönemin militan kişiliği, gerekse militanın örgütleyeceği halk savaşçılığı, mevcut kazanımların, bırakalım gerisinde olmasını, onu muttaka azami sonuçlarına götürebilecek bir gelişim seyrinde olmalıdır. Aşağısının kabul edilmemesi gerekiyor. İşte örgütün emri, işte şehitlerin anısı ve bu anıların yüksek sorumlulukla yerine getirilmesi böyledir. Böylesine bir dönemi başarılı kılmak için, görülüyor ki çok şeyimiz vardır. Eğer Parti tarihimizi giderek daha yetkince inceler ve sonuçlarını özümserse, göreceğiz ki, çok büyük bir karşılık vermek ve dönemi başarılarla dolu kılmak işten bile değildir. Bu nedenle biz, şimdiye kadarki tüm çalışmalarımızı, kazanımlarımızı, şehitlerimizin anısına bağlılığın birleşik bir ifadesidir diye tanımlıyoruz. Anılara bağlılığın gereği, bu kadar gelişmedir diyoruz. Bu, Partimizin yetkinleşmesi ve en soylu karşılık verişidir. Baştan beri yapılan çok kapsamlı çözümlemeler bu temelidir. Dikkat edilirse, çözümlemelerimiz, geleceğin zaferle kazanılması için ne gerekiyorsa onu veriyor. Zaferi kazanacak parti, zaferi kazanacak militan çalışma tarzı, vuruş tarzı neyse onları güçlü bir biçimde vermektedir. Ve bu, TC alternatifinin onu yıkma temelinde, onu gerçekten aşma temelinde sağlanmasıdır. PKK, günümüzdeki gerçekleriyle yeni insanı, yeni insan ilişkilerini özde yaratmıştır. Her ne kadar uygulama yaygınlık kazanmamışsa da, kitlelere taşınmamışsa da, bu özde başarılmıştır. Bu, büyük bir kazanımdır ve halka bağlığın gereğidir. Yüce inanç ve ideolojimize bağlığın gerekleri böylesine sağlamca yerine getirilirken, şehitlerin anısını sürekli bir emir-komuta zinciri olarak başımızda görmenin gereği de budur. Eğer biz her yılı geçen yıldan, her ayı geçen aydan, her günü geçen günden daha yüklü, daha başarılı kılmıyorsak, sağlam bir komuta altında savaştığımızdan ötürüdür. Ve bunu cesaretle bütün Partiye ve halka dayatıyorsak, bunun en yüce gerçek ve en bağlı kalınması gereken değer olmasından ötürüdür. Başka şey Partimize yaraşmaz. Yaraşmadığı gibi, esas alınamaz da. Bu anlamda, eğer şehitlerimiz en yüce değerlerimiz ise, yaşıyanlarımızın bu değerlere sadık olmaları gerekiyor. Ve eğer durustçe anıya bağlı kalınmak isteniyorsa, yiğitçe bağlı olmak gerekir. Ve eğer bu bağlılık da boylesine verdiğimiz sözlerin bir değeri var ise, bu sözlerin gereklerin yerine getirmek ve başta militan kişilik olmak üzere her miktarın bütün faaliyetlerinde yarısırmak durumundadır. Yoksa, mal kuvvetlere teslim olur gibi bir bağlılık, beş para etmez bir bağlılıktır. Bağlılık eylemde, bağlılık örgütlemede, bağlılık günlük militan ilişkilerimizde kendisini hissettiren, kanıtlayan, gerçekleştiren bir bağlılık olmalıdır. Bunun dışındaki bağlılıkların beş para etmez değerde olduğunu sık sık tekrarlıyoruz ve bu nedensiz de değildir.

İşte değerlerimizin büyüklüğünü bilerek Partiyi yönetmeye çalışıyoruz. Bunlar kendilerine doğru sahip çıkılmasını vasiyetleriyle bize bildiriyorlar. Neden bize bildiriyorlar, kim buna karşı koyabilir, kim başka gerekçelerle başka tür yaşantının da mümkün olabileceğini söyleyebilir? Hayır! Kürdistan'da PKK önderliğinden ve böylesine gerçekleşen direniş ve direniş şehitlerinden başka yaşam aramak, başka ilişki, başka ahlak aramak tam saptırmadır, yüzsüzlüktür. Bu, kendisini yatırdığı gibi, yüce değerlerimizle de oynamadır. Bu temel değerlerimize biraz saygımız varsa, onları sağlam yaşıyorsak, o zaman hepsini kişiliğimizde birleştirmemiz gerekir. Yani şimdi biz. Onlara ölüdler demekle, biraz gözyaşı, biraz vah vah demekle mi varlığımızı kanıtlayacağız? Yoksa son nefeslerine kadar ve gerçekten de ölüme aşla inanmayarak ve böylece ölümsüzlüğü seçerek varlıklarını kanıtlayanların anılarına daha yoğun savaş ve cesaretle karşılık vererek mi anılarına bağlılığımızı kanıtlayacağız? Açık ki, ikincisi gibi kanıtlayacağız. Bu değerlere bağlılık, aslında bir ahlaka sahip olmaktır. Bu siyasettir, örgüttür, ülkedir, vatandır. Herkes kendisi için kuvvel kaynağı arıyor. Bilincimizi yoklayalım, yüreğimizi biraz duygulandıralım. Göreceğiz ki, okyanuslar kadar bir kaynağa sahibiz. Bunlar eskiden yoktu. Başlangıçta birkaç kişi, daha sonra her geçen yıl daha da artarak ve gittikçe önüne durulamaz bir sel gibi bizde bir gelişim halini almıştır. Anıya bağlı kalmak, buna katılmak ve coşmak demektir. Bunun bilinciyle, savaşın taktiklerinde üstün manevra kabiliyetiyle, dalga dalga kitleleri buna çekmekle nasıl bir coşkulu ortamda olduğumuz kanıtlanabilinir mi? Kanıtlanabilir. Önümüzdeki dönemde şehitleri yaşamak, onları kendimizde yaşatmak budur. Ve gerçek kararlılık da budur. Bu gerçeği giderek tüm topluma hakim kılmamız, siyasi olduğu kadar ahlaki bir görevdir de. Eğer militanlar bunca değeri kendi sorumlulukları altında halka tam yansıtamazlarsa, güçlerini ve yaşamlarını bu temelde en iyi bir biçimde değerlendirmemekteyse, onlarla bağlı olmadıklarını göstermiş olacaklardır. O halde, bu durumlara düşmemek için, kendi savaşım olanaklarımızı -bunlar yok derimizdir, görevlerimizde, almış olduğumuz Parti değerlerdir- en mükemmel değeri biçerek, bunlara tam bir militan önderlik verdiğimiz her yöreye bu biçimde savaş dayatarak, görev ve sorumluluklarımızı eksiksiz yerine getirmeliyiz. Biz, küçümsenmeyecek başarılarımız, kazanımlarımız daha da yoğunlaştırmayı ve bunu nihai zaferin eşiğine kadar getirme dönemi dediğimiz önümüzdeki döneme yaymayı, böylece kazanmayı, fetihetmeyi mümkün görüyoruz. Bu mümkünlükle gerçekten tam bir devrimci planda ifadesini bulan ve yine tüm gücumüzü son derece akıllı bir biçimde kullanan vuruş tarzını, çalışma tarzını, halk savaşımının inceliklerine göre, bunun bizdeki uygulanışının en yaratıcı biçimini bularak gerçekleştirdiğimizde zaferin eşiğine kadar ulaşabileceğiz. Bu hayal değil devrimci teorimizin daha başlangıçtan beri önümüze serdiği, ama bugüne kadarki faaliyetlerimizle adım adım hazırladığımız, ulaşabildiğimiz bir yüksek devrimci gelişme olasılığıdır.

Kapsamlı çözümlemelerle biz, bu dönemin kazanılmasının konusunda üzerimize düşeni yapmak istedik. Bunlar, Partimizin başarı olanaklarını katbekat artırmak için yapılmıştır. Dolayısıyla değerlendirilmesini bu temelde yapan Parti çalışanları, bu çerçevede kendilerini güçlendirebilir ve üzerine düşeni başarıyla yerine getirebilir. Yine Parti Önderliği olarak biz, şehitlere güçlü bağlılığın gereklerini bu kapsamlı çalışmaları gerçekleştirmekle göstermiş oluyoruz. Bunlar aynı zamanda Onların Partimize kattıkları büyük değerlere bağlı olma ve bu temelde halka en değerli mücadeleci katkıyı yapmalarına duyulan bağlılık gereği yapılmıştır. Dolayısıyla kullanmak durumunda olan uygulamak durumunda olanların da aynı sorumluluklarla yaklaşmaları kendilerini yetkinleştirmeleri şarttır diyoruz. O halde bütün Partililerin önümüzdeki döneme bu çerçevede yaklaşmaları hem nihai zafere daha kısa bir yakınlaşmamıza, hem de bunun nasıl kazanılacağına bizi götürecektir. Gerekeni yapmak hem gurur verici bir yaşamı yaşamak ve hem de vazgeçilmez bir görevimizi yerine getirmektir. Partimizin bütün şehitlerine, bu arada özgün bir yeri olan mart ayı direniş şehitlerine bağlılığımızı tekrar bu temelde dile getiriyor ve tüm Partilileri onu en güçlü bir değerlendirmeyle hayata geçirmeye çağırıyoruz. Yine bu temelde halkımızı, kendi tarihinin en yiğit öncüleri etrafında sımsıkı bağlanarak, o yüzyıllarını körüklemelerini parçalamaya ve kendi özgürlüklerini bizzat bu dönemde kendi öz savaşımlarıyla kazanmaya çağırıyoruz!

— Direniş şehitlerimizin yüce komutası altında zafere doğru ileri!

PKK ZİNDAN DİRENİŞİNDE 8. YIL DALGASI VE M. EMİN YAVUZ'UN ANISINA

Başlarafı 1. sayfada

miştir ve aynı zamanda da bu dönemin bir tamamlayıcısı olmuştur.

Onlar, gerçekleştirdikleri bu kısa vadeli son direnişle ulusal kimliği resmi düzeyde düşmana itiraf ettirdiler. En üst düzeyde bizzat faşist askeri rejimin başı Evren ve Özal bile bunu kabul ettiler. Yine Milli Savunma Bakanlığının yaptığı açıklama ve muhalefet partilerinin de en azından bunları kabul etmeleri, bu direnişin görkemliliğini göstermektedir. Ortaya çıkan bu sonuç, yani siyasi rejimin bütün resmi temsilcilerinin adeta başka çarelerinin olmadığını bilerek, bu gerçeği kabul etmek zorunda kalmakla, ulusal direniş tarihinin önemli bir aşaması, onun bir sonucu ve yeni bir dönemin başlangıcıdır. Bundan öğrenilecek ve çıkarılacak epey ders var. Bu, özellikle insanlığın ulusal kurtuluş için ve her türlü köleliğe karşı direnmede, izlenmesi gereken yolu, bunda iddialı olanların nasıl yaşamaları ve neleri, nasıl yaratmaları gerektiğini ortaya koyuyor. Bu, elbette buna yol açan Partinin ideolojik-siyasal çizgisi kadar, onu doğru uygulamanın ne demek olduğunu da çok açık ortaya çıkarıyor.

Şüphesiz ki onlar, sekiz yıl aşkın bir süredir sürekli bir şekilde direnmeyi, salt kendi başlarına yürütmüyorlar. Her düzeyde faaliyetlerimizin birleşik etkisi de bunda önemli bir rol oynuyor. Ama her şeye rağmen yine de onlar, kendi mevzilerinden sökülmüyor, o mevzileri sürekli savunuyor ve bunu giderek önemli bir başarı noktasına kadar getirmiş bulunuyorlar.

Şüphesiz, bu direnişin tarihi uzundur. Onu burada aşama aşama değerlendirecek değiliz. Ama, düşmanın onlara dayattığı koşullar ve muazzam güç dengesizliği içinde, onların insanlık onuru ve düşüncelerini sadece ve sadece yürekleriyle dayanarak savunma gibi bir durumları vardır ki, daha çok bunun anlamı üzerinde durmak istiyoruz. Onlar bu direnişleriyle, tarihin tanıdığı en barbar bir rejime karşı ve Partimizin önderlik ettiği mücadelenin bu aşamasının sağlam bir cephesi olarak adeta daha sonra sağlanacak birçok gelişmeyi daha şimdiden belirlemişlerdir. Düşmanın tavizler politikasının nasıl ortaya çıkarılabileceğini kanıtlamış, ve orada resmen bir taraf olarak kendilerini temsil etmişlerdir. Bunu, Partinin direnişçi sloganıyla dünyaya ilan etmişlerdir.

Biliyoruz ki, daha yakın bir süre önce sömürgecilik yirmi yoldaşa idam "cezası" verdiğinde, cezaevindeki yoldaşlarımızın adeta yerdoğdu çınlatan sloganlarıyla, sömürgeciliği kahrettiler; Partiyi ve Parti Önderliğini yüceltmeyi başardılar. Bunlar, çok önemli direnme örnekleridir. Daha o sloganların yankısı bile kulaklardan silinmeden, hemen peşinden gelişen bu yeni direnme var. Bununla zindan direnişleri Türkiye ve dünyanın bir kez daha kendi gerçeklerine eğilmelerini sağladılar, doğru ve insani olanı, insan hakları ve demokrasinin gereklerine dikkat etmeyi dayattılar. Diyarbakır gibi sömürgeciliğin en çok yoğunlaştığı, özel sömürge valisinin karargahını kurduğu bir alanda, bütün dikkatlerin bir kez daha direniş üzerine çekilmesi ve geniş bir kamuoyunun yaratılması, Partimizin en önemli bir hamlesinin gerçekleştirildiğini ve düşmanın o muazzam provokasyonlarının boşa çıkarıldığını gösteriyor.

Bizzat yığınların direnişe Diyarbakır'da katılması, hemen hemen bütün kesimleri çekmesi ve hatta iktidarından muhaleletine kadar bütün düzen partilerinin bile buna ilimli yaklaşma gereği duymaları, bu direnişin ne kadar bir etkiye sahip olduğunu ortaya çıkarıyor.

Tabii ki, yoldaşlarımızın amacı sadece böylesine basit kazanımlar sağlamak değil; gerilla mücadelemize bir katkı sunmak ve şanlı bir dönemin öncülüğünü yapmaktır. Diğer gelişmeler kesinlikle bunu gösteriyor. Partimizin gelişmeleri sıcağı sıcağına onlara ulaşıyor ve böylelikle onlar bir görevi yerine getiriyorlar. Demek ki, devrimciler koşullar ne kadar zor ve edinilen bilgiler ne ölçüde az olursa olsun onsa gereken karşılığı verebiliyor, iradi gücü dayatabiliyor ve sonuç alabiliyorlar.

Başta Diyarbakır zindan direnişçiliği olmak üzere bu cephedeki direnişler Partimizi epey beslemiştir. Biz 1982 ve sonrasında ülkeye henüz fazla yönelmeden bile, onlar en büyük direnişi gerçekleştirdiler. Onların o dönemdeki direnişleri, bunlara iyi karşı koydu. Bizler de benzeri gelişmeleri dışarda yaşadık. Unutmayalım ki, onların okuyacak bir kitapları, yazacak bir defteri, sayredecekleri bir televizyonu, dinleyecekleri bir radyoları yoktu. Ama, o koşullarda doğru tahlilleri ve doğru devrimci görevleri ortaya koyabildiler. Bunun sonuçları ve belgeler elimize ulaştı. Görüyoruz ki, Partinin yaşadığı gerçek ne ise, orada de aynı muhtevada geliştirilmiştir. Bu, PKK'nin tarihi çıkışına ve çizgisinin özelliklerine tutarlı bağlığın bir sonucudur.

Daha sonraki 1984-85 atılımları vardır. Onların, bu atılımızda destek oldukları, hem güç alıp hem de güç verdikleri bilinıyor. Bu hamlemize arkadan dayatılan provokasyona, işbirlikçilerin oyunlarında, özden boşaltma çabalarına karşı, tutarlı karşı koymamıza, onlarda, birliklerini koruyarak leke getirmeyerek, en ufacık bir talepte bile bulunmadan baş dik olarak buna en onurlu karşılığı verdiler. Bu noktada onlardan öğreneceğimiz önemli dersler vardır. Bu derslerden en başta geleni ortaya koydukları tutarlı Partililiktir. Kesinlikle en ufacık bir talepleri olmadığı gibi, tam tersine "yapmak istediğimiz küçük bir katkıdır", "Partinin yürüttüğü mücadeleye biz de elimizden geldiğince böyle bir çabayla karşılık vermek istiyoruz" demeleri; işte bu gerçeğin somut bir örneğidir. İstedikleri tek şey, gelişmelerden daha fazla bilgilendirilmeleridir. Nitekim okuduğumuz raporları ve mektupları bu çerçevededir.

Son direniş, zindan savaşçılarının mücadelemize olan katkılarını daha da geliştirmiştir. Hatta, halk savaşımımızın yönlendirilmesi doğrultusunda bir adım olduğu için stratejik bir düzeye kadar kendisini yükseltmiştir. Nitekim direnişe geniş halk güçlerini de katan ulusal kimliği resmi düzeyde itiraf ettirdiler. Bu, Türkiye içinde demokrasi mücadelesine çok güçlü bir ivme kazandırması, ilderin her türlü tersyadına rağmen, SHP'yi doğru demokratik bir konuma zorlaması, adeta buna mecbur etmesi, hatta ANAP da dahil düzen partilerinin kendilerince daha "anlayışlı davranılması gereğini duyma" noktasına getirilmesidir. Bu, direnişin büyüklüğü ile Türkiye demokrasi mücadelesi üzerindeki etkilerini göstermektedir.

Direnişe katılanların sayısı ikibin olarak verildi. Yine altıyüze yakın yoldaşın ölüm orucu gibi bir direnişi göze almaları sözkonusudur. Bu da, rejimi ürküttü. İsteklerinin yerine getirilmesi için altıyüz kişinin ölüm orucuna devam etme kararlılığında olması. Çankaya merkezi de dahil olmak üzere, bütün rejimi sarsıt ve onları çok erkenden böylesine beklenmedik biçimlerde tavizlere zorladı.

Mutlu ve gururluyum doğduğum topraklar ülkem Kürdistan uğruna direndim yıllar boyu Diyarbakır zindanında. Ölümsüzleştim şehit düştüm o kutsal gün yolunda direniş bayrağını yoldaşlarıma devrederek.

Altıyüz kişinin büyük bir kararlılık içinde ölüm orucunu sürdürmesini, TC kaldıramaz. TC açısından burada, dünya çapında büyük bir yenilgiye uğrama tehlikesi vardır. İşte onları geri adıma zorlayan da bu gerçektir. Yoksa ilimli olduklarından ya da alicenaplıklarından kaynaklanmamaktadır. Kaldı ki, en azgın bir şoven olarak Evren'in son konuşması vardır. Kars'taki 1988-kış askeri tatbikatı günlerindeki konuşmasında "Sarıkamış'ı hatırlatarak, "cesedimizi çiğneyip geçmeden onlara bu vatanı böldurtmeyeceğiz" dedi. Bunun anlamı şudur: "Böyle bir kimliği kabul etmeyeceğiz!" Ama, o bu gerçeği bizzat itiraf etmek zorunda kalmıştır. Uzun barbarlık tarihine, şoven karakterine ve faşist rejim belli bir yetkinleşmeye ulaşmış olmasına rağmen, onun böyle bir itirafta bulunması direnişin büyüklüğünü göstermektedir. Burada, hayatlarını sonuna kadar ortaya koyarak devrimcilerin kararlılıklarını kanıtlamaları vardır. Bu itiraf, bunun üzerinde sağlanmıştır.

Ciddi bir dönem yaşanmaktadır. Kürdistan alabildiğine korkular çemberi içine alınmış, provokasyon yöntemleri alabildiğine uygulanmakta, tavizler, satın alma ve bilinen birçok yöntem devrededir. Böyle bir ortamda ve her türlü yozluğun, suistimalin, toplumdışılığın yaşandığı Diyarbakır gibi bir zeminde gerçekleştirilmiş olması, bu direnişin değerini daha da büyütmektedir. En zor dönemde, en hayati konularda, en çok cesaret ve fedakarlık isteyen bir eylemin gerçekleştirilmesi, her türlü değerlendirmenin üstündedir. Elbetteki, böyle bir direnişin etkileri de aynı biçimde büyük olacaktır.

Burada önemli bir sonuç çıkarmak mümkün. Bu sonuç, bu direnişin önemini de ortaya koymaktadır. Tutarlı devrimcilik direndi ve kazandı. Bu gelişmelerin, böylesi bir temelde ortaya çıkmasının altında, bu gerçek yatmaktadır. Bu daha ilk gün yüksetilen **"direnmek yaşamaktır"** sloganının somut ifadesidir de.

O halde, bizim de yoğun bir biçimde üzerinde durduğumuz alanlar, koşullar ve zaman nasıl olursa olsun isteyhte ve istemiyerek, her zaman gelişme kaydetmek mümkündür. Ulusal kurtuluş ve devrimci demokrasinin artık yaşamın zorunlu bir aşaması olduğu yerde, bunun gereği mutlaka yapılır, sorumlu devrimcilik bunda başarı kaydeder. Eksiklik ve olumsuzlukları mesele yapamaz. Bugün halen içte ve dışta Partiye dayatılan her türlü tasfiyeci-bozguncu, birlikten uzak çabaları hatırlayalım. Savaşa gönülsüz-ikircikli yaklaşma, hatta bunun üzerinde sayısız kişisel yaşam hesapları içinde olma bireyselliğinin bir eğilim haline getirilmesi, bu gelişmelerle tamamen çelişmektedir. Bunların kabul edilemeyeceği çok açıktır. Direnişçilerin neyi nasıl söyleyip, neyi nasıl yapacakları ortadayken, esas alınması gereken ölçüler başka ne olabilir. Öyle adamlar var ki, son derece elverişli alan ve koşullarda bile doğru dürüst bir Parti çalışmasını yürütmüyor. Kendilerine sevdalanarak rahat koşulların etkisi altında yozlaşıyorlar. Biz buna PKK fasiliyeti ve yoldaşlık diyebilir miyiz? Bu örneklerin PKK'deki yoldaşlığın gereklerine son derece uzak oldukları, çok açıktır. Bunlar, direnişin gelişme özelliklerini ve amaçlarını bilerek, kendilerine buna göre bir çeki-düzen vermek zorundadırlar. Ve açık ki bu içine düşülen yetmez durumlar, teorik izahlarla bazı gerekçeler ileri sürülerek geçiştirilemez. Bütün bu gelişmeleri, gerçeklerin daha iyi görülmesi, kendilerini düzeltmek isteyenlere bir kez daha doğru yolun ne olduğunu hatırlatmak, ifşah olmazların durumlarını ise daha da açığa çıkması için yapıyoruz. Böylece ifşah olmazların şu veya bu şekilde kendilerini gizlemeleri mümkün olmayacaktır.

Bu direnişte şehit düştü haberini aldığımız M. Emin YAVUZ yoldaşı yakında tanıyorum. Bizim ilk grup faaliyetlerimize ilkokul düzeyindeki bir eğitime sahip olduğu halde, ama tam bir emekçi olarak en canlı biçimde katılan bir yoldaşımızdır. Hilvan'daki çalışmaların en önünde yer aldı. Taş ocaklarında ve diğer işlerde çalışıyordu. Fakat çok canlıydı. Toplantılarımıza getirken hiçbir şey esirgemezdi. Çok fedakar ve cesurdu. Ağalığa karşı çok büyük bir kini vardı. Kesinlikle anti-feodal demokratik bir çıkışla mücadeleye gelmişti. Nefret ettiği ağalığa ve faşist güçlere karşı halk kişiliğini dayatmak ve halkın özgürlüğünü temsil etmek için çok azimli ve kararlıydı. Tüm toplantılara çok yüksek bir ilgiyle katılıyordu. Oysa geniş aile sorunları vardı, bakmakla mükellef olduğu çocukları vardı, yoksuldu. Sürekli feodal baskılarla yüzyüzeydi. Buna rağmen katılımını esirgemezdi. En az donanımla zindana girdiğinde uzun süre direnebildi. Bu direniş bugün

➡

dokuz yılı geride bırakıyor. M. Emin YAVUZ yoldaş, PKK'nin ilk kitleselleştiği dönemde başlayarak kavgalı-yumruklu direnişlerden silahlı gösterilere kadar ve her türlü zorluk altında bütün direnişlere katılmış, en son olarak da TC egemenliğine karşı böylesi bir direnişte sonuna kadar kararlılığını korumuştur. Bu bir gerçeği kanıtlamaktadır ki, o da şudur: Baştan itibaren PKK'nin direnişinde bu kişiliklerin imzası vardır. Bazıları bugün, PKK adına çok şey söyleyip kendilerini çok şeye sahip görebilirler, ama bunlar önemli yanılgılarla doludur. Özellikle bu dış zeminlerde bu tip yanılgıları yaşayanlar az değildir. Oysa, PKK'yi PKK yapan en baştan günümüze kadar bu tip çalışmalar ve bunların sahipleridirler. Büyük Parti yüreği, Partinin büyük direnişçi-tutkulu kişiliği bu kahramanların omuzunda yükseliyor. Belki çok laf yapmasını bilmişlerdir, ama bütün önemli direnişlere imzalarını atmış veya bunlara katılmışlardır.

Biz her zaman yaşayan özü görmek gerektiğinden söz ettik. Esas alacağımız budur. Kendine sevdalı ve son derece demagojik bazı tipler ortaya çıkıyor. Belki bir-iki laf etmesini becerip küçük birkaç çalışma yürütüyor, ama hemen peşinden kariyerizmi dayatıyor, kendince talepler ileri sürüyor, adeta insanlar yanlarından bile geçemiyor. Tek kelimeyle bunlar terbiyesizlik yapıyorlar. Kendi gerçeği konusunda bu kadar habersiz, bu kadar gafil yaşayanlar için, en basitinden ancak bu söylenebilir. PKK'nin çıkış ve gelişiminin ana esaslarını kavramak ve bağlı olmak gerekir. Bu gerçek kulakardı edilip değişik ölçüler ve kendine sevdalı kişiliklerin ortaya konulması ve üstelik bir de bunun Partiyi aldatmaya kadar götürülmesi doğru değildir. Tekrar belirtiyoruz ki, bizim direnişçi değerlerimizi her yönüyle antlamak gerekir. Biz bu insanlara direneceğimize dair söz verdik; onlar da söz vermiş ve şerefiice direnmişlerdir. Birçoğunun çocukları vardı, ekmek bulamayacak kadar yoksullardı, donanımları çok zayıftı, çok vahşi koşullarda yaşıyorlardı; ama bu noktaya kadar gelebildiler. O zaman kim bunu temel almayıp da başka şeylerle gününü gün etmeye çalışacak ve Parti içinde de saygı bekleyecek? Bu, büyük bir ahlaksızlık, büyük bir bozulma ve oportünistleşmeye ortam hazırlamak anlamına gelir. Bizim buna onay vermemiz, onlara ters düşmemiz ve bu değerleri savunmayacak duruma girmemiz demektir.

Demek ki, Emin yoldaşın yaşamı, Partimizin şanlı doğuşuna ve direnişçi tarihine denk gelen bir yaşamdır; baştan sona kadar Partimizin ana atar damarlarından biridir. Onun yaşamı ve kişiliği, kendi önderlerinin şahsında bir halkın özgürlüğe nasıl kalkışacağının kantlanması; halk kişiliğinin nasıl yaşayıp, nasıl ortaya çıkarılmasının ortaya konulmasıdır. Aynı zamanda, bizimle sağlam yoldaşlık içinde kalmak isteyenlerin değerlere nasıl bağlı kalmaları gerektiğinin de ortaya konulmasıdır.

Gördükleri bütün eğitime rağmen kendilerini halen sağlıklı bir devrimci pratiğe veremeyenlerin durumlarını göstermek açısından bütün bunları yeniden bir kez tekrar niteliğinde de olsa belirtiyoruz. Bu tipler en az bir bilgi donanımı ve en az teknik tecrübeyle direnişi yüksseltenlerle kendi konumlarını karşılaştırmalıdırlar. Onlar donanımsızdılar, ama Partiye bağlılıkları ve direnişte kararlılıkları kesindi. Mademki onlar bunu gerçekleştirmektedirler; o halde, bunca donanım ve en geniş özgür direnme olanaklarında kimse başka dayatmalarda bulunmamalıdır; hiçbir anlamı olmayan ve kişiyi adeta kötürümleştiren önderlik sevdalıları içine girmemelidir. Bazıları "Parti sözcüsü" oldum, nasıl olsa imkanlar genişliyor diyerek Parti değerleri üzerinde oynamamalı, bu tip düşkünlükleri Partiye dayatmamalıdır.

İster hapishaneden çıkmış, ister ülke dışında katılmış olsunlar, gerçek direniş hattını temsil etmeyenler, onu kavramak istemeyenler, başımıza neler getirmek istediler? Bunu birlikte yaşadık ve gördük. Zindan direnişçilerinin anlarıyla uyumlu yaşamak, her türlü sosyal yaşamı Parti yaşamının yerine koymak mıdır? Yine, her türlü mücadele ve gelişme imkanı olmasına rağmen, iki insanla doğru dürüst ilgilenmeme ve bir de en popüler önderlik sıfatlarını kişinin kendisine yakıştırması mıdır? PKK'nin militan kişiliğiyle bu tür bir dayatma arasında hangi bağlardan bahsedilebilir? Bütün bu sorunlarımızın cevabı açıktır. 8 yıl direniş dalgası her zamankinden daha net olarak, bunlara cevap vermektedir. Kavramak ve anlamak isteyenler için gerçek çok açıktır.

O halde Partimizin gerçek militan kişiliğini şahsında temsil eden M. Emin yoldaşın, bunu çok güçlü bir direniş içinde şehadete kadar ulaştırmasıyla Partimiz lizikselolarak büyük bir evladını kaybetmekle birlikte tarihi bir halk kişiliğini -önderliğini- de kazanmış olmaktadır. Rus devriminde tüm dünya halklarının tanıdığı bir Babuşki vardı. Bizde bu yoldaşı böyle değerlendirdik. O, kendisine verilen bir ada layık olduğunu ortaya koymuştur. Partimiz ve halkımız için böyle kişilikler vardır ve daha da çıkacaktır.

Partiye ve şehitlerin anısına kesin bağlılık, bugün yüzlerce ve binlercesini ortaya çıkarmıştır. Böyle yüzlerce şehit vardır. Adsız bir Parti emekçisi bir direniş kahramanı olarak, gösterişsiz ama derinden bir katılımla ilk günden son nefes anına kadar Parti ve halkın çıkarlarını esas alan M. Emin yoldaş en eski bir yoldaş olması itibariyle da bu gerçeği en güçlü bir anı olarak bize hatırlatırken boş yaşamadığını, önemli direnişlerde büyük etkisinin olabileceğini ortaya koydu. O'nun ve O'nun şahsında bütün direniş şehitlerimizi ve direniş kahramanlarını, bu temelde selamlıyor ve her zaman söylediğimiz sözün bir gereği olarak; bu direniş kahramanlarımızın anılarına bağlılığın da dayattığı gerçekler temelinde '88 yılı ve daha sonraki yıllardaki direnişimizi daha da güçlendireceğimizi belirtiyor ve bu şehitlerimizin yolunda bağımsız ve özgür Kürdistan'a yürümekte kararlılığımızı yineliyoruz!

Kürdistan Proletaryasının Büyük Komutanı Eyüphan YÜCE (Ferhat) Yoldaşın Anısı Yolumuza Işık Tutuyor

Eyüphan yoldaş, 1965 yılında Kulp ilçesinin Üçköy'ünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Birçok Kürdistanlı gibi O da daha küçük yaşlarda çalışmaya başladı. İlkokulu bitirdikten sonra, iş hayatı O'nun için artık süreklilik kazanır. Köyde çobanlık yapıyordu. 1977 yılında Silvan'a göç ettiler. Burada da çok çeşitli işlerde çalıştı. Kahve, lokanta gibi işyerlerinin yanısıra, sigara kağıdı satıcılığı, ayakkabı boyacılığı, amelelik ve tütün ekmede de çalıştı. O küçük yaşına rağmen, ailenin geçimi gibi ağır bir yük altına girmişti. Sömürgeci ve feodal düzenin ağır baskısı altında, günlük yaşamını sürdürmeye çalışan Eyüphan yoldaşta bu düzene karşı büyük bir kin gelişti. O kadar çok çalışmasına rağmen ekonomik durumunda en ufak bir değişiklik gerçekleşmemişti. Kurtuluşun bu düzen altında gerçekleşemeyeceğini kavramıştı.

PKK önderliğinde geliştirilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden derinden etkilenen Eyüphan yoldaş, 1979 yılında bu saflara katıldı. Partiye verdiği raporunda bu süreci şöyle belirtir:

"Ben bir Kürt olduğumu anlamıştım. O dönemde Apocular olarak adlandırılan Partimizin adını duymuştum. Yine, Kürt halkının ezildiğini de kısmen anlamıştım. Apocuların Kürt halkının hakkını savunduğunu duymuştum ve ben de bunlarla ilişkiye geçmek istedim. İşçilerin haklarını savunuyorlardı, ki ben de işçiydim. Ağalara karşı mücadele veriyorlardı, ben buna da sevindim. Bütün bunlardan sonra kararımı verdim. En son çalıştığım tütün işini ve tütünü tarlada bırakarak, bir Kürt olarak vazifemi yerine getirmek için, ulusal kurtuluş saflarına tereddütsüz katıldım."

Ulusal kurtuluş saflarına böylesine soylu bir yurtsever duygu ile katılan Ferhat yoldaş, alanında verilen bütün görevleri büyük bir özveri ile yerine getirdi. 1980 askeri-faşist darbesi ardından bir müddet Parti ile ilişkileri koptu. Ama o devrimci-yurtsever duygulardan hiçbir zaman kopmadı.

15 Ağustos devrimci atılımının ardından Parti ile yeniden ilişki kurdu. 1985 yılında Güney Kürdistan'da siyasi ve askeri eğitim gördü. **Berxwedan Eğitim Devresi**'nin en başarılı öğrencileri arasında yer aldı. 1986 yılı atılımında HRK'nin aktif bir savaşçısı olarak, sömürgeci ordu güçlerine ve çeteciliğe karşı geliştirilen yoğun eylemlilik içerisinde yer aldı.

1987 yılı başlarında bir grup yoldaşı ile birlikte Partinin çağrısı üzerine yurtdışına çıktı. **Mahsum Korkmaz Akademisi**'nde, III. Kongre çizgisi temelinde siyasi ve askeri eğitimini tamamladı. 1987 yılı **özgürlük yürüyüşü** atılımına güçlü bir şekilde hazırlandı. Bu atılımda yer almak için büyük bir çaba ve istekle çalışmalarını geliştirdi. Bu dönemde Partiye sunduğu raporunda bu konuda şöyle der:

"Geçmişin son sözü olarak gördüğüm eğitimle Parti ideolojisini, politikasını, III. Kongre çizgisini büyük oranda kavramış bulunmaktayım. Partimizin tarihi atılımını gerçekleştirmek için pratiğin üzerine yürümek ve düşmandan gelen iç ve dış saldırıları boşa çıkarmak için yetkinleşmiş bulunmaktayım. Parti taktiğini hayata geçirmek, halkımıza öncülük edebilmek, eğitebilmek, şehitlerin yolunda yürümek ve Parti Önderliğinin emirlerini yerine getirmek için mücadelenin her alanında görev üstlenebilirim ve bu görevlerin üstesinden gelebilme ve yerine getirmede kendime güveniyorum." Yeni dönem ülke pratiğine yönelirken de, Eyüphan yoldaş yeni dönemin önsözü olarak şunları belirtir: *"III. Kongre çizgisinden, Parti ve Parti Önderliğinden aldığım güçle yeni dönemde mücadeleye kararlı bir şekilde gireceğime dair kendime güveniyorum. Partiye, Parti Önderliğine, devrime, devrim şehitlerine, zindan direnişçilerine, dağların ufuklarında düşmana karşı savaşan yoldaşlarıma ve halkıma sonuna kadar bağlı kalacağım. Geçmişte verdiğim söze bağlı olarak, sözümü yineliyorum. Kararlılığımı ve yeni dönemin gerektirdiği görevler üzerine kararlı, fedakar, azimli, yaratıcılıkla yürüyeceğimi belirtirken, mücadelenin tüm zorluklarına göğüs gerecek ve zor koşullarda ülkenin hangi alanında olursa olsun görevlerimi yerine getireceğime dair bu konuda kendime güveniyor, kararlılığımı belirtiyorum."*

Pratiğin öngününde böyle bir inanç ve kararlılık düzeyinde Partimizin '87 yılı özgürlük yürüyüşü atılımına katılan Ferhat yoldaş,

bütün bu yıl boyunca yoldaşlarıyla birlikte Mardin, Botan, Garzan bölgelerinde sömürgeci-faşist özel savaşa karşı yüksek bir direniş ve saldırı ruhuyla geliştirdikleri eylemlilikle 1987 yılında Partimizin güçlü mevziler kazanmasında önemli görevleri yerine getirdiler. '87 yılı boyunca onlarca eylem içinde yer alarak kahramanca savaşan Ferhat yoldaş, en son 10 Şubat 1988 günü Kozluk-Bayken arasında Melefa yakınlarında sömürgeci-faşist ordu güçleriyle, Hasan yoldaşın komutasındaki yoldaşlarla birlikte yaklaşık 12 saat süren çatışmada düşmana ağır kayıplar vердirerek kanının son damlasına ve en son mermisine kadar direnerek şehadete kavuşmuştur.

Eyüphan yoldaş, mücadele yaşamı boyunca Kürdistan proletaryasının engin fedakarlık ve yurtseverliğini şahsında somutlaştıran ve bu özelliklerıyle içinde yer aldığı her birlikte fedakarlığın, canlılığın, atılganlığın ve yaratıcılığın seçkin örneği olmuştur. O devrimci yaşamda, düşman üzerine teredütsüzce yürümede her zaman örnek bir yoldaş; duyarlılığın, yüksek sorumluluğun, ahlaganlık ve cesaretin timsaliydi. Bu özelliklerıyle Ferhat yoldaş, Partimizin seçkin bir militanı, gerilla savaşımızın güçlü bir savaşçı ve komutanıydı.

Eyüphan yoldaş, uğruna savaştığın Bağımsız ve Özgür Kürdistan için verdiğin sözün gereklerini canla başla son nefesine kadar direnerek yerine getirdin ve şehitler kervanına katıldın. Mücadele yaşamın boyunca devrime ve Partiye, vatana, halkımıza ve yoldaşlarına karşı gösterdiğin bağlılık, inanç, fedakarlık, düşmana karşı gösterdiğin yüksek direniş ve saldırı ruhu her zaman biz sağ kalan arkadaşlarına ve halkımıza ışık tutacak. uğruna şehadete kavuştuğun Bağımsız ve Özgür Kürdistan idealinin zaferi mutlaka yaratılacaktır.

Silah arkadaşları

ARGK'nin Yiğit Komutanlarından
HAMİT DAĞTEKİN (HASAN) YOLDAŞI SAYGIYLA ANIYORUZ

Özgürlük atılımımız bir yılını doldururken, Kürdistan özgülünde devrim ve karşı-devrim cepheleri arasında sıcak savaş tüm şiddetiyle devam etmektedir. Silahlı şiddet temelinde geliştirilen özgürlük atılımımız, Partimiz ve halkımız tarihinde anlamlı gelişmeleri birlikte getirirken, öte yandan kazanılan her özgürlük mevzisinin bedeli olarak da değerli yoldaşlarımız toprağa düşmektedir. Ulusal kurtuluş savaşlarının tabiatı olan bu yasa, Kürdistan'da daha yakıcı tarzda kendisini dayatmaktadır. Son olarak 10 Şubat 1988 tarihinde düşman kuşatmasını yarmaya çalışırken faşist ordu birlikleri ile muazzam güç dengesizliğine rağmen çatışmaya giren ve 12 saat çatışan ARGK birliğinin komutanlarından Hamit DAĞTEKİN (Hasan), Eyüphan YÜCE (Ferhat), Ahmet TAYÇUR (Murat), Mustafa AHMET (Reşit) yoldaşlar soylu bir direniş örneği sergileyerek şehit düştüler.

ARGK'nin savaş komutanlarından Hasan (Hamit DAĞTEKİN) yoldaş, 1960 yılında Mardin'in Gercüş kazası Becirman köyünde doğdu. Yoksul ve yurtsever bir köylü ailesinden olan Hasan yoldaş, henüz çocuk yaştayken babası vefat etmiştir. Hasan yoldaş, daha doğuşta kendisini çileli bir yaşamın içinde bulmuştur. Ailenin geçimini sürdürecek maddi güçten yoksun olması, sıkıntılı bir yaşam sürdürmelerine yol açmış ve amacı onların da geçimini üzerine almak zorunda kalmıştır. Yine geçim sıkıntısı nedeniyle ailesi 1975 yılında Batman'a ve 1978'de de Beşiri'ye göç etmiştir. Hasan yoldaş, daha küçük yaştan itibaren yaricilik, kahvecilik ve terzicilik gibi işlerde çalışarak ailenin geçimini sağlama mücadelesi vermiştir.

Hasan yoldaşın daha küçük yaşta geçim kavgasına atılması, O'na olgun ve yaşama karşı sorumlu bir kişilik kazandırmış, feodal-işbirlikçi güçlere ve sınıf sömürüsüne karşı kin ve öfkesinin gelişmesine yol açmıştır. Bu durum onda sömürü düzeninden erkenden kurtulma yolunu araştırmaya yönelme ve feodal toplumun kapalı aile ortamını aşabilmenin yolunu ve düzende nelerin olup bittiğini öğrenmenin arzusunu geliştirmiştir. Ancak mevcut düzene karşı mücadelede kendi başına sürdürdüğü kavga yetersiz kalmış, O, hep bir çıkış yolu bulmanın çabası ve beklentisi içinde olmuştur.

1977-80 döneminde tekabül eden Hasan yoldaşası bu arayış, Partimizin de çalışmalarını programla sonuçlandırdığı ve politik mücadeleyi her alanda yoğun olarak geliştirmeye çalıştığı yıllara denk düşmekteydi. Feodal-işbirlikçi keşimlere, ajan yapı, kişi, kurum ve kuruluşlara karşı Partimizin geliştirdiği silahlı mücadele tüm Kürdistan emekçilerinin kurtuluş arzularını kamçıladığı gibi Hasan yoldaşın üzerinde de derin etkide bulunarak, O'nu 1978'de Partimizin aktif bir sempatizanı haline getirmiştir. Aynı zamanda içinde yaşayıp büyüdüğü yörede yurtseverliğin canlı olması Hasan yoldaşın Partiye daha güçlü katılım sağlamasını kolaylaştırmıştır. O, bu süreci kendi raporunda şöyle dile getirmektedir:

"Objektif olarak devrimci olmama neden olan bazı etkenler vardır. Her şeyden önce ailemin yurtsever bir konumu vardı. Babamın Kürt halkının tarihteki direnişlerine karşı büyük bir sempatisi vardı. Ayrıca aile olarak hızla bir yoksullaşmanın içine giriyorduk. Bu durum bende bir bunalım yaratıyordu. Öte yandan bende ailenin kapalı yaşamına karşı bir tepki vardı. Bundan kurtulmak istiyordum. Alanda var olan devrimcilerin kişilikleri bana çekici geliyordu. Ben de onlar gibi olmak istiyordum. Aile ortamında sömürgeci vahşi uygulamalara ilişkin anlatılanlar temelinde bende bir kin ve öfke gelişmişti. Bu durumun devrimci olmamda etkisinin büyük olduğunu söyleyebilirim. Âbimin devrimci oluşu, benim de devrimci olmamın diğer bir önemli etkeniydi. İlk başta Parti çizgisi ve taktiği diye bir şeyden haberim yoktu. Bu yıllarda Partinin devrimci çalışmaları hızla gelişim göstermekteydi. Bu gelişmeler benim objektif durumumla çakışınca, devrimci olmamam için hiçbir neden yoktu."

1978 yıllarında gelişen devrimci hareketten etkilenen Hasan yoldaş, Partinin aktif bir sempatizanı olacak saflarda faaliyetlere katıldı. 1978-80 yılları boyunca birimler arasında kuryelik görevini üstlenerek Beşiri, Silvan ve Batman alanlarında faaliyet yürüttü. Yine yerel birimlerin propaganda faaliyetlerine katıldı. Kitlelerle kaynaşabilmede örnek bir çalışmayı sergileyerek, onları saflara katmada başarılı bir çalışma yürüttü. Aynı zamanda da bildiri dağıtma, afiş asma gibi pratik çalışmalara da katılarak görev ayrımı yapmayan, bir devrimcide olması gereken alçakgönüllülüğün soylu bir örneğini sergiledi.

1980, 12 Eylül'ünde faşist cunta işbaşına gelerek Kürdistan ve Türkiye halklarına, esas olarak da onların öncü örgütlerine karşı yoğun tutuklama, işkence, katletme, böylece yükselen devrimci ve ulusal kurtuluşçu halk muhalefetlerini ezme çabalarını doruğa çıkarmıştır. Partimiz ise tümden imhayı engellemek ve faşizm koşullarına denk düşen bir savaşımı daha örgütlü ve güçlü bir temelde geliştirmek amacıyla aktif geri çekilme kararı almış; önemli oranda güçlerini yurtdışı alanlarına çekerek yoğun bir hazırlığa girişmişti. İşte böylesine bir dönemde faşist ordu birliklerinin Kürdistan'ı yeniden işgal edercesine giriştikleri yoğun operasyonlar esnasında Hasan yoldaş ve ekibi gözaltına alınırlar. Hasan yoldaş, gözaltında tutulduğu süreçte düşmanın barbar işkencelerine karşı, birçok "önder" geçinen "devrimcilerin" ve "örgütlerin" daha ilk darbede hemen teslimiyete yöneldiği bu dönemde soylu bir direniş örneği sergileyerek sebrest bırakılması halinde daha güçlü bir tarzda devrimci savaşıma atılmada azmini daha de bileyerek bir devrimcinin savaşın zor anında neye yönelmesi gerektiğinin güçlü bir temsilini sunar. Nihayet, faşist celladların tüm işkence ve dayatmalarına örnek bir direnişle karşılık veren Hasan yoldaş, hakkında delil bulunmadığından bir süre sonra serbest bırakılır. Birçoklarının "faşizm geldi, mücadeleyi sürdürmenin koşulları kalmadı" belirtmelerinin arkasına gizlenerek kaçmayı meşrulaştırmaya çalıştığı böylesi bir ortamda Hasan yoldaş, dönemin gerektirdiği sorumlu devrimciliğin bir gereği olarak yeniden Partiyle ilişki kurar. Partinin verdiği Midyat ve Gercüş alanı birim sorumluluğu görevini '81 yılı sonlarına kadar başarıyla yürüterek geri çekilme kararının bir gereği olarak kadroların yurtdışına aktarılmasında aktif roller üstlenir. 1982 yılının başında Partinin çağrısı üzerine yurtdışına çekilen Hasan yoldaş, Partinin hazırlık çalışmalarına katıldı. Ancak yoğun pratik nedeniyle henüz eğitimini tamamlamamışken, Partinin başlattığı **kaynağa dönüş hareketine** katılarak öncu birim üyesi olarak Eruh ve Sason alanlarında görev almıştır. Yurtsever, dayanıklı, kitlelerle kaynaşabilen, fedakar ve coşkulu özellikleriyle kendisini tamamen Parti görevlerine vermiş, başarılı bir çalışma yürütmekten başka hiçbir kaygısı olmayan Hasan yoldaş, mücadeleye, Partiye sonuna kadar bağlı sade ve dürüst kişiliğiyle örnek bir pratik sergilemiştir. Hasan yoldaş, bu süreci kendi raporunda şöyle ifade etmektedir.

"Genel olarak faaliyet alanımızda ulaşmamız gereken hedeflere önemli oranda ulaştığımızı rahatlıkla söyleyebilirim. Bir bütün olarak keşif ve istihbarat faaliyetleri sonuçlanmış us alanları tahkim edilmiş, bu alanlarda kısmi teknik hazırlık yapılmış, yine birçok köy ve aşiret tanınmış ve bunlarla önemli oranda ilişki sağlanabilmiştir. Diğer bölgelerle ilişki için yol guzergahları tespit edilmiş, bir bütün olarak alan önemli oranda tanınmıştır. Öyle ki çalışmayı engelleyici bir eksiğimiz olmamıştır. Ancak birimde yer alan arkadaşların aynı yöreden olmaları, ilişkilerde, uyum sağlamada bazı yetmezliklere yol açmış, fakat bu durum faaliyetimizi engelleyecek düzeyde ciddi bir eksikük oluşturmamıştır."

1984 yılı baharı, öncu birim faaliyetlerinin sonuçlandırılıp yeni planlama ve görevlendirmelerle mücadelenin daha üst bir evrede sürdürüldüğü dönemdir. Hasan yoldaş, bu dönemde bölge komitesi üyesi ve askeri birim sorumlusu olarak tekrar Sason alanında görev yürütür. Daha sonra **21 Mart Silahlı Propaganda Grubu**'nun komutan yardımcılığı görevini üstlenir. Askeri birim sorumlusu ve komutan olarak görev alan Hasan yoldaş, feodal-işbirlikçi güçlere, düşmanın ajan, milis ve resmi ordu güçlerine karşı gerçek bir halk komutanı edasıyla savaştı. Düşman güçlerine karşı sayısız pusu ve baskın eylemini gerçekleştirerek, onlarca düşman subay ve askerinin imha edildiği eylemlere komuta etti. Alanda ajan-muhbir yapıyı dağıtarak işlemez kıldı. Kitlelerin özgürlük tutkusunun önünü açarak onların ayağa kalkmasının temellerini attı. 1985 yılı sonlarına kadar faaliyet alanında görevlerini başarıyla yürüten Hasan yoldaş, 1986 yılı başında Partinin çağrısı üzerine III. Kongre çalışmalarına katılmak ve Kongre'de delege olarak yer almak için yurtdışına çıktı.

Hasan yoldaş, yurtdışında bulunduğu süreçte **Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi**'nde yönetim görevisi olarak faaliyetlere katıldı. Bir taraftan kendi eğitimini tamamlarken, diğer yandan da arkadaşlarının eğitim çalışmalarını sürdürdü. Bu dönem akademi faaliyetlerine ve III. Kongre hazırlıklarına sade kişiliğiyle güçlü bir katılımı sağlayarak, Kongre çizgisi temelinde en erkenden kendisinde özdönüşümü gerçekleştirmiş, politik bilinç seviyesini güçlendirerek daha olgun ve yetkin bir komutan kişiliğine ulaşmıştır. En az kendi eğitimi kadar yoldaşlarının eğitilmine de önem veren Hasan yoldaş, yoldaşlık ilişkilerine yüksek bir sorumluluk duygusuyla yaklaşmış, bu konuda örnek olmasını bilmiştir. Yoldaşlarına yaklaşımını, Partiye sunduğu raporunda en yalın biçimiyle şöyle dile getirmektedir.

"Arkadaşların eğitimine yaklaşımım olumludur. Dönemin sorunlarının ağırlığı ve ciddiyeti temelinde hareket ederek sürekli büyüme, gelişip olgunlaşmayı sağlama ve gelişip güçlenmeyi esas aldım. Bu doğrultuda arkadaşların önemli çabaları sözkonusudur. Tüm arkadaşlar olduğca istekli ve çaba sarfetmektedirler. Benim arkadaşlara yaklaşımım şudur: Arkadaşlar en değerli varlıklarımdır. Gerçekten de arkadaşlar en değerli varlıklardır. Biraz daha eğitilip güçlendirilmeleri halinde, devrimci mücadeleye objektif olarak katkıda bulunacak, militan ve komutanlar düzeyine ulaşacak arkadaşlardır. Öz itibarıyla sağlam, inançlı, Partiye ve halka bağlı yoldaşlardır. Tek sorunları eğitim sorunlarıdır. Bu bilinçle hareket ederek elimden gelen cabamı sonuna kadar harcadığımı belirtebilirim. Eğer yine istenilen oranda bir gelişme sağlanamamışsa, bunun benim yönetim ve çalışma tarzımın yetersizliğinden kaynaklandığını rahatlıkla belirtebilirim."

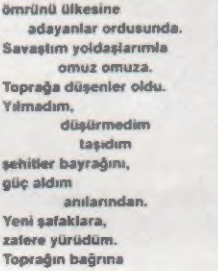

Saymadım zorluktan
açlığı susuzluğu.
Tırmandım dağları,
yalçın kayaları aştım.
Yorulmadım
yollar katettim
sarp ve engebelisinden.
Ölüm çemberlerinden geçtim,
yarıp zaferler kazandım.
Taşıdım isyan bayrağını
ömrünü ülkesine
adayanlar ordusunda.
Savaştım yoldaşlarımla
omuz omuza.
Toprağa düşenler oldu.
Yılmadım,
düşürmedim
taşıdım
şehitler bayrağını,
güç aldım
anılarından.
Yeni şafaklara,
zafere yürüdüm.
Toprağın bağrına
uzanarak
verdiğim şu son
nefese kadar.

Hasan yoldaş, sadece pratik eğitimcilik yapmakla da kalmamış, aynı zamanda **"Komutan Kimdir?"** broşürünü de hazırlayarak örnek komutan kişiliğin teorik açılımını da gerçekleştirmiş. Parti faaliyetlerine bu yönüyle de katkı sağlama görevini başarıyla yerine getirmiştir.

1986 dönemi yurtdışı hazırlık çalışmalarını güçlü bir katılımla tamamlayan Hasan yoldaş, 1987 özgürlük atılımının öncüleri safında yer alarak yeniden ülke pratiğine yöneldi. Silahlı mücadelemizin özgürlük atılımı evresinde Partimizin sağladığı gelişmelere önemli katkılarda bulundu. O, sömürgeci faşizmin ve işbirlikçi hain güçlerin otoritelerinin önemli oranda sarsıntıya uğratılmasında ve ulusal kurtuluşçu otoritenin güçlendirilmesinde örnek bir komutan olarak rolünü oynadı. Hasan yoldaş, 1988 yılı atılımına '87 döneminde edinilen tecrübeler temelinde hazırlıklarını yürütürken, Sason'un Kozluk mıntıkasında sömürgeci-faşist ordunun binlerce çapulcusuyla gerçekleştirdiği kuşatmaya karşı güç dengesizliğine ve çapulcu ordunun üstün teknik donanımına ve yoğun kar koşullarına rağmen, 12 saat gibi uzun bir süre başarıyla savaş yürüterek halk komutanlığının yaratıcı ve üstün savaş dehası olma örneğini sergilemiş, düşmana onlarca kayıp vердirerek, 10 Şubat 1988 günü dört yoldaşıyla birlikte, geride yoldaşlarının ilham kaynağı olacak onurlu bir direniş mirası bırakmış ve Partimizin şehitler kervanına katılarak ebedileşmiştir.

Hasan yoldaş, kısa mücadele yaşamı boyunca sayısız defa tehlikelerle yüzyüze gelmiş, onlarca düşman kuşatmasını başarıyla yarmasını bilmiş, ulusal kurtuluşçu soylu bir intikam duygusuyla düşmanın üzerine yürüyerek darbeler vurmuş, halkımızın tarihinin derinliklerinden günümüze ulaşmış olan halk direnişçiliğinin güçlü bir temsilini şahsında somutlaştıran Partimizin değerli bir militanı ve halk ordumuzun yiğit ve yılmaz bir komutanıydı.

Hasan yoldaş, sıcak savaş ortamında şekillenen komutan kişiliğiyle tüm yoldaşlarının ve halkımızın saygı ve sevgisini kazanmış güçlü komutan özellikleriyle sorumluluğundaki savaş birliğini ustaca yönetmesini bilerek, en zor koşullarda bile soğukkanlı, coşkulu ve yaratıcı kişiliğiyle yoldaşlarının ve halkımızın bir umut ve moral kaynağı, sömürgeci-faşist ordu birliklerinin ve ulusal hain güçlerin ise korkulu bir rüyası olmuştur.

Hasan yoldaş yurtsever, sade, alçakgönüllü, kararlı kişiliği ve temiz duygularıyla Partili kişiliğinin bir sembolü, haksızlığa, baskıya ve sömürüye karşı zapteddilmez kin, öfke ve devrimci inatkarlığın örnek bir temsili olmuştur.

Hasan, Ferhat, Murat ve Reşit yoldaşlar Kozluk direnişinde destanlaşmış, zafer dönemi olan 88 atılımının ongününde şehadete ulaşarak bedenen aramızdan ayrıldılar. Ancak dört öncü savaşçı yoldaş, zafer döneminin yolunu yaşamlarını ortaya koyarak açmasını bilmiş, aktifkleri kanlarıyla suladıkları vatan toprağında bağımsız ve özgür geleceğin zaferle nasıl kazanılacağının örneğini sunarak bizlere güçlü direniş mirası yolunda zafer yaratan tehedon bir yürüyüşü mutlaka gerçekleştirmemiz gerektiğini, soylu amalarımıza bir emir olarak dayatmışlardır.

Silah arkadaşları

Reşit Yoldaş Devrimci Atılganlıkta Yüce Bir Sembol, Yeni Yaşamın En Güçlü Haykırıcısıdır

Haklar içine girilmek ve yaşanmak istenmeyen durumlardan doğan dayanılmaz baskı ve sömürüden kurtulmak için çok zorlu ve çetin kurtuluş mücadeleleri ve mistordur. Onları bu savaşlardan hiçbir kuvvet idamların acının vb. şeyin engelleyemeyeceği açıktır. Birçok halk buyuk sıkıntı ve katlamalar pahasına da olsa arzuladıkları yeni yaşama kavuşmuşlardır. Diğer birçok halk da amansız koşullarda ulusal kurtuluş savaşımları vermektedir. Bu halklar yeni yaşama, insanlığa kavuşmak istiyorlar, özgür halkların düzeyine gelmeye çalışıyorlar.

Halkımızın da yeni devrimci bir yaşama insanlığa ulaşmaya son derece ihtiyacı vardır. Çünkü, uzun süreden beri böyle bir yaşama yabancıdır. Sömürgecilerin halkımız üzerindeki ulusal toplumsal baskısı kafalarını halkımızı böylesine geri bir yaşam içerisinde bırakmıştır. Ama Kurd'ıstan halkı sömürgecilerin bize layık gördüğü o lanetli tecrit yaşamı asla kabul etmemiştir. Ve buna karşı günümüze kadar sürekli direnmiştir. Halkımızın içerisinden geçtiği her an yeni yaşam yolunda mücadele ve savaşlarla doludur. Her ne kadar şimdiye dek istediği yaşam biçimine ulaşmadıysa da bu savaşımı, direnişi kutsallığı değer verilmesi gerekir. Halk bu yolda savaşla mücadele etti kan döktü acı çekti. Fakat yeni yaşama ulaşmanın gerçek yolu, yöntemi neydi? Bu yaşama nasıl ulaşılacaktı? Bu bilinmiyordu cevapları karanlıklıydı. İşte kurtuluşun yönteminin bilinmeyişi halkımıza büyük acılara pahalıya mal olmuştur. Fakat halkımızın direnişçi geleneklerin bu sorunların kurtuluş yolunun bulunabilmesini sağlayabilecek güçte idi. Ve halkımızın kararlıdan ulusal Parti Önderliği Mazlumlar Kemalleri Hayrilerin önderliğinde Partiya Karkeren Kurdistan [illegible] yeni aydınlığa sahiplikler yeni gerçeklere bırakır. Böylece yeni yaşamaya yürumede ilk adımlar atılmış oldu. Bu adımlar halkımızın bağımsızlığa özgürlüğe yürüyuşunun bir müjdecisi durumundaydı.

Halkımız için böylesine önemli olan çıkışa yurtsever ve şerefli Kurdistan evlatları ölümle karşılık verdiler ve kalmakta en ufak bir tereddüt bile göstermediler. Çıkışta birlikte bir **özgurluk yuruyusu** ne dönüşen bu adımlar yole kolayca atılmadı. Büyük zorluklarla karşılaşıldı. Uzun çaba ve fedakarlıklar sergilendi. Bu yolda insanlar kanlarını ve canlarını buna kattılar. Şehit olmaktan çekinmediler. Aldıkları her adımda yüce şehidlerin kanı vardır. Bu şehitlerimizin halkımızın bağımsızlığı ve insanlık için bir Şehit düşenler oldu bu yolda halkımızın benzersiz kurtuluş yolunun bu özgürlük yürüyüşüne katılmaya olduğunu biliyorlardı.

Reşit yoldaş da böylesine bir yolda insanlarından biriydi. Halkımızın kurtuluşu yolunda şehit düşenlerin arasındaydı. PKK'nin bir neferiydi.

Reşit yoldaş da halkımızın şerefli kurtuluş yolunda kanının son damlasına kadar savaştı.

Reşit yoldaş halkımızın uygar uluslara ulaşmış yetişmesinin mutlaka gerekliğine inanıyordu. Ve bu inançla PKK bayrağı altında elde silah savaştı. Bu inancını hiçbir zaman kaybetmedi ve tereddüte düşmedi. Her zaman şunu söylüyordu. *Yaşamda istenen savaşmakla. Aksini savunmalar ise her zaman düşmanın* [illegible]

atılganlığıyla ve çalışkanlığıyla pratikte ispatladı.

Reşit yoldaşta çok yönlu yurtseverlik özellikler vardı sonuna kadar böyle soylu bir ruhla doluydu. O nu böyle atılgan kılan da bu coşkulu yurtseverlik ruhuydu. Halkını ve insanları seviyordu. Reşit yoldaş, bu yurtsever özelliğini çevresinden ve aileşinden almaktaydı. Çünkü çevresi ve ailesinin güçlü yurtseverlik duyguları ve ruhu taşıyan bir yapıdaydı. Reşit yoldaş, emekçi bir aileden geliyordu. Tarım ve diğer çeşitli işlerle uğraşmaktaydı. O böyle bir ortamda doğdu ve buyudu. O, kazandığı yurtseverlik ruhunu pratikte ispatlamak istiyordu. Fakat bu doğrultuda çalışabilecek mücadele edebilecek bir ortam yoktu. Diğer sahte milliyetçilerde bu amacını pratiğe aktaramayacağını biliyordu. Sahte milliyetçiliğe karşı tamamen güvensizdi. Fakat Partimizin alana mudahalesi ve Reşit yoldaşın bu hareketle tanışması ve düşüncelerini kavramasıyla, hemen Parti ile en yakın ilişkiye geçti. Reşit yoldaş şimdiye kadar hep aradığı düşünceyi, hareketi Partimiz şahsında tanıdı. *"Kurdistan'ın kurtuluşu için sert dinamik atılgan bir parti lazımdı ve ben bu özellikleri PKK'de gördüm* diyordu.

Reşit yoldaş, Parti düşüncelerini tanımak O nu kavramak için ilişkilerini sıklaştırdı. Kitle faaliyetlerinde propaganda yapmakta, düşüncelerı kavratmakta son derece aktif ve sürekli nefes nefese bir çalışma temposuyla sahipti. Yüksek yurtseverlik duygusu ile bir karşı sorumluluk hissetmiyordu. Parti hareketimize tamamıyla katıldı. Üniversite de fesle toplum bilim bölumunu okuyordu işte tüm bu öğrenimini ve işini bırakarak. 11.12.1985 tarihinde profesyonel faaliyete atıldı. *"Benı tarih karşısındaki sorumluluk mucadeleye sevkedıp Halkımın bağımsızlığı ve özgurluğu için işimi öğrenimimi bırakarak saflara katıldım* diyordu.

Reşit yoldaş, mücadele safları na katıldıktan sonra, Ortadoğu alanında birçok eğitim devresinden geçti. Bu eğitimlerde büyük gelişme gösterdi. Partinin kendisine tanıdığı imkanları en iyi değerlendirmek ve böylece halk na daha yararlı olabilmek Partinin kendisine vereceği görevlere hazırlanmak ve kişiliğini de bu temelde geliştirmek için eğitime aktif katıldı. Ve bu konuda gerçekten de atılgan bir özelliğe sahipti. III Kongre dönemi ve sonrası dönem de yeni bu dönemden büyük dersler çıkardı. III Kongre çizgisine cevap verebilecek o görevleri yurutebilecek devrimci bir kişiliğe ulaşabilecek büyük bir çaba harcadı. Bunun için büyük bir araştırma ve inceleme çalışması yuruyordu. İyi bir öğrenciydi aynı zamanda da çevresini de öğretme yeteneğindeydi. Bundan dolayı yoldaşlık ilişkileri nde örnek alınabilecek birisi haline geldi.

Reşit yoldaşın en büyük isteği Partinin 87 Bahar Atılımına katılmaktı. Partiden böyle bir isteği vardı. Bu isteğinde çok ısrarlıydı. *En buyuk isteğim ülke mücadelesine katılmak böylece insanlıkta yeni bir adım atmaktır. Parti ve Parti Önderliğinden istediğim budur* diyordu raporunda. O nun bu sıradan isteklerı Parti taraf ndan onay görmüş ve Reşit yoldaş Sason alanında görev yapacak bir m ne alındı. Böylece Reşit yoldaş III. Kongre çizgisi doğrultusunda alanda askeri ve örgutsel faaliyetleri yürüttu. Çalışmalarında ustun bir çaba ve fedakarlık kahramanlık sergiledi. Sömürgecilere işbirlikçilere, ceteelere karşı birçok eylemde yer aldı. Bu mücadelesini yuruturken çıkan bir çatışma sonucu şehitler kervanına katılarak ölumsuzleştı. Reşit yoldaş grupta bulunan 4 yoldaşıyla beraber sömürgeci faşist ordu ile çatışarak şehit düştu. Bu yoldaşlar, temiz ve kutsal kanlarıyla Kurdistan toprağını suladılar. Bu direnişleriyle Sason alanındaki direnişi gelecek nesillere taşıdılar. Onlar bu direnişi yükseltmeyi başardılar.

Reşit yoldaş, yüksek devrimci inançlıydı. Devrimci atılganlığıyla bu inancını daha da derinleştirmek istiyordu. Çok hareketli atılgan ve girişkendi. Yoldaşlar arasında böyle tanınıyordu. Devrimci amaçları inançları doğrultusunda da buyuyd. Devrimcı pratik görevlere hazır hale gelmişti. Bu konuda Partinin emirler ni büyük devrimci bir ruhla bekleşmekteydi. Bu durumunu, istisnasız tüm raporlarında şöyle dile getirmekteydi.

Ben hazırım. Partinin emirlerini bekliyorum.

"Hazırım, Parti Önderliğinin çağrılarını bekliyorum."

"Bi can, bi xwîn em bi te rengê ey şoreş."

Reşit yoldaş, bu istek ve sloganlarını tüm devrimci çalışmalarında ve kişiliğinde derinliğine somutlaştırdı. Bu değerler uğruna savaştı ve şehit düştu. *"Biz dinç ve sağlam olmalıyız, sağlam adımlarla ileri gitmeliyiz. Bizde her zaman savaş ve mücadele ruhu güçlü ve gelişkin olmalıdır. Gunluk olarak atılgan her adımda daha ileriye bilmeyi ispatlayabilmeliyiz. Devrimi ilerletebilmek için kendimizi sonuna kadar savaşa katmalıyız. Bu savaşımda, çaba sürekli olmalı ve engel tanımamalıyız"* diyordu.

Reşit yoldaş yeni yaşamın bir haykırıcısıydı. Bu devrimci haykırışlar tüm ülkelerde yankılanacaktır. Ve bu haykırış şehitlerin yüce amaçlarının yerine getirilmesine kadar devam edecektir.

Reşit yoldaş bellı bir ölçüde olarak aramızdan ayrıldı. Fakat O mücadelemizde her zaman bir meşale olacaktır. Ulusal kurtuluş yolunda verdiği temiz ruh, milyonların ruhu haline gelecek halka mal olacaktır.

Reşit yoldaşın anısına ve mücadele ettiği amaçların üzerine söz veriyoruz ki bunlar için savaşacağız.

— Yaşasın PKK!
— Devrim şehitleri çağdaş insanlık yolunda sönmez birer meşaledir!

Silah arkadaşları

Büyük Yurtsever Ahmet TAYÇUR Yoldaşı Bir Parça Özgür Vatan Toprağı Yaratma Mücadelemizde Yaşatıyoruz

Ahmet TAYÇUR, Murati yoldaş Bingol un Sancak nahiyesine bağlı Mezrack (Gungören) koyunde 10.1.1955 tarihinde doğdu.

Ahmet yoldaşın yaşamı yoksulluk içinde geçti. Küçük yaşta babasını kaybetmesi O nun yaşamını daha da yoksullaştıracaktır. İlkokulu bitirdikten sonra sadece kendi köyunde çobanlık yapmakla yetinmeyecek metropol kentlerine giderek çeşitli işlerde çalışmaya başlayacaktır. Yaşı çok küçük olması nedeniyle başlangıçta iş bulamaz yaz aylarında ise yeniden memleketine döner ve burada çobanlık yapar. Böylece bir sure sonbahar ve kışları İstanbul'da bahar ve yaz aylarında ise memleketine döner ve burlarda durmadan çalışır. Belli bir yaşa geldikten sonra İstanbul'dak kalış suresi uzar ve burada bulduğu daima sıkıntılı işlerde çalışır.

Sömürgeciliğin ve feodalizmin ağır baskılarını yaşayan Ahmet yoldaş bu düzene karşı mutlu bir kinle doluyu. Ama bu yaşamı nasıl duzeltmesi gerektiğinin yolunu bilemiyordu. Bilinci bu yolu bulup ortaya çıkarmasına yetmiyordu. İçinde hep bir şeyler vardı. O nu adeta rahat bırakmıyordu. Metropol yaşamı O nu çok yabancıydı. Ülkeye olan özlemi her gun daha büyuk bir alev gibi buyuyordu.

Bu donemde askere alınır. Askerlik yaşamı ise tam bir sıkıntıya dönüşur. Böylece mevcut duzene karşı olan kin ve öfkesi daha da artar. Sömürgeci duzenin acı yoksulluk ve baskıdan başka bir şey vermeyen duzunu bu duzen daha da çekilmez hale getirir. Ahmet yoldaş bu koşullarda askerliğini bitirir. Ama çalışacak herhangi bir iş bulamaz. Bu kez yoksulluk yaşamı bırakmaz. Sömürgeci duzen insanlar mızı büyük bir baskı çemberi altına almakla yetinmeyip onları birer meta gibi Avrupa'ya zorlarına da gönderir. Bu göçun sonucu olarak Ahmet yoldaş da Almanya'ya iş bulma umuduyla gider.

Almanya da kalmak amaçlıyla değildir. Bu donemde Kurdistan'da PKK önderliğinde ulusal kurtuluş mücadelesi de büyuk bir ilerleme kaydediyordu. Almanya da yaşamın için sunulan bütün imkanları onun için bir hiç kabul etti. O nun için gerçek yaşama kavuşma Kurdistan dağlarında verilecek olan bir mücadeleden geçiyordu. Partiye verdiği bir raporunda yurtseverliği şöyle tanımlıyordu. *"Kurdistan da yurtsever olabilmek için başta sömürgeciliğin gaz Turk devletine karşı olmak onun ülkemiz uzerinde var olan denetimine karşı savaşmak ve bağımsız bir ülke yaratmaktan geçer. Yurtsever olmayan ve ülkesi için savaşmayan bir kişinin demokrat olması da mumkun değildir."*

Ahmet yoldaşın 1986 yılının başlarında Partinin verdiği kararla ülkede daha aktif bir şekilde mucadeleye katılmak için Lubnan sahasına gider. Daha sonra siyasi ve askeri eğitimini tamamlar. Aynı süreçte başlatılan III. Kongre hazırlık çalışmalarına katılır ve Kongreye delege olarak katılır.

III. Kongre sonrasında yeni donemle hazırlık çalışmalarının içinde yer alır. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yurutulen bolge planlama çalışmalarına katılır. Bir grup yoldaşla ile birlikte Bingol Diyarbakır alanı planlamasını hazırlar. Ahmet yoldaş eğitim taal yetlerine uygun bir başarı ile katılır. Proleter kişiliği ile bulun yoldaşlarına örnek bir kişilik temsil eder.

87 yılı özgurluk yuruyuşuna yine en önde katılan militan olur. Bir grup yoldaşı ile birlikte Garzan bolgesinde faaliyet yurutmekle görevlendirilir. 87 yılı bahar ve yaz ey emirleri çerisinde yer alır. Birçok kez duşmanla karşılaşır ve bu çatışmalarda buyuk bir başarı gösterir. En son buyuk bir duşman gucunun kuşatmasını yarmaya çalışırken Kızıluk Baykan arasındaki mıntıkada 4 yoldaşı ile birlikte şehit duştu.

Ahmet yoldaş bellı başlı olarak aramızda değil ama O her an yaşayan ve bize komuta eden manevi bir değer mızdır. Ahmet yoldaş bağımsızlık ve özgurluk ağacını kutsal kanı ile besleyerek direnişimizin daha da buyumesine önemli katkılarda bulundu.

Ahmet yoldaşın anısı proleter yeni sınıf mücadelesinde son meyen bir meşale olarak yol göstermeye devam edecektir.

Silah Arkadaşları

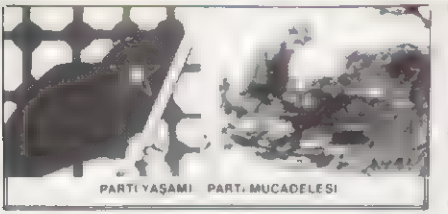

DİRENMEK YAŞAMAKTIR!

Acılar ve zorluklardan damıtılık gerçeğimizi
işte ap ak, orta yerindeyiz kavganın
bir daha
bir daha
"elele, gözgöze, dize dize"
bir daha yeseriyoruz up uzun
uçsuz bucaksız
onurlu ve yiğitçe .

"Hiçbir Şeyi Halkım ve İnsanlar Kadar Sevmiyorum..."

Sevgili Kardeşim

Nereden başlayayım demiyorum bilmiyorum

Sana gelenekselliğimizin dışına çıkmadan benzerliğimizin ve onu sentezleyen tekleştiren boyutların ve içeriği itibariyle temel yaşamsal kurallara ihtiyaçlarımızın dışına çıkmadan her yönüyle dış alemle kopmaz bir bağ ve bütünlük oluşturan ve bu somut pratik zemin üstünde yaşamın cömertçe onu muze koyduğu bizleri bir varlığın gibi içine çektiği, bizleri hiç soluksuz eylemden eyleme sıçratan sorunlar yumağına, giderek değil ilk faliyete siyasal bir içerik taşıyan özünde, dağıtıcı, parçlize edici kimlik yitirici uygulama ve bu yönü arayışlara değineceğim. Sıkıcı ve çekilmez olursa bağışla can

Can, peşinen ve kararlılıkla der m ki Hızlı ve değişken zaman akışının kaygan sırtından çözüm suz ük çukurlara akmak isteyen hiçbir sorun bilincimizin ve eylemçi kişiliğimizi etkin, çözümcü ve ayrıştırıcı değişiminin "şehir"inden kendini kurtaramadı bilinmez ilişilmez ve çözümsezliğin keyfini çıkaramadı Siyasal bilinç ve duyarlılığımız sorumluluk bilincimiz, örgütlü gücü, yaşamı sadeleştirdi, herkesçe bilinir anlaşılır bir biçim verdi

Demek şu ki

Birincisi belli belirsiz ihtiyaçların gerisinde kalan her şeyi kendi kaderine bırakan sorumluluk zorluk ve kavgadan kaçan daha çok ortamcı, ortalama insanlar değiliz Yaşam dolu dolu yaşıyor ve her olay her olgu neles kesen soluk aldırmayan etkin damgamızı taşıyor

Yaşamı ve buna denk düşen mücadeleyi dar daha çok ekonomik az da sosyal olarak ele almıyoruz Yaşam ve onur mücadelemize temellik eden somut gerçeklik bu değil kesinlikle değil Yaşam pratiğimiz de böyle olmadığın gösteriyor

Kardeşim, öyle dolu dolu doluyum ki

Mektubumda zorlanmadan bir çok şeyi yanyana getirmek daha kolay anlaşılır kılmak için saturbaşları oluşturmak o kadar zor ki Bunlar toplarlamak kanatmadan notlmeden sunabilmek o kadar güç ki. Hızlı çok hızlı bir süreç yaşadık yaşıyoruz

Bir yandan vahşet döneminden kalma ve sosyal kişiliğimizle bağdaşmayan baskıcı ve aşağılatıcı uygulamalarla karşılaşmaya devam edecek, bir yandan yaşamın yeni beklentileri

Dilekçeler verdik. Dilekçeler sorun ve taleplerimizi dillendiren dilekçeler Boşlukta kaldı Sonra 9 Şubat açlık grevi M Emin YAVUZ yoldaşımızın şehit oluşu. Sevk sevkler Sonra sıralarda kanun hükmünde kararnameler cezalandırma ve sürgün. sürgünleri protesto için 3 günlük açlık grevi Ve tekrar yoğun bir sürgün psikolojisi Haklarını farklı yol ve yöntemlerle gasbına dönük, "sıvilleştirme" ile maskelenen cezalandırma, dağıtma uygulamaları

Ama gene de bir yandan onur sevinç ve coşku

Doğrulanmanın doğru adım atmanın yaşamı yaşanır kılmanın verdiği iç rahatlığı ve coşku

Şu an Can en güzel en anlamlı anlarımızdan birini yaşıyoruz

Su an 35 'te olmanı bu coşkuya bu duygu ırlrasına, yoldaşlığın derince gücüne, bu gülücük tufanına bu canlı sohbetlere ışıldayan civil civil yüreklere tanık olmanı isterdim.

Acı zorluk ölüm ve işkenceyi liklerine kadar yaşamış teslimiyet ve ihanetı kabullenmemiş. bu çelimsiz açlık kokan bedenler hiç yorgunluk bilmemiş gibi canlı ve dipdiri İnsanlarımızın, bu kavgada, yürekli yoldaşlarımın gücüne, azmine yaşam ve bağlılık duygusuna hayranım ben Yaşamı ve ölümü ezbere biliyor Ne zulüm kâr etti ne bozguncu sulanmış kariyer bozun tuları ne soluksuz sorgusuz binbir geceler

Bugun ilk olarak koğuşlar arası mesailerlik başlıklı Su an koğuşlardan gelen mesafilerimiz var Görsen atmosfer öyle sıcak çekici ve duygulandırıcı ki Bura bayram yeri sanki Saat gece 00 45 Yuk sek sesle çalan sohbet eden geçmiş anıları yeniden yaşayan yaşatan radyo dinleyen helen dakti ğonun tuşlarına acem (benim gibi, parmaklarıyla sevinçle basan, oyku roman ve şiirlerinin son dizelerini eleştirileriyle uğraşan yargılama-savunmalarımızı belgeseldökümünü çıkartıp tarihimizi zenginleştirmek isteyen ve daha çok yarını düşünen yiğitlik arkadaşlar

Hiçbiri ama hiçbiri mahpusluğu kabullenmemiş, yureği ve bilinciyle dava sdamı olduğunu haykıran meslekten insanlar

Hiçbir şeyi ama hiçbir şeyi halkım ve insanlar kadar sevmiyorum

İşte kardeşim tüm bu güzellikleri senin sizin ve yazdıklarının sendeki aşamayı mujdeleyen mektubunun seviyeli ilkeli ve tutarlı özüyle, yiğitlik atılgan özüyle birleşince toplumsal bir ahlak ve k şlik kazanıyor, daha da güçleniyor

Can mektubunu tumumuz o kuduk Sakine Cehide Hamik O kadar yalın eğitici ve tutarlıydı ki Bağlılığın ve gerçekten de yaşama bilinçli bir yönelişin ifadesi olarak gördük kabullendik

Cannız bugun bu havalandırmadayken Murat'tan da bir mektup geldi Bir de bizim Hüsnüye yaz mıştı Yüksek sesle yanımızda ol duğunu belirtiyor gelecegin getireceği güzelliklerin müjdeliyordu Tabi bu yönlu mesajlar bizi oldukça duygulandırıyor ve moralize ediyor Sizler için mektuplarımızın yaşamınızdaki yeri neyse bizler içinde mektuplarımızın yeri ve rolu odur Yani her yönüyle tamamlayıcı bir öge olma durumunda

Biraz da son yaşadıklarımıza ve yaşamakta olduklarımıza değineyim Satır başlarıyla vermek güç ama gene de değineyim

Sorunlarımız vardır demiştim çözülmeyen, yakınlık gösteri

güçleniyoruz

Can mektubunu tumumuz o kuduk Sakine Cehide Hamik O kadar yalın eğitici ve tutarlıydı ki Bağlılığın ve gerçekten de yaşama bilinçli bir yönelişin ifadesi olarak gördük kabullendik

Cannız bugun bu havalandırmadayken Murat'tan da bir mektup geldi Bir de bizim Hüsnüye yaz mıştı Yüksek sesle yanımızda ol duğunu belirtiyor gelecegin getireceği güzelliklerin müjdeliyordu Tabi bu yönlu mesajlar bizi oldukça duygulandırıyor ve moralize ediyor Sizler için mektuplarımızın yaşamınızdaki yeri neyse bizler içinde mektuplarımızın yeri ve rolu odur Yani her yönüyle tamamlayıcı bir öge olma durumunda

Biraz da son yaşadıklarımıza ve yaşamakta olduklarımıza değineyim Satır başlarıyla vermek güç ama gene de değineyim

Sorunlarımız vardır demiştim çözülmeyen, yakınlık gösteri

açık ve çarpıcı biçimde açığa çıkarıyor ve anlaşılır kılıyor Geçmişin yaratığı tahribat gerçekten de oldurucu fiziksel anlamda tedavisi güç hatta imkansız sonuçlar yaratmış Ancak kararlılığımız direngenliğimiz ve hakkımızı bizi güçlü kılan ayakta tutan başarıya götüren ana etken oldu Ve talepleriniz kabul edildi

Neydi kabul edilen talepler mi?

1 Görüşmelerde isteyen istediği dille konuşabilecek konuşmalara müdahale edilmeyecek Gö revli kabin dışında uygun bir masa lede bekleyecek

2 Radyo teyp daktilo saz vb alınacak

3 Avukatlarla yuzyuze görüşme yapılacak

4 Görüşme yerinde polis bulundurulmayacak

5 Hastane ve mahkemelere gidiş gelişlerde kelepçe önden vurulacak

6- Aylık çekilen para 100 bin TL olacak

7- Tek tip elbise giyme zorunluluğu olmayacak

8 Bayanların tecridine son verilecek istedik anında havalandırmaya çıkabilecekler

9 Nöbet tipi yazılmayacak

10 Bu eylemle ilgili dava açılmayacak

11- Cumartesi Pazar günleri de havalandırmaya çıkılacak

12- Tutuklu temsilciliği kabul edilecek (Sinan Cayna k temsilcisi olarak bildirildik)

13 Açık görüş gunboyu yapılacak normal görüş süresi 1 saat olacak 3 derece yakınlar görüş tutulacak

14- Dışarıdan ayda bir yiyecek alınacak

15- Savunma araçları alınıp verilecek

16- Kantin malları çeşitlendirilecek Kantin kârı %10 u geçmeyecek

17- Yıkamak için dışarıya elbise gönderilecek, ayakkabı alınacak

18- Kitap cilleri sökülmeyecek

19- Jetonlu telefon yerleştirilip dışarıyla konuşulabilecek

20- Koğuş kapıları havalandırmaya açılacak

21 Mektupların usulu çizilmeyecek Mektuplar geciktirilmeden verilecek ve yollanılacak

22 Her turlu gazete dergi vb yazı yollanabilecek, sakıncalı görülenler savcılığa verilecek

23 Koğuşlardaki sosyal kültürel faaliyetlere mudahale edilmeyecek ancak açık suç unsuru varsa savcılığa verilecek

24 Koğuş değişimi serbest bırakılacak

25- Resim malzemeleri içeri alınacak

26 Cam bardak ve krom tabak alınacak

Evet sevgili !

Görüşmelerimiz bu kazanımlarla sonuçlandı Ancak daha uygulanmaya konmayan kazanımlarımızın gaspına veya bunlardan yararlandırılmamak için yeni önlemler düşunuldu alelacele sürgun Gene alelacele çıkarılan kararname ile 40 arkadaşımız Urfa ve Antep e sürgun edildi Buna da sessiz kalınamazdı bu kazanımlarımıza, insanı kişiliğimize, kimliğimize ve savunma hakkımıza direkt bir saldırıydı çünkü Ve 3 günlük açlık grevine girdik Bugun de yeni sürgunler bekliyoruz ve biz buna da kayıtsız kalamayacağımızı belirten dilekçeler yazarak ilgili makamlara verdik

Gerçekten de hızlı ve yuklu bir süreç yaşıyoruz Dağılmak sevdiğimizden kopanmak, budanmak istenıyoruz Bir yanımızdan soğuk sürgun psikolojisi bir yanımızda canlarla yanyana sımsıcak onurlu bir yaşam ve gecen gün Can bu sıcak onurlu günun hatırası olsun diye, (Sekreterin de bulunduğu) arkadaşlarımızla yığınla resim çektik Hele 7 yıl gibi olduklça uzun bir süreden beri tecrit i yaşayan bayan arkadaşlarımızın aramızda bulunması gunu daha guzel ve anlamlı kılıyordu Birliktelığın yanyanalığın dipsiz, tarifsiz sevincini yaşadık

Kardeşim sana yaşamımda, yaşamımızda oldukça onurlu sayılın ve unululmaz bir geceden KARASU larımızı sürgune yolladığımız bir geceden bahsetmek istiyorum O gece Karasu konuğumuz olmuştu Bir yığıdı korkusuz bir yureği yaşama damgasını vuran bir devrimciyi yollayacaktık aslında. Direniş ve yaşamla özdeşen kendimizi bulmada buyuk emeği geçen, dostça sevdiğimiz dayıştığımız Karasu yumuzdan ayrılacaktık Bunu kabullenmek buna alışmak kolay değildi O gece uyumadan sabahladık O anı anlatamam Duygular yakınlıklar kınından çıkmış ortama sıcaklık saygınlık daha bir içtenlikle egemen olmuştu Herkes sessiz saygın yaşamda iz bırakacak bir olgunlukla konuşuyor en bzlu duygularını dile getiriyordu Onu gözden kaçırmak unutmak iste miyordum Orta uzun boylu çokuk omuzlu kastarı erimiş zayıf buğday tenli açılmış alnı ustunde duran siyah duz seyrek saçlar çokuk

➡

avurtlar nda dik çıkan ince burnu, sırtında kendinden ağır uzun pardüsüsü, oynayan korkusuz gözleri, an ağılır ses tonu . Her şeyi ama ama her şey le karşımda, unutmak mümkün değil Susmadı yılgınlık nedir bilmedi. Onu sabah yolladığ mız da, içimizden yüreğimizden bir şeyler koptu sanki. Ancak Can, kendimizden ülkuler mize olan bağl lığım zdan b r şey kaybetmed k Daha bir yakınlaştık uzaklarla.

Doğru ile yanlış uyuşmaz yanyana gelmez bir zıtlık vardır Bunları uyuşturmak olguların doğasına teratir Yaşamda doğru veyan ışlar yerli yerine oturtulmad kça dahası yanlışlar mahkum ed lmedikçe bünyeye sağlam sağlıklı bir kişilik kazandırılamaz. Yanlış doğru ile örtüşür, doğru gereksizleşir basit yaşam ve mücadele pratiğ bu açıdan oldukça öğreticidir

"B rlik" kavramı, ne olursa olsun b rlik anlayışı ile yozlaştırılamaz. Yaşam yanlışlar, bozguncu dağıtıcı anlayış ara karşı kararlı sınıf bilinçli tutarl ve ilkeli bir tutum ve karşı koyuşla boyut kazanır güzelleşir Bu neden e, somut gerçekliğimizle örtüşmeyen "göz yumucu" bir uslarımış ikla şı tatlıya bağlamak" sözkonusu olamaz Kaldı kl, kendını bir şey sanan özunde hiçbir şey olan davranışlarıyla doğruların yenilmiş, iç gerçeğiyle uyuşmayan bir sempati toplamış, gerçekte duygularını okşayan popilitesiyle ayakta durabilen zayıf ve hastalıklı bir kışılığe sahip olan Bay Cela , asla ve asla huzur ve gerçek kılı kılına doğru birli ğimizi bozamaz Ortalama insan olduğunu kendi sesiyle yüksek perdeden haykırd zaten Demem şu k Can, bu alanda hiçbir sorunumuz yok Tasalanma sen

Sevgili M. ! Bizim H .tim içer de olduğunu yazmış ıznıyor okuyoruz Senin deyimin e Alman ın o klasik Alman ığı tuttuğu nu b l yorum, ama geleneksel inadımız ve dayanıklılığımız karşısında ertımez buz yortulmaz taş görem lıyorum Ama gene de ihtiyatl ve ayakları yerde hareket etmek gerek Sevgili kardeşim, bizim Can da sana yazacaktı Aydın dan tabii çünkü o şimdi Ayd n da Geçen Sakine'ye mektup yazm ş, memleket hasreti şimdiden başladı" diyor Oldukça da sıkıntılı bir yolculuk geçirmişler aç susuz

35 e m safır olan arkadaşlar a rasında E azığ dan b r ikte geld ğimiz İhsan Gedik ile Ferhat Gümuş Boğa da vardı Kend ler ny Tüm arkadaşlar buraya müsafir ol duk anlaşılmıştır Mazlum a konuk olmak oldukça duyguland rıcı Tabi bu ev sahipliğini esirgemeyiz Çayların kram ediyor karın arını doyuruyoruz Doyurucu b rçok se y n yanı sıra tabi

Canım kardeşim aslında dakt lo ile mektup yazmak doğru değ l yorum. (Tabii bu arada seni de ele st riyorum.) Bence bu mektubun yakınca sıcak ığını samimiyetini özelliğini ortadan kaldırıyor Yazmasını beceremiyorum ama açlığımıza değen şu meretin zevkini çıkarayım dedim Ama pek karıştırdım Daktilo ile yazmanın ter nedeni büydü. B r daha ol yapmayı bırakıyorum) zorunlu kalmadıkça yazmam

Not

Başımıza unuttum Açlık grevi içinde tahl ye olan bir zat başına açıklama yaparken talepler arasında sık yönet m mahkemeleri önünde görülen davalar n ıptal edilmesi dava ar n yen den görülmesi ne ilişkin b r talebi miz olduğu hiç mında açık ama yapılı B z m böyle bir talebi miz yoktu olamaz da b lmen sterd m Tekrar selam

Tümumüzden
tümünüze kalıcı başarılar
Kardeşin ....
13 Mart 1988

Size bu mektubu peygamberler şehri Urfa'dan, bir zamanların kültür ve medeniyeti Harran dan yazıyorum Peygamberler şehri varsın peygamberlere kalsın, Harran bizim olsun

Her olayın bir başlangıcı bir sonu vardır Olayı bırmem, ama bizim sonumuz öyle kolay kolay gelmez Çünkü biz bereketli koç tohumu, toprağın oğlu Anteteus uz Köklerimiz çok çok derinliklerdedir Ne tarlasız tohum ne de denizsiz balık olur Çünkü özgecanlar öldükleri yerde, yeniden bir yaşama ilk adımlarını atarlar Tıpkı Mar'in dediği gibi, "Ölüm ölen için değil geriye kalanlar için bir felakettir" Ölenin felaketi son bulur ama yaşayanın felaketi devam eder

3. Samprun'un Büyük Yolculuk' diye bir k tabını okumuştum Bizimkisine büyük yolculuk" denmese bile, kendi çapında önemli bir yolcu-luktur Buna sloganlı kısa yolculuk da diyebilirsiz Ama buna en uygunu ve en güzeli yak şan olarak, "hücreden hücreye yolculuk" demek daha doğru olur Burada-k hücremi anlatırsam hücremizi daha iyi tanır ve durumumuzu anlarsınız

Biz, sekiz yıldan beri hücredeyiz, çok kötü olanını da, iyi olanını da gördük, burlara pek yabancı değiliz Yapı itibariyla Diyarbakır'ın ayn sı Ancak buranın yarı açığı ve alt bodrumlar var Dışarıdan üç kat g bi görünür Kaldığ mız bölümü Diyarbakır'a göre ayarlarsak 36 koğuş diyeb lirsiz Koğuşta 10 kışıyız Diğer bölümde 9 arkadaş kalıyor Yalnız ayrı ayrı hücrelerde kalıyoruz Beraber kaldığımız arkadaşlar A. Kadir Atım, Abuzer Dehset Cuma Kuyukan zzet Baykal Feyzi Yetkin Mikail Alkan, Ali Doğanay, Nihat Kaya, Bedri Karaoğlan dır

Size hücreyi anlatay m Her yer de olduğu gibi kapalı odalardan oluşuyor Bazıları cemakanlı, bazıları kafes g b dört duvarla çevril

Bizimkis ise tuvalet ne yatılan yer iç çe arada duvar veya bir perde dah yok Hücrenin uzunluğu üç, genişliği üç metre civarında. İçinde demir bir ranza ranzanın ortasına yerleştirilmiş birkaç tahtayla üzerinde yatılması sağlanıyor Çeşmesi ver, ya bozuk olur ya da su akmaz Bak msız olduğu için pislik dolu Nereye dokunursan siyahlıklar içinde kalıyorsun Hücren n önü 10-12 parmaklıktan oluşmuş. Ön kısmı yan anahtarlığın bulunduğu bölge 1x1 metre saçla kaplı Hücreye ilk geldiğimizde, hiç kımsanın olmadığını öğrendik Sadece bizimle g elen 9 arkadaş karşı bölümdeki hücrelere verilmişlerdi Bazen on-ların sesleri geliyordu. Cezaevinde başka çıt yoktu Ne bir top ne de turku sesi Bu tür sessizl kler insanın canını sıkar Tam bir mezarlıktı diyebilirim

Bilinen şeyleri anlatmanın hüneri yok Yine, aynı şeyleri tekrarlamak da sıkar beni Hücrede düşündüm, öykumuzün yarı sırgunun başlamasıyla Urfa ya gelinceye kadar başımızdan geçenleri anlatayım diyorum Biz, 35 koğuştan 5 arkadaş surgün ediliyorduk Diğer koğuşlardan dörder, beşer arkadaş sırayla gelip bizlerle vedalaşıp gidiyorlardı Bizler de diğer koğuşlara veda turlarına çıkmıştık Vedalaşma bittikten sonra, and çıp tüm sürgün edilecek arkadaşlarla doktor kontrolünden geçmek için koridora gittik Gidecek-lerden başka Mehmet Şener, Fuat Kav Mahmut Tanrıkulu ve bayan arkadaşlardan Sakine Cansız, Emine Turgut, Cahide Şener ve Mevlude Acar vardı. Kimi bir köşeye çömelmiş sohbet ediyor, kimi ayakta kahkahalarla guluyor Kimi gözü yaşlı, kimi hüzünlü. Bayan arkadaşlar kelebek gibi, çiçekten çiçeğe dolaşan arı gibi, dönup dolaşıyorlar Gözleri yaşlı ve ağlamaklı Bir ağlayanları onlardı. Erkeklere inat, kadınlarımız ağlıyorlardı Bazen bir isyan, bazen bir zılgıt, bazen yakut tanesi hüngür hüngür gözyaşları Erkekler ağlamaz. ağlarsa da dışa vurmazlar, vurmak istemezler Gözyaşlarını yüreklerinin derinliklerine gömerler yer altında birer volkan olurlar Sürgunun son tahliye saatleri, bir yerde Filistinlilerin Lübnan topraklarını boşaltmasına benzeyeb lird Bu, ana vatandan, Diyarbakır'dan zorunlu bir ayrılıktı, ama yürekler burada bırakılıyordu Hiçbir olay tıpa tıp aynı olmaz Sadece biçimde benzeme vardır, fakat içerik apayrıydı mukhakkak

Görüş yerine giderken sağa ve sola birer masa atılmış, iki doktor arkadaşları muayene ediyor Muayenesi bitenin il şkısı kesiliyor Ardından son vedalaşma ve idare kısmında küçük bir mola Burada künye kontrolü, bu da b tince eller zincirlenecek Koldaşım Feyzi Yetkin'di Ö sol elden ben sağ e den zincirlendim. Vanızımız, yataklarımız alınd arabaya doğru yürüdük Kapıda bir süru asker duruyordu Solda bir cezaevi arabası (ring), sağda Silvan Belediyesi yazılı orta boy bir 302 mercedes otobüs duruyordu Biz r nge konuldu Bu araba orta boy otobusten biraz küçüktü ve içinde tahta kap ı banklar vardı. Tüm arkadaşlar ikişer ikişer arabaya alındılar Otobus Antep e g decak grup içinmiş. Hemen, ne şanslılar dedim içimden Yolları uzun o duğudan olacak ki, arabalar daha rahat Bizler arabalara bındırıldıktan sonra içeriden slogan sesleri geldi "Kahrolsun zorbalık Sürgunlere son," Üçer defa atıldı sloganlar Bizler de aynısını tekrarladık Saat 12.10'da hareket ett k Koşuşturmalar, bizleri sloganlarla uğurlamak için avazı çıktığı kadar bağırıyorlardı Koğuşlardan el sallamaları hiç unutamam

Arabada küçük defterlerimizden kopardığımız kağıtlara, Siverek halkına Hilvan halkına, Urfa halkına başlıklı, sürgünle ilgili ilanlar yazarak attık Bazı ihtiyaçlarımızı karşılamak için Siverek te duracağımızı tahmin ediyordük ama durmadılar Bizler de her köy kaza ve şehirden geçerken slogan attık Hilvan da diğer sloganlara ek olarak, "Eminler ölmez" sloganı atıldı Siverek' transit geçtik

Unutmadan söyleyeyim ABD usaunun önünden geçerken de onlara uygun sloganlar attık Neyse Siverek sonrası uğrak yerimiz Hilvan di İçimizde H lvanlı arkadaşlar da vardı. İlçe sınırlarına girince taş taş köy köy anlatmaya başladılar Tam Hilvan dan transit geçiyorduk, arabamız durdu sağa doğru çark etmeye başladı Yavaş yavaş şehre doğru girmeye başlad k Burada mola vereceğim z kesind Arabamız karakol bahçesine girerken, halk meraklı göz erle bize bakıyordu Gençlerin bir kısmı selam veriyor, biz de sevinçle karşılık veriyorduk Bize ihtiyaçlarımız soruldu Kebap ve lahmacun ısted k Zaman yok dediler Ardından bize Edirne peyniri, somun ekmeği, elma ve portakal verildi

Bu esnada ilginç bir olay oldu, onu anlatmadan geçemeyeceğim Çoğu arkadaş sıkışmıştı Bizler de ihtiyacımızı karşılamak için aramızda, en çok sıkışan gitsin diye kararlaştırdık Ben ve Feyzi Yetkin arkadaş beraber gittik Feyzi çok sıkışmıştı Birbirimize bağlı olduğumuz için beraber gittik İhtiyacımızı karşıadıktan sonra "Eminler ölmez" diye slogan attık Oradaki yetkililer bızı ikaz ettiler Biz aldırmadık Sonra Abuzer Dehşet gitti o da aynı sloganı tekrarlayınca tuvalete gitmeyi yasakladılar Bizler, bundan sonra atmayacağız dedikse de dinletemedik Artık Hilvan da ışımız bitmişti Bizler de yola çıkarken, kızgınlığın verdiği öfkeyle, başladık slogan atmaya Böylece Hilvan'ı da geride bırakmıştık

Hilvan da gösterdiğimiz "taşkınlık" büyük tedirginlik yaratmış kı, arabalar hızlandı ve zamanından daha erken Urfa ya vardı Urfa ya girmemizle beraber gözlerimiz dört dönmeye başladı. Yine slogan var dı Hele adliyenin önünde durur ne kadar devam etti. Yetkili ler müdahale etmedi er. Işımız bitikten sonra karşılıklı konuştuk "Sizden birşey istemiyoruz Tek tip elb se de giymeyin. Yeter kı rahat durun dediler Bizler de. Yaptığım z şeyler bizi sürgün eden bölge valisi Kozakcıoğlu na karşıdır Sizler bizlere karşı baskı ve işkence yaparsanız, tepk miz büyük olur Diyarbakır da kazandığ mız haklarımızın burada da uygulanmasını istiyoruz" dedik Onlar da Anlıyoruz bıçımında bir karşılık verdiler Konuşmamız b tikten sonra b zler çifter çifter arayıp hücre bölümüne geldiler Önceleri girmek istemed k ama daha evvel gerek mudur gerekse yardımcısı namus sözu verdiği için girdik Nası olsa yarın sabah çıkacaktık Yetkililer Eğer slogan atmasaydın z yeriniz hazırlamıştık koğuşa g decekt niz Ama

Devamı 26 sayfada

HÜCREDEN HÜCREYE YOLCULUK

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi:

PKK'DE STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİK SORUNU

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Bunlar "biz bilen küçük yerlerin ağalığına soyunuyoruz diye resmen de yazıyorlar. Bazıları eyalet ağası bey; bazıları genel ağa ve bey olacakmış. Şimdi çok tuhaflar böyleleri bu ağalıktan ne zevk alıyorlar? Ağaları biliyoruz, duşkın insanlardır bir günlük yaşam uğruna satarlar mı satarlar. Biz ağalığa şiddetle ve nefretle karşıyız, onların her türlü bireysel ailesel yaşamından tutalım ulusal-toplumsal yaşamdaki bütün etkileriyle savaşım içinde olan bir örgütüz. Oysa bunlar böylesi bir örgüt içinde bunun en öğrenç taslaklarını temsil etmekten korkmuyorlar.

Şimdi, PKK deki sosyalizm ve demokratizm çok yönüyle ele alınmak ve öyle uygulanmalıdır. Bu tip şeyler ortaya çıktığında, sanırım gerçek Partili militanların yapacağı çok iş vardır. Çünkü böylelerinin, ağzı almayı bile çok ayıpladığımız duşkınce tutumları vardır. Kurdistan'da bir duşkın kadın için ağaların içine düştükleri alçakça tutumları bunlar Parti saflarında yaşatma cesaretini gösterebildiler. Hem de önderlik yetki ve sorumluluklarına dayanarak bunları yapıyorlar. İnsanı duşunduren şey bunların ne kadar kara ruhlu kötürüm duşuncesi felçli çelmsız olduklarını ve PKK'nin kahramancaçıkışıyla yiğitliğiyle, mertliğiyle, durustluğuyle ne kadar çelişkili bulunduklarıdır. Tabii ki daha da duşunmek ve anlamak, tanımak gerekiyor. Bunlar acaba duşmanın direkt ajanlık taslı yeli midir? Yoksa gerçekten ağalık bunların ruhlarına kadar işlemiş midir? Eğer öyle ise bizim için daha fazla denetim daha yoğunca sınıf çizgisini özümsemek ve Parti bağında bununla oynayanlar ortaya çıktığında, bu çizgiyi kararlılıkla uygulamak gerekiyor. Tabii bunların bir diğer özelliği de kaç maaşlı o sahte özlerine hemen dönuş yapmalarıdır. Bunun da tedbirlerini almak gerekiyor. Yalnız duşundurucu olan, bu tip tutumların bunca yıldır kendilerini PKK saflarında üstü örtülü sürdürebilmeleridir. Biz geçmişte ağır toplumsal ulusal baskı koşullarında bizde her türlü yaşam isteği-arzusu bastırılmıştır, bekletmesinde bulunduk. Yani kişi herhangi bir saygı görmemiş onure edilmemiş, hep biçimsizmiştir. Buna karşın onun yükseltiliği yükseliyorum, buyu yorum" dediği şey, aslında ya bir ilkle yaşadığı köy ağası ya kasaba eşrafı ya da polis temsilcisidir. Aslında onun yükselme mertebesi ve sosyal yaşam dediği şey bugün kentlerde köylerde taşrının zindanlarından başatlığı gudulere teslim olmadır. Öyle bir hak olarak ler sürduyor ki gudulerin alabildiğine her türlü değeri tahrip ederek yaşamasına özgürlük ve en büyük özgürlük deniyor. Dünyada bu denli gelişmiş olan özgürlük anlayışını halen bu derecede kavrayıp uygulamak hayli duşundurucudur. Bunlar gerçekten kendini yüce insanlık kavgasında asla eğitmeyen fırsat bulur bulmaz kendini hemen en ahlaksız tutumlara terkedebilecek kadar duşen zavallılardır. Devrimci de bunun için bir kuvvet bir koz olarak kullanmak istiyorlar.

Bazen üst siyasette veya gelişmiş ulusal sınıfsal siyasetlerde kendi sınıfını ilan etmeyip devrimi bir koz olarak kullanmak isterler. Devrimci yetkiyi, görevi otoriteyi ulusal sınıfsal "ailesel çıkarları için kullanırlar. Peki bunlar ne için kullanıyor? Devrimin kozunu bastırılmış gudulerinin tatminin için kullanıyorlar. Bir günlük paşalık için büyük bir devrimci yetkiyi, görevi bir çırpıda bir rebilecek kadar alçalıyorlar. Öyle anlaşılıyor ki, mevcut toplumsal koşullarımızın da etkisiyle bizde bu tip insanlar daha da fazla çıkabilir. Ama çıkabilir diye bunları meşru görmemiz şurada kalsın dünyanın en çok da bunların başına yıkılması gerektiğin asla aklımızdan çıkarmıyoruz. Bunlara tarihimizin en büyük suç heykellerini mi dikelim? Ama bu suçlu halleriyle bile kendilerine güzel bir devrim masalı takıyor. devrim cılası vuruyor kendilerini ve kitleleri de çok kötü aldatıyorlar. Yapılıkları şey, sıra pratiğe eylemeye gelince kaç cıddi bir devrimci örgütlenme gerekince boz duşkın ce yaşamasına geldi mi her şeyi bunun hatrı içine yerle bir et oluyor. Günumuzde bunu kabul etmek ve yanlışlık olarak görmek bir yana, bunu çok tehlikeli bir özellik olarak görmek ve Parti içinde bu tür şeylere karşı en büyük tahammulsuzluğu yaratmak gerekiyor

"Çünkü PKK'nin büyük çıkışı olmasaydı, proletaryanın PKK'deki somutlanışı olmasaydı, değil Kürdistan'da kadro eğitmek veya eylem yapmak, bunlar köyden çıkacak, köy ağasının kamçısından bile kendini kurtaracak durumda değillerdi. Bırakalım devlete kafa tutmayı ya da ordu karşısında dayanabilmeyi, köy ağasının hakaretinden bile kendilerini koruyamazlardı. Açık gerçek bu iken, bunu tersyüz edip, iktidar elime geçireyim' diyecek adam ya bir küstah, ya da bir serseridir. PKK'nin iktidar savaşımı, PKK'de bilmem hangi sınıfın iktidarı aldığı biçiminde ifade edilemez"

Bunların diğer bir özelliği de budur. Aslında yurunler ama fırsat buldular mı bu olumsuzluklarını sergilerler. Şimdi adam çıkıyor ben önder oldum diyor Peki ne yapıyor? Bu adam öyle işkembeden atar gibi tümceler sıralıyor bir lumpen edebiyatı geliştirerek bu tuni Parti bunu tarlgan diyor Peki ortada bu kadar şehit var bu kadar büyük emek sarfedilmiş, gözyaşları her şey var fakat burası onu ilgilendirmiyor. Benim safsatalarımı demagojilerimi Parti mesele yapıp halletmeli diyor. Ben bütün Partiye kumanda olmak istiyorum, pasa olmak istiyorum bu olmazsa pisliklerimi saçarım benim yaşam konusunda bir anlayışım var Parti bunu kabul etmezse syan bayrağı açarım" diyor. Şimdi bunlar aslında Partileşmemiş kendini bile çözümleyememiş kendi başına bela olmuş. Partiyle belli çıkarlar temelinde anlaşmış tiplerdir ne olduğu belirsiz bazı kararlık fikirlerin, çözümsüz duşuncelerin davranışların, duyguların ajanlarıdır. Bunlar devrim tercihini yaparken öyle bilinçli örgütlü ve büyük bir eğitim sınavından geçerek yapmamış eşkiye kıvrarak kendi yaşamıyla adeta kumar oynayarak gelmiş kişilerdir. Bir Tabu devrimciler böyle olmaz lar. Devrimcilerin bu biçimde safları akmalar en kötü bir giriş ve kumar oynama olur. Başlangıçta böyle şeyler varsa bile çok kısa bir sürede yoğun bir eğitimle kendini yenileştirerek devrimci olunur. Demek ki, bu deki sınıf savaşımının Parti içine yansıyan biçimiyle sonuçlarıdır. Bu yansıyan biçimi öyle fazla gözardı edilmeyecek özenle üzerinde durulacak cinstendir. Özellikle önderlik sahasında bunlar yaygınca ortaya çıkmaktadır.

Önceki deneyimlerden de bellidir ki, bu gibi bazılarını bir dereye susuz götürüp getirmek yani bir koyun gibi gütmek hemal gibi çalıştırmak da mümkündür. Bu, hiç zor değildir. Fakat biz bunlara yüceleşmeyi bir halk önderi olma görevlerini dayatıyoruz ve bununla en doğru gereken yardımı yapacağız. Fakat bunlar meseley böyle ele almıyorlar. Gözleri yeni açıldığından, bazı yöntem ve yetkileri ele geçirdiklerinde eskiden beri bastırılmış bütün duygu ve duşuncelerini "fırsat bu fırsattır" deyip uygulamak için ne lazımsa yapıyorlar. Bu çılgınca girişimlerini başarıya ulaştırmak için, baş vurulmaz araçlar da dahil olmak üzere her türlü yolu kullanarak sonuç almak istiyorlar. "Partiye daha önce aydınlar hakimdi" deyerek kendilerince böyle ayrım da yapıyorlar. Halbuki aydın dediği de nedir? Bizde aydınlarımı ne kadar yarım aydın olduğu sınıf ayrışmasının bizde fazla gelişmemiş olduğu açıktır. Aydınlık sınırlıdır gerçekte egemen olan yoksulluktur. Ancak proletarya ideolojisiyle aydınlanabilecek ümiz çok açıktır. Bunları tartışmaya bile gerek yoktur. Fakat bizdeki bu yeni icat sahipleri, bu tip ayrımlar yaparak ardından aydınlar Partiye bela olduğu için Kongre bunları tasfiye etti şimdi sıra benim gibi köylü kurnazlarına geliyor diyorlar ve şunu ekliyorlar gözü açıklık yapıp, köylülük adına ikbalsiz ele geçirmeliyiz!" Gemiş bir hayal da demeyeceğim ama öyle hem hayalci ve öyle zavallı ki o köy ağaları bile böyle iktidar anlayışına sahip değildirler. Onlar bile bir mahalle ya da köy muhtarlığını ele geçirmek için çok daha gerçekçi duşunur ve plan yaparlar. Yalnız görünen o ki, bizimkiler kurnaz çünkü Partinin itibarı gelişkindir proletaryanın yüce çabaları sergilenmiştir onun ideolojisi-politikası uğruna büyük çabalar sergilenmiştir bunlar önemli değerler ortaya çıkarmış işte böyle bir ortamda bunların hesabı aslında kestirmeden iktidar olmakmış. Burada görülen şey kurnazlıkla iktidara sıçrama çabasıdır.

Şimdi bizim özenle geliştirdiğimiz çizginin özellikleri belirdir ve bunu dünya-alem bilmektedir. Burada köylü olmasını sokakta yurumesini bile bilmiyor bir kasabada jandarma karşısında başını kaldırmasını bilmiyor biri gelip sağına vurdu mu solunu gösteriyor yat dedi mi yatıyor o halde bu kadar zavallı bir köylü ve hatta ağa nasıl iktidar oluyor? Hangi ağa jandarma karşısında nefes alabilir? İşte bu bayılara hep bunları sorsacağız. Belki diyeceksiler ki, " biz köylü devrimcileriyiz" Peki bu köylü devrimcileri ne zaman nasıl ortaya çıkılar? Hangi ideolojinin sahipleridirler? Öyleyse PKK yi çok iyi tanımak ilk iki sözcükten gunumuze kadarki gelişimini iyi bilmek lazımdır. Biz sıfır sıfır kendi örneklerimiz belirtirken bu tip tutumların anında teşhisi için yapıyoruz. Biz Kurdistan sözcüğünden tutalım taktik önderliğin en zor problemlerine kadar büyük çabalar içinde işleri bu noktaya getirirken bunların nasıl köylü devrimcileri olarak yükseldiklerini anlamak isteriz. Çok iyi bilinıyor ki, bunların ekine ideolojiyi veren biraz eğiten silahı eline almış her şeyi veren bizi. O halde gerçekten de böyle yaşanılara sormak lazımdır, sen hangi duşunceyi yarattın, hangi silahı kendi imkanlarınla elde ettin? Eğer 'ben bırakç kadro eğittim" "bir-iki eylem yb yaptım" derse bunlar da ciddiyetsiz ve gerçek dışıdır Çunku PKK'nin büyük çıkış olmasaydı proletaryanın PKK deki somutlanışı olmasaydı değil Kurdistan da kadro eğitmek veya eylem yapmak bunlar köyden çıkacak, köy ağasının kamçısından bile kendini kurtaracak durumda değillerdi. Bırakalım devlete kafa tutmayı ya da ordu karşısında dayanabilmeyi, köy ağasının hakaretinden bile kendilerini koruyamazlardı. Açık gerçek bu iken bunu tersyuz edip iktidar elime geçireyim diyecek adam ya bir küstah, ya da bir serseridir PKK nin iktidar savaşımı PKK de bilmem hangi sınıfın iktidarı aldığı biçiminde ifade edilemez Evet geçmişte de bazı aydınlıklar dayanılar bu hileyi, hatta çok çeşitli ilişkilere dayanarak gerçeği ters gösterebilecekleri ve işi böyle götürebilecekleri sandılar Ama ne oldu bu tur duşkunluklerin boş çabalar olduğu açığa çıkarak onlar kaybettiler Demek ki, PKK de önderlik olayı bunların ele aldığı gibi öyle kolay değildir Bu duzey çok korkunç zorluklara yuruyen en büyük zorluğun sabrın tahammulün gösterilmesi gereken bir alandır.

PKK önderliğinin nasıl geliştiğini zindanlarda ve dağlarda ya şanan bunca zorluklardan ve sürup giden direnişlerden öğrenmek gerekir PKK önderliği nasıl gelişiyor? Bu kadar kolaylıkla rahat likle PKK önderliği duzeyine nasıl [illegible] ve bu [illegible] lerde çok kurnazdır ya da önderlik öyle değildir ve bunlar ise böyle basit kişilerdir. Niteklim böyle basit oldukları ortaya çıkmıştır Burada değinmek istediğimiz husus bu yeni süreçte çıkarılan eskileri yenilmiş olarak görmesidir Eskilerin başaramadıklarını biz yeni esaslar üzerinde başarabiliriz diyorlar ve güya eskilerin tecrubelerini esas alıyorlar Bugün yukseleen PKK önderliğinden yararlanmak için ülke sathında ağalar da yeni safların içine giriyorlar PKK ye şöyle dostuz böyle dostuz diyorlar Hatta somurgeciğin bir numaralı uşakları bile Partiyle iyi geçinmeye çalışıyorlar Bunlar çantanını kurtarmak biraz daha ömurlerini uzatmak için böyle yapıyorlar Ama PKK nın daha bunlara söyleyecek çok şey vardır Savaşımız halkın kurtuluşuna bağlıdır Yani büyük bir yurtseverlik ve özgurluk mucadelesidir Buna teslim olurlarsa bunun emrine girerlerse, belki yaşam şansı tanınacak ama duyun oynamak isteyenlere söyleneceek daha çok söz olacaktır Bunların Parti saflarına yansıyan uzantılarına gelince, gerçekten böylelerinin iddiaları değişiktir Açıkça şunu bile söyleyebiliyorlar Saflarda birçok köylu ve aydın var proletarya ise çok az öyleyse en az önderlik şansı proletaryaya ait olabilir Peki bu duşunce kimindir? Bu duşunce, geçmişte yarı-feodal komprador çizginin sahiplerinindi Diyorlar ki proletarya tazla gelişmemiştir ağalık gucudur biraz komprodorlaşma vardır öyleyse yapılması gereken bu ağaların ve kompradorların önderliğinde bir ulusal mucadele vermektir Biz biraz otonomiyi geliştirelim belli bir kapital sitleşmeden sonra proletarya doğarsa onun adına da bir şeyler yapılabilir Görulduyor ki, sozumona yeni duşunce, hatta PKK de yeni bir önderlik geliştiriyoruz adı altında piyasaya surulen bu duşunce en eski ulusal milliyetçi duşunceden farklı değildir

Kurdistan da 40-50 yıldan beri böyle bir duşuncele ile oluşan örgütun ne yaptığı bilinmektedir Şimdi tam PKK bunları yerle bir etmiş ve ideolojik-politik sahada büyük başarılar sağlamışken ve bunları bir daha belini doğrultamaz bir biçimde önderlikten uzaklaştırmışken, kalkıpta onların uzantısının yansımasını yeni çizgi, yeni önderlik diye sunmak tam bir çarpıtma ve çaresizliktir Burada yaptığımız yarı-feodal komprador değil orta köylulük önderliğidir diyenler olabilir Öyleyse bu orta köylulüğe de soralım. bu orta köylulük denilen bizde neyin nesidir? Orta köylulük, bir kez sınıf olarak kendisini örgutlemek surada kalsın tanımlamak durumunda bile değildir Ama bayılarımız kendilerini şöyle formule etmektedirler "PKK nın hemen hemen %90 ı orta köylu kökenlidir ve bu köylu kökenliler çoktur çoğunluğumuzun köylulükten geldiği bir gerçektir Fakat hepimizin içinde yükseldiği ideoloji politika kimindir? Partimiz kimin adına ortaya çıkarıldı ve ilk kalkışımız hangi ideolojik-politik önderlik altında yapıldı? Şahitlerimiz, son sloganlarımız neyi savundular hangi Partiyi hangi çizgiyi savundular? Zindanlarda bu kadar işkence çekenler hangi savunmaları yaptılar? Bu savunmalar bugun elimizdedir Bugun Partinin bütun gucu hangi temel çizgi uğruna savaşım yurutuyor? Partinin bütun belgeleri hangi gerçekleri haykırıyor neyi dile getiriyor? Tabii tum bunlar böylelerinin umrunde değildir onların umrunde olan, bir sevdadır hem de politik sevda da değil alçakça bir sevdadır

Bilindiği gibi sevda sevdadır ve de gozu kara olaydır Lenin in deyişiyle, bu tip adamlar en alçakça karasevdalardan, en duşkunce ihanetlere kadar bir yelpazede donup dolaşırlar Bizde de olan budur Proleteryanın veya bir halkın kurtuluş mucadelesi böyle sağlam bir önderlik altında yurutulduğunde bu tip şeyler çokça çıkar Fakat tabii ışın diğer bir yönu daha vardır ve bu da çok anlamlıdır Partimizin durust olan elemanlarının durumu da bu açıdan pek iyi değildir Gözlerinin önunde bu tip şeyler gelişirken onların tavrı suşkunluk olmak-

tedir. Bu tür şeylerin eğitim alanımızda da ortaya çıktığı bilinmektedir. Burada da bu tip önderlikler ortaya çıkmıştır. Bundan zirnik kadar Parti gelişimi için kafa yormuyor çaba harcamıyorlar sürekli gelişi rdikleri şey bireysel tasarruf dayatmacılık ve despotizmdir. Ardından örgütlü çalışmama ve bastırma, giderek bezginin kendine hayran kılma, bezginin ise ezme, dağıtma ve bunları normal kabul etme yöntemleri hep kullanılm ştır. Yurt dışında ve ülke içinde bu tip örneklerle ortaya çıkmaktadır. Bunun savunulacak kabul edilecek hiçbir yanının olmadığı açıkça ortada iken, niye bu böyle yönetilmeyi kabul edeceğiz? Yani sdeta üzerimizde kumar oynayan bu tip örnekler ortaya çıktığında neden boyun eğiliyor. Halbuki bu tipler ortaya çıktığında -bir Parti emri kurah ve ilkesi olarak- bunları yerle bir etmek gerekir. Ama bu konuda görevler o kadar az yerine getiriyor ki bunu şaşmamak mümkün değildir. Açık ki, çok ilginç bir özellik de yine burada ortaya çıkıyor. Uzun süreli sömürgeci egemenliğin yarattığı bir olgu olarak bu biraz da sömürgecilerin ve ağalarının istediği tarzda yönetilmeye alışmış bundan dolayı da bunlara çok kolay boyun eğiyoruz. Özgürlük bağımsızlık yanlarımız henüz tam yetkinleşmediği için bunların boyun eğdirme hesaplarının basit kurbanları oluyoruz. Demek ki mevcut toplumda geçerli olan yönetme-yönlenme anlayışı aslında epeyce Parti saflarına taşınmış ve yaşanmaya çalışılıyor. Biraz da rahata giden ucuz tarz bu oluyor

Proletaryanın güçlü yönetme-yönetilme tarzı, onun demokrasi k merkeziyetçiliği, zorlu yaklaşım tarzına karşı uygulama, denetim ve uyum ister. Açık ki, bu güç gösterilmediğinde geriye toplumda geçerli olan alternatif de değil yönetim adına yönetilmezlik yönetilme adına boyun sunusu olma alternatifi kalır. Peki Parti saflarında bir bunları böyle yaşamayı niye kabul edeceğiz? Bu kadar emeği çabayı bunun için mi harcıyoruz? Bu kadar cesareti feda karşılığı bunun için mi gösteriyoruz? Açık ki değil. Ama görünen o ki, elektriğimiz buyuttuğumuz ve meyve verir hale getirdiğimiz bir bitkinin meyvelerini tam derleyecek iken ağacı taşlayanlar ve meyveleri yere dökenler ortaya çıkıyor. Demek ki çok kaba benzetmeler de yapsak çok ince teorik tespitler de yapsak Parti çekirdeğinin yönetme-yönetilme ve bir bütün olarak eğitim ve örgütlenme meseleleri büyük bir titizlikle ele alınıp yürütülmüyor. Yürütülmediği için de zararını Parti hem ve kendi miz ödadıkça ödüyoruz. Buna sebep olan bu tip önderlik sendesine kapılmış zavallılar daha sonra karşımıza nasıl çıkıyorlar? İlk önce ağlıyorlar sonra sızlanıyorlar daha sonra da özeleş. bir yapıp söz veriyorlar Peki ma-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

rumunu anlatmaya çalıştık. Ve dev rimci görevleri ortaya koyduk. Tabi bunlar eskiden bilinmeyen şeyler de değildi. III. Kongre çözümlemesi tasfiyecilikle mücadelede çok değişik biçimde uygulanan bu tip yaklaşımlara ve sınıf dışı antiteziyle ra karşı kesin savaş platformudur. İlkesi milliyetçiliği yeni bir teori yeni bir politika olarak dayatmaktan tutalım. lümpenlerin her tür boz guncu yıkıcı çabalarına kadar hepsinin ortaya koyduk, tartıştık ve mücadelenin ışığında seçkin Partiliği görevlerde ve taktikte bunun gösterilmesini belirledik. O halde geri ye neyin tartışılması kalıyor? Biz olumlu görevleri tartışmayacağız. Elbette bunlar öncunun orgutlenmesi, gerillanın geliştirilmesi, Cephenin geliştirilmesi görevleridir. Sağ lam kitle bağları uygun yoldeşlik ilişkileri doğru denetim disiplin durust olan her devrimcinin vazgeçilmez görevidir. Bunların hepsi de belgelere geçmiştir ve bunlar açık olan konulardır. Olumlu görevler nedir bunlarım üzerine nasıl yürünür? Bunların tümü planlamaya dek tartışılmıştır. Fakat biz daha çok tam da işler bu noktadayken ve bu planların altına imzalarını atanların dayatılkları tasfiyeci çabalardan bahsediyoruz. Bu konuda kendi yetmez durumlarımızdan görevlere sahip çıkamayışımızdan bahsediyoruz ve sonuçların nasıl dehşetli olduğunu ortaya koyuyoruz. Akıllı adamlar bu sonuçları yaşamaktansa dişini tırnağına takıp önlerler. Eski tasfiyecilere ve bunun yeni örneklerine de bu hatırlatmalar yeterlidir. Partiye bu biçimde girilir. Partinin bütün görev, yetki ve sorumluluklarını bu biçimde kullanılır. Açıkça izah etlik ki böyle yapmayanların sonradan yalvarmamaları, ağlamamaları gerekir. Böylelerinin bu sanatı terketmeleri ne kadar küçük adamlar olduklarını bilmeleri eğer iyi bir Parti görevlisi olmadıysalar bir taraftar durumundan kendilerini görmeleri, iyi bir taraftarın da çok iş yapabileceğini bilerek buna uygun davranmaları çok daha yararlıdır.

"Akıllı adamlar, bu sonuçları yaşamaktansa dişini tırnağına takıp önlerler. Eski tasfiyecilere ve bunun yeni örneklerine de bu hatırlatmalar yeterlidir. Partiye bu biçimde girilir. Partinin bütün görev, yetki ve sorumluluklarını bu biçimde kullanılır."

İnsanlık uğruna yürütülen kavga çok önemlidir. Kimse bizim insanlık kavgasında yerimizin olmayacağını söyleyemez. Bizim de bu kavgada bir yerimizin olması gerektiği çok açıktır. Bu kavga yüce bir kavgadır. Ve her şeye rağmen sürdürülecektir. Tasfiyecilar bir de "biz insan olamayız bizim kaderimiz duşkunluktur" diyorlar işte çingeneler vardır bunlar sürekli çingene kalacaktır" misali toplumun en geri ve tortu kesiminden olan bazı tipler halkımızın kenderi gibi gerillalar içinde kalmasını istemektedirler. Oysa kanıtlanmış bir gerçek ki zaten bu hükmü tüğnemiş onu yerle bir etmiş olmamız, insanlık kavgasında rolümüzü oynayabileceğimiz dödü e etmenin onu kararlaştırmanın, yürütmenin adıdır. O halde böyleleri başka lezlere sığınmadan önce kendi yaptıklarını görseler durumu daha iyi kavrayacaklardır. Ama onu görmeye de yanaşmıyorlar. hep usten atıyorlar sözumona çok teori yapıyorlar. Halbuki her şeyin yaralısı olan emek nedir? Nasıl harcanmıştır? Pek bunu neden incelemiyorlar? Tabii kendilerini aldatıyor hak sahipleri olarak da görüyorlar. Hakkın ve emeğin gerçek sahibi kimdir? Bunu nasıl sağlamışlardır? İşte bütün bunları bilmek şu demektir. Bütün Parti görev yetki ve sorumluluklarını kendi şahsımızda iyi temsil ettiğimizde. bunları çiğnetmediğimizde böylelerini daha iyi anlatabiliriz. İşte arkadaşların bu konuda eksiklikleri var ve onlar da bundan çok kötü yaralanıyorlar.

Bütün bu yaşanılanlardan sonra çıkarılması gereken en temel ders. durust samımi ve bundan sonra Partili sıfatıyle yaşamak isteyen arkadaşların en azından kendiler üzerinde oynanacak kişiler olmadıklarını. bu tip oyunlar oynandığında hemen girilleğine sarılıp yeter diyebilecek durumda olduklarını göstermeleridir. Herkesin kendi üzerine sahip çıkamayışımızdan bahsediyoruz ve sonuçların nasıl dehşetli olduğunu ortaya koyuyoruz. Akıllı adamlar bu sonuçları yaşamaktansa dişini tırnağına takıp önlerler. Eski tasfiyecilere ve bunun yeni örneklerine de bu hatırlatmalar yeterlidir. Partiye bu biçimde girilir. Partinin bütün görev, yetki ve sorumluluklarını bu biçimde kullanılır. Açıkça izah etlik ki böyle yapmayanların sonradan yalvarmamaları, ağlamamaları gerekir. Böylelerinin bu sanatı terketmeleri ne kadar küçük adamlar olduklarını bilmeleri eğer iyi bir Parti görevlisi olmadıysalar bir taraftar durumundan kendilerini görmeleri, iyi bir taraftarın da çok iş yapabileceğini bilerek buna uygun davranmaları çok daha yararlıdır.

Şu iyi bilinmeli ki, bin yılın dokunulduğunu yaşayan halkımızın mumkun olduğu ölçüde ve PKK somutunda bu tip şeylerden arındırılması büyük öneme sahiptir. Geriye olumlu işler kalıyor. Olumlu işler yürütülmeyecek işler değildir. Şimdi bütün arkadaşlar olumlu işler için elbette hazırdır. Hepımızın halka karşı bir borcumuz var. Partiye karşı sorumluluklarımız vardır. Onları yerine getirmek için yaşıyoruz. III. Kongre konuşmalarında öncesinde ve sonrasında görevlerimizin çok genişçe açılımını yaptık. Bir gerillanın nasıl gelişbilmesi soru ve sanıyorum netti. Bugün karşılığımız gerillayı ülke koşullarında yaygınlaştırmak onun sorunlarını kendi yerel koşullarımızda artık çözmektir. Benim bu konuda söyleyeceğim şudur ki artık yurtdışında gerilla adaylarını yetiştirme değil bunların hem de en gelişkinlerini ülke içinde yetiştireceğiz. Tarih açısından bu dönem aşılmıştır yurtdışı rolünü oynamıştır.

Şimdi edinilen temel taktik ve teknik bilgileri ülke somutunda daha yetkin uygulamak gerekir. Yani ara daha gelişkin bir düzeyden uygulamadadır. Her şey uygulamadır diyoruz. Çünkü arkadaşların en zayıf oldukları konu budur. Neden uygulama zayıflığı. niye pratiği gerçekleştirmede bu kadar darlık dikkati olumsuzluklar? Elbette bunun bir neden olmalıdır? Biz bunu izah etlik ve göderme yollarını da gösterdik. Açık ki arkadaşlar kendilerini kilitliyorlar ve uygulamayı adeta böylelikle dur duruyorlar gerçekleştirilmesi gereken bütün görevleri geleceğe erteliyorlar. Adeta başka bir zamanda ve mekanda olabilir diye veya kafamızda vardır diye işler adeta kendiliğinden/ağe hatta çürümeye terkediyorlar. Peki kim kazanç çıkıyor kim kaybediyor? Uygulamadaki tutukluk çok ciddi bir konudur ve bunu mutlaka aşılmak gerekir. İşin üzerinde eylem adamı uygulayan adamdır. Taktik adam küçük bir birimden çok şey yaratabilir. Ben burada kendi etrafımda bu kadar değil ordum gelişirdim dağıtım. Tüm faaliyet alanlarına kendi örneğimin ışık sıçurgulamamın nedeni budur. İlişkilerin nasıl sıfırdan kuruyorum gelistiriyorum. büyütüyorum ve her tarafa yayıyorum bunları arkadaşlar da düşünmek ve yapmak zorundadır. Parti Önderliğine bağlılığın birinci ilkesi birincil şartı budur. Bunu yerine getirmeden Parti Önderliğine Partiye bağlılık çizgiye ve taktiğe bağlılık sözleri gerçekten lafazanlık olur. Lafazanlığın da devrime hiçbir yararı yoktur. Bununla kişi çevresini aldatır ve zarar verir. Uygulama adına yalnızca pratik yapmadır, yoksa lafazanlık da aslında önderliğe karşıdır. Bu işi nedense bir de "yeniliğe karşıdır" diye nitelendirenler olacaktır. Arkadaşlar açık konuşmak gerekirse yeni yeni emeklerse taktik önderliğe karşıdırlar ve kendilerine sunduğumuz bu güçlü destek, onları geliştirme çabamız da boşa çıkar. O halde küçük de gözükse, bir alan görevi de olsa, bütün Parti militanları genel başarıyı mümkün kılmak ve gittikçe artan kalıklarla beslemek isteyorlarsa bu meseleye basit göremezler çözümsuz bırakmazlar ve sıradan şeylerle de yetiremezler. Olumsuzlukların tedavi edimsinden tutalım da olumlu görevlerin üzerine yürümeye kadar duyarlılığı ekecekler. En ufak yet mezliklerin pahalı bir biçimde karşılık bulacağının ve kendisini bize ağır ödettireceğinin bilinciyle hareket edeceklerdir.

"O halde stratejik önderlik nedir? Stratejik önderlik Partinin genel siyasetini iç ve dış düşmana karşı savunma ve bu konuda yaşama, idare etme ve giderek daha da yetkinleştirmedir. Bu, kadrolara, taktik önderliğe ne sağlar? Açık ki sürekli güç sağlar, kanal açar, kanal geliştirir, imkan yaratır. Bizim ayakta kalışımız ve Partinin temel görevlerine nezaret edişimiz, temel dostlukları geliştirmemiz, yedekleri açığa çıkarıp işletmemiz hep taktiği besler. Yani stratejik yönetim taktiği, taktik önderliği besliyor. Fakat yalnız başına sürekli stratejik önderlik beslerse ve taktik önderlik de stratejik önderliği besleyemezse ne olur? Açık ki stratejik önderlik işlemez duruma gelir."

değildir. Uygulama, somut ilişkilerde somut eğitimdir somut eylemdir somut tedbirdir disiplindir yurutmedir dayatmadır parça parça koparmadır bütün niyetten buna göre saptama, imkanları buna göre kullanmadır. Ve kan ter içinde tüm bu işleri çabayla sağlamadır. Bugün PKK de devrimcilik taktik önderlik gelip bu noktaya dayanmıştır. Buyukluk, mesele alma kalkı sunma çözumleyici olma halkı ayağa kaldırma düşmanı nihai yenilgi içine sokma ancak bununla mumkundur.

Hepimizin yapması gereken şey, bugun çok net olarak belirlenmiş olan Parti görevlerini gunluk çalışma ile yerine getirme uygulamadır. Yani usta taktiklerle eylem adamları olarak hareket olmektir. Tum bu hususlarda donanımımız asında yuksektir. İster yurtdışında, ister ülke içinde ister siyasi, isterse askeri olsun her görevi girdiğimizde eğer kendimizi bir uygulama adamı bir görev adamı olarak görursek yapacağımız çok şey vardır. Evet ben halen taktiği de idare ederken işte bunları yapıyorum. Ülkeyi ve tüm Partiyi yönetebiliyorum. Ama işi hep genel olarak benim durumumda olan birisine yuklemek doğru değildir stratejik yönetimin gerekler açısından doğru değildir.

O halde stratejik önderlik ne dir? Stratejik önderlik Partinin genel siyasetinin iç ve dış duşmana karşı savunma ve bu konuda yaşama, idare etme ve giderek daha da yetkinleştirmedir. Bu, kadrolara taktik önderliğe ne sağlar? Açık ki sürekli güç sağlar kanal açar kanal geliştirir imkan yaratır. Bizim ayakta kalışımız ve Partinin temel görevler ne nezaret edişimiz temel dostlukları geliştirmemiz yedekler açığa çıkarıp işletmemiz hep taktiği besler. Yani stratejik yönetim taktiği taktik önderliği besliyor. Fakat yalnız başına sürekli stratejik önderlik beslerse ve taktik önderlik de stratejik önderliği besleyemezse ne olur? Açık ki stratejik önderlik işlemez duruma gelir. Zaten demin bahsettiğim olumsuzlukların en büyük bir gu-

Sarsılım bu konularda eksiklik ve yanılgılar vardır. Açık ki bu doğru değildir. Hiçbir militan kendimize göre işleri idare ederiz gonullu çalışırız fazla planlamaya hukmetmeye gerek yok, eğitimi örgutlenmeyi fazla geliştirmemize gerek yok' diyemez. Şimdiye kadar yurtdışında ve ülke içinde çoğunlukla biraz böyle yapıldı. Belli ki bunlar doğru şeyler değildir böyle süreci başarıyla atlatamayız. Kendi tecrubelerimin sonucu olarak açıkça belirtiyorum ki, o tarzda biz sıradan bir yaşamı bile kurtaramazdık. Dağlarımız bütün güzelliğiyle ihtişamıyla gerilla gerilla diye davetiye çıkarıyor ve halk da bugun en yığıtçe buna kar şılık verecek durumdadır. Peki o zaman bunları bir çırpıda kenara itip görevlerine ihanetin halka ihanetin daha ihanetin suçlusu kim olur? Peki bu durumda bir küçük grubu idare edemeyen önderlik etmeyene ne denir? Çok ilginç bazen birkaç koyunu bile güdemez duruma gelıyorlar kaldı ki burada mesele duşman ı dayalmaları da değildir. En uygun koşullarda bile terki yapıyor. Demekki mesele özdedir mesele taktiğe hakimiyetler tam başarmadır. Eğer böyle yapmazsa ne olur? Partimizin geniş olduğunu ve buna da tahammul edeceğini sananlara belirtelim ki bundan sonra PKK tamamen yenilse de bu tip duşkunlüklere prim vermeyecektir. Görev adamı görevini yaptı mı bravo diyecek yapmadı mı nerede olursa olsun atıp geçecektir. Çünkü bu çocukluk hasta iklarını her zaman surdurecek ve buna tahammul edecek durumda değiliz. Bugün duşman tedbirlerini sonsuzca geliştirmeye çalışıyor yarın dostlar da daha ciddi olarak bize destek leyebilirler. O halde, böyle bir duşmana karşı ve dostlar da bize destekledığında yetmezliklerimiz savaş geliştirme önünde en büyük engeldir. Doğru dürüst mevcut kendi imkanları bile kullanamayana genişlemkan vermezler. Bu durumda onların başka değerlerle güçlendirmezler. O halde demekki sorun yine gelip bize dayanmaktadır.

Mevcut durumda bir köye girebile görüyoruz ki bu acayip bir girişim. Bazılarına adeta hela kaçırmak için ne lazımsa o yapılıyor. Birim içinde başkalarının küçük duşurmek için ne lazımsa onu yapıyorlar. Peki buna tasfiyecilikten adeta duşmanın uygulamaları mı hatırlatan davranışlar olmaktan başka ne denir? Belki biraz da biraz elemeniz gerekiyor. Yurtseverlik yoldeşlik bağları buyuk ölçülerdir. Devrimcilerin eğitimi ciddi bir meseledir. Eylem buyuk bir olaydır. Peki bütün bunları en basit ve en kaba kalıp biçimlere boğmak ne anlama geliyor? Bazen gizli yöntemlerle bunu yapıyorlar bu durum adeta arkadaşları bağlıtuluyor. Birkaç militan herhangi bir bölgeye indiğinde yasadığımız müddetçe imkanları şöyle devraidık faaliyeti şöyle planladık ve genişlettik şöyle yaydık demeleri gerekirken adeta "ben şöyle duşum bunaldım demek ve basitliklerin teorisini yapmak kural haline getiriliyor. Açık ki bu doğru değildir. Cezaevlerinde en olumsuz en acımasız koşullar yaşayan militanlarımız sorunla 'ekimizdek imkanlar suydu, durust ve samim davrandım ağzımı parçaladım, fakat bu kadarını başarabildim" tarzında yaklaşarak PKK'nin alçakgönullu militanları olduklarını ispatlamışlardır. Bizden sadece kendilerine ve direnişlerine sahip çıkmamızı istiyorlar başka bir istemleri yoktur. Partiden gerçekten hiçbir eksiklerini ve istekleri yoktur sadece "bizim de buyuk direnişlerimiz var bunu iyi sahip çıkmalı diyorlar. Bu gerçekler karşısında, dışarda bu kadar imkana sahip olanlar Partiden bozgunculuklarına onay iste yemezler, imkanların azlığından bahsedemezler. Demekki burada kötü olanı kırmak bir ayak bağı gibi bir turlu peşimizi bırakmayan bu duşkunlukları yaşamamak gerekir.

Bundan sonra elbette ki hepımız önemi görevler içine girebiliriz. Küçük imkanları buyutmenin sırrına kavusabiliriz. Kendim de böyle yapıyorum. Hepimiz bu işler tarihe karşı yapıyoruz inancını mutlaka başarmak istediğimiz güçlü amaçlarımız için yapıyoruz. O zaman ciddi olalım. Bu konularla oynamayalım. Bir defa şunları iyi bilelim ki yoldaşlar arasında kavgacı olunmaz kitleler uzaklaştırılmaz duşmanın basit oyunlarına gelinmez tersine olgun ve dirayetli olunur. Devrimin işleri nasıl gelişir? Burada akılımızı kullanmalıyız. Bu kadar gelişmeyi gördük yaşadık bütün bunlardan sonra doğru durust bir planlamayı bir konuşmayı bile yapamazsak bu büyük bir hakaret olur.

Bazıları bunlara kötü örnekler atmış bu örneklerin durumlarını ortaya koydum. Amaçları tehlikeli sınırı aşıncaya dek. Bizim görevimiz bunlara alet olmak değildir. Tam tersine PKK'de zengin olan yüceliklerı. Yapılması gereken bu yüceliklerı yeni şehitlerı örnek almaktır. Gerçekten de bu kadar büyük direniş örnekleri var niye bunları esas almıyoruz. İlle de ordan sıkışıp biteceğiz demeyi kabu etmiyoruz. Bundan sonra için uyarı sudur. Böylelerin kendilerini kaybederler ama biz pişmanlık duymayız halk da bir şey demezveri olan kendi şanına olur. Fakat biz kazanmak istiyoruz. bu kadar emekle geliştirdiğimiz bir hareketi daha büyük zaferlere ulaştırmak istiyoruz. İlişki ve yaşamın en yüceli ve güzeli burada gizlidir. Hatta maddi yaşam da, sağlıklı yaşam da buna bağlıdır. Bunları tartışmamız bile belki lüzumsuzdur ama olumsuz örnekler çıktığı için, görev alan-

tarında çok safça ya da kurnazca davranıldığı için dar pratikçilik uygulama zayıflığı olduğu için değinmek zorunda kalıyoruz. Belli ki böyle bir devrimciliği hiç kimse kurtaramaz planı ve tedbiri hesaba katmayan denetim ve disiplinden yoksun bir yaşama kimse yaşam hakkı vermez. Bunu ne biz veririz, ne de düşman veriyor.

Görünüm teknik yaşamı ve önmesi savaşı vb konuları ri arkadaşlar benden daha yi biliyorlar. Benim görevim daha çok temel ilkeleri hayata geçirmek iken mi- litanın temel özelliği ve genel görevi her koşul altında bu konuların gerağını temsil etmektir. Ondan sonra teknik uygulanır. Gerillanın yaşanması, buyutulması görevleri yapılır. Hemen söyleyelim ki bunlar yerine getirilmediğinde karşı kuvvetler yani düşman kuvvetler çalışır ve başar kazanırlar. Karşı kuvvetler nasıl çalışır? Onlar genel- lenin boğulmasını nedef alır yani bataği kurutmaya çalışır bunun için önce ilişkileri daraltır kiliçi daraltır, sası daraltır ve en son nokta operasyonuyla boğar işte düşman kuvvetleri böyle çalışmaktadır. Bizim kuvvetlerimiz ise tam tersine bunu boşa çıkarmaya çalışır. Yani arada durma olmaz. İşler kendi kendine ne gelişir ne durdurulur. Ne de gerilerler. Mutlaka bazı kuvvetler ya ilerlerler ya da gerilerler. Zaten bizde hakim olan diğer bir ortayolcu anlayış de budur. Adeta ne düşman fazla üzerime gelsin ne de ben üzerine varayım, ne ben bitirici çalışma yapayım ne de düşman yapsın- dedirmektedir. Açık ki, bu bir kendini aldatmadır belki günlük anlık olarak böyle durumlar ortaya çıkabilir ama son tahlilde bir taraf mutlaka kendini toparlayarak ol- durucu darbeyi vurur. Ve eğer bunu biz yapmazsak açık ki düşman yapar. Bizim için böyle rahat durma anları yoktur. Açıkça görüyoruz ki, bugün Partide herkesten daha fazla etkili yetkili ve otorite olmama rağmen hiç kimseden daha fazla ruh ve duşunce rahatlığına ulaşmış olmaktan çok uzağım neden? Çünkü PKK nin ilerletilmesi istenilliyorsa böyle bir temsil benim için şart da ondan. Ama durum tüm arkadaşlar için şarttır. Mademki PKK nin gelişmini bu tutum belirliyor o halde bunu başka bir tutumle değiştirmemiz mümkün değildir. Bu, her arkadaşın her yerde göstermesi gereken davranışıtır. Çünkü eskiden böyle yapı mad. yapılmadığı için de işte hepimizin bildiği durumlar gündeme geldi. O zaman böylesi durumla düşmemek için diyoruz ki bir görevle gidildiğinde bunları tam bir yetkinlikle uygulayalım. Eğer uygulamayı ustüne alan adam zaten orada benden bile daha başarılı bir görevi yürütürse, o zamar benim de bu kadar değerlendirmeyi bir daha yapmama gerek kalmaz. İşi sonuca götürmek için her şeyini ortaya koyan adam için yeni talimatlara yeni telefonlara mektuplara hiç gerek yoktur. Beş yıl bile orada kalsa bu işler yürütmesinin bile Burada olumun erken gelmesi de o kadar önemli değildir çünkü bizde böyle tehlikeler her zaman vardır. Fakat dikkat edilirse büyüme süreklidir. Bir kişinin durulmasıyla PKK durdurulamayacaktır. Bu nokta çoktan aşılmıştır.

Buraya kadar tekliğe yaklaşımın bazı esaslarını koydum. Nasıl yaklaşmaz ve nasıl yaklaşılır, temel tutum nedir sorularına biraz açıklık getirmeye çalıştım. Bu konuda özellikle örgütlenme, yönetim ve yönetime anlayışlarının düzeltilmesinin büyük önemini pratiksiz kalmanın tehlikeli olduğunu, yani düşmanın öldürücü darbe vurmasına imkan hazırladığını ortaya koyduk. Kenarda seyretmenin benzer sonucu getireceğini koyuyoruz. O halde tüm bunlardan sonra Partiye durust bağlılık doğru yaklaşım nasıl olmak? Açık ki bunun için atılımcı olmak atılgan olmak birkaç haladan korkmamak sözumuz ve eylemimiz eğer olumluyu yaratmaya yönelik ise cekinmemek gerekir. Fakat arkadaşlara bakıyorum. Kurdistanın halen ezilen o insanını temsil etmekten öteye bir şey vedemiyor. Ben bile o kadar zor koşullardan geldiğim halde ihtiyatlı dikkatli ve duyarlıyım ama atılganlığım çok daha fazladır. Yani bu kadar genel görevler yanında ve bu kadar açık ve kapalı tehlikeler etrafında bile arkadaşlardan daha atılgan daha konuşkan ve daha pratik davranıyorum. Halbuki arkadaşların olanakları daha fazla- dır eylleme yönelindiğinde silahı susturmanın dili susturmanın her turlu pratiği önlemenin hiçbir gerekçi yoktur. Neden sakınıyor? Hadi diyelim bir ortayolcunun temsil sorumluluğunu seyr- esas aldığını için birçok olguya endişeli tedirgin dikkatli duyarlı yaklaşım. Elbette arkadaşlar da dikkatli ve tedbirlidirler ama daha çok pratiğin adamı tekliğin uygulayıcılar oldukları için bir hareket komutanı gibi hareket ederler. Peki hareket komutanı nedir? Hareket komutanı işte gördüğümüz gibi atılgan karşı taraftı parçalayıp örgütsüz bırakan maiyetini coplu- ran adamdır. Hemen söyleyelim bazıları dağılıyorlar kusturuyor yaşamı zehir ediyorlar. Hayır komutan dediğin birliğini moralle donatır onları da birer komutan haline getirmeyi esas alır. Yani bizde bir komutan her zaman komutan yetiştirir. İşte atılganlık bunun içindir. Düşmana karşı eylemden başka yapılacak bir iş yoktur. Eylem alanında hiçbir zaman durulamaz, orada durmak zaten ölmek imha olmak demektir. Ama bu atılımcı tutup intiharvarı girip de değildir. Tam tersine en sağlam savunma anlayışı içerir. Bilindiği gibi aktif savunma stratejik savunmanın usulubudur. Bizde bu da atılımcı karakterde gelişir. Sanıyorum arkadaşlar bunun bunları düşünüyor ve inceliyorlar. Zaten onların bunun rolu bunu pratikte uygulamadılar. Yeni çizgi sıray içine girmeden anlamsız ve sonuç suzdur. Ben bunu çokça zan etti- m. Geçmişte da yeni çizgi yeniliklerve dediler ama kendilerini nerede buldular? Bu kadar çalışma arda- sonra zaten çizgi ve taktik ortaya çıkmış bundan başka devrimci çizgi taktik tutup yoktur. Bu nedenle bunlarla uğraşanlar başarı- çıkta iyi niyetle hareket etseler de sonuçta en vahim konumlar içine düşerler. Böyle yapı mamakla r Partinin belirlenen taktik ha- onun çizgisi planı tespit edilmiş görevleri vardır. Bunun bunlarda- rarlı olması gerekir.

Diğer tehlikeli bir şey de kurmaylıktır (böylesi beş gün zamanı yıl rebirim beş yıl, bir yıl kurtarırım hesabıyla yaşamaktadır. Bu hesaparsa sonuçta sadece sahip lerinin ne kadar küçük olduğunu ne kadar görevlerle ters bir yaşantı- içinde bulunduğunu gösterir. Böyleleri yaşasa bile bence o yılın sonunda işte sen busun derler ve bir yere oturturlar. Sonuç olarak böylesi bir tutum adamı buyutmez ribarlı kılmaz. Ve yapılan her şey ergec ortaya çıkar. Tarihe karşı ne kadar pratiğin sahibi olunduğu açığa çıkar. Çünkü ancak kahramanca ve yiğice davranışlar tarihe mal olur. Yoksa kendini gizleme görevlerden kaçınma kişiyi kurtarsa bile onun onuru prestiji kurtaramaz. İşte bunun bu yanlışlar, yetmez eksik ve zaaflarla terketmek eylem adamı olmanın büyük onurunu ulaşmak gerekir. Kahramanlıktan bahsediyorum, sadece kitlesel bir hareketi kolektif bir hareketi geliştirmenin ordu kur manın, kitlelerin ayağa kaldırmanın kahramanlık olduğu unutulmamalıdır. Yoksa birkaç eylem yapmak belki değerlidir ama asıl belirleyici olan değildir.

Evet şimdi bu konulara daha çok şey söyleyebilir Parti taktiğine yaklaşımın tarihçesi verdir bu da bu konuda çok şey söyleyecek daha da söyleyebiliriz. Bunlar ve onu muzdeki döneme ilişkin görevler daha da açıklabilir. Fakat bence bunların sayısını fazlaştırmaktan ziyade yaklaşım tarzımızı kökünden yaratıcı devrimci kılmak bizi hep taktiklerin uzağa düşüren şeylerinden zaman yasatmamak önemlidir. Hemen söyleyeyim portrelerini çizdiğimiz tipler de çok iyi yetiştirdiğimiz fakat Partiye kötü yaklaştırdığımız bu kimseyi bilmeyen- rin bütün olumsuzluklarını ortaya çıkardı. Bu nedenle yaklaşımda büyük cidiyet ve olgunluk gerekir. İlk ilişkiler ilk toplantılar, ilk yürüyüş- ilk uslenme, ilk köye giriş ilk adımları deneme sonuç alıcı olmalıdır. Bilindiği gibi gitmişler hiçbir ön tedbir ve ikna çalışması yapmadan insanları zorla koparmışlar. Sonradan hepsi başımıza bela oldu ve çoğunu attık. Düşman bu konudaki hatamızı neredeyse ağır ödetecekti. Bunlar bizim taktik anlayışımızda var mıydı? Yani biz kendimize aziyet etmeye bile bile kayıp vermeye bu kadar tutkun muyuz? Bellki değil işte burada da pratik tasfiyeler geliştiriyor. Özu uslu bu belli yani ilişkilere yaklaşım onları geliştirme ve koruma esas alınıyor. Demekki özünde yaklaşım tam kılmak yaklaşımda hata yapmamak gerekiyor. Ayrıntılardaki çaba azlığı veya bazı teknik hatalar o kadar önemli değildir. Yaklaşımın özu doğruysa —ki bu Parti yaklaşımıdır— Parti erlerine ne olursa sanmıyorum ki fazla başarısız olunsun. Tabu bunun ardından çaba yoğunluğu gelir. Yani yüksek başarı için atılımcı karakterimiz ve son derece eğitici özelliklerimiz konuşursa, yoldaşça ve olgunca davranışlarımız saflarda ve kitlelere yoğunca işlerirse geriye fazla şey kalmaz. O zaman değil genera- dân bile olunur. Aksi halde yetkiler ne kadar büyük olursa olsun düşmekten kurtulamaz.

Şimdi burada bazı konular daha açmaya çalışacağım. Biz bunları açmakla daha sonraki pratiğe olacak yoruyuşa katkımız bir üst dereceye hırlamak istiyoruz. Süphesiz gelişmeler olacak. Partimiz gerişecektir ama kalk yapmak yeniik getirmek her zaman PKK nin kendini ilerletmesinin bas bir koşuludur. Her mudahale her yeni eğitim, ülkeye her yeni giriş mücadeleyi bir kat daha ileri götürdüğünde, ona bir yenilik kattığında biz rahat olabiliriz. 'Bu atılımımız da bizi bu noktaya getirdi' diyebiliriz. Onun için daha yeni şeyler verebiliriz. Yani arkadaşlar bundan sonraki eylem sürecinin en ileri bir noktasını tutup rolunu oynayabilecektir. İşte bu böyle ele alınıp gerekleri yerine getirildiğinde sanıyorum bütün bu çalışmalar bir anlam ifade etmiş olur. Biz geri adımların değil ileri adımların sahipleri olabilmek için her şeyimizi ortaya koymalıyız. Ben de buraya gelişimin daha ileri bir adım olması için tüm gücümü kullanıyorum. Bu değerlendirmelerle mutlaka yeni gelişimci şeyler olmasa bir kelimeye bile gerek duymam. Aynı ilişkiyi aynı çalışma tarzını temsil ptayı gibi tekrar etmek çok kötüdür. Hatta daraltan gerileten bir durum, en çok kaçındığım hususlar. Her zaman bir ilişkiyi derleten bir kişiye yeni şeyler veren yeni bir yol ilişki fikir tavır ararım ki bir gelişme olsun. Tüm arkadaşlarını esas alması gereken tutum budur. Bazıları gidiyorlar on yıl önceki davranışı en geri ilişkileri tekrar ediyorlar hatta çözüyorlar bozuyorlar ve buna da çalışma derlerlik diyorlar. İnsan kendisini hiç böyle aldatır mı? Seviyeyi ilerletme hatta kat kat ilerletme ortadayken onu çeşitli yollardan bozmaya devrimci parti çalışması diyebilir miyiz? Hatta başkalarının bizi aleti etmeye rinde bir saygınlık aranabilir mi? Niyet ne olursa olsun bunda ciddiyet görülebilir mi? O halde yakışımlar önemli ilişkilere el atma ve katkıyla buyutme bir göreve yönel dığımızde tarihin önemli bir göreyini böyle ilerletim diyebilme önemlidir. Birbirimizi talımın ve rahat olmaya gerek yoktur. Hayır biz ancak işleri biraz ilerletiğimizde biraz rahatlık duyabiliriz. O da vicdanımıza karşı, yoksa birbirimize karşı değildir. Vicdanımıza karşı yaptığımız rahatlık en büyük rahatlıktır. Bunun dışında birbirimize karşı başka bir yaklaşımla- alta karşı veya üste karş. kendimize başka hiç göstermeler hiç anlamı olmayan basit davranışlardır. Tarihin eylem adamları büyük rahatlığı sadece kendi vicdanlarında ve böyle iç içinde yaratırlar. Zaten onlar başka bir şey de talımın etmez. Yoksa ahbap çavuş dostlukları oluşturmak için değil başkalarının hesabına gelmese de halka ve Partiye ciddi hizmetler yapıtlarında kendilerini görevlerini yaptım demenin huzuru içinde bulurlar. Evet demekki görevlere ne kadar zor olursa olsun bir defa böyle ortaya çıkmışız her yerde bu espri içinde yaşamak bu yaklaşımın uygulayıcıları olmak gerekir. Bu sadece bizi çok değerin sahibi olmaya götürecektir.

O halde nereden bakarsak bakalım bunun koşullar insanlığın bulun iyi ve kötü yanları eğer biz yaşamak istiyorsak ileriye fırlamak mecburiyetinde bırakıyor. Onun için de sbi, durgun, darcıklı özelliğimizin olmayacağını her yerde tekrar tekrar vurguluyorum. Mantığın çok iyi işletilmesi gerektiğini söylemin büyük bir duyarlılık meselesi olduğunu askerliğ nyine büyük bir çaba gerektirdiğini cesaretin ve mantığın içice oluşmasını gerekli kıldığını ve bunlar yapıldığında kimsenin bizi yenemeyeceğini söylıyorum. Şimdiye kadarki pratiğimizin kanıtladığı biraz da budur. Daha büyük kanıtlamalar ise ancak büyük katkılarla mümkündür. Ma demki biz bu kadar çemesini bilmişiz bu kadar yaşayabilmişiz bu kadar temsil edeb ilyoruz o halde yaşamımızın temel özelliği ve temel bir gerekçesi olarak görevler adeta fethedercesine ele almalıyız. Biz buna uslubumuz dedik. Ölüm nereden gelirse gelsin en büyük alçaklıklar komplolar nereden gelirse gelsin yuruyuş tarzımız uslubumuz budur işte bu uslup bulun kötülükleri de boşa çıkarmanın tek yoludur.

Şimdi önderlik konusunda bas ka bir hususa daha açıklık getirmek istiyorum. Kendi yurutluşumu bu görev bazıları tarafından nasıl değerlendirilir buna nasıl katılınır ve bazıları bunu neden olumlu yönden değil de daha çok olumsuz yönden değerlendirirler.

Benim PKK içinde yurutluşum görev faaliyet ulusal kurtuluşu şu veya bu yönde önemli oranda etkiliyor. Yine sınıf mücadelesinin, ulus mucadelesinin belirlenmesinde çok belirgin roller oynuyor. Bunun kollektif bir tarzda yurutulebilinmesinde uyumlu yaklaşım kadar uyumsuzluk da etkili oluyor.

Küçük-burjuvazi önderlik sahasında da çok yeteneksiz olduğu için, PKK ortamında önderlik sorunlarına yaklaşımda ve daha çok da benim yurutluşum önderlik sahasına yaklaşımda hayli yanlışlı taktiklere başvurdu. Sinsi gizli açık kapalı biçimlerle de olsa genelde yurutemedi. Gelistiremediği kendi sınıf önderliği sınıf ekimi koşullarında adeta bizim omuzlarımıza basarak bu komplekslerini gidermek istedi. Aslında onlar Partinin vefalı sadık gerçek dostları yoldaşları değil öyle anlaşılıyor ki sınıf özlemlerini her düzeyde tatmin için bir basamak olarak PKK yi kullanıyorlar ve Önderliğe de böyle yaklaşıkları ortaya çıkıyor. Tabı ki bunun aynı zamanda yarı feodal özlemlerin içice geliştiği de bilinıyor. Aşiret ağalığı ve bayağı ağalıkla küçük burjuvalık gerek dışımızda gerek se-çimizde bizimle epey uğraşıyor. Süphesiz biz bıçakla keser gibi kendimizi kopartamayız.

Kürdistan da PKK Önderliği gelişiyor. Kurtuluşu yönetmeye muktedir tek sınıf olarak proletaryayı en devrimci tarzda yurutlüğü için bu diğerlerinin yetenekzikleri zavallılıkları her gün açıkça ortaya çıkıyor. Bunlar bırakalım ulusal kurtuluşun devrimci yönetimini, reformist bir yönetimle bile yorutemezler. Kırk elli yıllık geleneklerin sonuçları ortadadır. Bir fırtığım gibi uşaklıktan öteye değil bir yönetim, strateji veya taktik önder olmalarını ancak düşmanın genel taktiklerinin bir birlik komutanı gibi hareket edebilirler. Onlarin stratejileri içinde küçük bir taktik öge olarak çoktan yer alırlardı ama bu da olmuyor. Genel şeylerden de vazgeçmiyorlar. Bunlarla son ilişkilerimiz bikmiyor mücadelemiz aslında kıyasıya sürüyor. Onlar kendilerini ilgilendirmediği halde TC ile son derece samimi ilişkilere girmeyi bile göze alarak ve böylesine onu da ortaklarına asarak önderlik sevdalarını sürdürmeye çalışıyorlar.

DEVAM EDECEK

"Her müdahale, her yeni eğitim, ülkeye her yeni giriş, mücadeleyi bir kat daha ileri götürdüğünde, ona bir yenilik kattığında biz rahat olabiliriz. 'Bu atılımımız da bizi şu noktaya getirdi' diyebiliriz. Onun için daha yeni şeyler verebiliriz. Yani arkadaşlar bundan sonraki eylem sürecinin en ileri bir noktasını tutup rolunu oynayabilecektir. İşte bu böyle ele alınıp gerekleri yerine getirildiğinde sanıyorum bütün bu çalışmalar bir anlam ifade etmiş olur. Biz geri adımların değil, ileri adımların sahipleri olabilmek için her şeyimizi ortaya koymalıyız. Ben de buraya gelişimin daha ileri bir adım olması için tüm gücümü kullanıyorum. Bu değerlendirmelerle mutlaka yeni gelişimci şeyler olmasa bir kelimeye bile gerek duymam."

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın '88 Newroz'u üzerine değerlendirmesi:

NEWROZLARDA PKK İLE YAŞAM DAHA UMUTLU VE GÜZELDİR

Başlarak 1 sayfada

bir dönemin yanı vatansız olmanın en büyük duşkunluk olduğunu söylüyoruz. Her şeyden önce vatansız varlık duygusunu, düşüncesini geliştirmeden asla ve asla insanlığın karşısına çıkacak yüzumuzun olmadığını bilmeliyiz. Biz bu halkın tasız yaşamaya yaşam denilemeyeceğini bilerek ve en çağdaş temel yaşam ilkesini esas alarak yola koyulduk. Ortaya çıkışımızda umutsuzluk kokan topraklar üzerinde sıradan bir yaşam bile sağlamacağına dair umut geliştirmeyen her şeye boş vermiş inançsızlar yaşamıyla yüz yüzeydik. Buna yaşam denilemeyeceğini bilerek adımlarımızı attık. Bu yıllarda kendimizin ve parti mizin şahsında zafer için gerekli düşmanımızla savaşacak dostlarımızla buluşturacak ve en başta da kendi öz gücumuzle kavuşturacak bir siyasete bir yola kavuşturduk. Yüzyıllardan beri uzak düşülen ve en sonunda kişinin kendinden başka hiçbir şey düşünmeyen göremeyen ve zayıflığı hiçliği tenik olunmamış bir düzeyde yaşayan böylelikle de çağın en gerisinde bir duruma düşen kişiliğinden düşunen ve siyaset sahibi olan kişiye ve bu kişilerden bugun büyük bir uyarılışın harekenin içinde olan bir halk gerçeğine ulaştık.

Biz savaşı önce öncu Parti duzeyinde. PKK biçiminde kazanmasaydık bütun sözlerimiz, çabalarımız boşa gidecekti. Her zamankinden daha fazla Parti gerçeğimizi doğru kavrayalım diyorum. Bu silah doğru kullanıldığında, yuzyıllardan beri kaybedilen her şeyin adım adım kazanılmasının ve korunmasının mumkun olduğu görulecektir. Veya hepimizin yureğini yakan ve başı başına bir yığıtlık kalesi ve kentlerimiz en buyuk gerçeğimiz olan şehitlerimize doğru yaklaşmak onları esas almak istiyorsak bilecediğ ki onların yoğunlaştığı onların gerçek haline getirdiği biricik nesne Partidir. Onlar Partiyi yaratarak kendilerini ölumsuzleştirdiler. Şehitlerimize değer veriyoruz, onları düşunuyoruz ve uzuluyoruz. Biraz daha yaşasaydılar olmaz mıydı diyoruz. Evet! Yaşıyorlar işte Partimiz PKK biçiminde yaşıyorlar ve gerçekirler.

Yine Parti silahının oluşmasın da buyuk zından direnişciliği var dir. Bu insanlık tarihinde kendisine sayfa açacak kadar buyuk bir direniş gerçeğine sahiptir. Orada gerçekleştirilebilecek her şey gerçekleştirilmiştir ve bu Parti olmuştur. Peki bunlar şahsı çıkar için mi? Hayır! Milyarlar bile olsa bir gunluk işkence görmemek için ödenmeye bin defa değer insan yaşamının hiçbir koşul altında kabul edemeyeceği böylesine acımasız ortamda sadece bu buyuk silahı oluşturmak için zorluklara göğuk geriyorlar. Ve sonuçta bu silahı bize çok sağlam bir biçimde emanet ediyorlar. Bu silah buyuk kahramanlarımızın bize emanet ettiği bir silahtır. Adlarını bile anmaya cesaret edemeyeceğimiz bu kahramanlarımızın anısına bugun en buyuk bağlılık bu silaha en yuksek değer biçmektedir.

Kişi kişi grup grup acımasız ve tam bir savaş nalında dört yıllık surec aşan zirvede bir direnişimiz savaşımız ve. Tarihin hiçbir döneminde rastlanmayacak kadar güçlu donanımlı düşman ordularının çepe çevre kuşatmasına rağmen elde silah direnen cesaretini kaybetmeyen bitkin kişiliklerıyle düşman ordularını mahleden kahramanlarımız şehitlerimiz var. Bunlar bir gerçektir. Bunlar tarihimizin hiçbir döneminde bu denli sahip olmadığımız gerçekliklerimizdir. Ve bu da bugun elimizde buyuk Parti silahıdır. Partimizin gelişmenin her an buyuk bir duşunce direnme fedakarlık ve cesaret hareketidir. Sosyalizmi olmamak ve zayıflığı bir kader olarak görmemek gerekir. Hep basit gunluk çıkarlar uğruna gelecekten vazgeçmeyi kabul etmemek gerekir. Eğer bunlar böyle ise o zaman Partiye de tam hakim olmamız. Tam hakim olmaktan onu olduğu gibi kavramak ve kullanmaktan bir an için bile olsa vazgeçmemeliyiz. İnsanlığımızı vatanımızı özgurlüğu emeği kısacası her şeyimizi kazanmanın biricik ve en temel koşulu budur. Cunku biz halk olarak --bazı istisnalar ve hatta bask dönemler hariç— binlerce yıllık bir ilgal istila ve kalleşim altında yaşamı butun tarih gerekçeleriyle reddediyoruz. Ve bu reddedış onemlidir. Bunu reddetmek dayalan sahte tarihi onun yaşamdışı ilkeler içinde buyuyun gelişin değiş her şeyi kabul etmemek demektir. Bu da buyuk bir hesaplaşma içinde olmaktır. Buyuk bir hesaplaşmaya ihtiyacımız vardır. Cunku bugun dunyaya bakıyoruz kendimize bakıyoruz ve utanıyoruz. Bundan kurtulmanın yolu buyuk hesaplaşmadır. Ve bugun böyle bir hesaplaşmanın imkanları ortaya çıkmıştır. Basit bir tarzda duşunmeyelim kendimizi yanıltmayalım insanlık davasını da kolay kolay bırakmayalım. Eğer bu böyleyse o halde yapılması gereken, son derece haksız ve zalimce bizden koparılan en tabi haklarımızı sökerek almaktır. Bugun nerdeyse adımızı bile yasaklayıp, bu yasağı kaldırmanın da sanki bir barışçılık bir insanlık gereği olduğunu soyleyecek kadar dengesiz olan amaçden geniz olduğu kadar da kendini guç sahibi gören duşmana bu hesabı ödettirmeliyiz.

Dunyada insanların eşit doğdukları soylenir. Oysa ki de Fakat daha sonra herkesin kaderi toplumsal ve ulusal gerçekliğine bağlı olarak gelişir. Bu bizde hiçbir ulusla karşılaştırılmayacak kadar kötudur. Ve bu bir gerçektir. Biz bugun gerçeğin en iyi farkına varmış bir konuma ulaşmışız. İşte bu, hesaplaşma gerçeğimizdir. Hiç kimse bugun bu gorevi ikinci plana bırakma başka seyleri öne çıkarma, kendi kendin inkarın ve ihanetin içinde tutma ve bu konumuna da izin isteme gucunde ve cesaretinde olamaz. Kürdistan ulkesinde gerçekten doğru halk emeğin sahibi olan ulkesinin de sahibi olmalıdır. Biz halk olarak bu biçimde bir kararın ulaşmış ve bu kararın keskinliğini ortaya çıkarmışız. Biz bu karar için Partiyi oluşturduk. Partimiz bizim için en buyuk karar oluyor. Vatanın toprağın emeğin özgur yaşamın sahibi olmamızdan daha buyuk bir hediye ve daha buyuk bir armağan olamaz. Dikkat edelim çağdaş tarihimizi yaratıyoruz. Biz binlerce yıldan beri kaybettiklerimizi Partimizin onbeş yıllık gelişiminde yeniden yaratıyoruz. Bir avuç öncumuz da. Parti mektanımız da bağımsız ve özgur temelinde yeniden yaratılışı bugun halkımızın tumune dayatıyoruz. Partimiz ve onun mitlanı halkı için neler yapılması gerekiyorsa, en ulacık bir ard seye kapılmadan tereddut geçirmeden korkmadan onu yapmasını bilmiştir. PKK mitlanlığı binlere varan şehidiyle sozunun eri olduğunu kanıtlamıştır. Dunyada, bölgede ve ülkemizde hiç kimsenin bunu reddedecek bir gücu olmadığı ortaya çıkmıştır. Duşman da bunu itiraf ediyor.

O halde kendini bu kadar ispatlamış bir Partiye halkımız nasıl cevap verecek? Artık bir halkımızı da bir imtihan içine çekiyoruz ve bu da başlı bir imtihan olmayacaktır. Buyuk ve acımasız bu kavgada halkı olarak kesin kazanması gerekiyordu. Duşmanın TC egemenliğinin butun uygulamalarında en buyuk adaletsizlik zorbalık katliam ve duşmenin her turlu biçimi mevcuttur. Çoğumuz bize bir tokat vurulduğunda kıyameti koparırız. Bir kuflur, bizde bir cinayet işlemenin gerekçesi olur. Bir köpeği oldurmeye cinayetle karşılık verilir. Peki bu kadar haksızlık kotulukun ondan da oteye işkenceli yaşam ve her turlu aşak altında ezilmeye nasıl karşılık verilecek? İnsanımız halkımız bu kadar sağduyudan yoksun olamaz. Bu kadar kendini duşuremez ve oyle hissedemez.

Gunumuzde Partimiz artık buna imkan vermiyor, kabul etmiyor. Parti kararlıca şimdiye kaderki butun yaşama "dur" diyor. Ve bunu sadece sozle değil eylemiyle de soyluyor. Ve oyle bir noktaya tırmanın oyle bir dönemine geldik ki artık halk ayağa kalkacak diyoruz.

Newroz, halkımız tarafından hep yeni gun bahara açılan yeni gun yeniden ulusal gıysilerimiz ve geleneklerimizle bir bayram olarak karşılamak istediğimiz bir gun halk ruhumuzun buluştuğu özgurluk atleşlerinin yukseldiği bir gun olarak değerlendiriyoruz. Boyle bir gun munasebetiyle biz bu arayı geçmenin ateş yakmanın yeni gune uyanmanın tamamlanmasına gelişlerini yapıyor bunu göstermeye çalışıyoruz. Buyuk direniş gerekiyordu. Mazlum DOĞAN yoldaş boşuna kendini 21 Mart Direnişinin şehit bayraktarlığı haline getirmemiştir. O insanımızın duşunuşte gelişmek isteyeceği en buyuk direniş imanımız koşullarda ve dönemde gerçekleştirmenin önemini bizde insan olarak kendine sahip çıkmak istendiyorsa içinde bulunulan koşullar ve de donemde hiç kimsenin nefes bile alamadığı bir zamanda ancak ve ancak tek bir yolla bir ulus adına bir halk adına direnişin bu biçime gösterilebileceğini boylelikle tarihe onemli bir katkı sağlanabileceğini kestirdiği an yer ve zamanda şehit olmasını bilmiştir. **Çağdaş Kawa**'lık çağdaş Newroz ulusal kurtuluşçuluk buyuk bir adımın da sahibi. Bizim ve kim Partimizin geçen yılları boyledir. Biz Newroz'la bu Partinin temelini attık. Baharın doğaya getirdiği buyuk renklilik ışık sıcaklık umut canlılık ruhuna PKK ruhuyle karşılık vermek istedik. O gunden beri o da gittikce açılıyor canlanıyor guçleniyor ve en buyuk direnişler hep bu gunlerde daha da yenilmez ele avuca sığmaz bir hale getiriyor. Her yıl gelecek yılın kurtuluş mujdecisi yılı haline gelmiştir PKK bu yılları Kurdistan'ın amansız kış koşullarının bittiğinde buyuk umudun ayağa kalktığı coş tuğu bir zinciri haline getirmiştir. Şehitlerimiz vardır, bu yıllarda her Mart ayının şehitleri vardır. Ve bu artık her yeni 21 Mart'ı şehitler vererek kutluyoruz. Butun bunlar direniş gerekçelerimiz, yaratmak ve bunu gerçek hesap sorucu olan halk mızın kararlılığına donuştur mek içindir. Bugun 88 Newroz'u da dunyaya ve bölgeye Kurdistan halkının adını duyuruyor bu kararın yuce eylemiye hayata geçiriyor. Bu yılın kendi yılımız olduğu bu noktayı yakaladığımız ve bırakmaya çağırmız acıklıır.

Duşman yeni özel savaş biçimler geliştiriyor. Her turlu hileye başvuruyor tavız ver yor. Ve uslerinin en sefilcesine yalvarıyor. Halk içine boyle bir korku duşmuştur. Cunku bir yıllık suçlarının hesabının sorulacağı gunun gelip çattığını goruyor işte korkusu bundandır. Bundan nasıl kurtulabileceğin duşunuyor. Bugun duvara bile onun uzerindeki hakimiyet nde çok iddialıdır. NATO dahi diyorki "doğuya da savunurmusunuz emanın ordaki savunmada en ufacık bir eksiklik olmasın. Bugun milyonluk ordusu var her şey elinde. Biz ise bir avuç insanız ama ikilerine kadar yine de korkuyor. Butun dunya gericiliğine sığınıyor dunyaya vermediği tavız kalmıyor. Bu korkusunun buyukluğunu gosteriyor. Ve bunda gerçekten de haklı cunku çok buyuk suçları var. Bugun biz insan olmamızın zorunlu bir gereği olarak ve halkımızı da kesin saygılı ona bağlı olmanın bir gereği olarak diyoruz ki, kavgamız her zamankinden daha buyuk bir fedakarlık, cesaret ve guçle olacaktır.

Partimiz her yüz yıl bir yılı sığdırarak ve boylece özgurluğu kendi içinde yaratarak bu gelişmeyi sağladı. Ne için? Bugunu yaklaşmak için halkımızı ayağa kaldırmak için. Halkımız şimdi biraz uyanmıştır. Kendi ulusal kimliğine yurekkce sahip çıkıyor. Baskı açık yoksulluk dinlemeden Partinin sesine kulak veriyor. Doğru soylendiğinin derin farkındadır. Bu çok onemli bir gelişmedir. Fakat biz bunu da yeterli sormeyiz. Bugun halkımız daha çok kendi öz savaşımına girme aşamasındadır. Butun bunlar halkın kendi savaşımının mumkun kılmak içindir. Halk bir guçtur halk bir gerçektir. Halk buyuk bir yeteneğtir. Halk urunleri butun sanatın siyasetin kaynağıdır. Ama bunun şartı verdir orgutlenirse cesaretle ayağa kalkarsa ve savaşırsa boyledir. Peki bizim çekiştiğimiz sıkıntılar verdiğimiz uğraş işkenceli yaşam ve vaşçı yaşamdan daha mı kolaydır? Hayır! Hiçbir yurtsever Kurdistanlı yaşantısının savaş koşullarından yaşantıdan daha ayı olduğunu iddia edemez kendi yaşamına daha az acılıdır daha fazla yaşanılır durmdadır diyemez. Boyle bir yaşam biçimiyle onurumuza yakıştırmıyoruz tam tersine ofke duyuyor ve reddediyoruz.

Buyuk devrim ustaları "devrimler halkların bayramıdır derler. Ve bu gerçektir. Zaten butun bayramlar buyuk savaşların kazanıldığı gunlerin anısına ılan edilir. Biz sadece bir savaşın kazanıldığı gunu bayram olarak ılan etmiyoruz. Newroz belki böyle bir gelenektir fakat cok gerıde bir gelenektir. Biz bu yıllarda ne yaptık? Duğaya karşı zafıme karşı hangi başarı ları kazandık da kendimize bayram yaptık? Bu bir anıdır bir anıyla yotinemeyız. Su anda gerçek bir bayrama muhtacız ve en buyuk bayramım z buyuk savaşımımızdır. Yeni haklarını buyuk onderler demiştir haklar eşsiz yeteneklerin ese vaşlar içinde gosterırler bu gunler ve savaş yılları yaşamaya hakkı olanla olmayanın ayırt edildiği yıllarımızdır. Bu yıllarda ne yaptık? Bugun halkımız daha çok kendi öz savaşımına girme aşamasındadır. Butun bunlar halkın kendi savaşımının mumkun kılmak içindir. Halk bir guçtur halk bir gerçektir. Halk buyuk bir yeteneğtir. Halk urunleri butun sanatın siyasetin kaynağıdır. Ama bunun şartı verdir orgutlenirse cesaretle ayağa kalkarsa ve savaşırsa boyledir. Peki bizim çekiştiğimiz sıkıntılar verdiğimiz uğraş işkenceli yaşam ve vaşçı yaşamdan daha mı kolaydır? Hayır! Hiçbir yurtsever Kurdistanlı yaşantısının savaş koşullarından yaşantıdan daha ayı olduğunu iddia edemez kendi yaşamına daha az acılıdır daha fazla yaşanılır durmdadır diyemez. Boyle bir yaşam biçimiyle onurumuza yakıştırmıyoruz tam tersine ofke duyuyor ve reddediyoruz.

Buyuk devrim ustaları "devrimler halkların bayramıdır derler. Ve bu gerçektir. Zaten butun bayramlar buyuk savaşların kazanıldığı gunlerin anısına ılan edilir. Biz sadece bir savaşın kazanıldığı gunu bayram olarak ılan etmiyoruz. Newroz belki böyle bir gelenektir fakat cok gerıde bir gelenektir. Biz bu yıllarda ne yaptık? Duğaya karşı zafıme karşı hangi başarı ları kazandık da kendimize bayram yaptık? Bu bir anıdır bir anıyla yotinemeyız. Su anda gerçek bir bayrama muhtacız ve en buyuk bayramım z buyuk savaşımımızdır. Yeni haklarını buyuk onderler demiştir haklar eşsiz yeteneklerin ese vaşlar içinde gosterırler bu gunler ve savaş yılları yaşamaya hakkı olanla olmayanın ayırt edildiği yıllarımızdır. Bu yıllarda ne yaptık? Bugun halkımız daha çok kendi öz savaşımına girme aşamasındadır. Butun bunlar halkın kendi savaşımının mumkun kılmak içindir. Halk bir guçtur halk bir gerçektir. Halk buyuk bir yeteneğtir. Halk urunleri butun sanatın siyasetin kaynağıdır. Ama bunun şartı verdir orgutlenirse cesaretle ayağa kalkarsa ve savaşırsa boyledir. Peki bizim çekiştiğimiz sıkıntılar verdiğimiz uğraş işkenceli yaşam ve vaşçı yaşamdan daha mı kolaydır? Hayır! Hiçbir yurtsever Kurdistanlı yaşantısının savaş koşullarından yaşantıdan daha ayı olduğunu iddia edemez kendi yaşamına daha az acılıdır daha fazla yaşanılır durmdadır diyemez. Boyle bir yaşam biçimiyle onurumuza yakıştırmıyoruz tam tersine ofke duyuyor ve reddediyoruz.

Buyuk devrim ustaları "devrimler halkların bayramıdır derler. Ve bu gerçektir. Zaten butun bayramlar buyuk savaşların kazanıldığı gunlerin anısına ılan edilir. Biz sadece bir savaşın kazanıldığı gunu bayram olarak ılan etmiyoruz. Newroz belki böyle bir gelenektir fakat cok gerıde bir gelenektir. Biz bu yıllarda ne yaptık? Duğaya karşı zafıme karşı hangi başarı ları kazandık da kendimize bayram yaptık? Bu bir anıdır bir anıyla yotinemeyız. Su anda gerçek bir bayrama muhtacız ve en buyuk bayramım z buyuk savaşımımızdır. Yeni haklarını buyuk onderler demiştir haklar eşsiz yeteneklerin ese vaşlar içinde gosterırler bu gunler ve savaş yılları yaşamaya hakkı olanla olmayanın ayırt edildiği yıllarımızdır. Bu yıllarda ne yaptık? Bugun halkımız daha çok kendi öz savaşımına girme aşamasındadır. Butun bunlar halkın kendi savaşımının mumkun kılmak içindir. Halk bir guçtur halk bir gerçektir. Halk buyuk bir yeteneğtir. Halk urunleri butun sanatın siyasetin kaynağıdır. Ama bunun şartı verdir orgutlenirse cesaretle ayağa kalkarsa ve savaşırsa boyledir. Peki bizim çekiştiğimiz sıkıntılar verdiğimiz uğraş işkenceli yaşam ve vaşçı yaşamdan daha mı kolaydır? Hayır! Hiçbir yurtsever Kurdistanlı yaşantısının savaş koşullarından yaşantıdan daha ayı olduğunu iddia edemez kendi yaşamına daha az acılıdır daha fazla yaşanılır durmdadır diyemez. Boyle bir yaşam biçimiyle onurumuza yakıştırmıyoruz tam tersine ofke duyuyor ve reddediyoruz.

Devamı 27 sayfada

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Kadın Sorunu üzerine değerlendirmesini, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla yayınlıyoruz

KÜRDİSTAN'DA AİLE KURUMU, KADIN HAKLARI VE ÖZGÜRLÜĞÜ SORUNU

Başlarafı 1 sayfada

üzerinde gelişme olan daha ağır egemenliğine karşı da bir kurtuluş, özgürlük hareketiyle Somurgeciliğin etabladığına dönüştürdüğü bu konudaki anti-demokratik anlayışın karşısındayız. Biz, daha hareketimizi ilk oluşturduğumuz dönemde bile bu hususa büyük bir önem verdik.

8 Mart 1987'de dünya kadınlar günü vesilesiyle yaptığımız konuşmada bu sorunun tarihsel temellerini ve güncel somut şekilleriyle ortaya koyduğumuz için bu yönlerine yeniden değinme gereğini duymuyoruz. Bu değerlendirmemiz daha önceki konuşmamızı tamamlar nitelikte olacaktır. Özellikle de Parti saflarında, bu sorunun doğru bir çözümüne kavlenin nasıl olması gerektiğini açıkçağız. Bu konuda önemli eksikliklerin yaşandığı bilinliyor. Saflarımızda bu konuda sağlıklı bir ilişki bize gelişmemeyen arkadaşlarımız var. Diğer konularda görülen atılım ve yaratıcılık zayıflığı bu konuda da kendisini gösteriyor. Hatta bir yoldaş-lık ilişkisinin bile nasıl geliştirilmesi gerektiğini bilemeyenlerimiz var. Ve biz bu konuda da önemli sorunları yaşıyoruz. Bu durumda yapılması gereken, bu konuya önemli oranda yüklenerek sorunun doğru çözumunu gerçekleştirmektir.

İhtilaciler devrime kalkıştıkları anda eski ve ait ne varsa hepsini yıkarak yerine yenisini inşa ederler. Bir başka deyişle eski toplumsal yapının alt ve üst kurumlarını tümden değiştirir ve bunların yerine yenilerini koyarlar. Yine bunlar bu konuda hiçbir engel tanımayacaklarına dair bir imajı da yaratırlar. Bu her ihtilalin olduğu gibi ihtilalcinin de özelliğidir.

İlkel komünal toplum yıkılıp yerini köleciliğe bırakılığında geçekleşen budur. Kölecilitoplumlikel komunal topluma ait ne kadar kurum varsa bunları yıkmış ve yerine kendisine ait olanları geçirmiştir. Bir sınıfın diğer bir sınıf üzerinde gelişen hakimiyeti aynı şekilde bir cinsin diğer cins üzerindeki hakimiyetinin gelişmesinin temellerini de almıştır. Feodalizm daha geçmişte bir hakim sınıf ortaya çıkardığında bu konudaki egemenliği daha da genişletmiştir. İnsanın baskı ve sömuru altına alınarak gelişmesi aynı zamanda kadın üzerindeki hakimiyetin gelişmesine de yol açmıştır. Bir sınıfın diğer bir sınıf üzerindeki egemenliği ne kadar gelişirse bu cinsler arasındaki eşitsizliği artırmakla birlikte genel olarak üge men sınıfla mensup erkek ve kadın ezilen sınıfa ait erkek ve kadın ezen sınıfa ait erkek ve kadın ezer onlar üzerinde sömurusunu kurar. Burjuvazinin bu konuda sorunu nasıl daha ileri boyutlara vardırdığını da biliyoruz ve somut olarak da yaşıyoruz.

Yine proleteryanın bu konuda nasıl çözümleyici olduğu da biliniyor. Bugün sosyalist sistemde kadın sorunu önemli oranda çözümlenmiştir. Bu konuda bizdek durumla karşılaştırılamayacak düzeyde ileri düzeye vardırılmış bir özgürlükten bahsedilebilir. Bu örnekler yeniden böyle kısaca hatırlatılmasının nedeni sorunu tarih ve güncel gerçeklerin ışığı altında yaklaşma zorunluluğundan doğmuştur.

KURDISTAN'DA AİLE KURUMU

Kurdistan'da aile adeta toplumsal düşüncenin pratiğin en fazla yoğunlaştığı bir saha toplumsal varlığımızın kâbesi durumundadır. Daha ileri bir tanımlama ile ele birçok kurumun parçalanmasına dağıtılmasının sürecinden sonra gelip dayandığı en son nokta bütün bu kurumların atomu denilecek bir kurumdur. Bugünkü gerçekte tahmin edildiğinden daha fazla bir şekilde bu kurum üzerinde durulmasını zorunlu kılıyor. Kurdistan'da ailecilik öyle bir boyut kazanmıştır ki bu kurum siyaset ve partilerle adeta içiçe geçmiştir. Denilebilir ki aile kurumu öyle bir düzeye getirilmiş ki, bu bir manç merkezi haline getirilmiş ve yaşamın geyesi bu kuruma hizmet etmek olmuştur. Aile sosyal bir kurum olmakla birlikte bugün her türlu gerici değer yargısının üretildiği bir merkez haline gelmiştir. Bu nedenle, Kurdistan'da ailecilik toplumun ulusal kurtuluşçu gelişmesine dumura uğratan adeta onu dizginleyen gerici bir odaktır.

Ailenin bu özelliğinden dolayı bugün düşman bu kurum üzerinde en fazla bir şekilde oynamaktadır. Mesela, aile içinde bulunan erkek orsun, kadın olsun çocuklar olsun yaşamları bir kaos gibidir ve bunların düşüncelerinin ana merkezini aile oluşturur. Partimiz saflarında yer alan birçok arkadaşın da benzer bir durumu yaşadığını adeta bu kurumun onları bağlayan bir dizgin vazifesi gördüğünü söyleye biliriz. Ailenin böyle bir konuma gelmesinin nedenleri bilinmektedir. Somurgecilik son derece düşürdüğü bu kurumu bugün ulusal kurtuluş mücadelemize karşı kullanmaktadır. Bu nedenle ailecilığe karşı mücadele ve bu sorunun doğru çözumlenmesi somurgeciliğe karşı mücadeleyle eşdeğer bir önem arzetmektedir. Bunun için tıpkı diğer sorunlarda yaptığımız gibi aile ile mücadeleyi de sağlıklı yurutmek için bu kurumu da eleştiriye tabi tutmak bütun yonleri ile açığa çıkarmak büyük bir önem taşımaktadır. Bu nedenle aile üzerindeki değerlendirmelerimizin kapsamını biraz daha açmak istiyoruz.

Dinsel etkilerin de en fazla yoğunlaştığı saha, yine ailedir. Dinayrı bir olay olarak ele almamamızın bir nedeni de budur. Bütün bunların ortak yanı temel tutucu değer yargıları olmasıdır. Bunların etkisi de bizim toplumumuzda güçlüdür. Ağalık, aşiretçilik kabilecilik vb. kurumlar da bugün ailecilik biçiminde yoğunlaşmıştır. Aşiret veya kabile denildiğinde güçlu bir aile veya diğer küçük aileleri de temsil eder bir aile akla gelir. Ancak hepsinin de bir tek düşüncesi vardır. Aile kurumunu korumak ve geliştirmek. Bu ne aile kurumu içerisinde daha fazla çocuk kadın para mulk vb şeylere sahip olmaktır. Kısaca, her şeyleri ailelerdir. Bizdeki ailecilığın biçimi bu kurumun ulaştığı en geriç biçimi ifade etmektedir.

Aile kurumu hakkında bütun bu gerçekler bu şekilde ortaya koymamızın nedeni daha önce bu kuruma yönelik eleştiriler fazlaca yapılmamış olmamızdır. Bu eleştirlerin zin önemi bir hedef ise bu kurumu devirme yararı bir hale getirmektir. Mesele objektif bir gerçeklik olan bu aile kurumunu devrimin eleştirisinden geçirmektir.

Aile olmadan yaşanamadığı bunun vazgeçilmez bir kurum olduğu üzerine genis değerlendirmeler yapmaktan ziyade bu kurumun toplumsal ve ulusal gelişme içindek yerini açığa çıkartmak gerekir. Gerekse sosyalizm bu kurumu, eleştirmiş feodal burjuva ailenin konumunu ortaya koymuştur. Engels, **Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni** adlı eserinde bu kuruma yönelik eleştiriler yapmıştır. Bu eleştiri bizim açımızdan da özenle ele alınması ve planmesgereken bir tarlım ve teorik çerçevedir.

Bizde sorun, bugun öyle bir dereceye kadar ağırlaşmıştır ki birçok köklü hastalığın da kaynağı durumundadır. Bu nedenle, bu kurumu olduğu gibi ele almak büyük bir önem taşımaktadır. Devrimcilığın en önemli bir özelliği de bu kuruma karşı yaklaşımını devrimci kılmasıdır. Bu kurumun etkisi altında kalmamış bir kişinin olabileceğini sanmıyorum. Hepimiz bu kurum içinde büyümüşuz ve bun dan etkilenmişiz. Hala da birçok yönüyle bu kurumun etkisi yaşanıyor. Bundan dolayı bu kurumun çok yönlu olarak ele alınması gerekiyor. Ailenin tarihsel gelişimi, sömurgecilik ve aşiretçi-feodal yapı ile bağlantısı, ulusal yapı içerisindeki yeri ve toplumsal gelişmedek fonksiyonu incelenmelidir. Yine bu kurumun kendi iç yapısı ana baba ve çocuklar arasındaki ilişkiler de ele alınıp değerlendirmelidir. Bu ilişki feodal mı, burjuva mı, aile içinde demokrasi var mıdır? Bu hususlar da açığa çıkarılmalı ve ailenin niteliği netleştirilmelidir. Kısaca aile kurumunun devrimcilik tutuculuk arasındaki konumu açığa çıkarılmalıdır. Sorunu, böyle bir kurumu oluşturmayı amaçlayan veya böyle bir kurumu ortaya çıkaran kadın erkek ilişkisinin düzeyi nedir? Bu kurumu nasıl eleştiriyoruz? Bu kurum, etkilerini saflarımıza nasıl yansıtıyor? Bu durum karşısında devrimci görevlerimiz ne olmalıdır? İşte bütun bu sorular dogru yanıt verdiğimiz zde, bu kuruma doğru bir yaklaşımı da sergileyebiliriz.

Bizim geldiğimiz kuşak açısından ana babalarımızın temsil ettiği bu kurum gerçekten düzenin en çok dayandığı hâkimiyet noktasıdır. Halen çoğunuzu sömurgecilikten değil bu kurumun etkisinden kurtarmaya çalışıyoruz. Aynı şekilde tüm bir halkı gerçek anlamda sömurgeciliğin ve sömuru kaynağı olan kurumlardan değil baskı ve sömuruye en tehlikeli dayanağı teşkil eden bu kurumun etkilerinden kurtarmaya çalışıyoruz. Anlatımda eksiklik olmaması için hemen belirtelim ki bu kurumun ister ana-baba, ister yetişen çocukları tarafından olsun hepsinde bağlı kalınması korunması üretilmesi gerekten olmasa olmaz kabul ettiğimiz bir olgu olarak ele alınması en kötu yanını oluşturmaktadır. Yani bu sürdürülemezse yaşamımızın artık kararlaşır kendi dışı dünyanın en başarılı kişisi sayılıyor. Sağlam ailesi olmadı mı, bizimki kendisini namusuz, başarısız yerine koyuyor. Böylesinin hiç bir işe yaramadığı bir baltaya sap olamadığı konusunda toplum şantajı yapılıyor ve aile karşısında başarılı olmayan kişiyi adam yerine koymuyor. Buna en kötu yaklaşımlarla başvuyor değerlendirmede bulunuyor. Dolayısıyla burada şöyle muazzam bir sonuç ortaya çıkıyor. Her kes aileye tapacasına ger yaramaz ve son derece tehlikeli sonuçları da olsa hizmet etmek zorundadır. Hizmet etmiş nedir? Aileye para getir aileyi koru aile uğruna ol dur. Aslında aile için neden olacağı sorusu, pek belli bile değildir. Bunun anlamsızlığını kendi yaşamımdan bir örnekle dile getireyim. Yedi-on yaşları arasındayken ailenin katı geleneklerine göre ölmek gerekiyordu. Bu bunu sorgulada sorduk. Gerçekten aile uğruna savaşılacak olunecek bir kurum mudur niçin onun için sureksi kavga yapalım? Sizlerin de konudaki durumu benden daha ağırdır. Ailecilik meseleleri yüzünden boi ken dökenler de vardır. Bu konuda hayalin adeyanlar da az değildir. Anasının-babasının iyi oğlu-kızı olmak ailenin sadık bendesi olmak için her şeyini ortaya koyanlarınız az değildir. Malesef bu böyledir. Sanıyorum bizi devrimci olmaya iten en önemli nedenlerden birisi de daha baştan itibaren aile kurumuna bu kadar önem atfedilmemesinin anlamsızlığını yaşamamızdandır. Bunu derken ailenin kötu çocuğu olduğumuzu söylemeyoruz. Biz bu kuruma bu kadar değer verilmesinin ve bu kurumun inciri çekirdeğini bile doldurmayan meseleleri için gençleri çocukları boğuşturmayı son derece saçma tehlikeli bildiğimiz için sureksi aramize mesafe koyduk ve eleştirmesel yaklaştık. Bu gençlik kurumu böyle eleştirmemizin da bizi devrime yaklaştırdığını çok açıkça belirtelim. Eğer bir çoğunuzun devrimciliğinde ciddi eksiklik varsa çocukluğunuzdan yahut gözunuzu açtığınızdan beri bu kuruma tapınmışsınızdır ve hala da bundan soğumamışsınızdır. Bu tapınma ve benimseme sizi gözu kara bir ailecı yapmıştır. Çoğunuz Avrupa'ya da görmüşsünuz. Orada aile son derece çözulmüş bir durumu yaşıyor. Sosyalist ülkelerde durum daha değişiktir. Biz de ise böyle değildir. Bunları ifade ederken aile fertlerimizi beğenmediğimizi söylemek istemiyoruz. Biz bir kurumu eleştiriyoruz. Bu kuruma hakim olan zihniyeti karakteri özelliklerini açığa vurmaya çalışıyoruz. Söyleyelim ki bu insanlar gerçekten zavallılardır. Belki dünyanın en zavallı insanları bizdek ana babalarıdır. Kurtarılmaya ve desteklenmeye muhtaçlar. Ama bu bizim onların oluşturduğu kurum eleştirmemiz engelle medığı gibi, onlara en çok yararlı olmamız için de onlarla şahıslarımız değil ilgili gelenek, ahlaklarını eleştirmemiz zorunludur. Bu konuda daha yakıcı örnekler verebiliriz. Birçoğu evladına sahip çıkma adına bizim mensuplarımıza düşmana teslim etiler ve çoğu idam cezası yedi. Bunlar hep aile sevgisi yurunden oluyor. Aileye çıkarılı dureyime varan bir bağlılıktan ileri geliyor.

Bizde yaygın olarak başvurulan aile uğrundaki savaşlar ailenin kurulması amacına yönelik olmasına rağmen aileleri en fazla parçalayan kana gözyaşına boğan bir özelliğe sahiptir. Aileyi korumak için yurutulen kan davaları aslında ailenin yıkılması demektir.

Toplumda aileyi kurtarmak adına nasıl ailenin temelleri ile oynandığını Türkiye örneğinde gorulyoruz. Aile kendisini adeta açık pazara koymuş satıyor sebebi aileyi kurtarmak ve para getirmek için oğullarını kızlarını hatta eşler birbirini satıyorlar. Bu çok tuhaf bir durumdur. Ailenin tanım nda en belirgin yanı ilişkilerin durusl say gili paraya dayanmayan ilişkilerin yoğunlaştığı saha olmasıdır. Ama burada birbirinden para sızdırma ve birbirinin sırtından para kazanma ilişkileri geçerli olmuştur. Burjuvazi aileyi kullanmıştır. Aileyi alım-satım kurumu durumuna getirmiştir. Fakat daha ilk oluşumunda ailenin altında yatan gerçek gerek doğal güçlerin karşısında olsun gerekse toplumsal gelişmenin karmaşıklığı altında olsun tek başına direnme zayıflığından ötürü erkekle kadının ortaklaşa geliştirdiği bir işlikir. Başlangıçta öyle sınıf çıkarlar yıla da bağlantılı bir oluşumu yok. Aile ilkel komunal toplumdan kaynağını alır. Yani demek istediğim özgürlüğü mümkündür. Tanım böyle olmak durumunda ama daha sonra başına gelen belkide hiçbir toplumsal kurumun başına gelmemiş bir Buguna doğru gelirken kapitalizm gerçek biçimlere ulaşmıştır. Demek ki erkenden kendini bu etkilerden korumayan bir çok mensubumuz, bugun bunun ağır etkilerini yaşadığı için yaşıyalaşmıyor sosyalleşmiyor. Parti içinde prat kleşemiyor ve pratik uygulamada zayıf kalıyor. Hatta çoğu diyorki ailem Parti ama, buna rağmen Parti içinde ailecilığı yaşadık diyorlar. Ailecilik ve partilerik birlikte olmaz ailecilik veya ailecide ilişkileri siyasi ilişkiler olarak ele alınamaz kaldı ki eğer bir hareketen ailesi olsaydık bunun ilişkilerinde belli bir siyasal değer olabilirdi. Böyle aileler vardır bunlar aristokratlardır gelişmiş burjuva ailesidir. Bunlarda da hep başkan çıkar başkan çıkar diyelim ama bizim aile böyle değildir. Bizim aileler ancak sömurgeciliğin kurumlarını ayakta tutulayan onların maşası olma gibi bir konumu yaşıyorlar. Tabii biz daha küçük yaşlarda bu kurumu böyle karşı çıkarken birçok olumsuz sıfatlar üzerimize yağdırılıyordu. Halen hatırlıyorum aile çıkarları temelinde yaşamalmamız bundan kayısımız nedeniyle aile ortamında en hayırsız en ise yaramaz görüldük. Okul ve çevre ortamında da böyle oldu. Mesela bazı okul arkadaşlarımız da vardı babasına duşkun veya onların çıkarları doğrultusunda çalışıyorlardı. Böyleleri en akıllıları diye sunuldu. Ama bunlar gerçekten beş para etmez duşkun adamlardır. Bu adamlar toplumsal gelişmeye hiçbir katkı sunmadılar. Yersi denilebilir mi? Kaldı ki bir maşaya neyi kurtardıkları bile pek belli değildir. Aileyi nasıl kurtardıklarını da bilmiyoruz ve sanmıyoruz ki kurtarmış olsunlar. Çunku sorunlar had safhadadır ve bunlar sırf aileye yaranmak için biraz entellektuel güç kazanmış lardır. Bir an önce aileye hizmet bir an önce bir aile kurmak için bütun düşünce gücünu sarfılar. Mesela böyle çok sayıda küçük memurlar vardır. Yani bunlar TC memurluğuna sarılıyorlar. Çunku bunlar bir kendi ailesini bir de kurduğu aileyi kurtarmak için yurduğne kadar bu gerçeği ve bir maaş almayı yaşar. Bir maaşı yaşamak yurtdışına kadar TC yi yaşamak demektir. Çunku hizmet edilmesi maaş da alınamaz. Bizde bunlar muazzam bir [illegible]

dayanacaksın. Bugün aileleri de kurtaracak olan Partidir. Ancak hala bazı ögeler "on yıldır aileyi düşünüyorum, kafamı alt-üst etti" deyip çılgınca hatalara giriyor ve ardından ihanete kadar varabiliyor kaçıyor düşmana sığınıyorlar.

Biz bu tavırların bize verdiği zararın bilançosunu henüz çıkarmış değiliz ağır bu konuda bir bilanço çıkarılırsa verilen zararın boyutu daha iyi görülür. Birçok kişi, aile ilişkisini unutamıyor ve kafasını kurcalayan bir kurt gibi sürekli bunu besliyor. Halbuki böylesi kurtlar kişinin beynini kemirir ve onu öldürür. Yine bazıları da sosyal ilişki derinince "hani benim ailem" diyor. Bundan bahsedilince kendi ailesinden başka bir şey düşünmüyor.

Baba ve annelere egemen olan felsefe nedir? Koyun ve kentin en iyi ailesi olmaktır. Komşularına en sıradan bir değer bile vermezler. Ne kadar aile varsa, o kadar da kendisini beğenen aile vardır. Buna aile soyancılığı diyebiliriz. Her kes kendi ailesinin, hem de en gözükara bir biçimde savunucusudur. Böyle olan aile soyancılığının temelinde önemli oranda duygusallık da hak meder. Bütün her kesin bu şekilde düşünduğu dikkate alınırsa ortada toplumsal bir düşünce ve ilişkiden bahsedebilir miyiz? Elbet'teki hayır!

Bizde aile bir atomdur. Ama bu atomlar bağımsız atomlardır. Bazı atomlar vardır birleşir molekül oluşur ve bunlarda bir maddeyi meydana getirirler. Ama bizde aile birleşmiyor dağınıktır. İşte bu nedenden dolayı bizde aile anti sosyal anti siyasal ve anti-örgütür. Düşman, bugün bu kurumu, bu şekilde alabildiğine tahrik etmektedir. Düşman böylesi bir aile yapısını ermiyor, ortadan kaldırmıyor onu kendi çıkarları doğrultusunda kullanıyor. Bu nokta son derece önemlidir ve üzerinde özenle durulması gerekir. Belki biz bugün Parti hareketi olarak bu durumdan önemli oranda kendimizi kurtarmışız. Ama unutulmaması gereken bir gerçeklik var ki, toplum bunu yaygın olarak yaşıyor.

Ana babalar çocuklarına son derece duşkundurlar. Çünkü onların elinde var olan tek sermaye çocuklarıdır. Bu çocukları öyle çok sevip ve saydıkları anlamına gelmiyor. Onları bir sermaye olarak sunuyorlar. Eğer ailenin dışarda her hangi bir maddi gücü yoksa bu durum daha da böyledir. Aile reisi kendisini adeta bir başkan gibi görür. Kadına daha çok boyun eğdirdi mi çocuklar daha çok elini optumu buyukluk hirsına kapılıyor. Halbuki modern burjuva ailede bile bu ilişki tarzı yoktur. Aile de kendisine daha çok boyun eğen gördü mü dışarda görmediği saygınlığı, mevkiyi yetkiyi sahte bir biçimde ailede yaşamaya çalışıyor. Mesela aile içinde babalar oldukça rahat lar. Bunun nedeni nedir? Çünkü anadeki ona boyun eğiş adeta onu manevi bir haz verir. Toplumda ve siyasetde kaybetmiş, ancak kendi ailesinde başkan olmak onun payına düştüğünden bu duyguyu yaşar. Bu durum çocuklar üzerinde muazzam ölçüde bir köleleştirici etkide bulunur. Çünkü çocuklar dan beklenen iyi veya kötü olsun doğru veya yanlış olsun herşeyde itaatdir.

Kadın üzerinde uygulanan baskı daha dehşetlidir. Kadının ve kız çocuklarının bütün işi gücü ise erkeğe daha iyi boyun eğmektir. Bunlara öğretilen ise budur. Yani daha iyi alınıp-satılır bir konumu yaşamasıdır. Böyle bir ilişki içerisinde yaşayan babanın durumu ise bu gerçekliktten pek farklı değildir. O da dışarı da boyun eğmeye alışmıştır. Bu nedenle hiçbir baba ailelerinde çocuklarına şu önemli sosyal ilişkiyi geliştir bu önemli siyasal görevle sahip çık dememiştir. Öğretilen bunun tam tersidir. Siyasal görevlere sahip çıkmaktan doğrular öğrenmekten ve bunların gerekelerini, yerine getirmekten hep kaçma öğretilmiştir. Bu kaçmanın ise belli bir sınırı yoktur. Bunlara sahip çıkma nereye kaçarsan kaç derler. Tabi bu anbaşta da devlete sığınmayı birlikte getirir. Bu anlam da ailelerin bir özelliği de devletçi olmasıdır.

Bazı ülkelerde faşizm iktidara gelmek için küçük burjuvaziye dayanır. Bizde ise faşizmin en önemli dayanağını aileler oluşturuyor. Kapitalist ülkelerde faşizm orta ve küçük-burjuva sınıflardan destek alırken, 12 Eylül pratiğinin de gösterdiği gibi bizde faşizm en çok ailelere dayanmıştır. Özellikle yoksul ve orta gücteki aileleri faşizm önemli oranda kullanmıştır. Birçok ailenin oğlumuzun başına bir şey gelmesin ve 12 Eylül öncesi tekrar yaşanmasın diye, Özal hükumetine oy verdikleri bilinmektedir. Nitekim Özal da bu propagandayı alabildiğine kullandı. Özal, "bize oy vermek zorundasınız biz atıkların temsil ediyoruz" diyerek bu kesimlere hitap etti. Ve seçimlerde temel sosyal dayanak olarak da bu aileleri aldılar.

Bu rejimin aileler üzerinde oynaması çok ustaca planlanmıştır ve halen çok yaygınca sürdürülmektedir. Bizde özellikle ailecilik kurumunun çok güçlü olmasından ötürü bu sinsi bir biçimde kullanılıyor. Bazı da ailelerle karşı karşıya getirmek için köy koruculuğu sistemi kullandırılmaktadır. Eskiden büyük aileler veya aşiretler kullanılırdı şimdi işi küçük ailelere kadar indirgediler. Aileleri muazzam bir silahlı içinde bırakarak çözümlerini hızlandırıyor. Önemli sosyal dayanakları sürekli geliştiriyor muazzam bir aile bozukluğu yaratılıyor düşünceler ve aileler alt-üst oluyor. Tabi ki, bu oluşum içinde olan bir kimse sağlıklı bir düşünceye ve davranışa giremiyor bir problem kaynağı haline geliyorlar. Yaşımızda problemlerin ana kaynağı bu konuda burdan kaynağını alır. Gerçekten bunlar yıkılı sorunlardır. Hangi devrimci bu konuda kendimi radikal bir biçimde çözümlemişim diyebilir? Belki direkt etkiler sözkonusu değil ama, dolaylı etkiler yani bunun kulturuyle endişelenviyle yaşama, bütün toplum için düşünüldüğünde bu çok daha ileri boyutludur. Yani kişi ifade olmuyor kafasına sanki anlar dolmuş ve arı kovanı başına dökülmüş gibi aileden kaynaklanan sorunlar altında adeta inim inim inliyor. Bu adam normal değil nebilir mi normal bir siyasal faaliyete yönelebilir mi? İşte sömürgeciliğin en büyük suçlularından birisi de bu kurumu bu durumda getirmesidir.

Bir yandan toplumsal çözülme hızlanıyor, güçten düşme son heddine yükseliyor. Ailenin güçlenmesine yani ailenin artmasına çoğalmasına, zenginleşmesine yönelmecek ama duzen aynı zamanda bu kurumun altını oyuyor. O da parçalayor dağıtıyor. Yani bu durumda aile adeta delikli bir kovaya benziyor. Bu delikli kova bir taraftan kepçeyle doldurduluyor ama diğer taraftan sürekli sızıyor. Aile gerçekten delikli bir kova gibidir. Ne kadar doldurmak istesen hepsi boşa gider. Sömürgecilik bu kurumu bu özelliklerleyle en tehlikeli konuma getirmiştir. Ama ne yazık ki kalıntılar çok güçlü olduğu için de hep bu yaşatılır. Anlasınız, baba larınız ve sizin yaşadığınız siyasset değildir. Ailelerimiz hep size düşunur halbuki, düşuncelerini siyasete verseler hem bize hem kendilerine daha yararlı olurlar. Hem biz daha rahat refes alırız hem onlar muazzam bir güç haline gelirler. Bu alacak olsa kendi içinde devrim tartışsa devrimi yapsa, her birisi bir hücre evi bir komite, bir Parti okulu gibi çalışır. Eğer her aile bu silindan çıkılmaz ilişkiler devrimci ilişkilere dönüştürse TC yıkılmış demektir. TC ikı gün bile dayanamaz. Aileler birleşir ve böyle bir eğitimi kendi içinde hakim kılarsa. TC tutunamaz. TC orada onun tufeğini görememez çünkü bizde aile dışarıya karşı biraz kapanık yanı, gizli bir örgüt gibidir. Şimdi diğer bir husus var. Bu gizli örgütü devrimin çıkarları için biz niye kullanamıyoruz.

Sosyal siyasal alandaki zayıflıksürekli bu konuların dışında yaşama aileleyi alabildiğine zorlıyor. Tabi bu rol aynı zamanda gerişen kapitalizm tarafından alt yapısı tahrip edildiği içinde iki eşiden mal mülk vardı eskiden evlatlar aileyi büyütmek için hayvancılık yapıyor ve sürü de güderlerdi tarla da çoktu. Şimdi bunlar gunu muze doğru azaldı veya ortadan kalktı. Bütün büyük arazıler parselendi, mağaralar daraldı dolayısıyla buyuk aileyi besleyecek maddi temel kalmadı. Kapitalizm aileyi sureklı parçalıyor ama, düşuncesi kalıyor geleneği yaşıyor. İşte bu da muazzam bir tutuculuğa ve aileyi satın almaya kadar götüruyor. Aile bağı üzerinde aile sorumluluklarının çocuklar üzerindeki gericiliğı uygulamanın kaynağı oluyor. Onlar üzerinde baskıyı şiddetlendiriyor. Bugun aileler çocuklarını besleyemiyor eğitemiyor. Çunku bugun en çocuklu bir aileyi beslemek buyuk bir propleındir. Bugun bazında bile iki çocuktan fazlasıyla uğraşılamıyor. Normal bir aile yaşamı için rasyonel sayı bu olmaktadır. Bunun nedeni nedir, hangi gerçekler buna yol açıyor? Bütun bunların ekonomik durumun bir yansıması olduğu açıktır. Ama bizde ise gelenekler bunda rol oynuyor ve genış aile yaratılmaya çalışılıyor. Böylesi bir ailenin olumsuz etkisinden ise kolaylıkla kurtulunamıyor. Bizde çocukların sayısının bu kadar çok olmasının bir nedeni de sömürgeci hakimiyetdir. Şöylesi bir gerçeklikten bahsedilir. Bir ülkede sömürgeci egemenlik ne kadar çok gelişir ve buna başkaldırı siyasal nitelikte gelişmezse toplumun nesilini sürdürmesi tamamen fiziksel üretime bağlanır. Yani, o halk ekonomik siyasal kulturel ve alanlarda kurtuluşu sağlayamadı mı toplum fertlerinde muazzam bir içgüdüyle fiziksel üretim yoğunlaştırma anlayışı gelir. Mesela. Afrika'daki siyah ırk bugun en fazla çoğalan ırktır. Çunku bu halkların siyasal sosyal kulturel ve gelişmi sınırlıdır. Bu da onları nesilini sürdurmek için yapay yollara veya doğal fiziki yollara sapmaya götürur işte bundan dolayı da bu alanlarda nufus artışı yoğunluk kazanır. Bizde de nufus artışının bugun çok yoğun olduğu alanlar siyasal sosyal ve kulturel gelişim en gelişkin olduğu yerler dir.

Buna karşı yapılması gereken nedir? Buradan çıkarılması gereken sonuç Nesilin varlığını devam ettirmesi için fiziksel üreme yolundan çok ulusal kurtuluş siyasetine yönelmek gerekmektedir. Nesilimizi devam ettirmeyi sadece üreme ile sağlıyeti olarak görmemek ulusal kurtuluş siyasetinin maddi bir güce dönüştürulmesi ve bağımsız demokratik bir toplumun yaratılması olarak ele almak gerekmektedir. Bütün gücumuzle bu gerçeği toplumla dayatmak vazgeç ilmez bir görev olarak benimsenmelidir. Bundan ailenin reddi veya cinsellerin üreme faaliyetinin durdurulması anlamı çıkmaz. Bu bugün önumuzde var olan bir çok temel sorunumuzu ortaya koymaktayız. Toplumu apolitik ger bırakılmış bir yaşamdan kurtarmak ve gerçek gelişim yolu içerisine almak istiyoruz. Diğer yaklaşımlar toplumun kurtuluşunu sağlamayacağı gibi gerçek kurtuluşun yoluna girmemizi bile engeller. Açık ki, böyle bir yapı ile devrimci görevler üstlenilemez ve yurutulemez.

Militan yapımız işte bu zeminde önemli oranda zorlanıyor. Bir çoğunun bu konuda önemli oranda zayıflık taşıdığı bilinıyor. Bu ise her alanda olduğu gibi bu alanda da gelenekselin hükmunu icra ettirmesinden kaynaklanıyor. Buna rağmen, bizim aileye devrimciliği dayatmamız ve onu devrimci bir hücre haline getirmemiz mümkün müdür bunun olanaklar var mıdır? Evet. Kapitalist-sömürgecilik bugun aileyi bu kadar duşurmesine rağmen bizim bu silahı düşmana yönelmemizin olanakları bir hayli vardır. Aileyi kendi içinde bir örgutluluğe dönuşturmek mümkun olduğu gibi bunu devrimci bir hücre haline çevirmemizin de olanağı mevcuttur. Aileyi gerçek anlamda devrimci bir konuma ulaştırdığımızda, ulusal kurtuluş savaşının güçlü bir sosyal temeline de kavuşmuş olacağız.

Böyle bir temele kavuşmamız nasıl mumkun olacaktır? Devrimcilerin ana babaya ve kardeşlerini yanı bir mukun olarak aileyi eğitmesi ile mumkun olacaktır. Birçok arkadaş adeta ailesini dünyayı duşmanlarına boyun eğiyor. Açık ki bu kabul edilemez bir durumdur. Yapılmaması gereken ailenin gerçi yanlarını dinlemek değil, ailenin bizi dinlememesini sağlamaktır. Devrimci tavır ailenin bizi dinlemesidir yoksa bizim aileyi dinlememiz değildir. Aileden siyasel öğrenilmeyeceği açıktır. Hemen belirtelim ana babalarımız birer zavallı durumuna duşurulmuşlerdir. Onlar korkunç bir şekilde oyuna getirilmiş olan bir kurumun şeflerı durumundadırlar. Bir bakıma reformist örgut yöneticilerine benziyorlar. Tıpkı bunlar gibi ailenin varlığını surdurmek için vermeyecekleri taviz içine girmeyecekleri ilişki yok gibidir. Sırf bir hastanede tedavı görmek için sağa-sola yakarmalarının başkaca bir anlam yoktur. Bu, aynı zamanda boyun eğme ve uzlaşma amacını da taşımaktadır. Yine bir işi bulmak için yalvarmadıkları patron yok gibidir. Bunun anlamı ise patronun bu yalvarmadıkları patron yok gibidir. Bunun anlamı ise her türlu baskıyı sömürüyü peşinen kabullenmek anlamına gelmektedir. Yine bir devlet yetkilisi jandarma karşısında ailenin çıkarını korumak için her türlu taviz verirler. Geçmişte görüldüğü gibi bazıları çocuklarını teslim etmeye kadar bile işi varabildiler işte butun bu örnekler ailedeki reformculuğu uzlaşmacılığı ve boyun eğmeciliği açığa çıkarıyor. Bizde aile fertlerinin muazzam bir şekilde bu özellikleri taşımasının anlamı işte bu gerçeklikte yatmaktadır. Ana-baba sureklı uzlaşmak ailesini ayaklta tutmak için her türlu boyun eğmeciliği ve uzlaşmayı çocuklarına da aşılar ve onları da böylesi bir ruhla yetiştirirler. Ailenin siyasetçiliğinin anıtları da burada ortaya çıkmaktadır. Bu olsa olsa en fazla uzlaşmacılığa kadar götürebilir, daha fazlasını üretemez. Bundan önemli bir sonuca ulaşılmıyor. Durumu böyle olan bir kurumdan demek ki bizim öyle fazlaca öğeneceğimiz herhangi bir şey yoktur. Ailenin objektif konumu görunumu ne olursa olsun böyledir.

Ailenin bugun bu yapıdan başka bir şey üretmediği ve duşunemediği bilinen bir gerçektir. Biz bu gerçekten sömürgecilerin aile kurumu üzerinde yarattığı tahribatların daha iyi görulmesi için izah ediyoruz. Aile, bugun Turk ya da faşizmin tehlikeli bir dayanağı haline gelirken Kurdistan da da aynı konuma getirilmek istenıyor. Aile yukarıda da belirttiğimiz gibi kölece bir boyun eğmeye dayanıyor. Faşizmin evlatlarınızı korumak istiyorsanız devlet babaya guvenin çağrısına uyuyor ve en kötu bir uzlaşmacılığı hatta köleliği yaşıyorlar. Devletin yaşatılması veya ayakta kalması demek tekeciliğin dolayısıyla da her turlu baskı ve sömurunun devam etmesi demektir. "Devlet baba güçludur" felsefesinin altında yatan işte bu gerçekliktir. Güçlu devlet baba daha da yoğun sömuru daha buyuk baskı ve daha fazla yoksullaşma, demektir. Çunku zenginliğin butun kaynaklarına bir avuç tekelci-holding sahip çıkmaktadır. Devlet güçlu kaldıkça da, bunlar adeta topluın altını ustüne getireceklerdir.

Ne yazık ki aileler sermayenin korkunç gelişmini sağlamak için olabildiğine boyun eğdirmişlerdir. Ailenin bu durumu, bu kuruma karşı devrimci görevlere sahip çıkarak mücadele etmeyi zorunlu kılmaktadır. Aileye karşı tavrımız, sonderece devrimci bir seviyeye çıkarılabilinmelidir. Ailenin geleneklerine ilişkilerine, evlat anlayışına, duzen içindeki konumuna, kulturune vb. özelliklerine ve kadın-erkek ilişkisine karşı şiddetli bir eleştırı temelinde mucadele etmek son derece elzemdir. Ailemizin durumu ortadadır. Bunların eğitimi bizim görevimizdir. O halde, çocukları eğitmek, onları devrimci değerler temelinde terbiye etmek bize düşen bir görevdir. En önemli görevlerimizden biri de burda ortaya çıkıyor. Aileyi terbiye etmek ve eğitmektir.

Aileyi devrimcileştirmenin ve bu kurumu devrimin hizmetine sunmanın başkaca bir yolu yoktur. Yapılması gereken en doğru iş budur. Bugun ailelerimiz öyle zavallı bir konuma duşurulmuşlerki onlar bizden medet ummaktalar. Bir deyimle, bize umut bağlıyorlar. İşte bu gerçekler aileyi mutlaka devrimcileştirmemizin gerekliliğini ortaya koyuyor. Buyuklerimiz manevi olarak buyuklerdir fakat bunların kesinlikle eğitime ihtiyaçları vardır. Bunları eğitmek gerekmektedir. Ailelerin devrimci eğitime tabi tutulması yerine getirilmesi gereken en hayati eğitim görevler inden biridir. Kaldı ki her devrimci de ailenin devrimci bir temelde eğitilmesinden bahseder. O halde yapılması gereken bunu bizzatı pratikte gerçekleştirmektir.

Başka ülkelerde aileler burjuva demokrat yurtsever hatta devrimci olabiliyorlar. Ama bizde durum hiç de böyle değildir. Sömürgeciliğin feodalizmin aileyi ne kadar duşurduğu bilinmektedir. Ailenin ne yurtseverlikte ne de demokratlıkta ışıklı yanlar likte milliyetçilikte olan bağlarını duşunsek bunun bile ne kadar ger, bir konumda olduğu bilinıyor likel milliyetçilik sureklı dıdışmacı ve uzlaşmaya kadar varabilen bir özelliktedir. Bütun bu da nasıl ağır bir görev ile karşı karşıya olduğumuzu gösteriyor.

Ailenin devrimcileştirilmesini biz kitle faaliyetlerimizin temeli olarak ele alacağız. Ailelerin orgutlendirilmesi daha çok da bu kurum içinde kadın hareketinin örgutlenmesi için devrimciliğin geliştirilmesi için büyük çaba sarfedeceğiz. Bu konuda her arkadaş önemli görevlerle karşı karşıya olduğunu

Devamı 27. sayfada

Türkiye devriminin en temel sorunlarından biri olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Sorunu üzerine THKP-C/Çayan Sempatizanları adına faşist zindanlardan gazetemize gönderilen yazıyı olduğu gibi yayınlıyoruz. Sosyal-şovenizme karşı mücadelede ve Kürdistan gerçeğine yaklaşımda olumlu bir adım olarak görüyoruz.

SERXWEBÛN

Bir Kez Daha Ulusal Sorun Ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi Üzerine

THKP-C/Çayan Sempatizanları

"Ezen ülkelerin işçilerinin enternasyonalist eğitimi sorunu olarak her şeyden önce ezilen ülkelerin özgürlüğü ve ayrılması ülkenin savunulmasını içermelidir. Yoksa ortada enternasyonalizm diye bir şey kalmaz. Bu propagandayı yapmayan ezen bir ulusun sosyal-demokratları emperyalist ve açık saymak hakkımız ve görevimizdir. Sosyalizmin gerçekleşmesinden önce ayrılma olasılığının bunda bir olması durumunda bile, bu istem mutlak bir istemdir.

Lenin

Türkiye-Kürdistan'ındaki ulusal devrimci hareketin ulaşmış olduğu düzey ve yarattığı gelişmeler Türkiye devriminin bazı sorunlarını tekrar tartışma gündemine getirmiştir. Bunlardan en önemlisi ulusal sorun ve ulusal sorunun çözümünde örgütlenme sorununa yaklaşımın ne olması gerektiğidir. Bu bağlamda biz bu sorunlarla birlikte ezen ulus devrimci hareket olarak üzerimize düşen görevlerin neler olduğuna daha önceki görüşlerimizin tekrarı anlamında da olsa bir kez daha değineceğiz.

Bilindiği gibi, oligarşik diktatörlüğün yıkılarak bağımsızlık ve halk demokrasisinin gerçekleştirilmesi giderek sosyalizmin kurulması yolundaki devrim programımızda Türkiye'nin toprak olarak yaklaşık %30'unu, nüfus olarak da %20'sini kapsayan Kürdistan sorunu yaşamsal bir öneme sahiptir. Bu öneme karşın, ne yazık ki devrimci hareketlerce en çok ihmal edilen yasak-savma niyetine getirilen 'çözümlerin' ise onu kavramaktan oldukça uzak olduğu ve sosyal-şoven bir ortamın varlığı süregelmektedir. Hata ulusal sorun konusunda bir program hatta bir görüş sahibi bile olmayanların Türkiye halklarına önderlik iddiasıyla aramızda dolaşma cesareti bulduğu bir ortamda ve Kürdistan ulusal devrimci hareketinin ulaşmış olduğu düzey örgütlenme sorununda yeni perspektifler adeta zorla gündemimize sokmuştur.

Bugün toprakları dört devlet tarafından işgal edilmiş ve Ortadoğu cenberinde uluslararası bir sömürge haline getirilmiş olan Kürtlerin ülkesi Kürdistan'ın tüm zenginlikleri hayasızca talan edilmektedir. Tarihin derinliklerinden beri Kürdistan birçok başkalara egalara yağmalara hedef olmuş ve halen de dışsömürücü hâkim güçlerin Türk kurtuluş savaşı sonrasında emperyalizmin kabullendiği yeni statü çerçevesinde Kürdistan Türkiye İran İngiliz sömürgesi Irak ve Fransız sömürgesi Suriye sınırları içinde ilhak edildi. Wilson doktrini kokla devletleri ve de ulusal kültürel özerklik burjuva aldatmacası bile ona çok görüldü. Ne İngiliz emperyalizmi ne Kemalist diktatörlük ne İran Şahı, ne de barış ve insan hakları maskesi altında dün yarın yeniden paylaşımın güvence altına alan Milletler Cemiyeti ona en küçük bir hak vermedi. Hâkim uluslararası sömürge ve bölge emperyalizmine en azından üzerine inşa edilen statüsünde Kürdistan'a ve Kürt ulusuna en küçük bir biçimde bile yer yoktu. Türkiye'de Türkleştirilmeye İran'da Acemleştirilmeye Irak ve Suriye'de Araplaştırılmaya mahkum edildiler.

Elbetteki tüm mazlum halklar gibi onun da kökleşe ran olması düşünülemezdi. Ulusal bilincini bulmaya başlamasına paralel olarak önceden başlattığı yerel isyanlarını yaygınlaştırarak tavrını koymakta geçikmedi. 1843'te Botan'da Emir Bedr Han-i Cezri önderliğinde 1877-de Kuzey Kürdistan'da Şeyh Ubeydullah önderliğinde 1919'da Koçgiri'de ayaklandılar. I Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası ve Türk kurtuluş savaşı yıllarında gerek İngilizlerin gerekse de Kemalistler tarafından kendilerine verdiği bağımsızlık ulusal eşitlik sözlerinin birer aldatmaca olduğunu Sevr'de Lozan'da kendisi için bağlanan maddelerin hiçbir güvence oluşturmadığını görmekte geçikmediler. Ustalık yeni statünün oluşumu sonrasında eski haklarına bile toptan saldırı yaşadılar. Kemalist diktatörlük bir yandan ulusal varlıklarını tümüyle reddederken, diğer yandan da onları Türkleştirmeye yönelik geniş bir kampanya başlatıyordu. Daha çok bekleye mezlerde Ayaklanmaları Özellikle Kuzey Batı Kürdistan'ın bir dizi ayaklanma yaşadı. 1925 Şeyh Said, 1938 Dersim isyanı esnasında Kuzey Batı Kürdistan'ın birçok yerinde ulusal başkaldırı isyanları birbirini izledi. Ne var ki bütün bu ayaklanmalar düşmanın gücünü kıracak bir ulusal bilinç örgütlülük ve yaygınlıktan yoksun olmaları nedeniyle ve nihiller Aşiret yapısını henüz aşamamış olan Kürtler isyanlarını ulus genelinde örgütlenmeyi ve yaygınlaştırmayı gerçekleştiremediler. Bunları takiben Kuzey-Doğu Kürdistan'daki başarıları sonucu Mahabat Halk Cumhuriyeti'ni kurdularsa da, o günkü koşullarda ömrü uzun sürmedi. Ve bütün yenilgiler sonrasında egemen ulus devletlerinin siyasal esaret zinciri daha da pekiştirildi. Soykırımları takiben asimilasyon daha da katmerleşti. Mecburi iskanlar uygulandı. Kürdistan pazarının sömürusunun doğal ekonomik yapısının bozularak egemen ulus sömürücülerinin çıkarları yönünde yeniden biçimlenişinin koşulları daha da olgunlaştı. Artık Kürdistan, hele ki Türkiye-Kürdistan'ı bütün yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarıyla egemen ulus çıkarlarına göre biçimlendirildi. II Paylaşım Savaşı sonrasında emperyalizmle gelişen ilişkiler çerçevesinde Kürdistan egemen ulus için pazarıyla hızla bütünleştirildi. Sömürü ilişkilerini besleyen bir ürün ve hammadde deposu haline getirildi.

Ama bütün soykırımlar özümseme çabaları sürgünler, işkenceler yasaklar sömürgeleştirmedeki başarılar Kürt ulusunun ulusal yok olduğunu sağlamaya yetmediği gibi Kürt ulusunun isyanını da durdurmadı. 1950 sonrasında Kurt ulusal isyanının merkezi Güney Kürdistan'a, önderliği ise Sovyetler Birliği'nin desteğinde Mahabat Halk Cumhuriyeti Savunma ve Genel kurmay eski başkanı Molla Mustafa Barzani tarafından örgütlenen KDP'ye geçiyordu. Kuzey Irak'ta kiyicimlanan Kürt ulusal hareketi köktü bir gelişim çizgisi gösterdi. Yaşadığı bir dizi yenilgi ve burjuva önderlik nedeniyle yer yer emperyalizmle uzlaşmacı bir öz yapı göstermesiyle bir dizi taktik yenilgi ve bölünmelere uğradıysa da, artık Kürdistan isyanı yaygın etkisi geniş ezen ulusal karakteriyle bölge devletlerinde borkutları hızla ateşe veren yaygın bir meşale haline geldi.

Bir yandan ulusal yangın diğer yandan 70'lerde doğru Türkiye'de gelişen devrimci mücadelenin etkisi kendisini Türkiye-Kürdistan'ında da göstermekte geçikmedi. Ne var ki, Türkiye'de sınıf farklılaşmasının Kürdistan'ın diğer bölgelerine oranla çok daha gelişmiş olması nedeniyle Türkiye-Kürdistan'ında ulusal mücadele diğer parçalardan farklı proletaryanın ideolojisinin soluyarak gelişim gösterdi. Bir yandan Kurt ulusal kurtuluş hareketleri diğer yandan Türkiye emekçi halkının ulusal ve sınıfsal kurtuluşunu amaç edinen sol hareketlerin mücadelesi Kürdistan'ın diğer parçalarından ayrı olarak ulusal mücadeleye, ulusal kültürel özerklik", bağımsızlık gibi bir burjuva çerçevesiyle sınırlamakta yetinmeyip, onu sorunun köklü çözümüne yani köylü sorununun çözümüne doğru gerçekleştirdi.

70'lerin sonuna gelindiğinde ulusal hareketler üretim yapısı olarak pro-kapitalist, coğrafi açıdan ise Kürdistan içlerine uzanan Ağrı Bingöl Hakkari Van Siirt Bitlis Urfa gibi şehirlerde kaza Kurdistan'ın ticaret merkezi Diyarbakır da neredeyse bulunuyle egemenlik kurmuşlardı. Sınıfsal bilinç daha belirgin yansıdığı daha batıdaki illerde de Kurt ulusal devrimci hareketlerin etkinliği Türkiye devrimci hareketlerinin gerisinde değildi. '70'li yıller tamamlandığında ayrışma oldukça belirginleşti. 75'lerden sonra gelişen sınıflar mücadeles Kürdistan'da Kurt ulusal kurtuluşçularının ağırlıklı bir derliğinde gelişmekteydi. Birçok toplu yerleşim alanında beledi ve başkanlıkları ele geçirilmekte devlelle onun uzantısı aşiretlerle gün lerce süren açık çarpışmalar yürütülmekte dağlarda gerilla mücadeleleri örgütlenmektedir. Sömürgesel özellikler, devrimin o özgüldeki gelişim gücü ve şiddetini de farklılaştırmaktadır. Bu gelişimin kuşkusuz örgütlenme sorununda yeni bakış açılarını zorlayıcı işlev olmuştur. Ancak farklılaşmak şeddetin Türkiye genelindeki yaygınlığı nedeniyle henüz çıkmadır.

80'li yıllara gelindiğinde gelişmelerin daha da yoğunlaştığını görüyoruz. O dönemin başlangıcı olan 12 Eylül Türkiye devrimci hareketi ve Türkiye-Kürdistan'ı ulusal devrimci hareketlerinin genel bir yenilgi yaşadığı dönemin adı olmuştur.

İşte Kürdistan ulusal devrimci hareketlerinden biri olan PKK 12 Eylül'ün başlangıcındaki kanlı saldırıs karşısında sahsın genelinde olduğu gibi ağır kayıplar vermiş, ancak çok olmadan elde kalan güçlerini geri çekme yeteneğini gösterebilmiştir. Bunu takiben örgütsel gediklerini kapatıp kendini yeniledikçe inandığı noktada politik mücadelenin devamı için sınırlar mücadelesindeki yerini almıştır. Karanlığı yırtan güçlü bir ses olan 15 Ağustos 1984 atılımından beri ulusal kurtuluş mücadelesi vermektedir. Bugün PKK'nin ulaşmış olduğu noktaya bakıldığında 1-Kürdistan halkının en ileri kesiminin gözünde belirgin bir umut ışığı olarak beyinlere kazınmak 2 örgütlenme faaliyeti için kendine Kürdistan genelinde güçlü bir temel yaratmak 3 yarısına Kürdistan sorununu TC tarihinin hiçbir döneminde olmadığı denli etkin bir biçimde Türkiye ve dünya kamuoyunun gündemine getirmek olmuştur. Bu boyutlarıyla ortada ciddi bir başarı sözkonusudur. Ne var ki, Kürdistan ulusal devrimci hareketinin bu başarısıyla birlikte Türk solunda ona karşı saldırıkların yoğunlaştı. Bu saldırıların temelini indiğimizde keskin bir sosyal-şoven sağcı ve oportunist anlayışların olduğunu görüyoruz. Öyleki yakın geçmişe bakılığımızda tüm sosyal-şoven revizyonist ve oportunist hareketler 12 Eylül öncesinin hem kendiliğindenliğin yüksek hem de legal ve yarı-legal olanaklarının geniş olduğu koşullarda Türkiye-Kürdistan'ında da kitle ilişkileri sağlamışlardır. 12 Eylül'le birlikte bu kitle ilişkilerinin yarısına kitle kendiliğindenliği, legal ve yarı-legal olanakların ortadan kalkmış olmasıyla ve sosyal şoven yaklaşımlarını terk edip aşmaya yönelmemeleri ve sosyal şoven yaklaşımlarını terk edip aşmaya yönelmeyecekleriyle olumsuzunu silahlı mücadeleye ve PKK nezdinde Kürdistan ulusal kurtuluşuna yönelerek gerçek niteliklerini kurumlaştırma yolunu seçmişlerdir. Öyle ki, örneğin bugün Türkiye-Kürdistan'ındaki ulusal devrimci hareketin hâlâ gökücü gücü olan PKK'nin gerçekte işçi sınıfı hareketinin safında bir ekim olduğunu, ezilen ulus devrimci hareketinin bağımsız bir rotada bile olsa Leninist çizgiyle ölçtemenin olanaksız olmadığını Kürdistan'ında Leninist örgütlenmeyi ortak veya seksiyon örgütlenmeyle dondurmamın ezilen ulus devrimci hareketine karşı bir hakaret olduğunu ezilen ulus hareketinin bağımsız gelişme eğilimlerini küçümsenemez bir güç oluşturduğunu dolayısıyla onu ezen ulus devrimci hareketine bağlamakta mutlaklaştırmalardan kaçınmak gerektiğini kavrayamıyor.

Somut koşulların somut tahlili üzerinde yükselen ve dünyayı bütünüyle değiştirmek temel amacından hareketle yorumlayan marksist-leninistlere düşen görev Kürdistan da yükselişten ulusal-toplumsal kurtuluş mücadelesine destek olmaktır. Bu elbetteki mücadelenin gidiş ve oluşu gücü olan PKK'nin hiç eleştirilmemesi gerektiği demek değildir. Onun halen sürdürdüğü ulusal ve toplumsal mücadelenin fiilen en üç ve en etkin odağını oluşturduğu gerçeğini teslim ederek dostluk kardeşlik sınırları içinde eleştirilerimizi uyarılarımızı yapmalıyız. Ama oportunizm ve sosyal şovenizmin her türlü nedenle hep olumsuzluklar hem de burjuva belgelere devrim kaçkını mul-

tecilere dayanarak ön plana çıkarmaya çalışmaktadır. Bu noktada Leninist duyarlılığın asgari gereği olarak dayanışmayı ön plana çıkarmak gerekirken oportunizm ve sosyal şovenizm tam tersine ayakları altındaki toprağın kaydığı gerçeğinin telâşayla pasli silahlarını Kürdistan ulusal devrimci hareketine yöneltmektedir. Oysa PKK'ya ilişkin olan eleştirilerimiz onun halen doğru bir çizgide olduğuça zorlu bir mücadeleyi tek başına yüklendiği gerçeğini en küçük bir biçimde bulanıklaştırmaz. Bize düşen görev ezilen ulusun bir kurtuluş hareketi olarak onu desteklemektir. Bu destek bir yandan ezilen ulusun kendi kaderini serbestçe tayin hakkını devrim öncesinde de kullanabilme meşru hakkının kabulü diğer yandan da halen o özgülde üzerinde başarılı bir [illegible] diğince kapsamlı [illegible] bir yanı Leninist eylem. Her ezen [illegible] devrimci hareketin [illegible] Leninist bir tavırdır. Ezilen ulusun ayrı örgütlenme hakkının meşruluğu yeti ve onun olabildiğince kapsamlı desteklenmesi gerekenden doğru tavır Kürdistan'daki silahlı mücadele alanı karşısında da kendini göstermek zorundadır. Nitekim Lenin 1916'da sosyalist devrimin başlaması için daha zamanın geçmesi olasılığından sözederken, „Bu yığınların devrimci ruhla eğitilmesi zamanı olacaktır öyleki sosyalist sövenler ve oportunistler işçi sınıfı partisi üyesi olmasınlar ve bunlar 1914-1916'da olduğu gibi başarı sağlayamasınlar Sosyalistler yığınlara açıklamalıdırlar ki, sömürgeler ve İrlanda için İngilizlere den ayrılma hakkı istemeyen İngiliz sosyalistleri Alman sömürgeleri Alsaslılar Danimarkalılar ve Polonyalılar için ayrılma özgürlüğü istemeyen Alman sosyalistleri devrimci kitle eylemlerini doğrudan doğruya ulusal başkıya karşı savaşım alanına yaymayan ya da Zafer'deki gibi olaylardan ezen ulusun proletaryası saflarında en geniş illegal propaganda için sokak gösterileri ve devrimci yığın hareketleri için yararlanmayan bu sosyalistler Finlandiya, Polonya Ukrayna vb vb için ayrılma özgürlüğü istemeyen Rus sosyalistleri bütün bu tur sosyalistler sövenler gibi ve kana bulanmış işçiç emperyalist kralliklarin ve emperyalist burjuvazinin usakları gibi davranmaktadırlar (Lenin Uluslarin Kaderini Tayin Hakkı s 152) demektedir. Ancak ne yazık ki kimi hareketlerin sağcı cizgileri ve sosyal şoven yapıları Kürdistan'daki silahlı mücadele karşısında sağ duyulu bir yaklaşım göstermelerini engellemektedir.

Bugün Türkiye Kürdistan gerçeğine ve Türk halkının sınırlarına yurt ulusun azgın şoven ve sömürgeci politikalara rağmen Türk solu nesnel olarak ezen ulus devrimci hareketi olmasının kendisine yüklediği sorumluluklar yerine getirmemiş bu noktada gerçek Marksist duyarlılığı gösterememiştir. Dememiz o 60 'lara sosyal-şovenizmin asgari bir Kürt sorunu [illegible] ağırlığı ve güçlerinin devşirilmesiyle adeta bir sal-

tur. Ve işte bu doğalliktan yoksun gelişim içinde sosyal sovenizmin kökü tasfiyesi gerçek eğitirlemiştir. Öylelik bugün bile birçok örneği olarak ezilen ulus hareketine yaklaşırken ezilen ulus sovenizmini suçlamasına resmi ağızlardan karşılaşabilmekteyiz. Kaza ezilen ulusun ayrı devlet kurma hakkını kayıtsız şartsız tanımakla ve her aşamada onun ayrılma hakkının propagandasıyla yukumlu olan ezen ulus devrimci hareketi bunun gerçekleştirdiği davranış biçiminin yerine sosyal sovenizmin ifadesi olarak birlik propagandasının bayraklarının uçlenmeyi kendi kimliğine daha uygun bulmuştur. Oysa ki birlik tamamen ezilen ulus devrimcilerinin bir tercihinden olmak durumu dışında ezen ulus devrimcilerinin değil.

Bu bağlamda kendilerini ayrılık propagandasından muaf tutan Marx, Lenin'den buna karşılık ezilen ulus devrimcilerini de birlikten yana olmaya gerekliliğine ilişkin meşhur saptırılmış opportunistçe kullanılma sokmaları ilginçtir. Oysa Lenin "sosyalizmin amacı yalnızca insanlığın küçük devletlere bölünmesine ve ulusların herhangi bir şekilde tecrit edilmesine son vermek değildir. Amaç yalnızca uluslar birbirine yaklaştırmak değildir, onları bütünleştirmektir. Ve iste bu amaca ulaşmak için bir yandan Renner ve Otto Bauer'in bilinen ulusal kültür özerkliği fikrinin geniş eleştirilerini yığınlara açıklarken öte yandan uzun uluslarını sosyalistlerinin ikiyüzlülüğüne ve korkaklığı üzerinde özellikle duran açık ve tam bir ifadeye kalemle alınmış bir programda ezilen ulusların kurtuluşunu istemeliyiz **ve bu, havada, genel sözlerle, içi boş lafebeleklerle ve sorunu geleceğe, sosyalizmin gerçekleştiği zamana 'erteleyerek'** olmamalıdır (a.b.c.) Nasıl ki insanlık, sınıflarin ortadan kalktığı döneme kadar ezilen sınıfın diktatoryolunun sürdüğü bir geçiş dönemi olmaksızın sosyalizme ulaşılamaz, ezilen ulusların da kapitalizmi bütünleşme sine de, ancak bütün ezilen uluslarin kurtuluğu, yani ezen ulustan ayrılma özgürlüğüne kavuştuğu bir geçiş döneminin aşarak varabilir." (Lenin age. s. 144-145) diyerek genelde esas sorumluluğu hep ezen ulus devrimcilerine yüklemiş tir.

Kurt ulusal hareketinin Ortadoğu çemberinde saptanmakta kehanet olmayan bu genişlemesi açıktır ki Türkiye solunun soruna karşı duyarlılığını daha da yoğun sağlanmasını gerektirmektedir. Mevcut durum Kurt ulusal sorunun salt Türkiye sınırları içinde ele alınmasının olanaksız kılmaktadır. Öyle ki one karşı Marksist sorumluluklarını yerine getirmiş ona önderlik etmiş gibi özerklik federasyon" tercih temelinde ona çözüm programları üzerine akkam kesmeyi artık komik bulmaktadır. Görülmeyi hiç de zor olmayan bir gerçek olarak Türkiye-Kurdistan ikilemi mücadele Ortadoğu çemberinde süregelen bir mücadelenin Türkiye parçası olma görünümüne bürünmekte dolayısıyla da [illegible] sınırları içinde bir ayrımları gün gunden belirginleşen bir ulusal devrimci hareket mühtevasını kazanmaktadır. Mevcut durumun mücadele gücle rinin siyasal saflaşmasın noktasında nasıl bir gerçeklik ifade edeceği konusunda yapılacak tartışmanın özel kiları bağlamında da ortak sonuçlara varılmayacağı açıktır. Bu durum sosyal sovenizmin etkilerinden arınmış her Marksist dıla hareketin önüne açık seçik görevler yüklemektedir.

Soruna daha sağlıklı bakabilmek için Marksın İrlanda sorununa bakışını anımsayalım. İngiliz işçi Partisi nin henüz sınıf pozisyonların temsilcisi olduğu günlerde İrlanda ulusal kurtuluş hareketinin İngiliz işçi hareketini astığı günlerde Marks, İrlanda ulusal kurtuluşunun ayrı örgütlenmesini çünkü daha hızlı bir gelişme potansiyeli gösterdiğini artık onun siyasal ideolojik örgütlülük olarak gerişkin olsa da İngiliz işçi hareketine tabi kılmasının haksızlığına değinmiştir. Bu yaklaşımın işçi hareketi dışında gelişen bir ulusal hareketin burjuva eğilimlerinin görmezden gelinmesi üzerine gösterilmediğine de, büyük ustanın uzak görüşlülüğü bağlamında açıktır. Üstelik o dönem İrlanda ulusal hareketinin Marksist olma dışı bile yoktu. Marksizm özneli düşüncelerin tarihin nesnel yasalarına egemen kılınmasına değil aksine tarihin gelişim dinamiğinin nesnel saptanmasından hareketle onu hızlandıracak müdahaleleri, gerekli saptamaların yapılmasını emreder. Ona bu İrlanda muhtevasını kazandıran da işte budur. Bu bağlamda Kurt ulusal hareketinin **toplumsal devrimi gerçekleştiremeyeceği kaygı ve iddiasından hareketle ona 'potek koymak onu genelde Türkiye devrimci hareketinin özelde ise bu iddianın sahibi Irakseverlerin dar çemberine tabi kılmak sınıf çıkarlarıyla maskelenmiş bir sosyal sovenizmden öte hiçbir tarihsel anlam ifade etmez.** Sözkonusu olan dünya proletarya hareketinin çıkarlarından çok 80 yıllık sosyal sovenizmin etkileriyle içice girmiş siyasal grup çıkarlarının belirçli ya da bilinçsiz Marksist kisiflarla ortaya çıkmasıdır.

Türkiye solunda genelde var olan tum bu olumsuzluklara rağmen gerek kimi siyasetlerin gerekse tek tek devrimci unsurların soruna şu ya da bu biçimlerde de olsa sağlıklı yaklaşımlarını görüyoruz. Bunun da yeni sureçin olumlu ögelen olarak görulmesi gerektiğini belirtmeden geçmeyelim.

Iki ulustan emekçilerin temsilcisi iddiasında olmasına karşın özünde Turk solu olmayı aşmayan devrimci siyasetlerin çoğunca sayunulan görüşler, şöyle bir özet leyelim. Turk solu, Türkiye egemen sınıflarının **ulusal düzeyde** Turk olduğu gerçeğini reddederek "Turk ve Kurt egemenlerinin ortak sömürüsü iddiasıyla Turk ve Kurt uluslarını arasından tümel eşitsizliği reddetmektedir. Işbirlikçi Turk ordusu gerçeğini yerine her iki ulus egemenlerinin devleti saltsatalarını geçirmektedir. Bağımsız Kurdistan şiarına tek bir ağızdan şiddetle karşı çıkarak gerçekten uluslarin kendi kaderini tayin hakkının tutarlı savunucusu olmaktan çok uzak olduğu gerçeğini belgelemektedir. O her iki ulusun eşit haklar temelinde ortak devlet örgütlenmesi yaklaşımıyla Leninist temel ilkeyi reddetmektedir. Çünkü uluslarin kendi kaderini tayin hakkının Leninist yorumu bulunuyle ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı olarak biçimlenir. Ve bu like ezen ulus devrimcilerine her dönemde ezilen ulusun ayrılma propagandasını yapma görevi yükler. Gönülü beri bırakır. Oysa bizim devrimcilerimiz bir gönüllu beraberliği savunuyoruz ile başlayan cümlede ayrılığın her koşulda milli yetçilik olduğunu dile getirmekte [illegible] mutlaklaştırmaktadır. Esas olarak üzerinde durağımız birlikte örgütlenmedir ve esas olarak bunun propagandasını yapanız" diyerek Leninizmin ezen ulus devrimcilerine yüklediği ayrılık hakkını her dönemde savunma görevine sırt çevirmektedir. Kürdistan ülkesinin genişi kapsar bicimde nüfusunun çoğunluğunu temsilcisi olduğu günlerde İrlanda ulusal kurtuluş hareketinin İngiliz işçi hareketini astığı gibi erde Marks, İrlanda ulusal kurtuluşunun ayrı örgütlenmesini çünkü daha hızlı bir gelişme potansiyeli gösterdiğini artık onun siyasal ideolojik örgütlülük olarak gerişkin olsa da İngiliz işçi hareketine tabi kılmasının haksızlığına değinmiştir. Bu yaklaşımın işçi hareketi dışında gelişen bir ulusal hareketin burjuva eğilimlerinin görmezden gelinmesi üzerine gösterilmediğine de, büyük ustanın uzak görüşlülüğü bağlamında açıktır. Üstelik o dönem İrlanda ulusal hareketinin Marksist olma dışı bile yoktu. Marksizm özneli düşüncelerin tarihin nesnel yasalarına egemen kılınmasına değil aksine tarihin gelişim dinamiğinin nesnel saptanmasından hareketle onu hızlandıracak müdahaleleri, gerekli saptamaların yapılmasını emreder. Ona bu İrlanda muhtevasını kazandıran da işte budur. Bu bağlamda Kurt ulusal hareketinin **toplumsal devrimi gerçekleştiremeyeceği kaygı ve iddiasından hareketle ona 'potek koymak onu genelde Türkiye devrimci hareketinin özelde ise bu iddianın sahibi Irakseverlerin dar çemberine tabi kılmak sınıf çıkarlarıyla maskelenmiş bir sosyal sovenizmden öte hiçbir tarihsel anlam ifade etmez.** Sözkonusu olan dünya proletarya hareketinin çıkarlarından çok 80 yıllık sosyal sovenizmin etkileriyle içice girmiş siyasal grup çıkarlarının belirçli ya da bilinçsiz Marksist kisiflarla ortaya çıkmasıdır.

Türkiye solunda genelde var olan tum bu olumsuzluklara rağmen gerek kimi siyasetlerin gerekse tek tek devrimci unsurların soruna şu ya da bu biçimlerde de olsa sağlıklı yaklaşımlarını görüyoruz. Bunun da yeni sureçin olumlu ögelen olarak görulmesi gerektiğini belirtmeden geçmeyelim.

Iki ulustan emekçilerin temsilcisi iddiasında olmasına karşın özünde Turk solu olmayı aşmayan devrimci siyasetlerin çoğunca sayunulan görüşler, şöyle bir özet leyelim. Turk solu, Türkiye egemen sınıflarının **ulusal düzeyde** Turk olduğu gerçeğini reddederek "Turk ve Kurt egemenlerinin ortak sömürüsü iddiasıyla Turk ve Kurt uluslarını arasından tümel eşitsizliği reddetmektedir. Işbirlikçi Turk ordusu gerçeğini yerine her iki ulus egemenlerinin devleti saltsatalarını geçirmektedir. Bağımsız Kurdistan şiarına tek bir ağızdan şiddetle karşı çıkarak gerçekten uluslarin kendi kaderini tayin hakkının tutarlı savunucusu olmaktan çok uzak olduğu gerçeğini belgelemektedir. O her iki ulusun eşit haklar temelinde ortak devlet örgütlenmesi yaklaşımıyla Leninist temel ilkeyi reddetmektedir. Çünkü uluslarin kendi kaderini tayin hakkının Leninist yorumu bulunuyle ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı olarak biçimlenir. Ve bu like ezen ulus devrimcilerine her dönemde ezilen ulusun ayrılma propagandasını yapma görevi yükler. Gönülu beraberliği savunuyoruz ile başlayan cümlede ayrılığın her koşulda milli yetçilik olduğunu dile getirmekte [illegible] mutlaklaştırmaktadır. Esas olarak üzerinde durağımız birlikte örgütlenmedir ve esas olarak bunun propagandasını yapanız" diyerek Leninizmin ezen ulus devrimcilerine yüklediği ayrılık hakkını her dönemde savunma görevine sırt çevirmektedir. Kürdistan ülkesinin genişi kapsar bicimde nüfusunun çoğunluğunu temsilcisi olduğu günlerde İrlanda ulusal kurtuluş hareketinin İngiliz işçi hareketini astığı gibi erde Marks, İrlanda ulusal kurtuluşunun ayrı örgütlenmesini çünkü daha hızlı bir gelişme potansiyeli gösterdiğini artık onun siyasal ideolojik örgütlülük olarak gerişkin olsa da İngiliz işçi hareketine tabi kılmasının haksızlığına değinmiştir. Bu yaklaşımın işçi hareketi dışında gelişen bir ulusal hareketin burjuva eğilimlerinin görmezden gelinmesi üzerine gösterilmediğine de, büyük ustanın uzak görüşlülüğü bağlamında açıktır. Üstelik o dönem İrlanda ulusal hareketinin Marksist olma dışı bile yoktu. Marksizm özneli düşüncelerin tarihin nesnel yasalarına egemen kılınmasına değil aksine tarihin gelişim dinamiğinin nesnel saptanmasından hareketle onu hızlandıracak müdahaleleri, gerekli saptamaların yapılmasını emreder. Ona bu İrlanda muhtevasını kazandıran da işte budur. Bu bağlamda Kurt ulusal hareketinin **toplumsal devrimi gerçekleştiremeyeceği kaygı ve iddiasından hareketle ona 'potek koymak onu genelde Türkiye devrimci hareketinin özelde ise bu iddianın sahibi Irakseverlerin dar çemberine tabi kılmak sınıf çıkarlarıyla maskelenmiş bir sosyal sovenizmden öte hiçbir tarihsel anlam ifade etmez.** Sözkonusu olan dünya proletarya hareketinin çıkarlarından çok 80 yıllık sosyal sovenizmin etkileriyle içice girmiş siyasal grup çıkarlarının belirçli ya da bilinçsiz Marksist kisiflarla ortaya çıkmasıdır.

Türkiye solunda genelde var olan tum bu olumsuzluklara rağmen gerek kimi siyasetlerin gerekse tek tek devrimci unsurların soruna şu ya da bu biçimlerde de olsa sağlıklı yaklaşımlarını görüyoruz. Bunun da yeni sureçin olumlu ögelen olarak görulmesi gerektiğini belirtmeden geçmeyelim.

Iki ulustan emekçilerin temsilcisi iddiasında olmasına karşın özünde Turk solu olmayı aşmayan devrimci siyasetlerin çoğunca sayunulan görüşler, şöyle bir özet leyelim. Turk solu, Türkiye egemen sınıflarının **ulusal düzeyde** Turk olduğu gerçeğini reddederek "Turk ve Kurt egemenlerinin ortak sömürüsü iddiasıyla Turk ve Kurt uluslarını arasından tümel eşitsizliği reddetmektedir. Işbirlikçi Turk ordusu gerçeğini yerine her iki ulus egemenlerinin devleti saltsatalarını geçirmektedir. Bağımsız Kurdistan şiarına tek bir ağızdan şiddetle karşı çıkarak gerçekten uluslarin kendi kaderini tayin hakkının tutarlı savunucusu olmaktan çok uzak olduğu gerçeğini belgelemektedir. O her iki ulusun eşit haklar temelinde ortak devlet örgütlenmesi yaklaşımıyla Leninist temel ilkeyi reddetmektedir. Çünkü uluslarin kendi kaderini tayin hakkının Leninist yorumu bulunuyle ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı olarak biçimlenir. Ve bu like ezen ulus devrimcilerine her dönemde ezilen ulusun ayrılma propagandasını yapma görevi yükler. Gönülu beraberliği savunuyoruz ile başlayan cümlede ayrılığın her koşulda milli yetçilik olduğunu dile getirmekte [illegible] mutlaklaştırmaktadır. Esas olarak üzerinde durağımız birlikte örgütlenmedir ve esas olarak bunun propagandasını yapanız" diyerek Leninizmin ezen ulus devrimcilerine yüklediği ayrılık hakkını her dönemde savunma

Gelinen noktada bence temel sorunsudur ki bu [illegible] tüm siyasetlere yukarıda açıklanan görevler yüklüyor. Öncelikle emekçiler için küçük burjuva milliyetçi etkileri aşmaları için bir sıçrama gerekmektedir. Bu ise mutlak eğitimlerin aşılması yanısıra ulusal kurtuluş temelinden örgütsel gelişmenin güçlü maddi temeller üzerine oturduğu gerçeğinin görülmesi gerekmektedir. Yaşamın kendisi bize adeta zorla göstermektedir ki, Türkiye genelinin ilerlemesi için mücadelenin belirleyici öğesi olan sınıf çelişmesi faktörü Kurdistan'dan uzaklaşmakta ulusal öğe ciddi bir gelişim göstermektedir. Üstelik burada ulusal Türkiye genelini belirleyen emperyalist öğeden farklı olarak sömürgesel ulusal-kültürel bir muhtevaya bürünmektedir. Bu belirgin temelgirlik ulusal kurtuluşçu hareketle güç vermekte ona artan bir gelişim dinamiği kazandırmaktadır. Türkiye devrimci hareketlerinin bu maddi gerçeğe gözlerini kapatarak ulusal kurtuluşçu hareket milliyetçilik ile suçlamasının ise hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur. Tam tersine Kurt halkının Türk soluna karşı tarihi güvensizliğini daha da pekiştirmektedir. Görevin yapmayan bunca temel bir soruna şu ya da bu şekilde gözlerini yumanların kendilerine rağmen gösteren ulusal devrimci güçlere saldırı akımlar düzenlemeleri ise bir belgesel olarak gözlemeyi gerektirecek denli ilginçtir. Çünkü Leninist çerçeve içinde çok açıktır ki ezilen ulus hareketine yönelik eleştirilerin gerçekçe hak kılmak için öncelikle yapılması gereken oysa yapılmadığı açık bir dizi görevler bütünü sözkonusudur. Kaldıki ezen ulus devrimcilerinin bu noktadaki en temel görevlerinin yapmama veya yapmamalar halinde ezilen ulus devrimci hareketlerinin bazı milliyetçi zaaflara düşmelerinden doğal ne olabilir ki? Ezen ulus devrimci hareketine bu noktada düşen görev onu ver yansın etmek değil öncelikle kendi zaaflarını aşmak ve onunla sağlıklı ilişkiler geliştirmenin zeminini yaratmaktır. Çünkü 'bir marksist ulusal hareketlerin tarihsel haklılığını kesin olarak kabul eder (Lenin)

Şu nokta ayrıca belirmelidir ki, ezilen ulustan emekçilerin toplumsal kurtuluş amacına yönelik ortak örgütlenmesi öncelikle ezilen ulusun bağımsızlık hakkının her dönemde kabulü ve bu yolda propagandayı sert kılar. Oysa Türk solunun yaptığı bunun tam tersi olmuştur. Öncelikle sorunu görmeden gelmiş karşısına ulusal kurtuluşçu güçler çıkınca da kendi sosyal sovenizminin ifadesi olarak onları milliyetçilik ile suçlayıp etiketlemeye çalışmıştır. Bu Leninizme sığdır imaz saldırılar gerçekten Lenin zımmasken ezen ulus milliyetçiliğinin dışa vurumudur. Bol bol sınıf sözü edilmesi hayatın gösterdiği gibi gerçeği tumuyle gizlemekten uzak eğretti bir maskedir.

Ezen ulus proletarya hareketinin diğer ezilen uluslarin da gerçek temsilcisi olmasının önkoşulu nedir? Öncelikle ezilen ulusun bağımsızlık hakkının her aşamada tanınmasıdır. Onun haklarının tutarlı savunucusu olacağız ki bize güvenişin kendi çalışkanlarının çözümünde bizimle azami ortaklığı kabul etsin. Peki her aşamada onun ayrılık hakkının tutarlı savunucuları olmamızın anlamı nedir? Bu alabildiğine geniş kesimleriyle yüce komünizme varmaktan başka hiçbir yabancı sınıf kavgasına sahip olmadığımız, bu yüzden de sonuna farklı çelişkilere sahip olan kesimleri sadece proleter bakış

[illegible] mi gerçek kurtuluş umrancak 'kan ö önderliklerinde gerçekleşecek ödesinde ifadesini bulur. Bu yüzden de programını bile incelemeye gerek duymadan ulusal çeşitli uzanında gelişen ayrı örgütlenmeyi bir kalemde milliyetçi hatta hızın alamayanlar sovenist" olarak yargılayanlardır. Bu yargının gerçekte kendi ayrılık milliyetçi ve gerçek anlamda sosyal sovenizmlerinin yansısı olduğunu gizlemek durtusuyle de kendilerine her ık ulusun gerçek temsilcileri payesi vermekten geri durmaz ve bu kapıda bağraz bir kararlılık gösterişine girerler. Bırakalım kurtuluş öncesi ayrılma hakkını kimleri ama devrimci proletarya bilinmuşluktan küçük devletlerden yana değildir. O her iki ulusun gönüllu birleşçi güvenli ikili cumhuriyetli federatif devletten yanadır. Bir diğer anlatımla Kurt ve Turk demokratik halk konseyleri cumhuriyetleri birliğini ister diyerek kurtuluş sonrasına bile belki kayıplar koyma hakkını kendilerine bahşetmekte hiçbir mahzur görmezler Oysa Lenin. Uluslarin kendi kaderini tayin etme hakkının nicin sosyal demokrat açıdan ne federasyon ne de özerklik anlamına gelmeyeceğini kavramak zaten kolaydır federasyon hakkı genel olarak ele alındığında saçma bir şeydir, çunku federasyon iki taraf arasında bir anlaşmadır **Marksistler programlarına genel olarak, federalizmin savunmasını kesin olarak alamazlar (a.b.c.)** böyle bir şey sozkonusu edilemez." (Lenin age. s 107) diyerek bu gibi anlayışların gerçek sosyal-soven nitelliklerini gözler önüne sermektedir. Ve işte ezilen ulusun hakli olarak tarihsel güvensizliğini daha da pekiştirmekten başka hiçbir ise yaramayan özerklik', federasyon vb yaklaşımlar içinde ezilen ulusun gün gunden güçlenen hareketi karşısında şaşkınlığa düşen ve bu şaşkınlık içinde suçlamalarının dozajını daha da yükseltmekten ken dilerini alamazlar.

Nitekim uzun sureli savaşı, kızıl siyasi usler savunanlar PKK nin can bedeli vermiş olduğu silahlı mücadele eylemlerinin saflarındaki etkisini karalayabilmek amacıyla onları olduğundan daha ger göstermek ve gerçek amacından çarpırmak için adeta maharet sergilerler. Sağcı pasifistler ise Kurdistan'daki silahlı mücadele nezdinde sözde maceracılık a ilişkin saldırılarını daha da yüksetmiştir Ve en soğdan en sol'a bu sosyal-soven koro ağız birliği etmişcesine PKK nin ve ne kadar "milliyetçi ne kadar ayrılıkçı" hatta kimileri hızını alamayarak onun ne kadar karşı devrimci" halk düşmanı vb vb olduğunu söylemekte en küçük bir kaskınca görmezler Lenin

Ukraynalılara ve başkalarına ayrılmayın' guduyorlar bölünmeye çalışıyorlar diye zulmeden ulusallar buyuk Rus toprak sahipleriyle buyuk Rus burjuvazisinin kendi devletlerine sahip olma ayrıcalığın desteklemiş oluyorlar (Lenin Ulusal Sorun ve Ulusa. Kurtulus Savaşları s 159, diyerek bu ilkelere gerekli yanıtı veriyor ikincilere yeni karşı-devrimci vb suçlamalara gelince onlara bir çift sozumuz olacak Sömürgeci faşist diktatörlüğe karşı amansızca canbedel bir savaş veren PKK ya karşı sorumsuzca suçlamalarından vazgeçmeleri ayaklarının altındaki toprağın neden kaydığı ve kay

makta olduğunu araştırmalar- da ha da önemli- kendi proleter devrimci programları ile PKK nın programını karşılaştırmalarını salık vermek olacaktır. Yoksa özne- de öğrenebilmelerle camur at..ızı kalır yöntemleriyle bir yerlere varılmaz. Varılamayacağı gibi bu yöntemleri devrimci duruşlarıkla zerrece ilgisi yoktur. Esasen bunların ortak noktası PKK düşmanlığında birleşiyor. Bunlar için PKK nın niteliği vermiş olduğu mücadelesinin haklılığı ve gerekliliği hiç önemli değildir. Söze gelince tüm sosyal sovenler ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkesinden yana görünürler ama- iş pratiğe gelince hele hele söz konusu tarihin derinliklerinden beri ezilen Kürt ulusu olunca hemen o saat ortak düşman den birlik'ten önderlik'ten vb demlere başlarlar. Onlar ezen ulus devrimci hareketinin sorumluluklarının gereklerini yerine getireceğine ulusal hareketin önderli- ğinin niteliğine" onun "proletar yanın temsilcisi" olup olmadığına bakarak destekleyip desteklemeyeceğinden söz ederler. Böylece olmasi istenente gerçek olanı bu birime karıştırarak gerçek niteliklerini ortaya koymaktadırlar. Nitekim Stalin " Emperyalist baskı koşulları içinde ulusal hareketlerin devrimci niteliği, hareketle kesinlikes proleter unsurların varlığını hareketin devrimci ya da cumhuriyetçi programının varlığını hareketin demokratik bir temelinin varlığını gerektirmez. Afgan emininin Afganistan ın bağımsızlığı için savaşımı eminim ve yandaşlarının karşıtiyetçi niteliğine karşın nesnel olarak devrimci bir savaşımdır" (Stalin age) diye sözeder. Görüldüğü gibi ezilen ulusun bağımsızlık savaşımını tarihin diyalektiği içinde somut gerçeklerden hareket ederek değerlendirmesi gerektiği açıkça ortadadır. Şu noktayıda belirtmeliyiz ki bugün PKK nın vermiş olduğu mücadele temelinde tarihten almış hakkı devrimci bir mücadeledir. Bu anlamda Kurdistan ulusal mücadelesinin artık geldiği noktadan geriye götürmek onu durdurmak olanaksızdır. Ezen ulus devrimci hareketine düşen görev bu mücadeleye sözden kösteklemek değil tam tersine onun daha da büyütülmesine olmaz yerine dimat- dir. Unutulmamalıdır ki Türkiye devriminde önderlik ve proletarya enternasyonalizmi, ancak ve ancak Kurdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı üzerine düşen görevi somut pratik içinde yerine getirmekle mümkündür. Yoksa önderlik ve proletarya enternasyonalizmi içi boş bir sözden öte hiçbir anlam ifade etmez. Bugün Türk solunda kimi trakasyonlar bir Kurt halkının kendi kaderini tayin hakkını tanıyoruz" onun mücadelesine zamanı gelince destekleye- ceğiz ama PKK nın mücadelesini desteklemeyeceğiz" Çünkü hem mücadele anlayışı (silahlı mücadele silahlı propagandadır) yanlış hem de halkta desteği yoktur diyerek kendilerine temelsiz gerekçeler göstermeye çalışmaktadır. Oysa gerek sömürge gerekse de yarı-sömürge yarı-sömürge erde geçerli le- nimsi mücadele anlayışı silahlı mücadele silahlı propagandadır. Bu gerçeğe konumuz dışında olduğu için burada değinmeyeceğiz. Ancak şu kadarını söyleyelim ki, bir Kurdistan özgürlüğünde bugün kullan ilebilecek legal ve yarı legal olanaklar hemen hemen yoktur. Y ğınların ulusal ve sınıfsal çeşitlerini yoğun bir pasifikasyonla baskı altında tutulmaktadır. Böylesi yoğun bir pasifikasyonun denetim altında tutulduğu yığınlara ulaşabilmenin önleri bilinçlendirip örgütleyebilmenin temel yolu silahlı mücadele silahlı propagandadır. Bu olmadan yoğun pasifikasyon çemberini yararak kitlelere en geniş biçimde sesimizi duyurabilmenin ülke çapında siyasal gerçekleri açıkarma kampanyasını örgütleyebilmenin yığınları pasifikasyonun bunalttı etkisinden çekip alabilmenin olanağı yoktur. Dünya devrim deneyimlerinin (Vietnam Kuba Nikaragua vb) bize öğrettikleri silahlı mücadele silahlı propagandanın biz gibi ülkelerde özellikle de Kurdistan özgülünde Leninist mücadele biçimi olduğu gerçeğidir.

PKK nın "kitle desteği yoktur" iddialarına gelince Bilindiği gibi bir gerillasının yaşamını sürdürebilmesi mücadeleye süreklilik kazandırıp bu temelde örgütlenmesini yaymasının aşağı bir kitle desteğinin varlığı ön koşuldur. Bu başka anlatımla bir gerillasının sürekliliği için yasamsal önemdeki kitle desteği ve düşman yuzunun aşağı anlamda açığa çıkarılmış olması gerekir. Çünkü düşmanın teşhir koşullarından ve kısmen geniş kitle desteğinden yoksun kır gerillası varlığı devam ettiremez. Nitekim eylemının hemen akabinde başlatılan ağır takip koşullarında kısa zamanda dar ilişkiler- den tecrit edilmesi kıstırılıp yok edilmesi kaçınılmazdır. (Bolivya da proleter devrimci CHE' nin önderliğinde başlatılan kır gerilla hareketinin yenilgisi anımsanmalıdır.) Ve açıktır ki, böylesi açık güç dengesizliği koşullarında taraftaşı kitlenin bile düşmanla işbirliğine girmesi kaçınılmaz olacaktır. Bu gerçekler ışığında bugün PKK gerçeğine bakılığımızda örgütsel siyasal birikimin yanısıra 15 Ağustos 1984 ten beri sürdürülen kesintisiz bir mücadele düşmanın asgari siyasal teşhirinin sağlandığı ve de önemli ölçüde gelinmeyecek denli kısmen geniş kitle desteğinin varlığıyla karşılaşmaktayız. Tüm bu gerçeklere karşın PKK nın "kitle desteğinden yoksun" olduğunu söylemek eğer sosyal sovenizmin içermindeki utkısı değilse dünya- dan bihaber yaşıyoruz demektir.

Her iki ulus ve diğer milliyetler- den tüm Türkiye halkının ortak örgütlenmesi noktasında Türkiye solu gerçekten sürecte kelimenin o gerçek anlamında çok kötü bir sınav vermiştir. Sosyal sovenizmle süregelen ağırlıklı ısrarın bu kötü sınav sonuçlarını belirgin leştirmekten başka anlamı se yok tur. Bugün Kurt ulusal devrimci hareketinin ulaştığı güç düzeyi ve iki ulustan halkın en ileri unsurları arasında çok belirgen ayrım çizgileri bu kötü sınav belgeleri olarak kavranmalıdır. Ve bu belgeler Kurt devrimci hareketine yönelik meşruiyet ve daha ötesi sorumsuz suçlamalarla karartılamayacaktır. Açıktır Yapılması gereken somut durumu olanca nesnelliği içinde kaplamak gelinen noktanın verilerin gözardı etmeden ilke ve doğru temellerde bir ittifaklar perspektifi oluşturmaktır. Elbette ki geçmiş zaafların özeleştirisi ve somut durumun verilen üzerine oluşturacak sağlıklı bir değerlendirmenin Kurdistan ın sömürge olduğu gerçeğinden ayrı ele alınmasının mümkün değildir. Türkiye devrimci hareketler için Türkiye halkına önderlik çabası- öncelikle böylesi bir on koşulun gerçekleşmesine bağlıdır. Aksi durumda 'önderlik' üzerine sözler boş aytasyon söz cukleri olarak sırtımıza devam edecektir. Sosyal-sovenizmin emekçi halkımıza önderlik iddiası da elbette ki bu durumda bir ütopya olmaya mahkum olacaktır. Artık durumdaki nicel güç ve yaygınlık hiçbir siyasetin kendini kandırma mazereti olmasın. Tarih artık durumdak güç dengelerini kendi nesnel yasalarınca değişime uğratmakta tereddut etmeyecektir. Tarihe hükmetmekte ona yönelik nesnel saptamalar arasında uzun ve dede hep uygunluk olagelmiştir ve tarihin materyalist yorumu çerçevesinde hep olagelecektir. Ne öznel niyetler mizin ne de basmakalıp yaklaşımların tarih belirleme gucu yoktur onu etkileme gucu ise alabilir ve geçici olmuştur her zaman.

Örgütlenme sorununa yakla şımımızın çerçevesi ne olma dır? Öncelikle sorunun kuramsal temellerini ortaya koymaya çalışkın. Bilineceği gibi örgütlenme dünyayı değ stirmek amacını taşıyan Marksizm açısından sürecte ön planda çıkan çelişmelerin çözumune yönelik bir yapılanmayı ifade eder. Sürecte ön planda çıkan çelişmelerin ise birbirinden farklı muhtevalarda veya aynı muhtevada olmakla birlikte birbirinden organik bağımsızlık içeren bir duz ayrı örgütlenmeyi zorunlu kılar. Ne ki mücadelenin başarısı açısından bu farklılıptek örgül biçimlerinin karmaşık toplamı olan merkezi örgütlenme, yani partiye gereksinim vardır. Partili ülkedeki temel çelişmeden kaynaklanan çelişmelerin en başta o- lanlık yanı baş çelişmenin çözumu amacıyla politik mücadele yurutüen ve mücadelenin başarısı açısından diğer tüm çelişmelerden gerçekçe yararlanacak tipteki örgül biçimlerini içinde karmaşık olarak toplayan organizasyonun adıdır.

Marksist örgütlenme biçimi siyasal mücadelenin başarı sı açısından bas çelişmenin çözumunde işlev görecek tüm mucadele güçlerinin birleştirilmesini zorunlu kılar. Dolayısıyla bu çelişmenin ucu nu oluşturan merkezi düşman yapısı karşısındaki güçlerin yığınların karmaşık merkez birliğini savunur. Bu yaklaşımın somut ifadesi ise en kaba anlamıyla çelişmenin karşıyanın oluşturan tüm işçi köylü ayrı boyunduruk altındaki farklı unsurlardan halk güçleri ve halk kategorisi içinde yeralan farklı sınıf ve tabakalarin en geniş ve karmaşık birliğidir. Yan Marksist örgütlenme sorununun genel çerçevesi bolu bir devlet sınırlar içerisindek egemen siyasal yapıya karşı tüm halk kesimlerini karmaşık bulunduklu örgütlenmesi gerekğince belirlenir. Bu çerçevenin iç bağıntılaşma ve biçimlerine gelince bunu belirleyecek olan devlet sınırları içinde sınıf savaş mını temel oluşturup gelişimine yön veren bir dizi faktördür. Çok ulusu devletlerde da ha karmaşık ve zengin biçimler göstermek durumunda olan örgütlenme sorununa çözum getirecek olan Marksistler "um bu faktorler, gerekli ağırlıkları ve değişkenliklerini dikkate almak durumundadırlar. Aksi takdirde o devlet sınırları içinde doğal olarak aynı baş çelişmenin çözumu sorununa karşı karşıya olan geniş yığınların seferberliği sağlanamayacağı gibi kesintisiz devrimi gerçekleştirmek amacı da sekter dogma yaklaşımların kurbanı olmaktan kendini kurtaramaz.

Çok ulusu devletlere ilişkin örgütlenme sorununa getirilmiş klasik çözüm bas düşmana karşı tüm güçlerin birleştirilmesi perspektifinden hareketle tıpk işçi- köylü ittifakında olduğu gibi bütün ulus lardan emekçilerin olası en geniş ittifakı sekilndedir. Böylesi bir ittifak devrim yapabilmesi için taktik olarak ustun olan düşmana karşı mevcut tüm güçlerini birleştirme zorunluluğunun basit bir gereğidir. Temel güçlerin birleştirilmesi şeklinde ifadesi- bulan bu yapısamsal ittifaka gösterecek en tipik örnekler Rusya ve Yugoslavya örnekleridir. Bunlar devletler tümünden halkın proletarya önderliğinde tam bir parti çatısı altında örgütlenmesi üzerinde gelişmiştir. Ezen ulus proletarya hareketinin kendi doğal gelişimi içinde gerek koşullarak gerekse de ezilen uluslardan halk güçleri ni peşinde sürukleyebilme başarısı gösterdiği bu örnekler ittifakın en üst duzeyde gerçekleşmesidir. Ne var ki Marksizmin bu dea durumu kes ni ko mutlaştırmaz. Her somut durumu kendi özgulu içinde inceler ve en geniş ittifak duzeyini bu somut koşullar çerçevesinde gerçekleştirir. Çunku o bilinir ki "en üst ittifak duzeyi nin farklılaşarak gerçekleşeceğini akıldan çıkarmaz. Onun bilincsel özyapısıdır ki, birbirinden farklı veya farklı yaşam koşulları örgül ve ittifak yapısını da yaratılmakta geçikmez. Çunku polit ikada hata ve zaafların sonuçlarını karşımıza çıkarmakta gecikmeyeceğini bilir. Nitekim değişik koşullar ve sureç tarafından belirlenen bu temel ittifaklar sorunu kimi ülkelerde, köylulugun ve ezilen ulusların bağımsız örgütleriyle arenaya çıkmalar ve mucadelenin başarısı için yasamsal olan ittifaka bağımsız örgül yapılarıyla katılmalar sekl nde çozulmuştur.

Ilk akımıza gelen örneklerden Bulgaristan ın işçi- köylu ittifakı bağımsız örgütlenin ittifakınca gerçekleşmiş yine çarlık boyunduruğundaki uluslardan farkla Leh ulusundan halk güçlerinin çarlığa karşı ittifaka katılımı kendi örgutuyle gerçekleşmiştir. Bu her iki örnekte de ittifaka katılan temel güçlerin egemen ulus proletaryasınca sürukleneme yecek bir gelişkinlik gösterdiği ve kendi doğal evrimi içinde bağımsız örgütluluge ulaştıklarını görüyoruz. Marksizmin böylesi örneklere yaklaşımı bu bağımsız örgutlulukleri azami ittifakın geştirilerek bu örgun duzumlara denk düşen 'en geniş ittifak duzeyi ni gerçek eştirmek sekl nde olmuştur.

Konumuza daha açıkkavuşturmak açısından nesnel temel olarak ezilen ulus hareketinin ezen ulus devrimci hareketin aştığı ülke örneklerini anımsatalım. Marks a ka nu olması açısında irlanda ulusal hareketini ve bu hareketin ingiliz işçi sınıfını sayalım. Nitekim Lenin Marks ve Engels e irlanda sorunundaki siyasetler (bugün de pek büyük pratik önemini koruyan) e zen uluslarin proleteryasının ulusal hareketler karşısındak tutumunun parlak bir örneğidir. Bu siyaset her koşulan ve her dilden bulun ülkelerin burjuva dar görusluluğuna kapılmış kimseler nin bir ulusun toprak beyler nin ve burjuvazis-nin zorbalığı ve ayrıcalıklarıyla ç zımış olan devlet sınırlarını değ stirme fikrini ütopyacı bir fikir olarak ilan etme gayretkeşliğine karşı bir uyarı niteliğindedir. (Lenin Ulusların Kaderini Tayin Hakkı s 108 diyerek devamla Eğer irlanda ve ingiltere proletaryası Marksizm ilerisürdüğü siyaseti kabul etmemiş olsalardı ve irlanda nın ayrılmasını bir slogan olarak benimsememiş olsalardı, onu tüm kalbiyle göstermiş olmazdı. Ve ingiliz işçiliğine ve ingiliz burjuvazisine bdun vermiş olurdu." (Lenin age diye söz eder.

Günumuze gelindiğinde örnek ler de çoğal yor. Bask bolgesi ulusal hareketinin iç savaş öncesi de dahil olmak uzere hep bağımsız bir gelişme dinamiği gösterdiğini görüyoruz. Keza Etiopya'da Eritre, Umman da Doter irak ta Kurdistan ulusal hareketleri ilk ak a gelen örnekleridir. Ve açıktır ki böylesi durumlarda "en üst ittifak duzeyi ni ortak örgutlenme çerçevesinde sağlama çabası utopya bir yana Marksist bilimselliği yadsımak olacaktır. Yapılması gereken mevcut devlet sınırları içindeki mucadele duzeyi aşmış olar veya ondan farklılaşmış olan hareketle bas çelişmenin çözumu yönünde en geniş ittifak geştirmekir. Böyles bir ittifakın aşgarı koşulu -se açıktır ki ezilen ulus haklarının tutarlı savunuculuğu ve ezilen ulus hareketi veya o ulustan hareketlerle yaygın ilişkiler kurabilmeyi gerektirir. Kimi sol duşunce sahiplerinin sandığının aksine, bu yaklaşım bas çelişmenin çözumundeki en uygun ve birincik doğru yaklaşımdır. Ne ki, içinde gizli kalmış veya açık milliyetçi eğilimlerin aşamamış ve sorunu duvara proletarya hareketinin çıkarlar perspektifinden bakmayı gerçekleştirmemiş olanların bu doğruyu benimsemelerini elbette ki beklıyemeyiz. Ama bizler bu sosyal-sovenlerin aksine söz konusu örneklerde ayrı örgütlenmenin gelişmeyi hızlandırdığı ve dünya proletarya hareketinin çıkarına olduğu gerçeğinin bilincindeyiz

Ayrı mi ortak mı örgütlenmemizin en doğru olduğunu basmakalıp tanımların ötesinde somut koşullarda aramak zorundayız

Stalin, "kendi ulusal dergoruşlulukterini aşmak istemeyen ve kendi ülkelerinin kurtuluş hareketini egemen ülkenin proletarya hareketine bağlayan çağlı anlayamayan ezilen ülkelerin sosyalistlerinin ulusal içe kapanma sınırlık ve tecrit polit kalarıyla mücadele zorunluluğu ndan sozeder. Geniş anlamda yapılan bu soyutlama genelde ezilen ulus devrimci hareketine olası en geniş ittifak zorunluluğu görevini veren Mar sist anlayışın özlu ifadesidir. Ama kimilerinin sandığının aksine bu ve benzeri yaklaşımlar en geniş ittifak kurmaya yönelik cabanın ötesinde bir kayıt getirmez. Zaten somut durumların somut tahlili uzerine oturan Marksist bilimselliğin yönlemsel yaklaşımı ötesinde kayıtlar getirmesi de beklenemez. Dolayısıyla bu ve benzeri alıntılar Türkiye de bolca karşılaştığımız gibi dogrudan vardırılan yorumlarla sunulduğundan gerçekten bilmesili kişin uzaklaşmış olunur. Daha farklı bir de edersek bu ve benzer alıntılardan hareketle ezilen ulus devrimci hareket mi ezen ulus devrimci hareket mi gibi bir tercih yapmaya kalkışmak ise gerçeğe bütünüyle yabancılaşmak demektir.

Proletarya, ezilen ulusların belli bir devletin sınırları içinde zora tutunmalarına karşı savaşmalıdır, bu da uluslara hakların tanınmasını değil, onların kendilerini ayırma hakkını tanımayı gerektirir.

Lenin, Ulusların Kaderini Tayin Hakkı s 108

Bu ilke, ezilen ulusların bağımsız devlet kurma hakkını tanımayı gerektirir. Bu hak, ezilen ulusların kendi kaderini tayin hakkının en önemli ve en belirgin ifadesidir. Bu hak, ezilen ulusların kendi kaderini tayin hakkının en önemli ve en belirgin ifadesidir. Bu hak, ezilen ulusların kendi kaderini tayin hakkının en önemli ve en belirgin ifadesidir.

tarya enternasyonalizmi boş bir sözden başkatbir şey olmazdı ezen ulusların ezilen ulusların işçiler arasında ne guven ne de sınıf dayanışması mümkün olurdu (Lenin age s 145-146) diyerek ezen ulus devrimcilerinin proletarya enternasyonalizminden ne anlamaları gerektiğini açık bir biçimde vurguluyor Ezilen ulus devrimci hareketi için ise birlik ve dayanışmanın koşullarını olanaklı kıldığı en geniş çerçevede savunulmasıdır Ve tabi her iki ulus kesim için de enternasyonalizm kendi ulusunun burjuva çıkar ve durtularından tumuyle arınarak dunya proletarya hareketinin bir parçası olduğu unutulmadan ve onun çıkarı öncelikle gozetilerek surecin onundeki baş duşmana karşı yığınların en geniş seferberliğinin sağlayıcı bir ittifaklar ve cephesel or gutlenmenin savunulmasıdır Bu noktada taraflarin olası zaaflarına karşı diyalog ittifak sınırlarının geçirgenliğinin çabası elestirel açıklık enternasyonalizmin gereği olarak belirtilmelidir

Artık Türkiye Kurdistanı özgulune gelebiliriz Turkiye devrimi, işçi-koylu temel ittifakı ve Turk ve kurt uluslarının diğer azınlıklardan halkın ortak bas celişmesinin çozumu için en geniş birliği ve ittifak temek uzerinde gerçekleşecektir Birlik en dar anlamda proletarya onderliği altında ortak orgut anlamına gelmekteyse de bu muhtemel vasıyla sınırlanamaz Çunku "her şey gibi koşullar da değişir ve belli bir zaman için doğru bir çozum başka bir zaman için hiç de kabul edilemez goruneblir (Stalin) Nitekim Turkiye ozgulunde gosterdiği somut durum her ne kadar Irak ve Iran ozgulundeki durumdan kısmen geri de olsa guçlu bir ayrı orgutlenme dinamiğinin mevcut olduğunu gostermektedir Iste Marksist orgutlenme bilıminin cozması gereken sorun bu somut durumda en geniş ittifak şemasının nasıl biçimlenecegi sorunudur Bunun için ise bilimsel saptama ile olmasi istenenle gerçek olanı karşılırmadan gerçek somut durumu gozonunde bulundurmak ve onu nesnel gerçekliğince çozumlemek gerekir

Genel anlamda proletarya hareketinin çıkarlarını gözeten tahlil öncelikle somut durumu kavrama yeteneğinde olmak zorundadır Belirtildiği gibi Kurdistan her ne kadar en buyuk parçası Turkiye nin bir içsomurgesi ise de o Turkiye sınırlarını aşan ve diğer uç ulkenin sınırları içinde de ciddi bir coğrafi genişlik kaplayan ulkeler ustu bir sömurgedir Bu yuzdendir ki Kurdistan a egemen dort ulkede egemen ulus devletlerince saptanacak uluslar ustu devrim programlarının Kurdistan genelinde çozum getirmesi onu butunuyle kavraması beklenemez Bu durum ise egemen ulke devrimci hareketinin tradesi dışında ayrı orgutlenme dinamiğinin oluşumuna neden olur Bu dinamiğin kendine potansiyel bulması ise ulusal celişkinin gucu nedeniyle cok fazladır Nitekim somut durum da bunu gostermektedir Somut duruma uygun duşmeyen orgut anlayışındaki sapma ise ezilen ulusun ve ezilen hareketinin ezen ulus devrimci hareketleri olan bizlere guvensizliğini daha da pekiştirecektir

Ozellikle Kurdistan in bu ulkeler-ustu konumu ve gelisen ulusal mucadelenin Kurdistan butunluğu kapsaminda bir çekim odağına sahip olması ezen ulus proletarya guclerinin onune gormezden gelinmez onemde bir sorun dayat maktadır Boşluk atlanmeyen yasamın dinamiği proletarya guçlerinin onu kavrayıp ona uygun çozum yollar bulmalarından geçer Bu ise ezilen ulus hareketinin durumuyle bağlantılı olarak ayrı orgutlenmenin tanınmasıdır Ve yine bir ikinci gorev her dort ulkede de ezen ulus devrimci hareketlerinin kendi dışlarındaki ezilen ulus devrimci hareketleriyle ozamı guç birliği cephesinin sağlanmasıdır Burada ozellikle ilk kavranması gerekli nokta ayrı orgutlenme dinamiğinin kendiliğinden milliyetçi bir muhtteva taşıması gerçeğinden hareketle dinamiğ yonlendirme uğraşısındaki ezilen ulus devrimci hareketlerinin tumden milliyetçilik ile bucaklanamayacağı gerçeğidir Ulusal dinamiğe yon verme uğraşısından guçlenin somut olarak incelenmeden onlara yonelik milliyetçi bir suçlamasının ciddiyetten uzaklığı bir yana milliyetçi burjuva guçlerin elmeğine yağ surduğunu vurgulamak zorundayız

Bilindiği gibi " bazı somut durumlarda parçanın butun ile celişkiye duşmesi olasılığı vardır o zaman parça eldir " (Lenin) Bu gerçeği tum sosyal-şovenler oportunist bir çarpıtmayla her kosulda geçerli kılmaya çalışırlar

Parça nın "butun"e tabi olması seklindeki klasik Leninist yaklaşım Kurdistan örneğinde ozgul koşulların zorlamasıyla karşı karşıyadır Oznel eksikleri gormezden gelemeyeceği oncelikli gerçek Kurdistan in halen dort parçaden olustuğu ve dort parcada da parça nın butun e tabi olması yaklaşımının [illegible] Somut durumun daha ayrıntısına indiğimizde her dort parçanın da şu ya da bu oranda birbirlerinin çekim alanında olduğunu, kaza Irak ve Iran parçalarının ulus genelini kapsayan duzeyde bir farklılaşmaya yanı Arap ve Acem uluslarından devrimci hareketle tumuyle ayrışmaya uğramış olduğu ve onları aştığı gerçeğiyle karşı karşıya kalıyoruz işte bunlara Turkiye-Kurdistan nın da diğer parçalardaki gelişmelerden yalıtılmasının olanaksızlığı eklenince parça butun ilişkisini egemen devlet sınırları içinde dondurma uğraşısının bilimsel ikten uzak ve butunuyle sosyal sovenizm bir oz yapı taşıdığı gerçeği ayrıca belirginleşir Kaldıki Leninist parça butun ilişkisi klasik orneklerde bile belli kayıtlara tabidir Birincı kayıt tabiyat sorununun tek tek çok ulusluu devlet sınırlarıyla sınırlı olmadığı aksine butun den kasdın dunya proletarya hareketi olduğu gerçeğidir Bu noktada Leninist politikanın Ekim Devrimi sonrası Finlandiya ya tanıdığı bağımsızlık sorunu anımsanmalıdır Parça butun sorununda dunya proletarya hareketinin çıkarı Finlandiya ozgulunde burjuva cumhuriyetin kurulmasına razı olmayı gerektiriyordu Ve Leninist politika bu sorunun tartışılması sırasında uluslarin kendi kaderini tayin hakkının daha geri bir toplum yapısı seklinde gerçekleşmesini Rusya yı asan butun nun çıkarı gereği kabul ediyordu Bu ornek parça butun ilişkisinde egemen devlet sınırları cerçevesinde bir duşunce yapısının mutlaklaştırılmayacağı gerçeği açısından onem taşır Ikinci ve daha onemli sorun ise ozgulduki parça nın butun' e tabi olması koşullarının varlığı sorunudur İşte bu açıdan yapılacak nesnel bir cozumleme gundemdeki sorunun en doğru çozumunun on koşullarını ortaya cıkaracaktır Halen gelinen nokta 70 oncesinin işlenmeş bekleyen boşluğunu ve 70 sonrasının hatalarının aşılması halinde iki ulustan halkın ortak orgut temelinde sureklilesme olanaklarını bize sunmaktan oldukça uzaktır Aksine geçmişin boşluğu tam anlamıyla doldurulmuştur Mevcut durumun verilerini kısaca ozetlemeye calışırsak

a- Ulusal cerçeki Kurt ulusundan hala guçlenmiş surukleyen belirgin bir oğe halinde gelmiştir, oyle ki sınıfsal celişmeler kendi odağına ceken bir kansal olusturmuştur

b- Turkiye-Kurdistan inda ulusal devrimci hareket 12 Eylul yenilgisinin yaralarını tedavi edip kendi halkı karşısında daha nitelikli bir orgut ve mucadeleye çıkmıştır Hazırdaki orgutluluk ve mucadele gucu yanısıra prestij ve sempatiği açısından Turk ye devrimci hareketleriyle mukayese kabul etmeyecek duzeye bir ustunluğe sahiptir

c- Kurdistan in diğer parçalarındaki ulusal kurtuluş mucadelesinin Turkiye Kurdistan ından halk ve ulusal devrimci orgut ile bağları ve etkileme olanakları eskiye oran a daha da artmıştır

d- Butun bunlara karşın Turkiye devrimci hareketi 12 Eylul oncesine oranla gerek nicel gerek nitel anlamda oldukça gerı ve Kurdistan daki gelişme dinamiklerini kavrayacak perspektıl ve orgutsel ilişkilerden yoksundur

Bu nesnel verilerin sonucu sağduyulu bir yaklaşıma duşen gorev ne olmalıdır Oncelikle iki ulustan halk guçlerinin ayrı duzlemde orgutlenmesi gerektiği duşuncesinin gelinen noktanın gerisine duşmuş olduğu gerçeği kabullenilmelidir Ikincisi gelinen noktanın birinci derecede sorumlusu olan hala egemen olmaya devam eden sosyal-şoven yaklaşımlardan kurtulma yolunda ciddi uğraşlara girişilmelidir Uçuncusu Kurt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı yonunden sömurgecılığe, ulusal baskıya ve yoğunlaşan katlamlara karşı daha da tutarlı ve geniş bir propaganda çalışmasına gerekmektedir Dordoncusu ulusal devrimci hareketlere milliyetçi yaftası yapıştırma kolaylığından vazgecilmeli, ayrı orgutlenmenin guçlu maddi temellere sahip olduğu gozulmeli ve onlarla en geniş ittifak kurmanın gerekleri yapılmalıdır Besincisi olarak da, orgutlenme perspektifin tumuyle gozden geçirmeli ve onun ayrı orgutler meydana cıkarmasi

Şu ana kadar anlattıklarımızdan ortaya çıkan temel gerçek ayrı orgutlenmenin meşruiyeti ve ayrı duzlemde orgutlenme koşullarına artık sahip olmadığımızdır Gelinen nokta ise Rusya ve Yugoslavya denetleyene gerçekten kazandıran koşulları birbirine kar sıtırarların proletarya enternasyonalizmi ve bilimselliği çok ciddi olarak sorgulanmalıdır Bugun Ortadoğu da devrim odağının Filistin hareketinden Kurdistan a doğru kaydığı da dikkate alınacak olursa Kurdistan daki mucadelenin uluslararası onemi daha da belirginleşir Guçlu Turk Devleti nin gerek kendi gerekse de emperyalist sistemin çıkarları adına NATO destekli olarak yoneleceği pasifikasyon Turkiye-Kurdistan ında ulusal kurtuluşun çok daha uzun ve zorlu olacağını gostermektedir Bu da Turkiye-Kurdistan indaki mucadeleyi diğer parcalardaki ulusal mucadelenin yanısıra Turkiye deki sınıflar savaşınıyla bağımlılık içinde biçimlendirecektir (Bağımsızlıktan kasıt en geniş ittifak ve cephelesme anlaşılmamalıdır) Turkiye-Kurdistan inda mucadele celişkinin ulusal yonu ve diğer siyasal-askeri destekler bağlamında Kurdistan ın diğer parcalarıyla içiçe bir gelişim gosterirken diğer yandan da aynı baş celişmenin cozumu yonunde zorlu ve uzun sureli savaşın yukunu omuzlayacak olan Turkiye devrimci hareketiyle de stratejik onemde bir karşılıklı bağımlılık içinde olacaktır

Bu gerçekler ışığında Turkiye devrimci hareketine duşen gorev gerek içte gerek diğer devlet sınırları içinde «oprueri bu madd ve potansiyel guçler n kendi devrimci-sinden stratejik işlevini iyi değerlendirmek olmasıdır Nitekim Lenin " eğer sosyalizme inanıyorsak başka duşmanımız olan buyuk devletler n burjuvazisine karşı her turlu ayaklanmayı desteklemeliyiz yeter ki bu ayaklanma gerici sınıfın bir hareketi olmasın Ilhak edilmiş bolgelerin ayaklanmasını desteklemeyi reddetmekte bir nesnel olarak ilhakçı durumuna duşeniz Proletarya, ozellikle doğan toplumsal devrimin çağı olan emperyalizm çağında ilhak edilmiş bolgelerin ayaklanmasını bugun olanca guvuyle destekleyecektir ki yarın ya da aynı anında bu ayaklanma yozundan zayıflamış bulunan buyuk devletin burjuvazisine karşı saldırıya geçebilsin " (Lenin age s 171) diye sozeder Bu stratejik onemde bağlaşıklığı gerçekçe değerlendirebilmek için

a Sınıflar savaşımını ulke genelinde yukselt mek

b- Turkiye-Kurdistan inda işçi sınıfı ideolojisini ozumseyen ulusal devrimci hareketle yakın bağlar kurmak her turlu ittifaka girmek,

c- Kurdistan bağımsız ulusal kurtuluş hareketleriyle azamı dayanışmaya girmek

d- Ve orgutlenme hakkı da dahil Kurt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını tanımak ve onun eğitasyon ve propagandasını yapmak olmalıdır

*Bkz THKP C/Cayan Sempatizanları Turkiye de Milli Mesele Temmuz 1982

— Kahrolsun Sömürgeci Faşist Diktatörlük!
— Kahrolsun Sosyal-Şovenizm!
— Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi!
— Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

Kasım 1987

Kızıldere Katliamının 16. yıldönümünde Mahir ÇAYAN ve yoldaşlarını saygıyla anıyor, anılarını yükselen ulusal kurtuluş savaşımızda yaşatıyoruz!

Orada isyan eden
Kızıldere'yi titreten
devrimin kanıydı...
Mahir ve yoldaşlarıydı
ölümsüzleşenler...
Kurumadı daha
o sımsıcak kan,
yarınlara umut besliyor
ölkeyle her damlası...
Unutmaz Kızıldere
bağrındadır Mahirler...
Ve sözü de var tarihe
Kızıldere'nin;
direniş onuruyla
kök salıyor derinden derine...
Övünecek Kızıldere
Mahirler yaşıyor
devrim için,
"kurtuluşa kadar savaş" için...

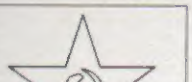

PKK 10. YIL!

PRATİGİMİZİ III. KONGRE GERÇEĞİ TEMELİNDE DÜZELTELİM

Kitleselleşmiş Bir Mücadele ve Sağlam İnşa Edilmiş Bir ERNK İçin Görev Başına

PKK'nin 10. yılı, öncelikle devrimci uygulama içerisinde olan militanları, her düzeyde muazzam bir yenilenme hareketiyle derinleşmiş Parti çözümlemelerini özümsemeye ve Kürdistan devriminin bugünkü dönemecinde halkımızın siyasal, örgütsel, askeri ordulaşmasını büyük bir devrimci hareketle gerçekleştirmeye davet etmektedir. Diğer bir deyimle, 10 yıllık Parti pratiğinin doğru özümsenmesi, dönemin Parti-Cephe görevlerinin doğru kavranması, III. Kongre'nin yenilenme ısrarına uygun olarak geçmişin deneyimlerinden de en iyi bir şekilde yararlanılması ve fetihçi bir vuruş tarzıyla görevlerin üzerine yürünmesi, 10. yıl devrimciliğinin ölçütü olmaktadır.

Her zeminde ve her koşulda, hangi faaliyet alanında, yetki düzeyi ne olursa olsun, devrimci pratik içinde olan tüm militanların bu ölçüleri alması gerekmektedir. Ancak görülen odur ki, bunca çözümlemelere, bunca deneyim ve birikime, eleştiri ve özeleştirilere rağmen, bizleri devrimci çalışmada zayıf kılan, dolayısıyla da Parti-Cephe görevleri karşısında taktik dışı bırakan —hiç de küçümsenmeyecek derecede— uygulama hatalarına düşülmektedir. Hataların ve yetmezliklerin çoğunlukla eskiye ait çalışma tarzından kaynaklanması, örgütlenmenin, yer yer eski yöntem ve taktiklerle geliştirilmek istenmesi en yalın tanımıyla amatörlük ve tutuculukta ısrar etmek demektir. Değişik mücadele alanlarında farklı görünümler arzetse de, kaynağını eski kişilik, amatör devrimcilik, örgütsüzlük, taktiksizlik kopukluk vb. yetmezliklerde bulan bu durum, en genel yönleriyle örgütlenmeyi daraltmakta, devrimci gelişmeyi zayıflatmakta, değerleri yüzüstü bırakmakta ve devrimci görevleri ertelemektedir. Evet, istenmese de son tahlilde bizi bu tanıma götüren bu tip "devrimciliğin" Avrupa'daki görünüm biçimlerini, nasıl aşılması gerektiğini, Parti taktiğine uygun sonuçlara nasıl ulaşılabileceğini Parti perspektifleri ışığında ve birkaç yıllık deneyimlerime dayanarak izah etmeye çalışacağım.

Birincisi; bulunduğumuz alanı ve bu alandaki varlık nedenimizi ve bunun temelinde yatan değerlerimizi iyi tanımak bilmek gerekir. Bu hususun iyi kavranması, beraberinde görevlerimizi doğru belirlemeyi de getirecek ve düşünce düzeyinde yanılgılara düşmekten bizleri alıkoyacaktır. Her şeyden önce Batı Avrupa; burjuvazisinin her düzeyde örgütlü olduğu, sömürge ve yarı-sömürgelerdeki (bugün yeni-sömürgelerde) yerli-yerüstü zenginliklerinin talanıyla palazlandığı, Lenin'in deyimiyle can çekişen kapitalizmin emperyalizm çağına ulaşmış olduğu, burjuva kültür-ahlak anlayışının toplumun iliklerine kadar işlediği, ulusal kurtuluş ve devrim hareketlerinin bir taşlıye merkezine dönüştüğü bilinmektedir. Madalyonun bir yüzü böyle, diğer yüzünde ise proletarya hareketinin zengin deney ve tecrübe birikimi vardır. Yine, ilerici insanlığa seslenmede son derece önemli olanaklar sunmaktadır. Bu iki durumu, biribirinden iyi bir şekilde ayırmak gerekir. Batı Avrupa emperyalist devletleri ulusal kurtuluş hareketlerin gelişmesi ve güçlenmesine düşmandırlar ve her düzeydeki tedbirlerle onları engellemeye çalışmaktadırlar. Bu amaçla emperyalist sistem ağırlıklı olarak gerici-muhafazakar iktidarlarla yönetilmekte ve yeni-sömürgelerde faşist-askeri diktatörlükleri yönetime getirerek etkin bir şekilde desteklamektedirler. Yeni-sömürgelerdeki askeri-faşist diktatörlüklere muhalif devrimci demokratik ve ulusal kurtuluşçu hareketlere sahte dostluk yaklaşımı göstermekte ve emperyalist merkezlere çekerek özünden boşaltıp tasfiye etmek istemektedirler.

Emperyalizmin bu yalın gerçeğini faşist TC'ye verdiği destekte ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine yönelttiği saldırılarda da görmekteyiz. Gerek Osmanlı ve gerekse TC sömürgeciliği dönemi boyunca, Avrupa emperyalistleri Kürdistan'ın parçalanmasında, sömürgeleştirilmesinde ve direnişlerin bastırılmasında etkin rol oynamışlardır. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında yıkıma uğrayan Batı Avrupa devletlerinin ekonomisinin yoğun bir şekilde ihtiyaç duyduğu işgücü talebi, ağırlıklı olarak TC kanalıyla Kürdistan kaynaklarından karşılanmaya çalışıldığı da bilinmektedir. Bu amaçla 1960'lardan itibaren işgücü, yoğun olarak Kürdistan'dan Avrupa'ya transfer edilmiş ve bugün bu rakam yarım milyon insana ulaşmıştır. Böylelikle işgücü sömürüsünün yanısıra, ulusal kurtuluş mücadelesi için potansiyel olan bu kadar insan kütlesi Avrupa'da eritilmek, ulusal özellikleri yok edilmek istenmektedir. Bunun yanısıra modern ulusal kurtuluş hareketimizin gelişimi karşısında da Avrupa emperyalistleri başından itibaren düşmanlık politikasını ısrra etmiş ve bugün TC'yi aratmayacak dozajda Parti ve halk hareketimize karşı saldırılar sürdürmektedirler. Kürdistan'daki direniş hareketimize düşman olan emperyalizm, TC'yi askeri, ekonomik, siyasi, diplomatik gibi düzeylerde desteklerken, Avrupa'da da fiili saldırılar, "terörizm" iddiaları vb. yöntemlerle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini ezmeye çalışmaktadır. Bir yandan da bağımsızlık çizgisine karşı bizzat kendi dokuma tezgahlarının ürünü olan "otonomi" platformu ile Kürt gericiliğini ayakta tutmaya ve sözümona "Kürt halkının varlığına saygılı" olduğunu göstermeye çalışmaktadır. İşte bulunduğumuz Avrupa zemininin bir yönüyle tanımı böyledir. O halde bu yönünü iyi tanımak, genelde ulusal kurtuluş hareketlerine, özelde de çok daha fazla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine düşman cehreyi bilmek zorundayız. Emperyalist "demokrasinin" ulusal kurtuluşçu çalışmalarımıza müsaade etmeyeceği, kendi siyasal çıkarlarına zararlı gördüğü hiçbir faaliyete "demokrasi" tanımayacağı iyi bilinmektedir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi adına siyasal faaliyet yürütmek, emperyalizmin "demokrasisine" göre "suçtur." İşte biz de bu "suçu" işliyoruz. Şu bilinmeli ki, halkımızın bağımsızlığı ve özgürlüğü her şeyden değerlidir.

Çünkü, kutsal ulusal kurtuluşçu amaçlarımız vardır. Halkımızın bağımsızlık ve özgürlük davası kutsal bir davadır. Zorla topraklarından koparılarak illklerine kadar emeği, beyni ve tüm insanlık değerleri sömürülen insanlarımız vardır Avrupa'da. İşte Avrupa'daki ulusal kurtuluş faaliyetlerimizin dayahdığı bir neden budur. Emperyalizmin eritmek istediği Kürdistanlı emekçileri örgütlemek, bilinçlendirmek ve yeniden öz topraklarına kavuşturmakla mükellefiz.

İkincisi; Avrupa'nın, dünyada karşı-devrimin en örgütlü önemli bir merkezi olduğunu belirttik. Bu özelliğinin yanısıra, ulusal kurtuluş hareketlerinin de sesini duyurmada önemli bir iletişim kursusudur. Diğer bir anlamıyla düşmanımızın da bugüne kadar yararlandığı bu mevziyi, bundan sonrası için halkımızı da en iyi şekilde yararlandırma, faşist Türk sömürgeciliğini dünya ilerici insanlığından tecrit etme, her türlü sahte dostluğun maskesini düşürme görevimiz vardır. Yani Kürdistan devriminin uluslararası platforma taşırma, çağdaş insanlığa maletme, ilerici-demokratik güçlerin maddi ve manevi desteğini sağlamada Avrupa çalışmalarının rolü ve önemi küçümsenmeyecek orandadır. Bu iki temel göreve bağlı olarak daha birçok maddi, teknik, pratik açılardan bugünkü koşullar dikkate alındığında Avrupa'da örgütlenme yaratmanın, siyasal-politik çalışma yapmanın gerekliliği kendiliğinden anlaşılacaktır.

Avrupa alan çalışmalarına yaklaşımda iki temel yanlıştan bahsetmek gerekir. Bunlardan birincisi, Partimizin bu alana atfettiği rolü ve önemi kavramamak, dolayısıyla küçümsemektir. Sol anlayış da diyebileceğimiz bu yaklaşım sahipleri "Avrupa'da devrimcilik yapılmaz", "Parti niye beni bu alana gönderdi" vb. diyerek adeta görevlere tepki duymakta ve işe başlarken isteksiz, moralsiz olmakta, böylece başarısız sonu kendi elleriyle yaratmaktadırlar. Yapımız içerisinde birçok arkadaşın taşıdığı bu yaklaşım, ülke topraklarına bir an önce kavuşma ve barbar Türk ordusuna karşı en ileri hatlarda savaşma arzusuyla da olsa, özünde doğru olmayan bu anlayışın terkedilmesi gerekir. Evet, herkes ülkeye dönecektir. Ama dönüş, başarılmış devrimci görevlerle gerçekleşmelidir. İkinci bir yanlış anlayış ise Avrupa'yı temel alan sağ-reformist yaklaşımdır. Daha çok militanlaşmada iddialı olmayan, profesyonel örgüt çarkına girmeyen, Partinin Avrupa'ya atfettiği rolü sağ yorumlayan, önemini abartan bu anlayış sahipleri özünde basit endişelerden ötürü ülke topraklarını üzerinde savaşa katılma arzusunun zayıflığını taşıyorlar. Birincisinden çok daha tehlikeli ve tahripkar olan bu yaklaşım, sürekli savaşılması gereken bir yaklaşımdır. İkinci Parti Kongresi öncesinde yapıda egemen olan ve iki kongre arasında Partiyi büyük tehlikelerle karşı karşıya getiren her türlü tasfiyeci-provokasyon çizgi bu kaynaktan beslendi. Bugün emperyalizmin de Parti hareketimize karşı geliştirdiği saldırılarda en çok yararlandığı kaynak, sağ ve reformist yan olmaktadır. Daha da değilirse zindanlardaki inanet, silahıyla düşmana kaçış ve kuzey kutbuna yolculuk sağ yaklaşımda mayasını bulmaktadır.

Evet, her iki (sağ ve sol) yaklaşım da küçük-burjuva devrimciliğine has yaklaşımlardır. Birincisi, Partimizin politik, örgütsel, pratik olgunluğuna rağmen "çocukluk hastalığına" devam eden bireylerde görülen olgunlaşmama, politikleşmeme, düşmanın olduğu her yerde devrimci gelişme yaratma bilinci ile uygulamaya girmemedir. İkincisi ise, proletarya savaşçısı olamama, düzenden kopmama, sınıf intiharından geçmeme, dolayısıyla potensiyel oportünizmi, tasfiyeciliği yaşamadır.

Tabii bu tasfiyecilik fiziki olmayıp, siyasal, kültürel, ahlaki temeldedir. O halde Avrupa'da örgütlenme iddiasında olan güçler en başta siyasal çizgi, kültürel düzey, ahlaki ölçü ve devrimci yaşamda son derece güçlü olmak, gidasını suni değil, kendi öz kaynağından almak zorundadırlar. Eğer bugün Partimizin Avrupa'da da sürekli gelişiminden bahsediliyorsa, nedenini, sahip olduğu önderlik hattı, siyasal çizgi ve diğer Bolşevik ölçülerinde aramak gerekir. İşte PKK'yi diğer küçük-burjuva reformistlerinden ayıran en temel yönler bunlar olmaktadır. Partimizin önderlik ettiği ulusal kurtuluş hareketi, sadece ülkede değil, halkımızın olduğu her alanda modern ulusal kurtuluşçu gelişmenin de yaratıcısı olmakta ve bu temelde siyasal, örgütsel, pratik inşasını sürdürmektedir. Bu gerçeklik temelinde Avrupa'ya yaklaşırken, öncelikle bu temelde kadroları yetkinleştirme, kitleleri eğitme, örgütleme ve her düzeyde Kürdistan gerçekliğini en üst düzeyde temsile çalışmaktadır. Temel mücadele alanımız Kürdistan olduğuna göre, Avrupa alanındaki her kadro, örgütlü kille ve örgütsel faaliyet, Kürdistan'a göre olmak, oraya hizmet etmek ve yürütücüler özüyle aynı alan görevlerini ülkede icra etmek üzere her an hazır olmak zorundadırlar.

Üçüncüsü; başarılı bir devrimci çalışma yürütebilmek için çeşitli yönleriyle alanın özellikleri ve alanda (Avrupa'da) faaliyet yürütmenin rolü ve önemini kavramış olmak yetmiyor. Bu yön kaçınılmaz olmakla birlikte, Partinin alana ilişkin belirlediği temel görevler, koyduğu hedefler programı ve bunların genel Parti mücadelesi içerisindeki yeri ve önemi de doğru kavranılmak zorundadır. Bugüne kadar içerisine girilen hatalar, düşülen yetmezlikler ağırlıklı olarak bu noktadan kaynaklanmaktadır. Yani ülke devriminin ulaştığı düzey, genel düzeye uygunluk arzetmesi gereken alanın özgün görevleri, Partinin dönemsel taktik hattı ve bir bütün olarak devrimin temel sorunları üzerinde yeterince yoğunlaşamame, yapımızda ağırlığını hissettiren ve bugüne kadar yeterince aşılmamış olan bir durumdur. Böyle olmasından ötürü, Parti siyaseti ve taktiğine uygun örgütlenme, kadrosal çalışma, ülkeye yönelim, kitlesel çalışma vb. asli ödevleri gerçekleştirme yerine, taktikten kopuk alanın tali görevlerini esas alan, örgütlenme ve eylem hattını buna göre oluşturan, karmaşık ve günü-birlik bir çalışma içine giriliyor.

Ne kadar boş durulmadığı, nefese nefese çalışıldığı söylense de (ki öyledir de), bu çalışma yoğunluğu genel Parti bütünlüğü içerisinde —alan faaliyeti olarak— asli rolünü oynayamıyor, Partinin taktik hattına uygunluk arzetmiyor. İşte bu durum, esasında alana özgün Parti talimatlarının ve içerdiği "olmazsa olmaz" kabilindeki temel görevlerin yeterince kavranmamasından kaynaklanıyor. Elbette bu durum bilinç yetersizliğinden kaynaklanmıyor. Her arkadaş Parti ideolojisi konusunda muazzam bir birikime sahiptir. Ancak ideolojik yetkinlik başka şeydir, onu uygulamaya dönüştürmek başka şeydir. İşte eksiklikler ikinci yönüyle, yani uygulamada çıkmaktadır. Pratik uygulama, kendine has inceliklari olan başlı başına devrimci bir sanattır. Bir "şey"i yapmak için onu öğrenme, algılama ve kavrama diye üç ana evreyi gerektiren diyalektik bir kural vardır. Bizde daha çok ilk iki aşama ile yetinilüyor ve üçüncüsüne varılamıyor. Böyle olunca da yapılacak işin ustası olunamıyor. İşte temel Parti görevlerinin başarılı bir devrimcisi olmak için, öncelikle muazzam kavrayışı ifade eden taktiğe hakimiyet kaçınılmazdır. Partinin dönemsel taktik görevlerini belirleyen hususlar, ana yönleriyle ilgili dönemin görevlerini içeren talimatlar da mevcuttur. O halde bu sorunun kesin çözümü için, 1982'den bu yana örgüte sunulan talimatların tümünü yeniden etüd etmek ve derin bir kavrayışa ulaşmak birincil görevdir.

Dördüncüsü; Parti görevleri ve belirlemelerinin genel yönleriyle bilinmesi de yeterli olmamaktadır. Önemli olan talimat ve genel planlamalarla hedefler programının alanların özgülüne indirgenmesidir. Özgüle inmek, özgülü bilmekten geçer. Yani zeminin iyi bir irdelemeden geçirilmesidir. Bir diğer deyimle, bu işe "somut koşulların somut tahlili" denilmektedir. Somut koşulları çeşitli yönleriyle tanımayan, irdeleyip kavramayan bir devrimci, asla başarılı bir şekilde Parti çizgisini uygulayamaz ve sonuç alamaz. Somut koşulların tahlilinden anlaşılması gereken, neyi nasıl değiştirip geliştireceğimizin iyi bilinmesi ve genel plan ve programların ilgili faaliyet alanında özgün ve ayrıntılı hale getirilmesi demektir. Eğer böyle yapılmaz da salt genel planlarla yetinilirse, planlama aşamasında içine girilen en büyük yetmezlik bu noktada zuhur eder ve böylelikle talimatlar etkisiz kalır. Devamla en yetkin Parti planlarına, programlarına ve kapsamlı devrimci görevlere rağmen, özgül düzeyde programsız, plansız kalınmakta ya da muğlak, anlaşılmaz olmakta, peşinde asli ödevler yerine getirilmemektedir. Sonuçta; günü-birlik, kör pratik, tali görevlerle avunma, muazzam bilinç, enerji ve zamanı adeta boşa çıkarma ve giderek yanılgılı "devrimcilik", eleştirilere anlam vermeme, taktikten uzaklaşma gibi olumsuzluklar çorap söküğü gibi günlük pratiğimize dolanır.

O halde, PKK'nin devrimci saflarına icra etmede, salt iyi niyet, ideolojiyi bilmek vb. olması gereken yönler tek başına gerçekten de yetmez. Genel Parti talimatları, görevlere yürümede muazzam perspektifi içerir, bizleri aydınlatır. Ama önemli olan, bu aydınlatıcı perspektifler ışığında yürüyüş tarzımızı düzenli gerçekleştirmektir. Bunu yapmak için de yürüyüş güzergahını tanımaktır, kavramaktır, somut koşulları tüm gerçekliğiyle bilince çıkarmış olmaktır. Özellikle örgütlenmeyi inşa ederken hangi taşı nereye koyacağımızı iyi bilmektir. Kısaca ne yapacağımızı, nasıl yapacağımızı, Parti görevlerini nasıl gerçekleştireceğimizi programlamak, kendimize plan oluşturmak ve böylece Parti planlarını komutlaştırıp yaratıcı kılmaktır. Bulunduğumuz

➡

Avrupa zemini, bütün bunları daha da zaruri kılmakta ve muazzam bir politik öngörülüğü, politik duyarlılığı gerektirmektedir. Özgür koşullarda devrimcilik yapmadığımızı, tam tersine emperyalist sistemin adeta merkezinde ulusal kurtuluş çuluk gibi "teknikçi" bir işle uğraştığımız iyi bilmek zorundayız. O halde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin devrimci faaliyetini yürüten insanlar olarak, bizi ve bir bütün olarak ulusal kurtuluş mücadelemizi yutmak isteyen emperyalist bir "canavarın" zemini üzerinde hareket etmekteyiz. "Canavarın" pençeleri arasında inleyen, parçalanarak yok edilmek istenen Kürdistan halkının parçası olan yurtsever emekçileri kurtarmakla mükelleftir. Dolayısıyla ülkemizi faşist Türk sömürgeciliği ve emperyalizmin egemenliğinden kurtarma hareketine girişirken, bu hareketin Avrupa için öngördüğü görevleri, alanın özgünlüklerini de hesaba alan yetkin programlar, yaratıcı planlar ve sonuç alıcı taktikler geliştirmek zorundayız.

Beşincisi; yürütülen pratik, ancak dönemin Parti taktiğine uygunluk arzettiğinde anlam kazanır. Başka bir ifadeyle, Parti taktiğini uygulama sanatına taktik önderlik denir. Ve Parti taktiği devrimin değişik süreçlerinde değişik görevlerin gerçekleştirilmesini içerir. Sürekli gelişim arzeden ulusal kurtuluş mücadelemiz, her faaliyet dalında ve her zeminde mükemmelen önüne gelişkin ve kapsamlı görevler koy. İşte militanın ölçütü, ya da taktik önderliğe uygun derecesi, dönemin devrimci görevlerini başarma ve bunun için gerekli politik-pratik yoğunluğa ulaşma düzeyidir. Parti taktiğini geriden izleyen ya da kıyısından-köşesinden seyreden bir devrimci asla başarılı bir uygulayıcı militan olamaz.

İşte Avrupa alan faaliyetimizi zayıflatan en önemli bir etken olarak, Partimizin ve ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimine uygunluk arzeden bir çalışma tarzına ulaşamamaktır. Görevlerin üzerine yürürken neyin ne kadar sürede ve nasıl yapılacağının doğru konulması, kendi içerisinde iki aşamayı oluşturur. Bunlardan birincisi, kararlar ve planlama aşaması iken, ikincisi uygulama aşamasıdır. Bütün bunlar, görevler üzerinde yoğunlaşmak, somut kavrayışa ulaşmak, dönemin gerekli örgüt ölçülerini tutturabilmek ve usta bir uygulama geliştirmekle gerçekleşir. Yukarıdaki bölümlerde izah edilen yetersizlikler, doğal ki uygulamayı koşullandırmakta ve taktiğin gerisinde seyretmeye yol açmaktadır. Evet, içinde bulunduğumuz dönemin ana taktiği Cephe örgütlenmesidir. Yani kitleleri örgütlemektir, devrimin görevlerine kitlelerin sahip çıkmasıyla yürütülmesidir. Başarılı bir kitle örgütlenmesi geliştirebilmek için ise, düşmanın siyasal teşhiri, devrimci propaganda ve somut gelişmelerin ajitasyonunun yoğunlaştırılması gerekmektedir. Bugünkü ortamda örgütlenmenin her biçimini geliştirmek için son derece olgun ve yeterli koşullara sahip olduğumuz bir gerçektir. Bugün, Türk sömürgeciliği yurtiçi ve yurtdışında önemli oranda teşhir olmuştur. Kısaca siyasal üstünlük düşmanda değil, bizdedir. İkincisi; devrimin propagandası sürekli bir görev olmakla birlikte, yıllardır bu görev sürdürülmektedir; ve kazanılmış yüzbinler vardır. Partimize ve Cephemize maddi-manevi destek sunan onbinlerce kitle gücü Avrupa'da da vardır. Türk sömürgeciliği ve emperyalizmin propaganda-ajitasyon tekniği ne kadar güçlü olursa olsun, günlük siyasal-askeri gelişmeler, ulaşamadığımız kitlelere dahi eksik de olsa doğru yorumlanmaktadır. Bütün açık ve gizli, sağlısol'lu düşman güçlerin engellemelerine rağmen bu böyledir. O halde, kitle çalışması adı altında politikleşmiş kitlelere sürekli ajite çekmek, doğru bir çalışma olmaktadır. ERNK'nin ilanı ve III. Kongrenin kararı gereği kitleleri örgütleme görevi, dönemin ana görevidir. Konuyu aydınlatıcı yeterli plan ve perspektifler olmasına rağmen, hala bu konuda yaşanan gerilik, Parti taktiğine ne kadar uzak olduğumuzu göstermektedir. Cephe ilan edildi, birlikler kuruldu diye kitleler kendiliğinden örgütlenecek değiller elbette. Eğer kitleler kendiliğinden örgütlenselerdi, o zaman Partiye ve profesyonel militanlara ihtiyaç olmazdı. Demekki Cepheyi örgütlemek, her yurtseveri ilgili kitle birliğine kavuşturmak, görevlerini kavratmak, yönetmek ve denetlemek en başta Parti güçlerinin görevidir. Oysa hala birçok arkadaşın günlük pratiğine bakıldığında —hemen her bölgedeki binlerce Cephe kitlesine rağmen— günlük basit görevlerde zaman öldürüldüğü ve bunun adına devrimcilik denilmeye çalışıldığını görmekteyiz. Bu durum, en yalın tanımıyla ilkelliktir; dolayısıyla kitleleri örgütsüz, işlevsiz bırakmaktır. Bir benzetme yaparsak, yanıbaşındaki onlarca işçiye rağmen duvar "ustasının" taş-birket ve harcı yapmaya kendisinin koşması ve işçileri çalıştırmamasıdır. Açık ki bu durum, hem ustayı usta olmaktan çıkaracak, hem inşayı geciktirecek, hem de işçileri işlevsiz bırakacaktır.

Evet, yaşadığımız dönemin Parti taktiği, Kürdistan halkının siyasi ve silahlı ordulaşmasını yaratmaktır. Yani siyasi ve askeri kurum laşmayı geliştirmektir. Ülke içerisinde barbar Türk sömürgeciliği ile muazzam bir çatışma ortamında halkımızın savaşçı potansiyeli örgütlenmekte, siyasi ve silahlı düzeyde eğitilmekte ve her gün sömürgeci-faşist ordu bozguna uğratılmaktadır. Ha keza ARGK'nin koruması altında yurtsever potansiyelimiz ovada ve kırda kendi öz siyasal otoritesine kavuşmaktadır. Böylece ERNK'nin siyasi ve silahlı örgütlenmesi günden güne gelişim arzetmekte ve Parti taktiği böyle icra olmaktadır. Parti taktiğinin Avrupa'ya uyarlanması ise, Cephemiz ERNK'nin siyasi-örgütsel gelişimini hızlandırmak, yüzbinleri işçi, kadın, gençlik birlikleri platformunda birleştirmektir. Emperyalizmin her türlü yozlaştırıcı etkisinden kurtarmak, ERNK'nin yaşam ve mücadele gerçekliğini vazgeçilmez ilke olarak yurtseverlere kavratmak, bu ruhla eğitmek ve her ailesi ulusal kurtuluşçu bir mevzi haline getirmektir. Giderek **kaynağa dönüş** harekatına kadrosal ve kitlesel olarak tüm gücümüzle azami düzeyde katılmak, örgütlenmemizin temeline bunu oturtmak, tüm faaliyetlerimizde bunu esas almak, ilişki ve yaşam ölçülerini buna göre düzenlemek; Parti taktiğinin de ana esasları olmaktadır.

Altıncısı; Parti taktiğini uygulama sorunu, araç ve yöntemlerin doğru belirlenip yetkince işletilmesini de gerekli kılmaktadır. Hiçbir zaman araçların amacın önüne konulamayacağını bilmek durumundayız. Bulunduğumuz Avrupa alanında gelişkin teknik imkanlara ve çok çeşitli araçlara rağmen, bu olanakların doğru bir tarzda kullanılmaması, devrimcilik sanatında amatörlüğü ifade etmektedir. Bu durum giderek siyasal-örgütsel faaliyetlere zarar vermekte ve düşmanın yönelimlerine veri sunmaktadır. Usta devrimciler, en ağır faşizm koşullarında dahi yaratıcı araç ve yöntemler kullanarak, zengin muhtevayı uygun biçimlere büründürerek devrimin en az tahlikelerle yol almasını sağlamaktadırlar. Demekki siyasal çizginin doğruluğu, örgütsel hattın netliği, plan ve programların yanısıra yetkin uygulama geliştirebilmek ve devrimci gelişmeye yol açmak belirlenen araçların doğru ve ustaca kullanımını da zorunlu kılmaktadır. Devrimci eğitim esas olarak bu noktada aciliyet arzetmektedir. Çünkü bizler sadece çizgiyi bilenler değil, aynı zamanda uygulayanlarız. PKK devrimciliği, devrimin tüm sorunlarının çözümünü ve görevlerinin gerçekleştirilmesini emretmektedir. Çünkü militan, devrimin kapsamlı görevleri üzerinde yoğunlaşan, en yetkin politik-pratik perspektife ulaşan ve devrimin ilerletilmesinde en uygun taktiklerle, usta manevralarla düşmanın planlarını boşa çıkaran, kısaca her konuda yönetim ve önderlik sanatını konuşturan devrimcidir. Böyle olunduğu vakit kitlelerin kalbi ve beyni olunur ve yüzbinlerin örgütlenmesi gerçekleştirilir. Esas olarak bu noktada muazzam bir gerilim yaşandığı, kitlelere her konuda gerekli önderliğin yapılmadığı, devrimci eğitimin aktarıldığı ve böylelikle taktikte aşama yapılamadığı görülmektedir.

Sonuç olarak; '88'in genel devrimci hareketini geliştirirken, dağlardaki yoldaşlarımızın kahramanca dövüşüne, zindanlardaki yoldaşlarımızın insanlık onurunu zirvede temsil eden direnişine, Kürdistan halkının bağımsızlığa olan tutkusuna ve engin fedakarlığına, değerli önder Abdullah ÖCALAN'ın yoldaşın yol göstericiliğine layık olmak büyük dava adamları olmayı gerektiriyor. Büyüklüğün ölçütü, devrimin gelişim hızı olmaktadır. O halde hiçbir gerici bağ ve düşmanın engeli büyük dava adamları olmamızı engellememeli. Kayıtsız, koşuleuz fetihçi devrimcilik, her türlü görevin başarılmasında temel ölçüttür. Bu ölçülere ulaşmış olmak; çelikten Parti örgütleri, Parti çekirdekleri etrafında yığınların örgütlenmesi, tüm çalışma alanlarında çizginin yetkince uygulanması demektir. Örgütlenme tarzımızı buna göre geliştirmek, çalışma tarzımızı buna göre düzenlemek, ilişki, hareket ve yaşam tarzımızda profesyonelce davranmak, devrimci harekatımızın temel esprisidir.

Keddar
25 Mart 1988

Biz Suçlu Olduğumuzdan Değil...

Başlarafı 3. Sayfada

gerekir gerçekleri ifade etmek için!..

Sert fırtınaların estirildiği dönemde ne yapacaklarını bilemeyenler, ya sevdiklerini(!) toprakları terkeylemiş ya da "elini eteğini" bir dönem işlerden çekme kararı almışlardır. Süreç içerisinde bilinçleri dumura uğramış, yeni yeni düşünceler ileri sürülmüş, eski tezlerinin ne kadar yanlış olduğunu ileri sürerek, bir daha "zararlı" şeyler savunmayacaklarına dair sinyaller verilmiş, tövbeler edilmiştir. Oysa özünde değişen bir şey de yoktu. Değişen sadece kendi kafalarıydı. Kafalara inen balyoz darbesiyle beyinler tahrip olmuştu. Beyinler tahrip olunca da, onlara göre somut koşullar değişmiş oluyordu. Öyleyse "somut koşulların somut tahlili" yapılmalıydı, ve de yaptılar. İnkarcı dünya görüşleri sonucu bir bir dökülmeye başladılar. Ve sözkonusu kara bir tablo serildi ortaya. Gözlerine inen kara bulutların vatan toprakları üzerine de çöktüğünü sandılar. Karanlığın koyu dehlizlerinde yol aramaya koyuldular. Okyanusta bir damla bile olamadıklarının hiç mi hiç bilincinde olamadılar. Hal böyleyken, en keskin konuşmakları da kınamaya fırsat tanımadılar. Sanki, korkaklığın, cesaretsizliğin savunucuları kendileri değilmişcesine... Koltuk değnekleri üzerinde tutunmaya çalışarak kendi ayakları üzerinde durmayan bu Don Kişotlarımız, sanılıyor ki bir arpa boyu yol alacaklar? Elbetteki alamazlar. Nasıl ki tarih, sayfaların destansı yaşamlarını sergileyenleri altın harflerle kaziyacaksa, bu zavallılıkları da teşhir etmesini bilecektir.

Bugün kimi çevrelerde bir af kampanyası tutturulmuş. Ayrıntısı genel bir af istiyorlar, bırakalım, politik tutukluların kendileri için af dileme yanlışlığını; yüzler hiç mi hiç kızarmadan hasımları için bile af istiyor. Hem de kimden? Bir başka hasım güçten!.. Akıllarınca toplumsal yaraları sarıcaklarmış... Kanayan kanları durduracaklarmış... Af dilemek ancak suçlu olanların isteyeceği bir şeydir. Biz suçlu olduğumuzdan değil, siyasal düşüncelerimizden ötürü içerdeyiz. Ve doğru bildiğimize, inandığımız düşüncelerden... Suçlu olmadığımıza göre af dilemek neyin nesi?.. Toplumsal yaralar, kanayan kanlar bir af olayı ile sanlamaz. Bu ancak can telaşına düşenlerin, dışarı çıkma özlemiyle yanıp tutuşanların isteyeceği bir şey olur.

Evet kardeşim, herkes bir şeyler yazıyor. Ama gerçekleri mi yazıyor? Ya da bizzat hayatın canlı pratiği içinde yer alarak mı yazıyor? Bütün bunlar çok önemli

Hayat her şeye rağmen yoluna devam ediyor. Ve yaşamın gerisinde kalanları durup beklemeyecek kadar acımasız davranıyor.

Hücreden Hücreye Yolculuk

Başlarafı 13. Sayfada

koridorunda büyük bir tepsi içinde yemeklerimizi yedik. Yavaş yavaş koğuşa gitme hazırlığına başladık.

Arkadaş! İnsan, yaşamını sıradanlıktan çıkarmak için çok uzun bir mücadele zincirinin halkalarını bir biri ardına her gün ekliyor. Şayet insan doğa yasalarını kendi lehine dönüştürmemiş olsaydı, bugün bu durumda olmazdı. Yaşamımız sıradan olmaktan çoktan çıktı. Onun için, her anımızı genişletmek gerekir. Acı ve tatlı anılarımızı bölüştürmek, eşitliğin kendisidir. Bu mektubu yazarken, buraları çok merak ettiğini bildiğim için hep kendimizle ve yaşamımızla ilgili şeyler yazmaya çalıştım. İleride belki daha geniş ve detaylı yazabilirim. Belki diyorum, çünkü yarın ne olacağı belli olmaz. Bu yolculuğumuzu yazarken, hücrenin çıkışına kadar getirip noktaladım.

Bizler de senin ve diğer dostların durumlarını merak ediyoruz. Bizlere bildirirsen seviniriz. Sane içinde olmadığın, ama senin ve dostların da sevineceği toplu çekilmiş bir resim gönderiyorum. Ben, çektiğim resimleri alamadan Diyarbakır'dan geldim. İlerde göndermeye çalışırım. Yazımı, Mazlum DOGAN için yazılmış kısa bir dörtlükle bitiyorum:

Türküler dişlerimizin ardında
kilitliyken
Korkuluyken yürekler
zindan içinde
Sen alesta gözlerle,
tepeden tırnağa inançla
En yüksek perdeden
ÖZGÜRLÜK türküleri okuyordun.

Arkadaşın

SERXWEBÛN

Abone Fişi

Adı, Soyadı: .....

Adres: .....

.....

6 Aylık	1 Yıllık
Almanya içi: DM 18 ☐	Almanya içi: DM 36 ☐
Almanya dışı: DM 20 ☐	Almanya dışı: DM 40 ☐

Abone Hesap Numarası:
Deutsche Bank - Köln
Konto Nr.: 35 16 036
BLZ: 370 700 60

Yazışma Adresi:
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

Impressum
V.i.S.d.P:
İ. Kadah
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank-KÖLN
İ. Kadah
Konto Nr.: 35 16 036
BLZ: 370 700 60

Danimarka	10.00	dkr.	Norveç	10.00	nkr.
Avusturya	22.50	s.	Fransa	7.50	ff.
İngiltere	0.75	£.	İsviçre	3.00	sfr.
Hollanda	3.75	hfl.	İsveç	7.50	skr.
Belçika	75.00	bfr.			

Newroz'larda PKK İle Yaşam Daha Umutlu...

Başlarafı 18. Sayfada

miyiz? Savaşa girdiğimizde bizim korumamız gereken, kaybedeceğimiz neyimiz var? Bazıları kaybedilecek çok şey var diyebilir. Hayırl Neyimiz kalmış, bir karış özgür toprağımız bile yok. Emek üzerinde sadece sömürü değil, emeğin üzerine en büyük haksızlık olan onu işletmeme, onu çalıştırmama vardır. Bu, dünyada belki de görülmemiş en büyük haksızlıktır. Çalışma özgürlüktür. Çalışan emek ileri bir emektir. Sömürülse de böyledir. Bizde emek tutsaktır; çalışmıyor ve üretmiyor. Bu, emeğin zindana konulmasıdır ve bizde de bu çok güçlüdür. Ailelerimiz perişandır, çocuklar eğitimsiz ve sağlıksızdır, köylülük perişan, kentler yığınla işsizle doludur. Görülmemiş ihanetler ileri düzeydeki yaşam diye sunulur ve gözde rağbet bulur. Bunları kabul edilemez olarak görüyoruz ve savaşımız bunlardadır. Savaştığımızda bizim kaybedeceğimiz ne vardır? Biraz gerçekçi, biraz kendimize sadık olursak, kaybedilecek hiçbir şeyimiz olmadığı gibi, her şeyin kazanılacağı ve bunun da ancak savaşla mümkün olabileceği ortadadır. Savaş gerekçelerimiz bu denli kesin olduğu gibi, buradaki karalılığımızın da bu kadar kesin olduğundan kuşkumuz yoktur.

O halde, savaş biçimimiz nedir, nasıl savaşacağız? Açık ki, bu halkımızın kendi öz savaşımıdır. Biz bu savaştan uzun süre uzaktık, uzak durduğumuz için de bu duruma düştük. Partimizin en büyük silahlarından birisi de, halk savaşımı silahını, halkın nasıl savaşabileceğini cesaretle, fedakarlıkla ve kanıyla yazıp önüne koymasıdır. Bu en büyük bir kazanım ve iyi kullanıldığında zafere kesinlikle götürecek bir silahtır. Bugün bu silah var; halk savaşımız, partizan savaşımız, gerilla savaşımız budur. Biz bu aracı çok denedik. Bugün bu araç zindanda, dağda, taşta, yeraltında çalışıyor, iş yapıyor. Ve bu da düşmanı korkutuyor. Bugün düşmanı karakolundan, karargahından, garnizonundan kolay kolay çıkmayacak duruma getirmişiz. Demek ki, bu silah çalışırsa düşmanı geriletecek ve halkı cesaretlendirecektir. Bugün halkımız cesur ve artık düşmandan korkmuyor. Düşman da bunu bildiği için halka yaltaklanıyor. Bu büyük bir gelişmedir. Bu şunu gösteriyor ki, halkımız biraz kendi öz savaşım aracına kavuştuğunda, kendi savaşımını biraz cesaretli bir biçimde karşıladığında kazanabilir. Bu da ispatlanmıştır. O halde halkımız bu silahlarla ayağa kalkacak diyoruz. Kaybedeceğimiz şeyler yok, zincirlerden, karanlıklardan, düşkünlüklerden başka. Oysa kazanacağımız her şey var. Çok güzel üretim, sosyal gelişme burada olur; en canlı ulusal özelliklere, insanlık tarihi kadar eski bir kültüre, engin bir coğrafyaya, dağı, taşı ve oyasıyla her türlü tarımsal ürünler bitiverecek üretkenlikte bir toprağa, ikliıme, suya sahiptir. Bu vatanda eğer özgür bir halk kimliğiyle pek de uzun olmayan sürelerle çalışırsak, gerçekten zenginliğin gürül gürül akacağı bir vatandır. Bundan hiç kuşkumuz yok. Yeterki vatan kazanılsın, sahip çıkılsın, bu az bir kazanç mıdır? Hepimiz kurtulmak, biraz ürün elde etmek, biraz ailemizi onurlu kılmak için yaşıyoruz. İşte bunun en yücesi, en gelişkini bu vatan üzerinde yaşanır. Bu büyük bir kazanımdır. Emeğimiz üzerinde bu denli uygulanan sömürü ve onu tutsak etmeyi ortadan kaldırdığımızda, onu vatan toprağıyla birleştirdiğimizde görülmemiş zenginliklerin kaynağı olacaktır. Emeğe sahip olmak, emeğin özgürleşmesi büyük bir kazanımdır. Onu kazanacağız ve bu ikisini kazandıktan sonra da gerisi kendiliğinden gelecektir. Gerisinin kazanımları sadece bizi insanlık ailesinin içine atmakla kalmayacak, bizi saygı değer, onurlu, gelişkin, zengin bir halk haline getirecektir. Bunlar, dünya halklarının bugün çok iyi yaşadığı ve bizim de yaşamakta başka çaremizin olmadığı kavramlardır. İşte savaş bunun içindir. Bunun için bu kadar acıya, sıkıntıya, yokluğa ve yoksulluğa katlanıyoruz. Elbetteki karşılığında bu kadar kazanımı olan bir savaşımı göze alacağız. Biz bu savaşı böyle gerekçeli, kararlı bir istek olmaktan çıkarıp gerçekleştirmek istiyoruz. Bu yılımızı ve önümüzdeki yılları bu savaşın güçlü gelişimine kendimizi bizzat yaşayarak katmak istiyoruz. Her şeyimiz halk savaşımınındır diyoruz. Partimiz tüm gücüyle buna önderlik edecek, gerilla önderlerimiz bu büyük savaşımın yer altı üslerini kazıyacaklar, gerekirse yıllarca orda savaşı yönetmek ve geliştirmek için büyük yeraltı hareketini yürütecğiz ve dağlarımızın fethedilemez doruklarını'n üs haline getireceğiz.

Biz Parti olarak halkımız bu temelde hazırlıyoruz. Halkımız bunu gereken karşılığı verecektir. Biz halkımıza "bu karşılığı verebilirsiniz, ulusal kurtuluş cephesinde örgütlenin" diyoruz. "Kendi birliğinizi, kendi öz gücünüzü ve öz siyasi gücünüzü ortaya çıkarmak için bir araya gelin" diyoruz. Aracınız budur. Bu büyük bir kuvvettir ve seve seve katılmak gerekir. Genç, ihtiyar, kadın, erkek her sınıf ve tabakadan biraz yurtsever olan, geçmiş günahlardan, kötülüklerden biraz kurtulmak isteyen her kesimin geleceği bir cephedir bu. Kendini yurtsever sayan kişi, grup ve partilere daha dün hasımlarımız da olsa, bize karşı her türlü sıfatları da yakıştırsalar bu cepheye gelin diyoruz. Biraz yurtseverlik duyguları olan herkesin gelmesini istiyoruz. Bunlara da veremeyeceğimiz hiçbir şeyimiz yoktur; yeterki bağımsızlık ve özgürlük yolunda savaşılsın ve bunun kararlılığında olsunlar; bundan bizi alıkoymak diye bir dertleri olmasın. Güçleri oranında katılacaklarına bizi biraz inandırsınlar her şeyimizi onlara veralim. Geçmişleri ne olursa olsun hepsine bu cepheye gelin diyoruz. Bu cephe gerçek bir savaş cephesidir. Halkımızın savaşı bu cephenin silahıyla kazanılacaktır. Parti silahı öncünün silahıdır, halkı yönetir. Halkın öz silahı, siyasi silahı onun cephesidir. Mutlaka bu cephesi içinde doğru temelde ve uygun biçimde örgütlenecektir. Sıradan yurtseverliği olandan tutalım en kararlı savaşçılara, duayla katılmaktan tutalım bütün ailesini, varını, canını feda edecek olanlara kadar hepsinin içinde yer alacağı bu savaş ve savaş cephesine herkesi çağırıyoruz.

Bugün üç temel silahımız; Parti-Cephe-Gerilla silahlarımızdır. Denilebilirki tarihte muhtaç olup da bir türlü halkımızın öz çıkarları temelinde bulamadığımız, kullanamadığımız silahlardır bunlar. Bugün bu silahları içiçe, yerli yerinde ve iyi hazırlamış olarak kazanmış bulunuyoruz. Halkımızın en yiğitleri ve savaşmak isteyenleri gerillada birleşecekler; Partizan savaşımını, gerilla savaşımını geliştirecekler. Bunun için dağlarımız çok engin ve insanlarımız da çok iyi savaşçıdır. Bu nedenle bu savaşın aracımız gelişecektir. Halkımız, geniş çalışanlarıyla, büyük birlik ihtiyacını Ulusal Kurtuluş Cephesinde birleşerek gideceklir. Büyük birlikten uzaklaştırılmış bulunan, birbirlerine karşı kışkırtılmış olan ve daha da kışkırtılmak istenen halkımız, büyük birlik ruhunu, irade birliğini ve direnişçi kişiliğini bu araç etrafında gerçekleştirecektir. Bu nedenle Ulusal Kurtuluş Cephesi için her şeyini verecektir. Bunda yoğunlaşmak için ne evinden, ne malından, ne mülkünden, ne çalışmasından ve ne de ailesinden vazgeçmesi gerekir sma cepheli olabileceğine de kendisini karar sahibi kılmalı ve cepheye girmelidir. Yine yurt dışında ve yurt içinde çalışacağız, fakat hepimiz mutlaka bir cephe çalışanı olacağımızı unutmıyacağız.

Biz, bu yıllarımızı, tarihimizin hiçbir döneminde karşılaşmadığımız bir savaş yılı haline getirmek istiyoruz. Bunun için de bütün yeteneklerimizi ayaklandıracağız ve görülmemiş başarılara ulaşacağız. Bundan daha soylu, daha yüce, daha çekici bir çağrı ve bunun gerçekleşmesi için harcadığımız çabalar, emekler kadar daha değerli bir emek olamaz. O halde bunun karşılığı son derece mükemmel, yerinde ve anlamlı verilmelidir.

Halkımızı, Partimizin bilenmiş, kanıtlanmış ve eğer iyi kullanılırsa zafere götürebilecek öncülüğü etrafında, yine büyük ihtiyaç duyduğu kendi öz savaşım aracı olan, onu birlik ihtiyacını, irade keskinliğini ve uyum kabiliyetini gösteren Ulusal kurtuluş Cephesinde birleşmeye, savaşı en üst düzeyde geliştirmek isteyen halkımızın en yiğit ve en fedakar ögelerini en sonuç alıcı ve kendi iradesini yerine getirmede, birliğini kurmada, pekiştirmede, korumada vazgeçilmez silahı olan gerilla savaşımına katılmaya, onu güçlendirmede üzerine düşeni yapmaya çağırıyoruz!

Bu konuda bütün Parti militanlarımızın, her zamankinden daha fazla gelişkin olmalarını, yeteneklerini bu dönemde görülmemiş biçimde olağanüstü ayaklandırarak sınır tanımayan bir direnişçiliği büyük bir siyasi ustalıkla birleştirmelerini, her ne koşul altında olursa olsun vazgeçilmez olan önderlik görevlerini her sahada layıkıyla yerine getirmelerini, halkımızın savaşımını bu tarihi dönemde başarıyla ilerletmeyi büyük bir görev aşkıyla, sorumlulukla ve başarıyla yürütmelerini istiyoruz.

Parti, Cephe ve Ordu silahlarıyla daha çok savaşmak ve daha büyük başarılar kazanmak için ileri!..

Kürdistan'da Aile Kurumu, Kadın Hakları...

Başlarafı 20. Sayfada

bilmelidir.

Çoğunuz bu gerçekleri bildiğiniz halde, ailenize dokunmuyor, bu yapıya teğet bile geçmiyorsunuz. Doğru bir tutum değil bu. Ve onlara bir yarar da getirmiyor. Biraz daha otoriter olmak, biraz daha ailenin içinde bulunduğu vehameti düşünerek onlara dikkatli ve duyarlı olmalarını tembihlemek ve bunu sağlamlaştırmak önemli bir siyasal görevdir. Bunlar düşmüş insanlardır, düşürülmüşlerdir, sizin uyarılarınıza ihtiyaçları vardır. Bunu yapalım. Öyle anlaşarak değil, dikkatli ve radikal bir tarzda yapalım. Aile birliklerimizin önüne bunu güçlü bir görev olarak koyalım. Bu konuda kampanyalarımızı güçlendirelim ve böylece düşmanın oynadığı büyük oyunu tersine çevirelim. Aile bir yurtseverlik ocağına dönüştürülürse; her aile bir Parti örgütüne, yani her aile bir hücreye dönüştürülürse; Kürdistan kurtulmuş demektir. Ve bu başarılamasa kurtuluşun çok zor olacağını veya ailenin devrimcileşmesiyle orantılı olarak savaşın gelişeceğini belirtmek gerekir.

Bunun bir parçası olarak kadın-erkek ilişkilerine biraz yönelirsek; bizde bu ilişkilerin ana merkezi, bir aile kurmak biçiminde gelişiyor. Biz de kurulan her kadın-erkek ilişkisi mutlaka yarım saat sonra aile kurmayı akla getiriyor. Yani kadın-erkek ilişkilerinde sosyallik, siyasallık son derece zayıftır. Çoğunuzda iki birey olarak bir ilişkiden bile bahsedemeyiz. Kadına yaklaşımda mutlaka sonucu böyleşöyle olması gereken bir nesne olarak akla gelir; ya hemen duygusallık başlar ya da hemen gayrimeşru bir ilişki akla gelebilir. Ve tabii ki, bu yaklaşım da hemen kişiyi düşürür. Yine toplum da buna zaten damga basmaya hazırdır. Biraz el ele, biraz göz göze geldi mi "filan oğul, filan kız şöyle yaptı, artık onun işi bitti" derler. Demek istediğim, ilişkilerde korkunç uçurum sözkonusudur. Bu yüzden ilişki yok denecek kadar azdır. Özellikle köylerde bir köylünün evlendiğinde ancak bir erkekle kalması sözkonusu olabilir. Hatta buluşması ondan önce sanmamki bir delikanlı ve bir köy büyüğü ile, bir kişiyle sağlıklı bir tartışması, görüşmesi ve konuşması olsun.

Bu kadar az sosyal bir durum yaşanıyor. Birakalım köy delikanlılarını-kızını, kendimize biraz göz gezdirdiğimizde göreceğiz ki arpa boyu kadar yol alınmamıştır. Yani iddialar bu kadar çürük kendine, lazia güvenemiyorlar. Hep bir suçluluk psikolojisiyle bu tür seylere yaklaşıyorlar. Gerçekten kadın-erkek ilişkisi, aile içinde tanınmaz bir haldedir. Erkeğin bütün uğraşısı, kadını kendisine çok iyi bağlı hale getirmek, iyi bir kul, köle halinde tutmaktır. Onun bütün aile içi siyasetçiliğinin merkezi de budur. Zaten ondaki eğemenlik kültürü, erkeklik gururu denilen olay böyle gelişiyor.

Erkek olmanın altını eşelim; bu bir cinsel olaydan, cinsel özellikten öteye bir boyun eğdirme ilişkisidir. Erkeklik; bizde sanıldığı gibi bir cinsel taraf olarak değil, daha çok boyun eğdiren taraf olarak, bir tanıma kavuşur. "Erkek adam boyun eğdiren adamdır. Erkek adam ailede reisliğini sürdüren adamdır," sözünün sik sik söylendiği bilinmektedir.

Fakat, bunu basit bir boyun eğdirme olarak görmeyelim. Biraz önce belirtildiği gibi, boyun eğdirme ona düzen tarafından öğretilmiştir. Düzen boyun eğdirme görevini yürütürken, bunun etkisi en fazla aile erkeği üzerinde kendisini gösterir. Aile erkeği boyun eğmenin kefaretini ailede, kadından çıkartır. Yani ailede küçük bir despot olma bizim erkeğin biricik maritetidir. Ve bu konuda büyük bir mücadele olduğunu da hemen belirtelim.

Boyun eğdirmek öyle kendiliğinden olmaz. Cinsler arası önemli savaş odağıdır bu. Ve bu savaşta çoğunlukla erkek, para, iş, mal sahibi olduğu için hep üste çıkar. Bir de geleneksel olarak bu kadına aşılanır. Bu, boyun eğme böyle gelişir ve gerçekleşir. Fakat kötü bir gerçekleşme tarzıdır. Erkek toplumda gördüğü her türlü baskının, horlanmanın ve adam yerine konulmanın etkisini evinde beylik efendilik taslayarak gidermeye çalışır.

Bu erkekliğin nenemem bir şey olduğunu daha yakından görmek gerekir. Bu kendini tatmin ve hakimiyet duygusu aslında devrimci siyasi hakimiyetin önünde de bir engeldir. Erkek devrimci örgülde, siyasi, sosyal ilişkilerde önder olmak yerine ailedeki gibi bir şef olmayı kendisi için daha uygun buluyor. Bizde niye önderlik duyguları gelişmiyor? Niye sosyal, siyasal önderlik gelişmiyor? İşte, nedenlerini burada aramak gerekiyor. Bizde militan bir önder gibi davranmaktan çok aile içindeki bir şef gibi hareket ediyor. Kendisini müthiş bir tatmin etme duygusu kaplıyor ve bir bastırmacılığa, tasarrufçuluğa yöneliyor. İşte, burada siyasal önderlik yerine şeflik gelişir. Bir aile yöneticiliği ortaya çıkar. Siyasi bir önder düzeyine yükseletebilmek için her şeyden önce bu sahte erkeklik ve kadınlık duygusunun yıkılması gerekir.

Devrimci faaliyetlerde, erkekliğin bu biçiminin fazla ciddiye alınır bir yanının olmaması; erkekliğin bu biçimde yaşamaması gerekiyor. Erkeğin aile içinde kendisine hakimiyet öğesi olarak önem atfetmesinin bir yandan boyun eğmecilik veya sömürücü baskıcı düzenin ideolojik-politik taşıyıcısı olma, diğer yandan her türlü köleleştirici etkisinin sahibi olması gibi tehlikeli sonuçları vardır. Aile içinde boyun eğdiren erkek, her zaman boyun eğen erkektir de. Bu konuda çocuklara köleliği aşılayarak toplumda her türlü gerici rejimin sosyal zeminini, sosyal bağlantılarını kuran da erkektir. Dolayısıyla erkeğin sorunu, çoğumuzun zannettiği gibi öyle ileri bir konum da değildir. Köleliğin en tehlikeli yataklarından, özelliklerinden birisinin odağı durumundadır. Tabii ki bu yaklaşımlar, özellikle devrimcilikle fazla ilişkisi olmayan erkeklerde; belkide ateşleri ile karşılanacaktır. Erkeklerin bu biçimde ateşlirisi onun kişiliğine bir saldırı olarak anlaşılacaktır. Biz bu kişiliğe, yani bir cins, erkek olduğu için değil, başkı ve sömürü mekanizmasında kötü bir rol icrasa etliği için ateşliri yöneltiyoruz. Onun bu konudaki sahteliğinin, efeliğinin yıkılması gerektiği, bunda bir kazanç bir yarar olmadığı için, onun bu özelliklerinin paramparça edilmesi için bunu yapıyoruz. Evet, bu özellik yıkılsın, ondan sonra toplum içinde, aile içinde dolaşsın, namusu, onuru böyle anlamak zorundadır. Bunun adı nedir? Doğru bir siyasal önderliktir. Yani aile içinde efelik, hakimiyet yerine siyasi bir mücadelede önderlik ihtiyacı ortaya çıkacaktır. Aileyi bir örgüt gibi, kendisini de bir örgüt başkanı görme yerine; sosyal konularda bir örgüt arar, siyasi ilişkilerde bir örgüt arar ve ona bir önder olmaya çalışır. İşte, bu nedenden ötürü eleştiriyle bu anlayışın parçalanması onun özelliklerini sosyalleştirir ve siyasallaştırır.

Tabii ki bu da, bizim için çok ciddi bir devrimci gelişmenin başlaması demektir. Onun için Türkiye'de erkeğin güzel bir aile kurması ve iyi bir aile reisi olması için muazzam bir ideolojik propaganda yürütülüyor. Bir Özal bile nasıl bir aile reisi olduğunu, nasıl iyi bir aileden geldiğini her gün basına manşet biçiminde yansıtıyor. Tabii toplumu bu şeklide hazırlıyor ve iyi bir aile reisi, nasıl olunacağına örnek sunuyorlar. Böylelikle düzenlerini rahatça işletmek istiyorlar.

Bunun karşıtı olan kadının durumuna gelince, gerek aile içinde olsun, gerekse de toplumda olsun konumunu daha da yitirmiş bir durumdadır. Marifeti böyle olan bir toplumsal düzen içinde aile, kadının her şeyidir. Kadın aile içinde bu rolün bir fügürani durumundadır. Yani reis etrafında nasıl dönüp dolaşır, nasıl hizmet edilir, tamamen buna göre hazırlandığı için onun durumu daha da siliktir. Dolayısıyla rolü sönüktür.

DEVAM EDECEK

Eskişehir Zindan Direnişçilerinin Halkımıza ve Kamuoyuna Duyurusu

"İNSANLIK ONURU İŞKENCEYİ YENMİŞTİR"

Sorunlarımızı içeren bu mektupta, gerekli düzenlemeleri yaparak yayınlayabilecek dergilere vermenizi rica edeceğiz.

Genel olarak cezaevlerinde var olan sorunların bir kısmını, belki de büyük bir kısmını halen Eskişehir Özel Tip Cezaevinde yaşamaktayız. Birçok cezaevinde sorun olmaktan çıkmış, uzun süreden beri mahkumlar lehine çözümlenmiş birçok konunun halen bu cezaevinde sorun boyutuna ulaşan biçimiyle karşı karşıyayız.

Birçok cezaevinde çözümlenen, fakat burada sorun olarak karşımızda duran konulardan bahsederken, devletin genel olarak cezaevlerine ilişkin politikasını yadsımak istemiyoruz. Özellikle 12 Eylül sonrası cezaevlerinde insanlık onuruna yönelik ve onu ortadan kaldırarak kişiliksiz, kendi kendini inkar eden, robotlaşmış birer insan yaratma politikasını (hem de en yoğununu) yaşamış olan bizler, özellikle devlete bu konuda düşen payı hiç unutmamacasına belleklerimize kazıdık. Daha doğrusu, belleklerimize coplarla, dipçiklerle, falakalarla, küfürlerle, tekme-tokatlarla kazındı ve hala da kazınmak istenmeye devam edilmektedir.

Bir yanda devletin -yumuşamış da olsa (fiziki işkenceyi sistemli yapmayan)- halen eski politikasının süregelen devamı, diğer yandan, "sen vur da, ben öldüreyim" anlayışına sahip, özünde insanlık düşmanı yerel yöneticilerin (cumhuriyet savcıları, cezaevi müdürleri) varlığı, cezaevleri yaşamını çekilmez hale getirmektedir.

İşte özünde insanlık düşmanı olan, ama özelde ise azgın bir devrim düşmanlığını ve kininı güden yerel yöneticilerden biri de Eskişehir Cumhuriyet Savcısı Cengiz Çetin'dir.

"Sizler devlet düşmanısınız, bir de kalkmış devletten bir şeyler istiyorsunuz" diyecek kadar devletine bağlı ve bahçeyi tek başına dolaşmaya mahkum ettiği bir tutkuyla, "Ne öyle zibidi gibi dolaşıyorsun?" diyecek kadar da insana saygılı(!) bir cumhuriyet savcısıdır Cengiz Çetin.

Bir yandan sol siyasi mahkumlara (tek tip elbise giyen ve giymeyenlere) en fazla 8 kişi olmak kaydıyla 3 saatlik havalandırma hakkı tanırken (o da birkaç açlık grevi pahasına kazanılmış bir haktır), diğer yandan cezaevinde var olan birkaç sağ görüşlü tutukluya sabahtan akşama kadar havalandırma hakkı tanıyacak kadar eşitlikçi bir cumhuriyet savcısıdır Cengiz Çetin. Çünkü yeri geldiğinde "tek tip elbiseyi giydirmekteki maksadımız" ya da "sizleri 15'er dakika havalandırmaya çıkarmamız hep eşitliği savunmamızdandır" diyebilecek kadar eşitlikçidir.

Cumhuriyet Savcısı Cengiz Çetin'in devrimcilere düşmanlığının örneklerini saymakla bitiremeyiz. Tabii meziyetlerini de! Cezaevinde yılbaşı için kantinde satılacak kartların kaç çeşit olması gerektiğini hesaplayacak kadar düzenli bir yaşam yanlısıdır. Asker kökenli olmasından gerek, hemen bir fermanla, "kantinde 3 çeşit kart satılacak" diye buyurmuştur. Ve Cengiz Çetin, bakanlık cezaevlerinde kışkılı elbiselerin (palto, parka, ve.) içeriye alımı yerel yöneticilerin insiyatifindedir diye açıklama yaparken, bu dağ başında, Eskişehir'e yaklaşık 20 km uzaklıkta kartal yuvası gibi kurulmuş cezaevinde bizler üşümeyelim diye tezelden bir fermanla, "kışlık giysiler tek tip elbisenin altından giyilecektir" diyerek, soğuktan üşütüp hasta olmamızı engellemek istemiştir. Kendi insiyatifinde olan parka, palto sorununu kendince bu şekilde çözümleyerek, bizleri ne kadar sevdiğini bir kez daha dişlerini gıcırdatarak göstermiştir.

Genel olarak bakanlığın cezaevlerine ilişkin belirlediği yaşam biçimi, bu özel tip cezaevinde Savcı Cengiz Çetin, müdür Şakir Turgay, 2. müdürler Mahmet İnci, Zeki ..., ve Nuh ...'un kişilikleriyle de bütünleşince, her şey insanca yaşama isteğimiz önüne canavar gibi dikiliyor. Öyle ki, zaman zaman da başvurduğumuz, ölümü önümüze seçenek olarak koyduğumuz eylemlere girmekle karşı karşıya kalıyoruz.

Sadece insanca yaşamak istiyoruz ve diyoruz ki, insanca yaşamamız önüne konulan engelleri ölümler pahasına da olsa aşmaya kararlıyız. Verdiğimiz ve vereceğimiz her ölü sorumluların boynuna asılmış birer değirmen taşı olacaktır.

Bizlerin sağlığını ve hayatını tehlikeye atanları, şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da vicdanlarıyla başbaşa bırakacağız. Tarih, her zaman olduğu gibi, bundan sonra da halk düşmanlarını gereklığı biçimde yargılayıp cezasını verecektir.

Onun için, sadece insanca yaşamak istiyoruz derken, kurum, bakanlık veya devlet sorumlularının vicdanlarına değil, "her gün açlık grevine gidiyorlar; hapse düştüler, yine de durmadılar; yine ne istiyorlar" gibi sorularla yönlendirilmek istenen halkımıza seslenliyoruz.

Ve halkımıza; açlık grevlerinde, işkence tezgahlarında çektiğimiz acılar, verdiğimiz şehitler için bizlere acıması değil, insanlık onurumuza sahip çıkma direncimizin daha iyi kavranması için, sadece insan olarak yaşamak istiyoruz, diyoruz.

Bunca acılar, ölüler; hanlar hamamlar, kervansaraylar için, herhangi bir mevki ya da kişisel bir çıkar için değil, sadece insanlık onurumuz için, insanca yaşamak içindir; isteklerimiz o kadar fazla birşey değil. Cezaevini bırakın biz yöneteklim, ya da bizi dışarı çıkarın da demiyoruz. Sadece içinde yaşadığımız koşulların düzeltilmesi ve bir siyasi mahkum olduğumuzun unutulmaması gerekir diyoruz. Şimdi, ortadan kaldırıldığında herkesin rahat edeceği sorunları sıralamak istiyoruz.

1. 12 Eylül ile birlikte uygulamaya konulan tek tip elbise, düşüncede tek tip insan yaratma politikasının biçimdeki uygulanışıdır. 12 Eylül, her türlü yöntemlerini uyguladığı cezaevlerinde, vahşetin doruk noktasında bile tek tip insan yaratamamıştır. İnsanlık onuru işkenceyi yenmiştir. O halde, işin biçimsel yanıyla kurtarılmaya çalışılması ve tek tipte ısrar edilmesi boşuna bir çabadır. Düşüncede tek tipleşmeyen, insanlık onuruna sahip çıkan her siyasal tutuklu ya da hükümlü, tek tip elbiseye karşı çıkmaya, onu giymeye devam edecektir. Onun için, asıl bizler Adalet Bakanı Oltan Sungurlu'ya "sabır" diyoruz. Çünkü onun direnişi insanlık onuruna karşı olacak ve bu uğurda geçireceği her gün onu insanlıktan biraz daha uzaklaştıracaktır; eğer biraz insanlığı kalmışsa, türünün utancı, yüzkarası yapacaktır.

2. Birçok cezaevinde çözümlenen havalandırma sorunu burada halen var olan sorunlar içerisindedir. En fazla 8 kişi ile 3 saat havalandırmaya çıkabiliyoruz. Şu anda her katta 8 kişi var. İleride cezaevinin nüfusu artarsa (ki, kapasite 500 kişilik, mevcut yaklaşık 180 kişi), o zaman her gelen kişi, havalandırmaya çıkmamızdan giden dakikaları beraberinde götürecektir. Onun için şu anda varılan 3 saatlik süre statik değil, aleyhimize değişen bir durumdadır. Gerek Cumhuriyet Savcısının, gerekse cezaevi idaresinin havalandırma konusundaki politikası, devrimcileri en kısa süre için havalandırmaya çıkarmak, sağ görüşlüleri ise sürekli, gün boyu havalandırmaya çıkarmaktır. Böyle olunca da, havalandırma sorunu temel sorun olarak önemini korumaktadır.

3. Tek tip elbise giymediğimiz için, hiçbir görüşe çıkarılmıyoruz. Bu uygulama, esasında, ailelerimizi bize karşı kışkırtmaya yöneliktir. Bu cezanın asıl hedefi ailelerimizdir. Zaten, açık ya da kapalı görüşlerde ziyaretçi sayısı ne kadar az olursa olsun, görüşe çıkanlar doğru dürüst görüşme hırsalı bulamıyor. Şu anda cezaevindeki yaklaşık 180 kişinin beşte üçü tek tip elbise giymiyor. Bir de bizim görüş imkanımız olsa, görüş sorununu bu kafayla nasıl çözümleyecekler. Muhtemelen en düşük zaman süresinde eşitlik sağlamaya çalışacaklar. Yoksa aksi durumda, zaman daha çok ve imkan fazla insani olur ki, o da insan olmayanların hoşuna pek gitmez.

Sadece insanca yaşamak istiyoruz ve diyoruz ki, insanca yaşamamız önüne konulan engelleri ölümler pahasına da olsa aşmaya kararlıyız...

4. Tek tip elbise nedeniyle avukatlarımızla görüşemiyoruz. Bu durum, gerekçeli kararları daha yeni gelmiş, davası yargıtayda görülmeye başlamış arkadaşlar için savunma hakkının engellenmesini de içermektedir. Tek tip elbise bahanesiyle kasıtlı olarak idarecilerin ideolojisine (faşist) uygun bir davranışla savunma hakkımız engelleniyor.

5. Koğuşlarda, yemeklerimizi masa olmadığından, beton üstünde, yerde yiyoruz. Masa ve sandalye temini, tüm ısrarlara rağmen gerçekleştirilmemiştir.

6. Ancak ikinci dereceye kadar olan akrabalarımızla mektuplaşmamıza izin verilmektedir. Değişik cezaevlerinde olan yakınlarımızla (karşılıklı olarak hapsedilikleri yetmiyormuş gibi, düşünsel olarak da aynı çerçeve içerisine sığdırmak istiyorlar. Mektup sınırı, duvarlarla bir türlü sağlanamayan tecritin kısmen de olsa hayat bulmasına yöneliktir. Zaten buraya geldiğimiz 10 ay içerisinde 2 defa üçer aylık -toplam 6 ay- mektup cezası almamız da bunun somut ifadesidir. Ailelerimizle tek bağımız mektup; o da yasaklandı mı her şey tamamdır. Onun için bol bol mektup cezası veriyorlar.

7. Tüm cezaevinde TV-radyo sorunu çözümlenmesine rağmen, burada halen bunlar yoktur. Cumhuriyet Savcısı, "TV'yi siz alın, hibe edin" diyor. Oysa bunlar cezaevlerinin birer lüks eşyası değil, zorunlu ihtiyaçlarıdır. Ama salt bize eziyet olsun diye, bu ihtiyaçların karşılanması çeşitli nedenlerle engelleniyor.

8. Yemekler gün geçtikçe bozuluyor. Bunun tek çözümü, madem bakanlık bize bakmıyor, o zaman dışarıdan eşya alınmasıdır. Ya da, ısrarla "giyin" dedikleri tek tip elbiseye harcanan para, onun yerine yiyeceğe harcansın. Böylece birçok sorun da çözümlenmiş olur. Dışarıdan yiyecek alımı serbest olsun ve içeriye tüp veya benzeri ocaklar verilsin.

9. Tek tip elbiseye bağlı olarak, acil durumlarda bile elbise giymedikçe hastaneye götürülmüyoruz. Herhangi bir ölüm veya sakatlık durumunda bunun yegane sorumluları Cumhuriyet Savcısı, cezaevi müdürleri ve cezaevi doktoru Murat Kozanoğlu'dur.

10. Bölge olarak iklim koşullarının çok sert olması nedeniyle, yataktan çıkamaz hale geldik. Bunun için kışlıklarımızın veya paltolarımızın verilmesi gerekir. Ama Cumhuriyet Savcısı, insiyatifinde olan bu konuda bile başarık bir direniş sergileyerek, çizgisindeki tutarlılığını gösteriyor. Bir parça insan olmak, kurt kanından taviz verme anlamına geliyor olsa gerek.

11. Cezaevi içerisinde fotoğraf çektiremiyoruz. Yalnızca belgeler için, idarenin ihtiyaç duyduğu şeylere ait fotoğraflar çekiliyor. Normal fotoğraf çektiremiyoruz. Çektirenler de ailelerine gönderemiyorlar. Tabii, bu normal çektirme de tek tip elbise giyme koşulu ile oluyor.

12. İnsan Hakları Derneği'ne ve benzerlerine gönderdiğimiz mektup ya da kartlar, cezaevine ilişkin baskı veya işkenceleri anlattığımız için geri iade ediliyor. Mektup ya da kartlarda sadece övgülere izin veriliyor. Bunun dışında söylenecek her söz kuşkuludur. Ve mektubun iadesi veya imhası için yeterlidir.

Son zamanlarda özellikle Adana cezaevinden buraya gelen arkadaşlara bol bol 6 aylık bakanlık onaylı hücre cezaları veriliyor. Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Komisyonu tarafından bile yaşanması kesin yasaklanan Adana ölüm hücrelerinde kalmayı reddeden insanlar, yıllarca bu hücrelerde kaldıkları yetmiyormuş gibi, devlet yetkililerinin de karşı çıktıkları bir şeye karşı çıktıkları için hem orada hücrede yattılar, hem de burada 6 ay hücrede yatmaktadırlar. Hücre cezaları, bu arkadaşlara değil, Adana ölüm hücrelerini kullanmakta ısrar eden Cumhuriyet Savcısı Ali Galip Dinçer başta olmak üzere, cezaevi müdürü Mehmet Aydoğdu ve cezaevi bölük komutanı Hulusi Dönmezer'e verilmeliydi.

Sorunlarımızın kısa ve öz olarak sıralamaya çalıştık. Biliyoruz, bu koşulların düzeltilmesinin asıl yükünü bizlerin omuzlaması gerekiyor. Ama demokratik kurumların ve halkımızın desteği de yadsınamaz. Gerekli ilgiyi göstermenizi rica ediyoruz.